

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ
Νομοσχέδιο με τίτλο: «Ο περί των Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας και
Συγγενικών Δικαιωμάτων (Τροποποιητικός) Νόμος του 2022»

Σκοπός του παρόντος τροποποιητικού νομοσχεδίου είναι η εναρμόνιση και η καλύτερη εφαρμογή των πιο κάτω πράξεων της Ε.Ε.:

Οδηγία 2019/789/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019, για τον καθορισμό κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων και για την τροποποίηση της Οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου,

Οδηγία 2019/790/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ενιαία ψηφιακή αγορά και την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ,

Οδηγία 2006/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας, και

Συνθήκη του Παγκόσμιου Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας για τις Εκτελέσεις και τα Φωνογραφήματα (WPPT) που υιοθετήθηκε στη Γενεύη στις 20 Δεκεμβρίου του 1996 και Κοινές Δηλώσεις αυτής Ε.Ε.

2. Με το παρόν νομοθέτημα καθορίζεται η άσκηση των αποκλειστικών δικαιωμάτων της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων στα ψηφιακά και διασυνοριακά περιβάλλοντα. Οι κυριότερες νομοθετικές ρυθμίσεις αφορούν, μεταξύ άλλων, στη χορήγηση συλλογικών αδειών, στα δικαιώματα αναμετάδοσης προγραμμάτων μέσω απευθείας διαβίβασης, στις συμβάσεις εκμετάλλευσης δημιουργών και ερμηνευτών, στα έργα εικαστικών τεχνών που έχουν καταστεί κοινό κτήμα, στην προστασία των εκδόσεων τύπου σε σχέση με επιγραμμικές χρήσεις, στη πρόσβαση και διάθεση έργων σε πλατφόρμες διάθεσης βίντεο κατά παραγγελία, στη χρήση πνευματικών δικαιωμάτων για έργα που δεν είναι διαθέσιμα στο εμπόριο, και σε νέες εξαιρέσεις στο δικαίωμα ελέγχου πνευματικής ιδιοκτησίας.

3. Το προτεινόμενο νομοσχέδιο, το οποίο επισυνάπτεται ως **Παράρτημα 1**, συντάχθηκε από το Τμήμα Εφόρου Εταιρειών και Διανοητικής Ιδιοκτησίας ως δύο ξεχωριστά προσχέδια νομοσχεδίων τα οποία ενοποιήθηκαν κατά τον νομοτεχνικό έλεγχο από τη Νομική Υπηρεσία. Πραγματοποιήθηκε διάλογος εντός της δημόσιας υπηρεσίας καθώς και δημόσια διαβούλευση. Αντίγραφο των σχολίων που λήφθηκαν και του συμπληρωμένου Ερωτηματολογίου Ανάλυσης Αντικτύπου που συνοδεύει κάθε προτεινόμενη νομοθεσία επισυνάπτεται ως **Παράρτημα 2**. Επιπρόσθετα, το προτεινόμενο νομοσχέδιο έχει τύχει του νενομισμένου νομοτεχνικού ελέγχου από τη Νομική Υπηρεσία της Δημοκρατίας. Αντίγραφο της Αιτιολογικής Έκθεσης του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας επισυνάπτεται ως **Παράρτημα 3**. Ο σχετικός Πίνακας Αντιστοιχίας για τις Οδηγίες 2019/789/ΕΕ και 2019/790/ΕΕ επισυνάπτεται ως **Παράρτημα 4**, ενώ ο αντίστοιχος Πίνακας για την Οδηγία 2006/115/ΕΚ ως **Παράρτημα 5**.

4. Το Υπουργικό Συμβούλιο κατά τη συνεδρία του που πραγματοποιήθηκε στις 08/06/2022 (Προσχέδιο Απόφασης **Παράρτημα 6**) αποφάσισε:

α) να εγκρίνει το νομοσχέδιο με τίτλο «Ο περί των Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων (Τροποποιητικός) Νόμος του 2022»,

β) να εξουσιοδοτήσει την Υπουργό Ενέργειας, Εμπορίου και Βιομηχανίας:

i) να καταθέσει το εν λόγω νομοσχέδιο στη Βουλή των Αντιπροσώπων, για ψήφισή του σε Νόμο,

ii) να επιφέρει στο εν λόγω νομοσχέδιο οποιεσδήποτε τροποποιήσεις κρίνει σκόπιμες κατά το στάδιο της επεξεργασίας και συζήτησής του στη Βουλή των Αντιπροσώπων, προ της ψήφισής του, εφόσον δεν αλλάζει η φιλοσοφία του, άνευ επαναφοράς του στο Συμβούλιο.

5. Η Υπουργός Ενέργειας, Εμπορίου και Βιομηχανίας με την παρούσα Εισηγητική Έκθεση καλεί τη Βουλή των Αντιπροσώπων όπως ψηφίσει σε νόμο το συνημμένο νομοσχέδιο με τίτλο «Ο περί των Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων (Τροποποιητικός) Νόμος του 2022» που επισυνάπτεται στο Παράρτημα 1 της Παρούσας Έκθεσης.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ, ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

14 Ιουνίου, 2022

AK/

**ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΓΓΕΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΝΟΜΟ**

Προοίμιο. Για σκοπούς εναρμόνισης με τις πράξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο:

Επίσημη «Οδηγία 2019/789/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του
Εφημερίδα Συμβουλίου της 17^{ης} Απριλίου 2019 για τον καθορισμό
της ΕΕ: κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής
L.130 ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για
17.05.2019 ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών
σ.82 έως σ.92. οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών
προγραμμάτων, και για την τροποποίηση της οδηγίας
93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου», και

Επίσημη «Οδηγία 2019/790/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του
Εφημερίδα Συμβουλίου της 17^{ης} Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα
της ΕΕ: πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην
L.130 της ψηφιακή ενιαία αγορά και την τροποποίηση των οδηγιών
17.5.2019, σ. 92 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ»,
έως 125.

καθώς και για την καλύτερη εφαρμογή των πράξεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο:

Επίσημη «Οδηγία 2006/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του
Εφημερίδα της Συμβουλίου της 12^{ης} Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με το δικαίωμα
ΕΕ: L.376 εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και για ορισμένα
27.12.2006 δικαιώματα συγγενικών προς την πνευματική ιδιοκτησία στον
σ. 28. τομέα των προϊόντων της διάνοιας»,

και

Επίσημη «Συνθήκη του Παγκόσμιου Οργανισμού Πνευματικής Εφημερίδα της Ιδιοκτησίας για τις Εκτελέσεις και τα Φωνογραφήματα (WPPT) ΕΕ: L 089 της που υιοθετήθηκε στη Γενεύη στις 20 Δεκεμβρίου του 1996 και 11.4.2000, σ.15. Κοινές Δηλώσεις αυτής ΕΕ.».

Συνοπτικός 1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί του Δικαιώματος Τίτλος. Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων 59 του 1976 (Τροποποιητικός) Νόμος του 2022 και θα διαβάζεται μαζί με 63 του 1977 τους περί του Δικαιώματος Πνευματικής Ιδιοκτησίας και 18(I) του 1993 Συγγενικών Δικαιωμάτων Νόμους του 1976 μέχρι το 2020 που 54(I) του 1999 στο εξής θα αναφέρονται ως ο «βασικός νόμος» και ο παρών 12(I) του 2001 νόμος και ο βασικός νόμος θα αναφέρονται μαζί ως οι περί του 128(I) του 2002 Δικαιώματος Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών 128(I) του 2004 Δικαιωμάτων Νόμοι του 1976 μέχρι 2022. 123(I) του 2006 181(I) του 2007 207(I) του 2012 196(I) του 2014 123(I) του 2015 66(I) του 2017 77(I) του 2019 56(I) του 2020.

Τροποποίηση του 2. Το εδάφιο (1) του άρθρου 2 του βασικού νόμου άρθρου 2 του τροποποιείται ως ακολούθως: βασικού νόμου.

(1) Με την αντικατάσταση των πιο κάτω ορισμών και των όρων αυτών:

««αναμετάδοση» σημαίνει κάθε ταυτόχρονη, χωρίς αλλοιώσεις και περικοπές αναμετάδοση, εκτός της 'καλωδιακής αναμετάδοσης', η οποία προορίζεται για τη λήψη από το κοινό της αρχικής μετάδοσης από άλλο κράτος μέλος τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών προγραμμάτων τα οποία προορίζονται για λήψη από το κοινό, όπου μία τέτοιου είδους αρχική μετάδοση πραγματοποιείται ενσυρμάτως ή ασυρμάτως,

συμπεριλαμβανομένης της δορυφορικής μετάδοσης, αλλά όχι της της επιγραμμικής μετάδοσης, υπό την προϋπόθεση ότι:

(α) η αναμετάδοση πραγματοποιείται από φορέα διαφορετικό από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό που πραγματοποίησε την αρχική μετάδοση ή υπό τον έλεγχο και την ευθύνη του οποίου πραγματοποιήθηκε αυτή η αρχική μετάδοση, ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο ο φορέας που πραγματοποιεί την αναμετάδοση λαμβάνει τα σήματα-φορείς προγραμμάτων από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό για τον σκοπό της αναμετάδοσης, και

(β) όταν η αναμετάδοση γίνεται μέσω υπηρεσίας πρόσβασης στο διαδίκτυο, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 2 δεύτερο εδάφιο σημείο 2 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/2120, αυτή διεξάγεται σε ελεγχόμενο περιβάλλον·

«καλωδιακή αναμετάδοση» σημαίνει η ταυτόχρονη, χωρίς αλλοιώσεις και περικοπές αναμετάδοση, μέσω συστημάτων καλωδίων ή μικροκυμάτων με σκοπό τη λήψη από το κοινό αρχικής μετάδοσης από άλλο κράτος μέλος, ενσύρματης ή ασύρματης, συμπεριλαμβανομένης της δορυφορικής μετάδοσης τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών προγραμμάτων που προορίζονται για λήψη από το κοινό, ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο ο φορέας παροχής της υπηρεσίας καλωδιακής αναμετάδοσης λαμβάνει τα σήματα-φορείς προγραμμάτων από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό για τον σκοπό της αναμετάδοσης· ».

(2) Με την προσθήκη των πιο κάτω ορισμών και των όρων αυτών στην κατάλληλη αλφαβητική σειρά:

«απευθείας διαβίβαση» σημαίνει την τεχνική διαδικασία μέσω της οποίας ένας ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός μεταδίδει τα σήματα-φορείς προγραμμάτων του σε ένα οργανισμό διαφορετικό από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό, με έναν τέτοιο τρόπο ώστε το κοινό να μην έχει πρόσβαση στα σήματα-φορείς προγραμμάτων κατά τη διάρκεια αυτής της μετάδοσης·

«δημοσίευση» σημαίνει τη δημοσίευση μιας εγγεγραμμένης εκτέλεσης ή φωνογραφήματος, η διάθεση στο κοινό αντίτυπων της εκτέλεσης ή του φωνογραφήματος, με τη συναίνεση του δικαιούχου, και υπό τον όρο ότι τα αντίτυπα αυτά προσφέρονται στο κοινό σε εύλογη ποσότητα·

«εγγραφή» σημαίνει την ενσωμάτωση ήχων ή της παράστασής τους, μέσω της οποίας μπορούν να γίνουν αντιληπτοί, να αναπαραχθούν ή να παρουσιαστούν μέσω ειδικής συσκευής·

«έκδοση τύπου» σημαίνει μια συλλογή που απαρτίζεται κυρίως από λογοτεχνικά έργα δημοσιογραφικής φύσεως που μπορεί να περιλαμβάνει και άλλα έργα ή αντικείμενα προστασίας και που:

- (α) αποτελεί ένα μεμονωμένο αντικείμενο στο πλαίσιο μιας περιοδικής έκδοσης ή έκδοσης που ενημερώνεται τακτικά υπό ενιαίο τίτλο, όπως εφημερίδα ή περιοδικό γενικού ή ειδικού ενδιαφέροντος·
- (β) έχει σκοπό την παροχή στο ευρύ κοινό πληροφοριών που σχετίζονται με τις ειδήσεις ή με άλλα θέματα· και
- (γ) δημοσιεύονται σε οποιοδήποτε μέσον υπό την πρωτοβουλία, την εκδοτική

ευθύνη και τον έλεγχο ενός παρόχου υπηρεσιών·

Νοείται ότι, δεν θεωρούνται εκδόσεις τύπου για τους σκοπούς του παρόντος νόμου:

(i) Οι περιοδικές εκδόσεις που εκδίδονται για επιστημονικούς ή ακαδημαϊκούς σκοπούς, όπως τα επιστημονικά περιοδικά,

(ii) Τα ιστολόγια, που παρέχουν πληροφορίες ως τμήμα μιας δραστηριότητας η οποία δεν εκτελείται στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας, συντακτικής ευθύνης και ελέγχου ενός παρόχου υπηρεσιών, όπως για παράδειγμα ενός εκδότη ειδήσεων·

«ελεγχόμενο περιβάλλον» σημαίνει το περιβάλλον στο οποίο ένας φορέας εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης παρέχει ασφαλή αναμετάδοση σε εξουσιοδοτημένους χρήστες·

«εξόρυξη κειμένων και δεδομένων» σημαίνει κάθε αυτοματοποιημένη αναλυτική τεχνική που αποσκοπεί στην ανάλυση δεδομένων σε ψηφιακή μορφή με στόχο την παραγωγή πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων, ενδεικτικά, προτύπων, τάσεων και συσχετισμών·

89(1) του 2020.

«επιγραμμική αγορά» σημαίνει την κατά τα οριζόμενα στον περί Ασφάλειας Δικτύων και Συστημάτων Πληροφοριών Νόμο του 2020, ψηφιακή υπηρεσία που επιτρέπει σε καταναλωτές και/ή εμπόρους, όπως ορίζονται, αντιστοίχως, στις διατάξεις του άρθρου 2 του περί της Εναλλακτικής Επίλυσης

Καταναλωτικών Διαφορών Νόμου, να συνάπτουν επιγραμμικές συμβάσεις πώλησης ή παροχής υπηρεσιών με εμπόρους είτε στον ιστοχώρο της επιγραμμικής αγοράς είτε σε ιστοχώρο εμπόρου που χρησιμοποιεί υπηρεσίες υπολογιστικής παρεχόμενες από την επιγραμμική αγορά.

«ερευνητικός οργανισμός» σημαίνει το πανεπιστήμιο, συμπεριλαμβανομένων των βιβλιοθηκών του, το ερευνητικό ίδρυμα ή κάθε άλλη οντότητα με πρωταρχικό στόχο τη διεξαγωγή επιστημονικής έρευνας ή την εκτέλεση εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων που περιλαμβάνουν επίσης τη διεξαγωγή επιστημονικής έρευνας:

- (α) σε μη κερδοσκοπική βάση ή μέσω της εκ νέου επένδυσης όλων των κερδών του στην επιστημονική έρευνα, ή
- (β) στο πλαίσιο αποστολής δημοσίου συμφέροντος αναγνωρισμένης από κράτος μέλος· κατά τρόπον ώστε μια επιχείρηση που ασκεί αποφασιστική επιρροή σε έναν τέτοιο οργανισμό να μη μπορεί να επωφεληθεί κατά προτεραιότητα στην πρόσβαση στα αποτελέσματα αυτής της επιστημονικής έρευνας·

«ίδρυμα πολιτιστικής κληρονομιάς» σημαίνει την προσιτή στο κοινό βιβλιοθήκη ή μουσείο, αρχείο ή ίδρυμα κινηματογραφικής ή ακουστικής κληρονομιάς·

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ: «Κανονισμός (ΕΕ) 2015/2120» σημαίνει τον κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Νοεμβρίου 2015 για τη θέσπιση μέτρων σχετικά με την

L 310 της 26.11.2015, σ. 1 έως 18. πρόσβαση στο ανοικτό διαδίκτυο και την τροποποίηση της οδηγίας 2002/22/ΕΚ για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 531/2012 για την περιαγωγή σε δημόσια δίκτυα κινητών επικοινωνιών εντός της Ένωσης, όπως αυτός εκάστοτε τροποποιείται.

«παραγωγός φωνογραφήματων» σημαίνει το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που αναλαμβάνει την πρωτοβουλία ή έχει την ευθύνη για την εγγραφή για πρώτη φορά των ήχων μιας εκτέλεσης ή άλλων ήχων ή της παράστασης ήχων.

«παρεπόμενη επιγραμμική υπηρεσία» σημαίνει την επιγραμμική υπηρεσία που έχει σαφή σχέση εξάρτησης με τις εκπομπές των ραδιοηλεκτρονικών οργανισμών και που συνίσταται στην παροχή στο κοινό, από ραδιοηλεκτρονικό οργανισμό ή από τον έλεγχο και την ευθύνη αυτού, ραδιοηλεκτρονικών προγραμμάτων ταυτόχρονα με ή για ένα καθορισμένο διάστημα, όχι μεγαλύτερο των δεκαπέντε ημερών μετά την μετάδοση τους από τον ραδιοηλεκτρονικό οργανισμό, καθώς και κάθε υλικού το οποίο είναι παρεπόμενο της εν λόγω μετάδοσης.

«παρουσίαση στο κοινό» μιας εκτέλεσης ή φωνογραφήματος, η μετάδοση στο κοινό με κάθε μέσο, εκτός από τη ραδιοηλεκτρονική εκπομπή, των ήχων μιας εκτέλεσης ή των ήχων ή των αναπαραστάσεων ήχων που έχουν ενσωματωθεί σε φωνογράφημα και περιλαμβάνει την παροχή της δυνατότητας ακοής από το κοινό των ήχων ή των παραστάσεών τους που έχουν ενσωματωθεί σε φωνογράφημα.

«πάροχος επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου» σημαίνει:

(α) ο πάροχος της υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας του οποίου ο κύριος ή ένας από τους κύριους σκοπούς είναι να αποθηκεύει και να παρέχει πρόσβαση στο κοινό σε σημαντική ποσότητα προστατευόμενων από την πνευματική ιδιοκτησία έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που αναφορτώνονται από τους χρήστες του, και τα οποία η υπηρεσία βελτιστοποιεί και προωθεί με σκοπό το κέρδος·

(β) οι πάροχοι υπηρεσιών, όπως οι μη κερδοσκοπικές επιγραμμικές εγκυκλοπαίδειες, τα μη κερδοσκοπικά εκπαιδευτικά και επιστημονικά αποθετήρια, οι πλατφόρμες ανάπτυξης και κοινής χρήσης λογισμικού ανοικτού πηγαίου κώδικα, οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών όπως δηλαδή οι υπηρεσίες που παρέχονται συνήθως έναντι αμοιβής μέσω δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών και των οποίων η παροχή περιλαμβάνει, με εξαίρεση τις υπηρεσίες που παρέχουν περιεχόμενο μεταδιδόμενο με χρήση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή που ασκούν έλεγχο επί του περιεχομένου, τις ακόλουθες υπηρεσίες:

- (i) υπηρεσία πρόσβασης στο διαδίκτυο,
- (ii) υπηρεσίες διαπροσωπικών επικοινωνιών, και
- (iii) υπηρεσίες που συνίστανται, εν όλο ή εν μέρει, στη μεταφορά σημάτων όπως οι υπηρεσίες μετάδοσης που χρησιμοποιούνται για την παροχή

υπηρεσιών μεταξύ μηχανών και για την ευρυεκπομπή,

Νοείτε ότι, οι επιγραμμικές αγορές και υπηρεσίες υπολογιστικού νέφους από επιχειρήσεις σε επιχειρήσεις και οι υπηρεσίες υπολογιστικού νέφους που επιτρέπουν στους χρήστες να αναφορτώνουν περιεχόμενο για ίδια χρήση, δεν θεωρούνται πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου κατά την έννοια του παρόντος νόμου.

«ραδιοηλεκτρονική εκπομπή» σημαίνει τη μετάδοση ήχων ή εικόνων και ήχων ή των παραστάσεών τους με ασύρματα μέσα με σκοπό τη λήψη τους από το κοινό· τη μετάδοση μέσω δορυφόρου αποτελεί επίσης ραδιοηλεκτρονική εκπομπή· τη μετάδοση κρυπτογραφημένων σημάτων αποτελεί ραδιοηλεκτρονική εκπομπή, εφόσον τα μέσα για την αποκρυπτογράφησή τους παρέχονται στο κοινό από το ραδιοηλεκτρονικό οργανισμό ή με τη συναίνεσή του·

«υπηρεσία της κοινωνίας των πληροφοριών» έχει την έννοια που της προσδίδεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας (ΕΕ) 2015/1535 και σημαίνει την κάθε υπηρεσία που συνήθως παρέχεται έναντι αμοιβής, με ηλεκτρονικά μέσα εξ αποστάσεως και κατόπιν συγκεκριμένης παραγγελίας ενός αποδέκτη υπηρεσιών·

«Συνθήκη της Γενεύης» σημαίνει τη Διεθνή Συνθήκη του Παγκόσμιου Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας για τις Εκτελέσεις και τα Φωνογραφήματα (WPPT) που υιοθετήθηκε στη Γενεύη στις 20 Δεκεμβρίου του 1996 και τις Κοινές

37(III) του 2004. Δηλώσεις αυτής η οποία κυρώθηκε με τον περί της Συνθήκης του Παγκόσμιου Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας για τις Εκτελέσεις και τα Φωνογραφήματα (Κυρωτικός) Νόμο του 2004.

«φωνογράφημα» σημαίνει την εγγραφή ήχων προερχόμενων από εκτέλεση ή από άλλους ήχους ή από παράσταση ήχων, εκτός από την υλική ενσωμάτωση σε κινηματογραφική ταινία ή άλλο οπτικοακουστικό έργο.».

Τροποποίηση του άρθρου 3 του βασικού νόμου.

3. Το άρθρο 3 του βασικού νόμου τροποποιείται ως εξής:

(1) (α) Με τη αντικατάσταση της παραγράφου (β) του εδαφίου (1) αυτού με την ακόλουθη νέα παράγραφο:

«(β) Υπό δε συγγενικού δικαιώματος —

- (i) εκδόσεις τύπου·
- (ii) ερμηνείες ή εκτελέσεις έργων από καλλιτέχνες·
- (iii) φωνογραφήματα.».

(β) Με τη διαγραφή των λέξεων «Νοείται ότι -» και την προσθήκη του στοιχείου (γ) πριν από το υφιστάμενο σημείο (i).

Τροποποίηση του άρθρου 7 του βασικού νόμου.

4. Το άρθρο 7 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Με την προσθήκη στην παράγραφο (α) του εδαφίου (1) αμέσως μετά την λέξη «ιδιοκτησίας» (πρώτη γραμμή) των λέξεων «και το συγγενικό δικαίωμα».

(β) Με την προσθήκη αμέσως μετά το σημείο (vii) στην παράγραφο (α) του εδαφίου (1) του ακόλουθου νέου σημείου (viii):

« (viii) το αποκλειστικό δικαίωμα εκμίσθωσης και δανεισμού του δημιουργού, του καλλιτέχνη ερμηνευτή ή εκτελεστή, του παραγωγού φωνογραφημάτων και του παραγωγού της πρώτης υλικής ενσωμάτωσης μιας ταινίας, όσον αφορά το πρωτότυπο και τα αντίγραφα της ταινίας του, μπορεί να μεταβιβασθεί, να εκχωρηθεί ή να αποτελέσει αντικείμενο συμβατικών αδειών. ».

(γ) Με την αντικατάσταση της παραγράφου (β) με την ακόλουθη νέα παράγραφο:

« (β) (i) Το δικαίωμα συναίνεσης ή απαγόρευσης για την εκμίσθωση και το δανεισμό πρωτοτύπων και αντιγράφων των προστατεύσιμων αντικειμένων ως προβλέπονται στο άρθρο 3 δεν εξαντλούνται από οποιαδήποτε πώληση, την υλική ενσωμάτωση ή άλλη πράξη διανομής τους.

(ii) τα δικαιώματα που αναφέρονται στις υποπαραγράφους (vi) και (vii) της παραγράφου (α), δεν εξαντλούνται με οποιαδήποτε πράξη παρουσίασης ή διάθεσης στο κοινό. ».

(δ) Με την τροποποίηση του εδαφίου (2) με την αντικατάσταση των παραγράφων (i) και (ii) αυτού με τις ακόλουθες νέες παραγράφους:

«(Ι) ειδικές πράξεις αναπαραγωγής έργου που πραγματοποιούνται από προσιτές στο κοινό βιβλιοθήκες, εκπαιδευτικά ιδρύματα ή μουσεία, ή από αρχεία και οι οποίες δεν αποσκοπούν, άμεσα ή έμμεσα, σε οικονομικό ή εμπορικό όφελος, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων και περιορισμών που προβλέπονται στα άρθρα 24 μέχρι 44 του παρόντος Νόμου,

(Ιη) χρήση χάριν μόνο παραδείγματος κατά τη διδασκαλία ή την επιστημονική έρευνα, εφόσον αναφέρεται η πηγή, συμπεριλαμβανομένου του ονόματος του δημιουργού, εκτός εάν διαπιστωθεί ότι αυτό είναι αδύνατο και εφόσον δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενο μη εμπορικό σκοπό, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων και περιορισμών που προβλέπονται στα άρθρα 24 μέχρι 44 του παρόντος Νόμου.».

(ε) Με την προσθήκη του ακόλουθου νέου εδαφίου (6):

«(6) (α) (i) Οι δημιουργοί δύναται να παρετούνται από το προβλεπόμενο στο εδάφιο (1) αποκλειστικό δικαίωμα ελέγχου όσον αφορά το δημόσιο δανεισμό των έργων τους, υπό την προϋπόθεση ότι λαμβάνουν αμοιβή για το δανεισμό αυτό.

(ii) Ο Υπουργός δύναται να καθορίσει με διάταγμα την αμοιβή αυτή λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους πολιτιστικής προαγωγής.

(β) Ο Υπουργός δύναται με διάταγμα να εξαιρέσει ορισμένες κατηγορίες ιδρυμάτων από την πληρωμή της αμοιβής που προβλέπεται στην παράγραφο (α).».

Τροποποίηση του άρθρου 7Γ του βασικού νόμου. 5. Το στοιχείο (iii) της παραγράφου (β) του εδαφίου (3) του άρθρου 7Γ του βασικού νόμου τροποποιείται με την αντικατάσταση της παραγράφου (β) αυτού με την ακόλουθη νέα παράγραφο (β):

«(β) αποκλειστικά για εκπαιδευτικούς ή ερευνητικούς σκοπούς, εφόσον πάντοτε αναφέρεται η πηγή, στον βαθμό που η χρήση αυτή δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενο μη εμπορικό σκοπό, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων και περιορισμών που προβλέπονται στα άρθρα 24 μέχρι 44 του παρόντος Νόμου.».

Τροποποίηση του άρθρου 7ΣΤ του βασικού νόμου. 6. Το άρθρο 7ΣΤ του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Με την αρίθμηση του κειμένου αυτού σε εδάφιο (1), και

(β) με την προσθήκη αμέσως μετά του νέου εδαφίου (1) των ακόλουθων νέων εδαφίων (2) και (3):

«(2) Το δικαίωμα διανομής δεν εξαντλείται εντός της Κοινότητας όσον αφορά αντικείμενο προβλεπόμενο στο εδάφιο (1) εκτός από την περίπτωση πρώτης πώλησης στην Κοινότητα του αντικειμένου αυτού από το δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του.

(3) Το δικαίωμα διανομής μπορεί να μεταβιβάζεται, να εκχωρείται ή να αποτελεί αντικείμενο συμβατικών αδειών.».

Τροποποίηση του άρθρου 10Α του βασικού νόμου.

7. Το εδάφιο (3) του άρθρου 10Α του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) με την αντικατάσταση της λέξης «σταθμό» στη δεύτερη και πέμπτη γραμμή της παραγράφου (i) αυτού, με την λέξη «ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό».

(β) με την αντικατάσταση της λέξης «σταθμό» στην πρώτη γραμμή της παραγράφου (ii) αυτού, με την λέξη «ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό».

Τροποποίηση του άρθρου 10Γ του βασικού νόμου.

8. Το άρθρο 10Γ του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Με την προσθήκη στο εδάφιο (1) αμέσως μετά την λέξη «εκτελεστές» (πρώτη γραμμή) της φράσης «και οι παραγωγοί φωνογραφημάτων».

(β) με την προσθήκη αμέσως μετά το εδάφιο (3) του ακόλουθου νέου εδαφίου (4):

«(4) Οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί έχουν το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την ασύρματη ραδιοτηλεοπτική αναμετάδοση των εκπομπών τους, καθώς και την παρουσίαση των εκπομπών τους στο κοινό, εάν η εν λόγω παρουσίαση γίνεται σε μέρη όπου η είσοδος επιτρέπεται στο κοινό έναντι καταβολής αντιτίμου.».

Προσθήκη νέων άρθρων 10Δ μέχρι 10Θ.

9. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη των ακόλουθων νέων άρθρων 10Δ μέχρι 10Γ αυτού:

«Εφαρμογή της αρχής της «χώρας προέλευσης» σε παρεπόμενες επιγραμμικές υπηρεσίες.

10Δ. (1) Οι πράξεις της παρουσίασης στο κοινό και της διάθεσης στο κοινό έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, κατά τρόπο ώστε τα μέλη του κοινού να έχουν τη δυνατότητα πρόσβασης σε αυτά σε τόπο και χρόνο που επιλέγει ο καθένας ατομικά, που πραγματοποιούνται όταν παρέχονται στο κοινό:

(α) ραδιοφωνικά προγράμματα, και

(β) τηλεοπτικά προγράμματα, όπως

(i) ειδησεογραφία και προγράμματα επικαιρότητας, ή

(ii) πλήρως χρηματοδοτούμενες, από ίδιους πόρους, παραγωγές του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού,

σε μια παρεπόμενη επιγραμμική υπηρεσία από ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό ή υπό τον έλεγχο και την ευθύνη του, καθώς και οι πράξεις αναπαραγωγής τέτοιων έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που είναι αναγκαίες για την παροχή, την πρόσβαση σε ή τη χρήση αυτής της επιγραμμικής υπηρεσίας για τα ίδια προγράμματα θεωρείται, για τους σκοπούς της άσκησης

των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που αφορούν στις πράξεις αυτές, ότι πραγματοποιούνται αποκλειστικά στο κράτος μέλος στο οποίο ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός έχει την κύρια εγκατάστασή του.

Νοείται η παράγραφος (β) δεν εφαρμόζεται στις μεταδόσεις αθλητικών γεγονότων και έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας που περιλαμβάνονται σε αυτές.

(2) (α) Κατά τον καθορισμό του ποσού της αμοιβής που καταβάλλεται για τα δικαιώματα επί των οποίων εφαρμόζεται η αρχή της χώρας προέλευσης, όπως ορίζεται στο εδάφιο (1), τα μέρη λαμβάνουν υπόψη όλες τις πτυχές της παρεπόμενης επιγραμματικής υπηρεσίας, όπως τα χαρακτηριστικά της υπηρεσίας, συμπεριλαμβανομένης της διάρκειας της επιγραμματικής διαθεσιμότητας των προγραμμάτων που παρέχονται στην υπηρεσία αυτή, το κοινό, καθώς και τις γλωσσικές αποδόσεις στις οποίες παρέχεται η υπηρεσία.

(β) Ο υπολογισμός του ποσού αμοιβής που αναφέρεται στην παράγραφο (α) δύναται να υπολογίζεται με βάση τα έσοδα του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού.

(3) Η αρχή της χώρας προέλευσης, όπως εκτίθεται στο εδάφιο (1), δεν θίγει τη συμβατική ελευθερία των δικαιούχων, καθώς

και των ραδιοηλεοπτικών οργανισμών να συμφωνούν, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.

Άσκηση των δικαιωμάτων επί αναμετάδοσης από δικαιούχους άλλους από ραδιοηλεοπτικούς οργανισμούς

10Ε. (1) (α) Οι πράξεις αναμετάδοσης προγραμμάτων υπόκεινται σε άδεια από τους δικαιούχους του αποκλειστικού δικαιώματος παρουσίασης στο κοινό.

(β) Οι δικαιούχοι που δεν είναι ραδιοηλεοπτικοί οργανισμοί μπορούν να ασκούν το δικαίωμά τους να παρέχουν άδεια ή να αρνούνται την παροχή άδειας αναμετάδοσης μόνον μέσω οργανισμού συλλογικής διαχείρισης.

(2)(α) Όταν ο δικαιούχος δεν έχει μεταβιβάσει τη διαχείριση του δικαιώματος, όπως ορίζεται στην παράγραφο (β) του εδαφίου (1), σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που διαχειρίζεται τα δικαιώματα της ίδιας κατηγορίας στην Δημοκρατία όπου ο φορέας εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης επιδιώκει την εκκαθάριση δικαιωμάτων για αναμετάδοση θεωρείται ότι έχει το δικαίωμα να παρέχει άδεια ή να αρνείται την παροχή άδειας για αναμετάδοση για αυτόν τον δικαιούχο.

(β) Στην περίπτωση που ο φορέας εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης επιδιώκει την εκκαθάριση δικαιωμάτων για αναμετάδοση στη Δημοκρατία και υπάρχουν

περισσότεροι του ενός οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για τη διαχείριση των εν λόγω δικαιώματων, εναπόκειται στην Αρχή Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων να αποφασίσει ποιος ή ποιοι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν το δικαίωμα να παρέχουν ή να αρνηθούν την παροχή άδειας για αναμετάδοση.

(3) (α) Ο δικαιούχος έχει τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις που απορρέουν από συμφωνία μεταξύ φορέα εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης και οργανισμού ή οργανισμών συλλογικής διαχείρισης οι οποίοι ενεργούν σύμφωνα με το εδάφιο (2), με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των δικαιούχων που έχουν εξουσιοδοτήσει τον εν λόγω οργανισμό ή τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης.

(β) Ο δικαιούχος μπορεί να επικαλεστεί τα δικαιώματα αυτά εντός χρονικής περιόδου η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη από τρία έτη από την ημερομηνία της αναμετάδοσης που περιλαμβάνει το έργο του ή άλλο αντικείμενο προστασίας.

Άσκηση των δικαιωμάτων αναμετάδοσης από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς. 10ΣΤ. (1) Το άρθρο 10Ε δεν εφαρμόζεται στα δικαιώματα επί αναμετάδοσης που ασκούνται από ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό όσον αφορά τις δικές του μεταδόσεις, ανεξάρτητα από το εάν τα σχετικά

δικαιώματα είναι δικά του ή του έχουν μεταβιβαστεί από άλλους δικαιούχους.

(2) Όταν οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί και οι φορείς παροχής υπηρεσιών αναμετάδοσης διεξάγουν διαπραγματεύσεις αναφορικά με την παροχή άδειας αναμετάδοσης σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο, οι διαπραγματεύσεις αυτές διεξάγονται με καλή πίστη.

Διαμεσολάβηση. 10Ζ. Στην περίπτωση κατά την οποία δεν έχει συναφθεί συμφωνία μεταξύ του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και του φορέα εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης, ή μεταξύ του φορέα εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης και του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού σχετικά με παροχή άδειας για την αναμετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών, οποιοδήποτε από τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορεί να ζητήσει από την Αρχή Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων να ενεργήσει ως μεσολαβητής.

Αναμετάδοση αρχικής μετάδοσης προερχόμενης από τη Δημοκρατία. 10Η. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες τόσο η αρχική μετάδοση όσο και η αναμετάδοση λαμβάνουν χώρα εντός της Δημοκρατίας εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 10Β, 10Ε, 10ΣΤ και 10Ζ του παρόντος Νόμου.

Μετάδοση προγραμμάτων 10Θ. (1) Όταν ένας ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός μεταδίδει μέσω απευθείας διαβίβασης τα σήματα-φορείς

μέσω απευθείας προγραμμάτων του σε διανομέα σήματος, διαβίβασης. χωρίς ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός να μεταδίδει ο ίδιος ταυτόχρονα αυτά τα σήματα-φορείς προγραμμάτων απευθείας στο κοινό, και ο διανομέας σήματος μεταδίδει αυτά τα σήματα-φορείς προγραμμάτων στο κοινό, ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός και ο διανομέας σήματος θεωρείται ότι συμμετέχουν σε μια ενιαία πράξη παρουσίασης στο κοινό για την οποία λαμβάνουν άδεια από τους δικαιούχους.

(2) Τα άρθρα 10Ε, 10ΣΤ και 10Ζ του παρόντος Νόμου εφαρμόζονται, κατ' αναλογία, στην άσκηση από τους δικαιούχους του δικαιώματος χορήγησης ή άρνησης χορήγησης άδειας σε διανομείς σήματος για τη μετάδοση που περιγράφεται στο εδάφιο (1), η οποία πραγματοποιείται με ένα από τα τεχνικά μέσα που αναφέρονται στον ορισμό της «αναμετάδοσης» στο άρθρο 2 του παρόντα Νόμου.

Τροποποίηση του άρθρου 11 του βασικού νόμου. 10. Το εδάφιο (2) του άρθρου 11 του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη της ακόλουθης νέας παραγράφου (γ) αμέσως μετά την παράγραφο (β) αυτού:

«(γ) Το αποκλειστικό δικαίωμα συναίνεσης ή απαγόρευσης για την εκμίσθωση και το δανεισμό ανήκει στον παραγωγό της πρώτης υλικής ενσωμάτωσης μιας ταινίας, όσον αφορά το πρωτότυπο και τα αντίγραφα της ταινίας του.».

Τροποποίηση του πλαγιότιτλου του 11. Το άρθρο 12 του βασικού νόμου τροποποιείται με:

άρθρου 12 του
βασικού νόμου.

(α) την προσθήκη στον πλαγιότιτλο αυτού μετά τη λέξη «ιδιοκτησίας» των λέξεων «και συγγενικού δικαιώματος.».

(β) την προσθήκη του ακόλουθου νέου εδαφίου (2):

«(2) Όταν συνάπτεται, μεμονωμένα ή συλλογικά, μεταξύ καλλιτεχνών ερμηνευτών ή εκτελεστών και παραγωγού, σύμβαση για την παραγωγή ταινίας, ο καλλιτέχνης ερμηνευτής ή εκτελεστής τον οποίο διέπει η σύμβαση αυτή τεκμαίρεται, εφόσον δεν υπάρχουν αντίθετες συμβατικές ρήτρες, ότι έχει εκχωρήσει το δικαίωμα εκμίσθωσης.».

(β) την αναρίθμηση των εδαφίων (2) ,(3), (4), (5), (6), (7), (8), (8 α), (8β), (8γ), (8δ), (8ε), (8στ), και (9) αυτού σε (3), (4), (5), (6), (7), (8), (9), (10), (11), (12), (13), (14), (15) και (16).

Τροποποίηση του
τίτλου του
άρθρου 14Α του
βασικού νόμου.

12. Ο τίτλος του άρθρου 14Α τροποποιείται με την προσθήκη μετά την φράση «ηλεκτρονικών υπολογιστών» της φράσης «και έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας στο ψηφιακό και το διασυνοριακό περιβάλλον».

Τροποποίηση του
άρθρου 14Β του
βασικού νόμου.

13.(1) Το εδάφιο (3) του άρθρου 14Β τροποποιείται με την προσθήκη μετά την φράση «στις παραγράφους (στ), (ι), (ια), (ιγ), (ιζ), (ιη) και (ιθ),» την ακόλουθη φράση «(ιι), (ικ), (ιλ) και (ιμ)» και την αφαίρεση της λέξης και μεταξύ «(ιη) και (ιθ)».

(2) Το εδάφιο (6) του άρθρου 14Β τροποποιείται με την προσθήκη μετά την φράση «με τα δικαιώματα εκμίσθωσης και δανεισμού» την ακόλουθη φράση «καθώς και για την χρήση έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας σε ψηφιακά και διασυνοριακά περιβάλλοντα».

Τροποποίηση του
 βασικού νόμου με
 την προσθήκη
 νέων άρθρων 24
 μέχρι 44.

14. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη αμέσως μετά το άρθρο 23 αυτού των ακόλουθων νέων άρθρων:

«Εξόρυξη 24. (1) Ανεξαρτήτως του αποκλειστικού
 κειμένων και δικαιώματος ως προς τις πράξεις που
 δεδομένων για προβλέπονται στα στοιχεία (i) και (vii) της
 σκοπούς παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του άρθρου
 επιστημονικής 7, στο στοιχείο (i) της παραγράφου (α) του
 έρευνας. 7, στο στοιχείο (i) της παραγράφου (α) του
 εδαφίου (2) του άρθρου 7Γ, στην
 παραγράφου (α) του εδαφίου (3) του άρθρου
 7Γ και 7ΣΤ, επιτρέπεται η αναπαραγωγή και
 η εξαγωγή από ερευνητικούς οργανισμούς
 και ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς, με
 σκοπό τη διεξαγωγή, για τους σκοπούς της
 επιστημονικής έρευνας, της εξόρυξης
 κειμένων και δεδομένων από έργα ή άλλα
 αντικείμενα προστασίας υλικό στα οποία
 έχουν νόμιμη πρόσβαση.

(2) Αντίγραφα έργων ή άλλων αντικειμένων
 προστασίας που δημιουργούνται σύμφωνα
 με το εδάφιο (1) αποθηκεύονται με
 κατάλληλο επίπεδο ασφάλειας και μπορούν
 να φυλάσσονται για σκοπούς επιστημονικής
 έρευνας, συμπεριλαμβανομένης της
 επαλήθευσης των αποτελεσμάτων της
 έρευνας.

(3) (α) Οι δικαιούχοι επιτρέπεται να
 εφαρμόζουν μέτρα με σκοπό την
 εξασφάλιση της ασφάλειας και της
 ακεραιότητας των δικτύων και των βάσεων

δεδομένων όπου φιλοξενούνται τα έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας.

(β) Τα εν λόγω μέτρα δεν υπερβαίνουν το μέτρο που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου αυτού.

(4) Οι δικαιούχοι, οι ερευνητικοί οργανισμοί και τα ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς δύνανται να καθορίσουν κοινά αποδεκτές βέλτιστες πρακτικές σχετικά με την εφαρμογή της υποχρέωσης και των μέτρων που προβλέπονται στα εδάφια (2) και (3) αντίστοιχα.

Εξαίρεση ή περιορισμός όσον αφορά την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων.

25.(1) Ανεξαρτήτως του αποκλειστικού δικαιώματος ως προς τις πράξεις που προβλέπονται στα άρθρα 7(1)(α)(i) και (vii), 7B(3), 7Γ(2)(α)(i),(ii),(iv) και (v), 7Γ(3)(α), και 7ΣΤ επιτρέπεται η αναπαραγωγή και εξαγωγή νομίμως προσβάσιμων έργων και άλλου υλικού για τους σκοπούς της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων.

(2) Οι αναπαραγωγές και εξαγωγές που πραγματοποιούνται σύμφωνα με το εδάφιο (1) μπορεί να διατηρούνται για όσο διάστημα είναι αναγκαίο για τους σκοπούς της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων.

(3) Η εξαίρεση ή ο περιορισμός που προβλέπεται στο εδάφιο (1) εφαρμόζεται

υπό την προϋπόθεση ότι η χρήση έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας που αναφέρεται στο εν λόγω εδάφιο δεν έχει ρητά περιοριστεί από τους δικαιούχους των δικαιωμάτων τους με κατάλληλο τρόπο, όπως με μηχαναναγνώσιμα μέσα για την περίπτωση περιεχομένου που έχει καταστεί διαθέσιμο κοινό επιγραμμικά.

(4) Το παρόν άρθρο δεν θίγει την εφαρμογή του άρθρου 24.

Χρήση έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας σε ψηφιακές και διασυνοριακές διδακτικές δραστηριότητες.

26. (1) Ανεξαρτήτως του αποκλειστικού δικαιώματος ως προς τις πράξεις που προβλέπονται στα άρθρα 7(1)(α)(i) και (vii), 7B(3), 7Γ(2)(α)(i),(ii),(iv) και (v), 7Γ(3)(α), και 7ΣΤ επιτρέπεται η ψηφιακή χρήση έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας χάριν μόνον παραδείγματος σε διδασκαλία, στον βαθμό που δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενο μη εμπορικό σκοπό, εφόσον η εν λόγω χρήση:

(α) πραγματοποιείται υπό την ευθύνη εκπαιδευτικού ιδρύματος, στις εγκαταστάσεις του ή σε άλλους χώρους, ή μέσω ασφαλούς ηλεκτρονικού περιβάλλοντος στο οποίο έχουν πρόσβαση μόνο οι μαθητές ή οι φοιτητές και το εκπαιδευτικό προσωπικό του εκπαιδευτικού ιδρύματος, και

(β) συνοδεύεται από αναφορά της πηγής, συμπεριλαμβανομένου του ονόματος του

δημιουργού εκτός αν διαπιστωθεί ότι αυτό είναι αδύνατο.

(2) Η χρήση, κατά τον τρόπο που προβλέπεται στο εδάφιο (1), έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας χάριν μόνο παραδείγματος κατά τη διδασκαλία μέσω ασφαλών ηλεκτρονικών περιβαλλόντων, θεωρείται ότι πραγματοποιείται αποκλειστικά εντός της Δημοκρατίας.

Διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς. 27. Ανεξαρτήτως του αποκλειστικού δικαιώματος ως προς τις πράξεις που προβλέπονται στα άρθρα 7(1)(α)(i) και (vii), 7B(3) , 7Γ(2)(α)(i),(ii),(iv) και (v), 7Γ(3)(α), 7ΣΤ, και 36(1), (2) και (3) επιτρέπεται στα ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς να δημιουργούν αντίγραφα έργου ή άλλου αντικειμένου προστασίας που βρίσκεται μόνιμα στις συλλογές τους, σε οποιαδήποτε μορφή ή μέσο, για τους σκοπούς της διατήρησης των εν λόγω έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας και στον βαθμό που απαιτείται για την εν λόγω διατήρηση.

Κοινές διατάξεις των άρθρων 24, 25, 26 και 27. 28. (1) Κάθε συμβατική ρύθμιση αντίθετη προς τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στα άρθρα 24, 26 και 27 είναι μη εκτελεστή.

(2) Οι εξαιρέσεις και οι περιορισμοί του αποκλειστικού δικαιώματος που προβλέπονται στα άρθρα 24, 25, 26 και 27 εφαρμόζονται μόνο σε ειδικές περιπτώσεις οι οποίες δεν αντίκεινται στην κανονική

εκμετάλλευση του έργου ή άλλου προστατευόμενου αντικειμένου και δεν θίγουν αδικαιολογήτως τα έννομα συμφέροντα του δικαιούχου.

Χρήση έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας μη διαθέσιμων στο εμπόριο από ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς.

29. (1) Οργανισμός συλλογικής διαχείρισης μπορεί, σύμφωνα με τις συμβάσεις ανάθεσης από δικαιούχους, να συνάπτει συμφωνία παραχώρησης μη αποκλειστικής άδειας για μη εμπορικούς σκοπούς με ίδρυμα πολιτιστικής κληρονομιάς, με σκοπό την αναπαραγωγή, διανομή, παρουσίαση στο κοινό ή τη διάθεση στο κοινό μη διαθέσιμων στο εμπόριο έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που βρίσκονται μόνιμα στη συλλογή του ιδρύματος, ανεξάρτητα από το αν όλοι οι δικαιούχοι που καλύπτονται από την άδεια έχουν εξουσιοδοτήσει σχετικά τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, με την προϋπόθεση ότι:

(α) ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης είναι, βάσει των αναθέσεων σε αυτόν, επαρκώς αντιπροσωπευτικός των δικαιούχων στο σχετικό είδος έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας και των δικαιωμάτων τα οποία υπόκεινται στην άδεια, και

(β) εξασφαλίζεται ίση μεταχείριση σε όλους τους δικαιούχους σε σχέση με τους όρους της άδειας.

(2) Τα ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς εξαιρούνται από τα δικαιώματα και τους περιορισμούς που αναφέρονται στα άρθρα 7(1)(α)(i) και (vii), 7B(3), 7Γ(2)(α)(i),(ii),(iv) και (v), στο Άρθρο 7Γ(3)(α), 7ΣΤ, και 36(1),(2) και (3) προκειμένου να επιτρέπεται σε αυτά να διαθέτουν για μη εμπορικούς σκοπούς, μη διαθέσιμα στο εμπόριο έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας που βρίσκονται μόνιμα στις συλλογές τους, με την προϋπόθεση ότι:

(α) γίνεται μνεία του ονόματος του δημιουργού ή οποιουδήποτε άλλου δικαιούχου που μπορεί να ταυτοποιηθεί εκτός εάν διαπιστωθεί ότι αυτό είναι αδύνατο και

(β) τα εν λόγω έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας διατίθενται σε μη εμπορικούς ιστοτόπους.

(3) Η εξαίρεση ή ο περιορισμός που θεσπίζεται στο εδάφιο (2), εφαρμόζεται μόνο για τα είδη έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας για τα οποία κανείς οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δεν πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζονται στην παράγραφο (α) του εδαφίου (1).

(4) Οι δικαιούχοι μπορούν ανά πάσα στιγμή, εύκολα και αποτελεσματικά, να αποκλείσουν τα έργα τους ή άλλα αντικείμενα προστασίας

από τον μηχανισμό χορήγησης αδειών που θεσπίζεται στο εδάφιο (1) ή από την εφαρμογή της εξαίρεσης ή του περιορισμού που θεσπίζεται στο εδάφιο (2), είτε γενικά είτε σε ειδικές περιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένων και των περιπτώσεων που έπονται της σύναψης της άδειας ή της έναρξης της σχετικής χρήσης.

(5) Μη διαθέσιμο στο εμπόριο έργο ή άλλο αντικείμενο προστασίας θεωρείται όταν μπορεί να συναχθεί, κατά τεκμήριο, με καλή πίστη ότι το συνολικό έργο ή άλλο αντικείμενο προστασίας δεν διατίθεται στο κοινό μέσω των συνηθισμένων εμπορικών διαύλων αφού έχει καταβληθεί εύλογη προσπάθεια να προσδιορισθεί εάν είναι διαθέσιμο στο κοινό.

(6) Οι άδειες που αναφέρονται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου ζητούνται από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης αντιπροσωπευτικό στη Δημοκρατία αναφορικά με ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς που είναι εγκατεστημένα στη Δημοκρατία.

(7) Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται σε σύνολα μη διαθέσιμων στο εμπόριο έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας εάν, βάσει της εύλογης προσπάθειας που αναφέρεται στο εδάφιο (5), υπάρχουν στοιχεία ότι τα εν λόγω σύνολα αποτελούνται κυρίως από:

(α) έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας εκτός από κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα που δημοσιεύτηκαν για πρώτη φορά ή για τα οποία, ελλείψει δημοσίευσης, η πρώτη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση έλαβε χώρα σε τρίτη χώρα, ή

(β) κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα, οι παραγωγοί των οποίων έχουν την έδρα ή τη συνήθη διαμονή τους σε τρίτη χώρα, ή

(γ) έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας υπηκόων τρίτης χώρας, σε περίπτωση που δεν κατέστη δυνατό, μετά από εύλογη προσπάθεια, να προσδιοριστεί κράτος μέλος ή τρίτη χώρα, σύμφωνα με τις παραγράφους (α) και (β).

(8) Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του εδαφίου (1), το παρόν άρθρο εφαρμόζεται σε περίπτωση που ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης είναι επαρκώς αντιπροσωπευτικός κατά της παραγράφου (α), εδαφίου (1), των δικαιούχων της εν λόγω τρίτης χώρας.

Διασυνοριακές 30. (1) Η άδεια που χορηγήθηκε σύμφωνα με
χρήσεις. το άρθρο 29 επιτρέπει τη χρήση μη διαθέσιμων στο εμπόριο έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας από το ίδρυμα

πολιτιστικής κληρονομιάς σε οποιοδήποτε κράτος μέλος.

(2) Οι χρήσεις έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας δυνάμει της εξαίρεσης ή του περιορισμού που θεσπίζεται στο εδάφιο (2) του άρθρου 29 θεωρείται ότι πραγματοποιούνται αποκλειστικά στο κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένο το ίδρυμα πολιτιστικής κληρονομιάς που πραγματοποιεί την εν λόγω χρήση.

Μέτρα δημοσιότητας. 31. (1) (α) Οι πληροφορίες από ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς, οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ή σχετικές δημόσιες αρχές για σκοπούς του προσδιορισμού των μη διαθέσιμων στο εμπόριο έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που καλύπτονται από άδεια που χορηγήθηκε σύμφωνα με το εδάφιο (1) του άρθρου 29 ή χρησιμοποιούνται δυνάμει της εξαίρεσης ή του περιορισμού που θεσπίζεται στο εδάφιο (2) του άρθρου 29, καθώς και οι πληροφορίες σχετικά με τις επιλογές που τίθενται στη διάθεση των δικαιούχων όπως αναφέρονται στο εδάφιο (4) του άρθρου 29, μόλις είναι διαθέσιμες και κατά περίπτωση, πληροφορίες σχετικά με τα συμβαλλόμενα μέρη της άδειας, τα καλυπτόμενα εδάφη και τις χρήσεις, καθίστανται μόνιμα, εύκολα και αποτελεσματικά διαθέσιμες σε μια δημόσια ενιαία διαδικτυακή πύλη, για τουλάχιστον έξι μήνες πριν από τη διανομή, παρουσίαση στο κοινό ή διάθεση στο κοινό έργων ή άλλων

αντικειμένων προστασίας, σύμφωνα με την άδεια ή δυνάμει της εξαίρεσης ή του περιορισμού.

(β) Η αναφερόμενη την παράγραφο (α) δημόσια ενιαία διαδικτυακή πύλη δημιουργείται στην Αρχή Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων αναφερόμενη στην παράγραφο (α), συνδέεται με το Γραφείο διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τελεί υπό τη διαχείρισή του, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 386/2012.

(2) Με στόχο τη γενική ευαισθητοποίηση των δικαιούχων, λαμβάνονται πρόσθετα κατάλληλα μέτρα δημοσιότητας με Διάταγμα του Υπουργού όσον αφορά την ικανότητα των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να χορηγούν άδειες χρήσης έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας σύμφωνα με το εδάφιο (1) του άρθρου 29, τις χορηγούμενες άδειες, τις χρήσεις που εμπίπτουν στην εξαίρεση ή στον περιορισμό που θεσπίζεται στο εδάφιο (2) του άρθρου 29 και τις επιλογές που τίθενται στη διάθεση των δικαιούχων όπως αναφέρονται στο εδάφιο (4) του άρθρου 29.

Διάλογος με τα
ενδιαφερόμενα
μέρη.

32. Πραγματοποιούνται διαβουλεύσεις με τους δικαιούχους, τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και τα ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς σε κάθε τομέα πριν τη θέσπιση ειδικών απαιτήσεων σύμφωνα με

το εδάφιο (5) του άρθρου 29 και ενθαρρύνεται ο τακτικός διάλογος μεταξύ των αντιπροσωπευτικών οργανώσεων χρηστών και οργανώσεων δικαιούχων, συμπεριλαμβανομένων των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, καθώς και οποιωνδήποτε άλλων οργανώσεων των ενδιαφερομένων μερών, ειδικά για κάθε τομέα, για την ενίσχυση της καταλληλότητας και της χρηστικότητας των μηχανισμών χορήγησης αδειών που θεσπίζονται στο εδάφιο (1) του άρθρου 29 και για τη διασφάλιση ότι οι διασφαλίσεις για τους δικαιούχους που αναφέρονται στα έργα και άλλα αντικείμενα προστασίας μη διαθέσιμα στο εμπόριο είναι αποτελεσματικές.

Χορήγηση συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ. 33.(1) Όταν ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, σύμφωνα με τις συμβάσεις ανάθεσης με τους δικαιούχους, συνάπτει συμφωνία για τη χορήγηση άδειας για την εκμετάλλευση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας:

(α) η εφαρμογή της συμφωνίας αυτής μπορεί να επεκταθεί στα δικαιώματα των δικαιούχων που δεν έχουν εξουσιοδοτήσει τον εν λόγω οργανισμό συλλογικής διαχείρισης να τους εκπροσωπεί μέσω εκχώρησης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας, ή

(β) όσον αφορά την εν λόγω συμφωνία, ο οργανισμός εκπροσωπεί ή τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί δικαιούχους οι οποίοι δεν έχουν εξουσιοδοτήσει τον οργανισμό αναλόγως.

(2) Οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που χορηγούν άδειες με συλλογική ισχύ σύμφωνα με το εδάφιο (1), λαμβάνουν έγκριση από την Αρχή Πνευματικής Ιδιοκτησίας ώστε να χορηγούν τέτοιες άδειες μόνο εντός σαφώς καθορισμένων πεδίων χρήσης, όταν η λήψη αδειών από δικαιούχους σε μεμονωμένη βάση είναι κατά κανόνα επαχθής και μη πρακτική σε βαθμό που καθιστά απίθανη την απαιτούμενη πράξη για τη χορήγηση άδειας, λόγω της φύσης της χρήσης ή των ειδών των έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας τις οποίες αφορούν και διασφαλίζουν ότι ο μηχανισμός χορήγησης των εν λόγω αδειών διασφαλίζουν τα νόμιμα συμφέροντα των δικαιούχων.

(3) Για σκοπούς εφαρμογής του εδαφίου (1):

(α) Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης πρέπει να είναι, βάσει της ανάθεσης σε αυτόν, επαρκώς αντιπροσωπευτικός των δικαιούχων στο σχετικό είδος έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας και των δικαιωμάτων που αφορά η άδεια.

(β) πρέπει να υπάρχει ίση μεταχείριση όλων των δικαιούχων, μεταξύ άλλων σε σχέση με τους όρους της άδειας·

(γ) οι δικαιούχοι που δεν έχουν εξουσιοδοτήσει τον οργανισμό που χορηγεί την άδεια χρήσης πρέπει να μπορούν ανά πάσα στιγμή εύκολα και αποτελεσματικά να αποκλείσουν τα έργα τους ή άλλα αντικείμενα προστασίας από τον μηχανισμό χορήγησης άδειας που θεσπίζεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο·

(δ) λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα δημοσιότητας για να ενημερωθούν οι δικαιούχοι όσον αφορά την ικανότητα των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης να χορηγούν άδειες χρήσης έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας και σχετικά με τη χορήγηση άδειας που λαμβάνει χώρα σύμφωνα με το παρόν άρθρο, και σχετικά με τις επιλογές που τίθενται στη διάθεση των δικαιούχων όπως αναφέρονται στο στοιχείο γ. ξεκινώντας από μια εύλογη περίοδο πριν από την οποία γίνεται χρήση των έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας δυνάμει της άδειας. Τα μέτρα δημοσιότητας θα πρέπει να είναι αποτελεσματικά χωρίς να απαιτείται η

ενημέρωση του κάθε δικαιούχου μεμονωμένα.

(4) Η Αρχή Πνευματικής Ιδιοκτησίας αποφασίζει εάν ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης είναι επαρκώς αντιπροσωπευτικός των δικαιούχων στο σχετικό είδος έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας και των δικαιωμάτων που αφορά η άδεια λαμβάνοντας υπόψη την κατηγορία δικαιωμάτων που διαχειρίζεται ο οργανισμός, την ικανότητα του οργανισμού να διαχειρίζεται αποτελεσματικά τα δικαιώματα και τον δημιουργικό τομέα στον οποίο δραστηριοποιείται, καθώς και κατά πόσον ο οργανισμός καλύπτει σημαντικό αριθμό δικαιούχων στο σχετικό είδος έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που έχουν αναθέσει τη χορήγηση άδειας για το σχετικό είδος χρήσης, η δυνατότητα του οργανισμού για τη σύναψη συμφωνιών αμοιβαίας αντιπροσώπευσης με άλλους οργανισμούς, η ποιότητα του συστήματος διανομής εσόδων στους δικαιούχους και το επίπεδο διαφάνειας.

(5) (α) Το παρόν άρθρο δεν επηρεάζει την εφαρμογή μηχανισμών χορήγησης συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ σύμφωνα με άλλες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων που επιτρέπουν εξαιρέσεις ή περιορισμούς.

(β) Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται στην υποχρεωτική συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων.

(γ) Το άρθρο 17 του περί της Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων καθώς και για τη Χορήγηση Πολυεδαφικών Αδειών για Επιγραμμικές Χρήσεις Μουσικών Έργων Νόμου του 2017 εφαρμόζεται στον μηχανισμό χορήγησης άδειας που προβλέπεται στο παρόν άρθρο.

(6) Η Αρχή Πνευματικής Ιδιοκτησίας ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με το πεδίο εφαρμογής του παρόντος άρθρου, σχετικά με τους σκοπούς και τους τύπους αδειών που θεσπίζονται δυνάμει του παρόντος άρθρου, σχετικά με τα στοιχεία επικοινωνίας των οργανισμών που χορηγούν άδειες σύμφωνα με αυτόν τον μηχανισμό χορήγησης άδειας, καθώς και τα σχετικά με τα μέσα με τα οποία μπορούν να ληφθούν πληροφορίες σχετικά με τη χορήγηση άδειας και με τις επιλογές που τίθενται στη διάθεση των δικαιούχων όπως αναφέρονται στην παράγραφο (γ) εδάφιο (3).

Πρόσβαση και 34. (1) Τα μέρη που αντιμετωπίζουν
διαθεσιμότητα δυσκολίες σχετικά με τη χορήγηση αδειών
οπτικοακουστικών εκμετάλλευσης δικαιωμάτων όταν
έργων σε επιδιώκουν να συνάψουν συμφωνία με
πλατφόρμες σκοπό τη διάθεση οπτικοακουστικών έργων
διάθεσης βίντεο σε υπηρεσίες διάθεσης βίντεο κατά
κατά παραγγελία-

Μηχανισμός παραγγελία μπορούν να στηρίζονται στη διαπραγμάτευσης. συνδρομή της Αρχής Πνευματικής Ιδιοκτησίας.

(2) Η Αρχή Πνευματικής Ιδιοκτησίας κοινοποιείται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή ως το όργανο που μεσολαβεί σύμφωνα με το εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου.

Έργα εικαστικών τεχνών που έχουν καταστεί κοινό κτήμα. 35. Όταν έχει λήξει η διάρκεια προστασίας ενός έργου εικαστικών τεχνών, κάθε υλικό που προκύπτει από πράξη αναπαραγωγής του εν λόγω έργου δεν υπόκειται σε δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, ή συγγενικά δικαιώματα, εκτός εάν το υλικό που προκύπτει από την εν λόγω πράξη αναπαραγωγής είναι πρωτότυπο υπό την έννοια ότι αποτελεί προσωπική πνευματική δημιουργία του δημιουργού.

Δικαιώματα επί εκδόσεων - Προστασία των εκδόσεων τύπου σχετικά με επιγραμμικές χρήσεις. 36. (1) Οι εκδότες τύπου που είναι εγκατεστημένοι στη Δημοκρατία έχουν το αποκλειστικό δικαίωμα:

(i) της αναπαραγωγής,

(ii) να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν τη διάθεση στο κοινό ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση όπου και όταν επιλέγουν οι ίδιοι,

της επιγραμμικής χρήσης των εκδόσεών τους από παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας.

(2) Τα δικαιώματα που προβλέπονται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου δεν έχουν εφαρμογή σε ιδιωτικές ή μη εμπορικές χρήσεις εκδόσεων τύπου από μεμονωμένους χρήστες.

(3) Η προστασία που χορηγείται βάσει του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου δεν έχει εφαρμογή:

(α) σε πράξεις τοποθέτησης υπερσυνδέσμων·

(β) στις χρήσεις μεμονωμένων λέξεων ή πολύ σύντομων αποσπασμάτων εκδόσεων τύπου συμπεριλαμβανομένων φωτογραφιών προεπισκόπησης (thumbnails) και συνοδευτικών συνδέσμων περιγραφικού περιεχομένου (snippets).

(4) Τα δικαιώματα των εκδοτών τύπου που προβλέπονται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου ουδόλως θίγουν τα δικαιώματα που παρέχονται δυνάμει του παρόντος Νόμου σε δημιουργούς και άλλους δικαιούχους, σε σχέση με έργα και άλλα αντικείμενα προστασίας που ενσωματώνονται σε μια έκδοση τύπου.

(5) Τα δικαιώματα που προβλέπονται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου δεν αντιτάσσονται στους δημιουργούς και τους άλλους δικαιούχους και, ειδικότερα, δεν τους στερούν το δικαίωμα να εκμεταλλεύονται τα έργα τους και άλλα αντικείμενα προστασίας ανεξάρτητα από την έκδοση τύπου στην οποία περιέχονται.

(6) Όταν ένα έργο ή άλλο αντικείμενο προστασίας περιλαμβάνεται σε έκδοση τύπου βάσει μη αποκλειστικής άδειας, δεν γίνεται επίκληση των δικαιωμάτων που προβλέπονται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου προκειμένου να απαγορευτεί η χρήση:

(i) από άλλους εξουσιοδοτημένους χρήστες·

(ii) έργων ή άλλων αντικειμένων των οποίων η προστασία έχει λήξει.

(7) (α) Τα δικαιώματα που προβλέπονται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου λήγουν δύο (2) έτη μετά τη δημοσίευση της έκδοσης τύπου.

(β) Η περίοδος αυτή υπολογίζεται από την 1η Ιανουαρίου του έτους που έπεται της ημερομηνίας δημοσίευσης της εν λόγω έκδοσης τύπου.

(γ) Οι παράγραφοι (α) και (β) δεν εφαρμόζονται στις εκδόσεις Τύπου που

δημοσιεύθηκαν για πρώτη φορά πριν από την 6η Ιουνίου του 2019.

(8) Τα άρθρα 2, 7, 7I έως 7IK, 14B έως 14E εφαρμόζονται κατ'αναλογία στα δικαιώματα που προβλέπονται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου.

(9) Οι δημιουργοί των έργων που έχουν ενσωματωθεί σε έκδοση τύπου λαμβάνουν κατάλληλο μερίδιο των εσόδων που αποκομίζουν οι εκδότες τύπου για τη χρήση των εκδόσεων Τύπου τους από πάροχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας.

Αξιώσεις δίκαιης αποζημίωσης. 37. Στις περιπτώσεις που ένας δημιουργός έχει μεταβιβάσει ή έχει χορηγήσει άδεια εκμετάλλευσης δικαιώματος σε εκδότη, η εν λόγω μεταβίβαση ή χορήγηση άδειας συνιστά επαρκή νομική βάση προκειμένου ο εκδότης να δικαιούται μερίδιο της αποζημίωσης για τη χρήση του έργου που πραγματοποιήθηκε δυνάμει εξάιρεσης ή περιορισμού στο δικαίωμα το οποίο έχει μεταβιβασθεί ή για το οποίο έχει χορηγηθεί άδεια.

Ορισμένες χρήσεις προστατευόμενου περιεχομένου από επιγραμμικές υπηρεσίες

Χρήση προστατευόμενου περιεχομένου από παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών 38. (1) Οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου εκτελούν μια πράξη παρουσίασης στο κοινό ή πράξη διάθεσης στο κοινό για τους σκοπούς των άρθρων 24 μέχρι 44 του παρόντος Νόμου

ανταλλαγής όταν παρέχουν πρόσβαση στο κοινό σε περιεχομένου. προστατευμένα έργα πνευματικής ιδιοκτησίας ή άλλα αντικείμενα προστασίας που αναφορτώνονται από τους χρήστες τους.

(2) (α) Ένας πάροχος επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου λαμβάνει άδεια από τους δικαιούχους που αναφέρονται στο άρθρο 7ΣΤ μέσω της σύναψης συμφωνίας για χορήγηση άδειας, προκειμένου να παρουσιάσει ή να καταστήσει διαθέσιμα στο κοινό έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας.

(β) Οι πράξεις παρουσίασης και διάθεσης στο κοινό καλύπτουν τις αναπαραγωγές που είναι αναγκαίες για τη διενέργεια των εν λόγω πράξεων.

(γ) Οι δικαιούχοι δύναται να χορηγούν άδεια χρήσης του περιεχομένου τους σε ορισμένες υπηρεσίες:

(i) με αντάλλαγμα δεδομένα ή δραστηριότητες προώθησης, ή

(ii) δωρεάν άδεια μέσω άδειας Creative Commons, ή

(iii) όταν αυτοί αναφορτώνουν ή μοιράζονται το περιεχόμενό τους σε επιγραμμικές υπηρεσίες ανταλλαγής περιεχομένου.

(2) Όταν ένας πάροχος επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου έχει λάβει άδεια, μεταξύ άλλων μέσω συμφωνίας για χορήγηση άδειας, η εν λόγω άδεια καλύπτει επίσης πράξεις που διενεργούνται από:

(i) χρήστες των υπηρεσιών που εμπίπτουν στο άρθρο 7ΣΤ,

(ii) χρήστες οι οποίοι δεν ενεργούν σε εμπορική βάση ή όταν η δραστηριότητά τους δεν αποφέρει σημαντικά έσοδα.

(3) Όταν οι δικαιούχοι έχουν ρητώς εξουσιοδοτήσει χρήστες να αναφορτώνουν και να καθιστούν διαθέσιμα έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας σε επιγραμμική υπηρεσία ανταλλαγής περιεχομένου, η πράξη παρουσίασης και διάθεσης στο κοινό του παρόχου της υπηρεσίας επιτρέπεται εντός του πεδίου εφαρμογής της άδειας που χορηγείται από τον δικαιούχο.

Νοείται ότι, δεν θα πρέπει να υπάρχει τεκμήριο υπέρ των παρόχων επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου ότι οι χρήστες τους έχουν εκκαθαρίσει όλα τα σχετικά δικαιώματα.

(4) (α) Όταν ένας πάροχος επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου εκτελεί πράξη παρουσίασης στο κοινό ή πράξη διάθεσης στο κοινό υπό τους όρους των

άρθρων 24 μέχρι 44 του παρόντος Νόμου, ο περιορισμός της ευθύνης τους, που προβλέπεται στο άρθρο 17(1)(α) και (β) του 156(I) του 2004 97(I) του 2007. Κοινωνίας της Πληροφορίας και ειδικά του Ηλεκτρονικού Εμπορίου καθώς και για Συναφή Θέματα Νόμου του 2004 δεν έχει εφαρμογή στις περιπτώσεις που καλύπτονται στο παρόν άρθρο.

(β) Η προβλεπόμενη εξαίρεση στην παράγραφο (α) δεν επηρεάζει την ενδεχόμενη εφαρμογή του άρθρου 17(1)(α) και (β) του περί Ορισμένων Πτυχών των Υπηρεσιών της Κοινωνίας της Πληροφορίας και ειδικά του Ηλεκτρονικού Εμπορίου καθώς και για Συναφή Θέματα Νόμου του 2004 στους πάροχους υπηρεσιών για σκοπούς που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

(5) Αν δεν έχει χορηγηθεί άδεια, οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου ευθύνονται για μη αδειοδοτημένες πράξεις παρουσίασης στο κοινό, συμπεριλαμβανομένης της διάθεσης στο κοινό, έργων που προστατεύονται από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και άλλων αντικειμένων προστασίας, εκτός εάν αυτοί αποδείξουν ότι:

(α) έχουν καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την απόκτηση της άδειας, και

- (β) έχουν προβεί σε όλα τα απαραίτητα διαβήματα, σύμφωνα με τα υψηλά πρότυπα επαγγελματικής ευσυνειδησίας του κλάδου, προκειμένου να διαπιστώσουν την έλλειψη διαθεσιμότητας συγκεκριμένων έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας για τα οποία οι δικαιούχοι έχουν παράσχει στους παρόχους υπηρεσιών τις σχετικές και απαραίτητες πληροφορίες, και σε κάθε περίπτωση,
- (γ) έχουν ενεργήσει με ταχύτητα, με τη λήψη της επαρκώς τεκμηριωμένης ειδοποίησης από τους δικαιούχους, προκειμένου για να απενεργοποιήσουν την πρόσβαση σε ή να αποσύρουν από τους ιστοτόπους τους έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας στα οποία αφορά η ειδοποίηση, και έχουν καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να αποτρέψουν τις μελλοντικές αναφορτώσεις τους σύμφωνα με την παράγραφο (β).

(6) Προκειμένου να προσδιοριστεί αν ο πάροχος υπηρεσιών έχει συμμορφωθεί με τις

υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει εδαφίου (5) και υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας, θα πρέπει μεταξύ άλλων, να λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα:

- (α) ο τύπος, το κοινό και το μέγεθος της υπηρεσίας και το είδος των έργων ή των άλλων αντικειμένων προστασίας που αναφορτώνονται από τους χρήστες της υπηρεσίας, και
- (β) η διαθεσιμότητα κατάλληλων και αποτελεσματικών μέσων και το κόστος που υπέχουν για τους παρόχους υπηρεσιών.

(7) (α) Αναφορικά με τους νέους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου οι υπηρεσίες των οποίων έχουν καταστεί διαθέσιμες στο κοινό στην Ευρωπαϊκή Ένωση για λιγότερο από τρία έτη και οι οποίοι έχουν κύκλο εργασιών μικρότερο των 10 εκατομμυρίων Ευρώ, οι προϋποθέσεις δυνάμει του καθεστώτος ευθύνης που ορίζεται στο εδάφιο (5) του παρόντος άρθρου περιορίζονται στη συμμόρφωση με την παράγραφο (α) του εδαφίου (5) του παρόντος άρθρου και στο να ενεργεί άμεσα, με τη λήψη της επαρκώς τεκμηριωμένης ειδοποίησης, προκειμένου να απενεργοποιήσει την πρόσβαση σε ή να αποσύρεται τα εν λόγω έργα και άλλα

αντικείμενα προστασίας στα οποία αφορά η ειδοποίηση από τους ιστότοπούς τους.

(β) Όταν ο μέσος αριθμός μοναδικών επισκεπτών το μήνα των εν λόγω παρόχων υπηρεσιών υπερβαίνει τα 5 εκατομμύρια, υπολογιζόμενος με βάση το προηγούμενο ημερολογιακό έτος, οι πάροχοι πρέπει επίσης να αποδεικνύουν ότι έχουν καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να αποτρέψουν περαιτέρω αναφορτώσεις των έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας στα οποία αφορά η ειδοποίηση και για τα οποία οι δικαιούχοι έχουν υποβάλει σχετικές και απαραίτητες πληροφορίες.

(β) (α) Η συνεργασία μεταξύ παρόχων υπηρεσιών επιγραμμικού περιεχομένου και δικαιούχων δεν οδηγεί στην παρεμπόδιση της διαθεσιμότητας έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που αναφορτώνονται από χρήστες τα οποία δεν παραβιάζουν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικά δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένων των έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που καλύπτονται από εξαίρεση ή περιορισμό.

(β) Οι χρήστες που αναφορτώνουν έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας σε υπηρεσίες επιγραμμικού περιεχομένου είναι σε θέση να βασίζονται στις ακόλουθες υφιστάμενες εξαιρέσεις ή περιορισμούς:

- (i) παράθεση αποσπασμάτων, κριτική, σχολιασμό,
- (ii) χρήση για γελοιογραφία, παρωδία ή μίμηση,
- (iii) παρεμπόδιση συμπερίληψη ενός έργου ή άλλου αντικειμένου προστασίας σε άλλο υλικό,
- (iv) χρήση σε σχέση με την επίδειξη ή επισκευή εξοπλισμού.

(9) (α) Η εφαρμογή του παρόντος άρθρου δεν οδηγεί σε γενική υποχρέωση παρακολούθησης.

(β) Οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου παρέχουν στους δικαιούχους επαρκείς πληροφορίες σχετικά με τη λειτουργία των πρακτικών τους όσον αφορά τη συνεργασία που αναφέρεται στο εδάφιο (5) του παρόντος άρθρου και, όταν συνάπτονται συμφωνίες για χορήγηση αδειών μεταξύ των πάροχων υπηρεσιών και των δικαιούχων, πληροφορίες σχετικά με τη χρήση του περιεχομένου που καλύπτεται από τις συμφωνίες.

(10) (α) Ο πάροχος επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου θέτει σε εφαρμογή αποτελεσματικό και ταχύ μηχανισμό υποβολής καταγγελιών και επανόρθωσης, ο οποίος είναι διαθέσιμος στους χρήστες της

υπηρεσίας σε περίπτωση διαφορών σχετικά με την απενεργοποίηση της πρόσβασης ή την αφαίρεση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που έχουν αναφορτωθεί από αυτούς.

(β) Όταν οι δικαιούχοι ζητούν να έχουν πρόσβαση στα συγκεκριμένα έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας τους, η πρόσβαση στα οποία έχει απενεργοποιηθεί ή σε εκείνα τα έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας που έχουν αφαιρεθεί βάσει της παραγράφου (α), αιτιολογούν δεόντως τα αιτήματά τους.

(γ) Οι καταγγελίες που υποβάλλονται δυνάμει του μηχανισμού που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο διεκπεραιώνονται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση και οι αποφάσεις απενεργοποίησης της πρόσβασης ή αφαίρεσης περιεχομένου που αναφορτώνεται υπόκεινται σε ανθρώπινο έλεγχο.

(δ) Διασφαλίζεται διαθέσιμος μηχανισμός εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών.

(ε) Οι εν λόγω μηχανισμοί επιτρέπουν την επίλυση των διαφορών με αμερόληπτο τρόπο και δεν στερούν από τον χρήστη τη νομική προστασία που παρέχεται από το εθνικό δίκαιο, με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων των χρηστών να προσφεύγουν σε αποτελεσματικά ένδικα μέσα προστασίας

που παρέχονται από την Αρχή Πνευματικής Ιδιοκτησίας.

(στ) Το παρόν άρθρο δεν επηρεάζει το δικαίωμα των χρηστών προσφυγής στο Δικαστήριο προκειμένου να διαπιστωθεί η νομιμότητα της χρήσης των εξαιρέσεων ή περιορισμών που προβλέπονται για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στο εδάφιο (2) του άρθρου 7 του παρόντος Νόμου.

(ζ) Ο παρόν Νόμος ουδόλως επηρεάζει τις νόμιμες χρήσεις, όπως χρήσεις βάσει των εξαιρέσεων ή περιορισμών που προβλέπονται στο εδάφιο (2) του άρθρου 7, και δεν οδηγεί στον οποιοδήποτε εντοπισμό μεμονωμένων χρηστών ούτε στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, παρά μόνο σύμφωνα με τον περί Ρυθμίσεως Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και Ταχυδρομικών Υπηρεσιών Νόμος του 2004 και τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών.

112(I) του 2004
84(I) του 2005
149(I) του 2005
67(I) του 2006
113(I) του 2007
134(I) του 2007
46(I) του 2008
103(I) του 2009
94(I) του 2011
51(I) του 2012
160(I) του 2013
77(I) του 2014
104(I) του 2016
112(I) του 2016
76(I) του 2017
90(I) του 2020
23(I) του 2022.

Επίσημη
Εφημερίδα
της ΕΕ:
L. 119

4.5.2016,
σ.1 έως σ.88.

(η) Οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου ενημερώνουν τους χρήστες τους για τους όρους και τις προϋποθέσεις βάσει των οποίων μπορούν να χρησιμοποιούν έργα και άλλα αντικείμενα προστασίας δυνάμει των εξαιρέσεων ή περιορισμών στα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα που προβλέπονται στην ενωσιακή νομοθεσία.

Αρχή της δέουσας
και αναλογικής
αμοιβής.

39.(1) Όταν δημιουργοί και ερμηνευτές παρέχουν άδεια ή μεταβιβάζουν τα αποκλειστικά τους δικαιώματα για την εκμετάλλευση των έργων τους ή άλλων αντικειμένων προστασίας, δικαιούνται να λαμβάνουν δέουσα και αναλογική αμοιβή.

(2) Η αμοιβή των δημιουργών και των ερμηνευτών θα πρέπει να είναι κατάλληλη και αναλογική προς την πραγματική ή δυνητική οικονομική αξία των δικαιωμάτων για τα οποία χορηγείται άδεια χρήσης ή τα οποία μεταβιβάζονται, λαμβάνοντας υπόψη τη συμβολή του δημιουργού ή του ερμηνευτή στο συνολικό έργο ή άλλο αντικείμενο προστασίας και όλες τις άλλες περιστάσεις της υπόθεσης, όπως οι πρακτικές της αγοράς ή η πραγματική εκμετάλλευση του έργου.

(3) Η αμοιβή αυτή δύναται να προσδιορίζεται με συλλογικές διαπραγματεύσεις, ανά τομέα

εκμετάλλευσης, μεταξύ των εκπροσώπων των προσώπων που προβαίνουν σε εκμετάλλευση των έργων και των ερμηνειών.

Υποχρέωση Διαφάνειας. 40.(1) Οι δημιουργοί και οι ερμηνευτές λαμβάνουν τακτικά, τουλάχιστον μία φορά τον χρόνο, και, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων κάθε τομέα, επικαιροποιημένες, σχετικές και επαρκείς πληροφορίες σχετικά με την εκμετάλλευση και την προώθηση των έργων και των ερμηνειών τους από τα μέρη στα οποία έχουν χορηγήσει άδεια ή έχουν μεταβιβάσει τα δικαιώματά τους ή στους νόμιμους διαδόχους τους, ιδιαίτερα όσον αφορά τους τρόπους εκμετάλλευσης, όλα τα έσοδα που προέκυψαν και την οφειλόμενη αμοιβή.

(2) (α) Όταν για τα δικαιώματα που αναφέρονται στο εδάφιο (1) έχει μεταγενέστερα χορηγηθεί άδεια, οι δημιουργοί και οι ερμηνευτές ή οι εκπρόσωποί τους λαμβάνουν, κατόπιν αιτήματός τους, πρόσθετες πληροφορίες από υποαδειούχους, στην περίπτωση κατά την οποία ο πρώτος αντισυμβαλλόμενός τους δεν κατέχει όλες τις πληροφορίες που θα ήταν αναγκαίες για τους σκοπούς του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου.

(β) Σε περίπτωση που ζητούνται οι αναφερόμενες στην παράγραφο (α) πρόσθετες πληροφορίες, ο πρώτος αντισυμβαλλόμενος των δημιουργών και

ερμηνευτών παρέχει πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα των εν λόγω υποαδειούχων.

(3) Η υποχρέωση του εδαφίου (1) είναι αναλογική και αποτελεσματική ως προς την εξασφάλιση ενός υψηλού επιπέδου διαφάνειας σε κάθε τομέα. Σε περίπτωση όπου σε δέοντως αιτιολογημένες περιπτώσεις στις οποίες η διοικητική επιβάρυνση που προκύπτει από την υποχρέωση του εδαφίου 1 του παρόντος άρθρου θα ήταν δυσανάλογη ενόψει των εσόδων που προκύπτουν από την εκμετάλλευση του έργου ή της ερμηνείας, η υποχρέωση περιορίζεται στα είδη και στο επίπεδο πληροφοριών που μπορούν εύλογα να αναμένονται σε παρόμοιες περιπτώσεις.

(4) Η υποχρέωση του εδαφίου (1) δεν έχει εφαρμογή όταν η συμβολή του δημιουργού ή του ερμηνευτή δεν είναι σημαντική λαμβανομένου υπόψη του συνολικού έργου ή της ερμηνείας, εκτός αν ο δημιουργός ή ο ερμηνευτής αποδείξει ότι ζητεί τις πληροφορίες για την άσκηση των δικαιωμάτων του ή της βάσει του άρθρου για τον μηχανισμό αναπροσαρμογής συμβάσεων εδαφίου 1 παρόντος άρθρου και ζητεί τις πληροφορίες για τον σκοπό αυτό.

(5) Για συμφωνίες που υπόκεινται ή βασίζονται σε συμφωνίες που προκύπτουν από συλλογικές διαπραγματεύσεις, εφαρμόζονται οι κανόνες διαφάνειας της

σχετικής συμφωνίας που προκύπτει από συλλογικές διαπραγματεύσεις, υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω κανόνες πληρούν τα κριτήρια που ορίζονται στα εδάφια (1) ως (4) του παρόντος άρθρου.

(6) Οι συμφωνίες χορήγησης αδειών ή μεταβίβασης δικαιωμάτων των δημιουργών και των ερμηνευτών υπόκεινται στην υποχρέωση διαφάνειας που ορίζεται στο παρόν άρθρο από την 7η Ιουνίου 2022.

Μηχανισμός
αναπροσαρμογής
συμβάσεων.

41. (1) Αν δεν υπάρχει συμφωνία μέσω συλλογικών διαπραγματεύσεων η οποία να προβλέπει έναν μηχανισμό συγκρίσιμο με αυτόν που θεσπίζεται στο παρόν άρθρο, οι δημιουργοί και οι ερμηνευτές ή οι εκπρόσωποί τους δικαιούνται να αξιώνουν πρόσθετη, κατάλληλη και δίκαιη αμοιβή από το μέρος με το οποίο έχουν συνάψει σύμβαση για την εκμετάλλευση των δικαιωμάτων τους ή από τους διαδόχους του μέρους αυτού, όταν η αμοιβή η οποία είχε αρχικά συμφωνηθεί, -κατ' αποκοπή, ποσοστιαία ή άλλη, αποδεικνύεται δυσανάλογα χαμηλή σε σύγκριση με όλα τα επακόλουθα σχετικά έσοδα που προέρχονται από την εκμετάλλευση των έργων ή των ερμηνειών.

(2) Το εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζεται σε συμφωνίες που συνάπτονται από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ή ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης ή από άλλες οντότητες που υπόκεινται στις διατάξεις

του παρόντος Νόμου και του περί της Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων καθώς και για τη Χορήγηση 65(Ι) του 2017. Πολυεδαφικών Αδειών για Επιγραμμικές Χρήσεις Μουσικών Έργων Νόμο του 2017.

(3) Ο μηχανισμός αναπροσαρμογής συμβάσεων που προβλέπεται στο παρόν άρθρο εφαρμόζεται σε υπάρχουσες συμφωνίες χορήγησης αδειών ή μεταβίβασης δικαιωμάτων των δημιουργών και των ερμηνευτών.

(4) Δεν αξιώνονται αμοιβές βάση του εδαφίου (1) αναφορικά με αμοιβές που εισέπραξε ο αντισυμβαλλόμενος του δημιουργού ή του ερμηνευτή πριν την 7η Ιουνίου 2021.

Εναλλακτικές διαδικασίες επίλυσης διαφορών. 42. (1) Οι διαφορές που αφορούν την υποχρέωση διαφάνειας του άρθρου 40 και τον μηχανισμό αναπροσαρμογής συμβάσεων του άρθρου 41 μπορούν να υποβάλλονται σε εκούσιες, εναλλακτικές διαδικασίες επίλυσης διαφορών.

(2) Οι αντιπροσωπευτικές οργανώσεις των δημιουργών και των ερμηνευτών μπορούν να κινούν τις διαδικασίες αυτές κατόπιν συγκεκριμένου αιτήματος ενός ή περισσότερων δημιουργών ή ερμηνευτών.

Δικαίωμα Ανάκλησης. 43. (1) Όταν ένας δημιουργός ή ερμηνευτής έχει παραχωρήσει άδεια χρήσης ή έχει

μεταβιβάσει κατ' αποκλειστικότητα το δικαίωμά του επί έργου ή αντικειμένου προστασίας, ο δημιουργός ή ερμηνευτής έχει δικαίωμα να ανακαλέσει εν όλο ή εν μέρει την άδεια ή τη μεταβίβαση των δικαιωμάτων όταν δεν λαμβάνει χώρα η εκμετάλλευση του έργου αυτού ή άλλου αντικειμένου προστασίας.

(2) Ειδικές διατάξεις για τον μηχανισμό ανάκλησης που προβλέπεται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα εξής:

(α) Τις ιδιαιτερότητες των διάφορων τομέων και των διάφορων ειδών έργων και ερμηνειών, και

(β) Όταν ένα έργο ή άλλο αντικείμενο προστασίας περιλαμβάνει τη συμβολή περισσότερων του ενός δημιουργών ή ερμηνευτών, τη σχετική σημασία της κάθε μεμονωμένης συμβολής και τα έννομα συμφέροντα όλων των δημιουργών και ερμηνευτών που επηρεάζονται από την εφαρμογή του μηχανισμού ανάκλησης από έναν μεμονωμένο δημιουργό ή ερμηνευτή.

(3) (1) Το δικαίωμα ανάκλησης που προβλέπεται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου μπορεί μόνο να ασκηθεί μετά την πάροδο εύλογου χρονικού διαστήματος από τη σύναψη της συμφωνίας για τη χορήγηση άδειας ή τη μεταβίβαση των δικαιωμάτων.

(2) Ο δημιουργός ή ο ερμηνευτής ενημερώνει το πρόσωπο στο οποίο έχει χορηγηθεί άδεια ή έχουν μεταβιβαστεί τα δικαιώματα και ορίζει κατάλληλη προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να πραγματοποιηθεί η εκμετάλλευση των δικαιωμάτων που αποτελούν αντικείμενο της άδειας ή της μεταβίβασης.

(3) Μετά την εκπνοή της εν λόγω προθεσμίας, ο δημιουργός ή ο ερμηνευτής μπορεί να επιλέξει να άρει τον αποκλειστικό χαρακτήρα της σύμβασης, αντί της ανάκλησης της άδειας ή της μεταβίβασης των δικαιωμάτων.

(4) Το εδάφιο (1) δεν εφαρμόζεται αν η έλλειψη εκμετάλλευσης οφείλεται κυρίως σε συνθήκες, τις οποίες ο δημιουργός ή ο ερμηνευτής μπορεί ευλόγως να αναμένεται ότι θα αποκαταστήσει.

(5) Οποιαδήποτε συμβατική διάταξη παρεκκλίνει από τον μηχανισμό ανάκλησης που προβλέπεται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου είναι εκτελεστή μόνο εφόσον βασίζεται σε συμφωνία που προκύπτει από συλλογικές διαπραγματεύσεις.

Κοινές Διατάξεις. 44.(1) Οποιαδήποτε συμβατική διάταξη η οποία εμποδίζει τη συμμόρφωση προς τις διατάξεις των άρθρων 40, 41 και 42 του παρόντος Νόμου δεν είναι εκτελεστή σε

σχέση με τους δημιουργούς και τους ερμηνευτές.

(2) Τα άρθρα 39 έως 43 του παρόντος Νόμου δεν εφαρμόζονται στους δημιουργούς προγραμμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστή.

(3) Οι διατάξεις των άρθρων 24 ως 43 του παρόντος Νόμου εφαρμόζονται σε όλα τα έργα και άλλα αντικείμενα που προστατεύονται από το εθνικό δίκαιο περί πνευματικής ιδιοκτησίας την ή μετά την 7η Ιουνίου 2021.

(4) Πράξεις που έχουν συναφθεί και τα δικαιώματα που έχουν αποκτηθεί πριν από την 7η Ιουνίου 2021 δεν θίγονται.

(5) Οι διατάξεις των άρθρων 39 ως 43 του παρόντος Νόμου δεν εφαρμόζονται όταν ο αντισυμβαλλόμενος του δημιουργού ή του ερμηνευτή δεν εκμεταλλεύεται ο ίδιος το έργο ή την ερμηνεία, πράγμα που συμβαίνει σε ορισμένες συμβάσεις εργασίας.

(6) Καμιά διάταξη του παρόντος Νόμου δεν θα πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι εμποδίζει τους δικαιούχους αποκλειστικών δικαιωμάτων από το να επιτρέπουν τη χρήση των έργων τους ή άλλων αντικειμένων προστασίας άνευ ανταλλάγματος, μεταξύ άλλων μέσω μη αποκλειστικών αδειών άνευ ανταλλάγματος προς όφελος οποιονδήποτε χρηστών.

(7) Οι διατάξεις των άρθρων 39 ως 43 του παρόντος Νόμου δεν μπορούν να παρακαμφθούν με αντίθετη συμβατική συμφωνία.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΥ

II. ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΕΕ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

Γενικές Οδηγίες

- ❖ Συμβουλευτείτε τον **Οδηγό Ανάλυσης Αντίκτυπου (ΑΑ)** για σκοπούς διεξαγωγής της ανάλυσης και συμπλήρωσης του παρόντος ερωτηματολογίου (www.reform.gov.cy)
- ❖ Επιβεβαιώστε ότι το θέμα δεν εμπίπτει στις περιπτώσεις που εξαιρούνται της διαδικασίας ΑΑ βάσει του πιο πάνω Οδηγού ΑΑ
- ❖ Για σχετική βοήθεια / καθοδήγηση απευθυνθείτε στον αρμόδιο για θέματα Έξυπνης Ρύθμισης, Λειτουργό Σύνδεσμο του Υπουργείου σας
- ❖ Για περαιτέρω βοήθεια μπορείτε να απευθύνεστε στο αρμόδιο Γραφείο Υποστήριξης (Help Desk) υπό την Ομάδα Έξυπνης Ρύθμισης – email: impactassessment@presidency.gov.cy
- ❖ Συμπληρώστε το έντυπο στην ηλεκτρονική του μορφή και αποστείλετε μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στην Ομάδα Έξυπνης Ρύθμισης – email: impactassessment@presidency.gov.cy

Υπό εξέταση η δυνατότητα ανάπτυξης ηλεκτρονικού εργαλείου για online συμπλήρωση και υποβολή του ερωτηματολογίου

- ❖ Το συμπληρωμένο και κατάλληλα υπογεγραμμένο ερωτηματολόγιο ΑΑ θα πρέπει να συνοδεύει τη νομοθετική πρόταση η οποία υποβάλλεται στη Νομική Υπηρεσία για νομοτεχνικό έλεγχο και παράλληλα να κοινοποιείται στην Ομάδα Έξυπνης Ρύθμισης. Σε περίπτωση εφαρμογής του SME Test, το συμπληρωμένο ερωτηματολόγιο θα προωθείται στη Μονάδα Αξιολόγησης για το SME Test για ποιοτική αξιολόγηση της ανάλυσης των επιπτώσεων στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.
- ❖ Κατά την υποβολή του προτεινόμενου νομοθετικού μέτρου στο Υπουργικό Συμβούλιο (ΥΣ) για έγκριση, αυτό θα πρέπει να συνοδεύεται από το συμπληρωμένο ερωτηματολόγιο ΑΑ και τη σχετική γνωμάτευση της Μονάδας Αξιολόγησης για το SME Test, όπου εφαρμόζεται.

ΕΝΟΤΗΤΑ Α: ΒΑΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ	
<p>Τίτλος Προτεινόμενης Νομοθεσίας</p> <p><i>Σημ.: Σε περίπτωση που δεν εξυπακούεται να καταγραφεί και ο τίτλος της σχετικής ευρωπαϊκής νομοθεσίας</i></p>	<p>Ο περί των Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων (Τροποποιητικός) Νόμος του 2022.</p> <p>Οδηγία (ΕΕ) 2006/115 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας</p> <p>Οδηγία (ΕΕ) 2019/789 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τον καθορισμό κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων, και για την τροποποίηση της οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου</p> <p>Οδηγία (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και την τροποποίηση των οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ</p> <p>Συνθήκη του Παγκόσμιου Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας για τις Εκτελέσεις και τα Φωνογραφήματα (WPPT) που υιοθετήθηκε στη Γενεύη στις 20 Δεκεμβρίου του 1996 και Κοινές Δηλώσεις αυτής ΕΕ</p>
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ	
<p>Αρμόδιο Υπουργείο</p>	<p>ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ, ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ</p>

Αρμόδιο Τμήμα/ Υπηρεσία/ Γραφείο εφαρμογής της προτεινόμενης νομοθεσίας	ΤΜΗΜΑ ΕΦΟΡΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ	
Στοιχεία επικοινωνίας λειτουργού αρμόδιου για διεξαγωγή ΑΑ	Όνομα: Σωτηρούλα Τσώκου & Παντελής Παντελή	
	Τίτλος: ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ ΕΦΟΡΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ	
	e-mail: stsokou@drcor.mcit.gov.cy ppandeli@drcor.meci.gov.cy	
	Τηλέφωνα: +357 22 404464 +357 22 404357	
ΤΥΠΟΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ	ΕΠΕΛΕΞΕ (V)	<i>Προσδιορίστε αυθόρμητα τις σημαντικότερες διατάξεις της νέας νομοθεσίας ή κατά περίπτωση τις κύριες διατάξεις που προετοιμάστηκαν αντικαθίστανται, καταργούνται ή καθικοποιούνται</i>
Νέα νομοθεσία		
Κατάργηση (πλήρης) υφιστάμενης νομοθεσίας		
Τροποποίηση / αντικατάσταση / εκσυγχρονισμός / κατάργηση προνοιών υφιστάμενης νομοθεσίας	√	Η παρούσα τροποποίηση εισάγει νέες ρυθμίσεις σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων καθώς και για ψηφιακές και διασυνοριακές

¹ Σε περίπτωση νέας νομοθεσίας, να γίνεται αναφορά στις σημαντικότερες διατάξεις του νομοσχεδίου όπου διαφαίνεται το βασικό αντικείμενο, η στόχευση, η ρυθμιζόμενη ομάδα στόχος και οι βασικές ρυθμίσεις που εισάγει το νομοσχέδιο. Σε περίπτωση πλήρους κατάργησης υφιστάμενης νομοθεσίας δεν απαιτείται ο προσδιορισμός των επιμέρους διατάξεων.

² Σε περίπτωση εναρμονιστικής με το ευρωπαϊκό δίκαιο νομοθεσίας πρέπει να υποβάλλεται συγκριτικός πίνακας αντιστοιχίας των προνοιών της ευρωπαϊκής νομοθεσίας και των αντίστοιχων στο προτεινόμενο νομοσχέδιο

	<p>χρήσεις προστατευόμενου περιεχομένου.</p> <p>Στο Άρθρο 2 τροποποιούνται ορισμοί και όρων αυτών και προστίθενται νέοι ορισμοί.</p> <p>Στο Άρθρο 7(2) εισάγονται νέες εξαιρέσεις στο δικαίωμα ελέγχου πνευματικής ιδιοκτησίας.</p> <p>Προστίθεται το εδάφιο (6) στο Άρθρο 7 όπου δίνεται το δικαίωμα παραίτησης στο αποκλειστικό δικαίωμα ελέγχου έναντι αμοιβής</p> <p>Προστίθεται το εδάφιο (4) στο Άρθρο 10Γ όπου δίνεται το δικαίωμα απαγόρευσης ασύρματης μετάδοσης ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών</p> <p>Προστίθενται τα Άρθρα 10Δ, 10Ε, 10ΣΤ, 10Ζ, 10Η και 10Θ όπου περιγράφεται η εφαρμογή της αρχής της «χώρας προέλευσης» σε παρεπόμενες επιγραμμικές υπηρεσίες (10Δ), περιγράφεται η άσκηση των δικαιωμάτων επί αναμετάδοσης από δικαιούχους άλλους από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς (10Ε). αναφέρεται η εξαίρεση του Άρθρου 10Ε στα δικαιώματα αναμετάδοσης από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς(10ΣΤ), αναφέρεται το δικαίωμα διαμεσολάβησης από την Αρχή Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων (10Ζ), καθορίζεται η εφαρμογή των διατάξεις των Άρθρων 10Β, 10Ε, 10ΣΤ και 10Ζ (10Η) και καθορίζεται η μετάδοση προγραμμάτων μέσω απευθείας διαβίβασης 10Θ).</p>
--	---

	<p>Προστίθεται παράγραφος (γ) στο εδάφιο 2 του άρθρου 11 αναφορικά με τον παραγωγό πρώτης υλικής ενσωμάτωσης μιας ταινίας.</p> <p>Προστίθεται εδάφιο 2 στο άρθρο 12 αναφορικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης.</p> <p>Προστίθενται τα άρθρα 24 -44 ως ακολούθως:</p> <p>24: Εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας</p> <p>25: Εξαίρεση ή περιορισμός όσο αφορά την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων</p> <p>26: Χρήση έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας σε ψηφιακές και διασυνοριακές διδακτικές δραστηριότητες</p> <p>27: Διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς</p> <p>28: Κοινός διατάξεις άρθρων 24, 25, 26, 27</p> <p>29: Χρήση έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας μη διαθέσιμων στο εμπόριο από ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς</p> <p>30: Διασυνοριακές χρήσεις</p> <p>31: Μέτρα δημοσιότητας</p> <p>32: Διάλογος με τα ενδιαφερόμενα μέρη</p> <p>33: Χορήγηση συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ</p> <p>34: Πρόσβαση και διαθεσιμότητα οπτικοακουστικών έργων σε πλατφόρμες διάθεσης βίντεο κατά παραγγελία – Μηχανισμός διαπραγμάτευσης</p> <p>35: Έργα εικαστικών τεχνών που έχουν καταστεί κοινό κτήμα</p>
--	---

		<p>36: Δικαιώματα επί εκδόσεων – Προστασία των εκδόσεων τύπου σχετικά με επιγραμμικές χρήσεις</p> <p>37: Αξιώσεις δίκαιης αποζημίωσης</p> <p>38: Χρήση προστατευόμενου περιεχομένου από παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου</p> <p>39: Αρχή δέουσας και αναλογικής αμοιβής</p> <p>40: Υποχρέωση Διαφάνειας</p> <p>41: Μηχανισμός αναπροσαρμογής συμβάσεων</p> <p>42: Εναλλακτικές διαδικασίες επίλυσης διαφορών</p> <p>43: Δικαίωμα ανάκλησης</p> <p>44: Κοινές Διατάξεις</p>
Κωδικοποίηση υφιστάμενης νομοθεσίας		
ΥΙΘΟΘΕΣΙΑ / ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ	Παρακαλώ εξηγήστε	
Πότε λήγει η προθεσμία υιοθέτησης της Οδηγίας;	<p>Η Οδηγία 2006/115/ΕΕ δεν έχει οποιαδήποτε καταληκτική ημερομηνία εναρμόνισης. Η προθεσμία υιοθέτησης των Οδηγιών 2019/789/ΕΕ και 2019/790/ΕΕ λήγει στις 07.06.2021.</p>	
Να επισημανθούν τυχόν προβλήματα / εμπόδια για έγκαιρη εφαρμογή της προτεινόμενης νομοθεσίας και τυχόν συνέπειες από τη μη έγκαιρη υιοθέτηση της ευρωπαϊκής νομοθεσίας.	<p>Στις 04.06.2021, ένα μήνα πριν την καταληκτική ημερ. εναρμόνισης και ενώ το νομοσχέδιο είχε ήδη κατατεθεί στην ΝΥ, η ΕΕ δημοσίευσε Δελτίο Τύπου με νέες Κατευθυντήριες Γραμμές για την Εφαρμογή των Οδηγιών 2019/789 και 2019/790 το οποίο έπρεπε να ληφθεί υπόψη.</p>	
Εκκρεμούν τυχόν νομικά μέτρα εναντίον της Κυπριακής Δημοκρατίας σε σχέση με την υπό αναφορά ευρωπαϊκή νομοθεσία; Παρακαλώ εξηγήστε και επισυνάψτε τυχόν σχετική αλληλογραφία (EU Pilot).	<p>Στις 23.07.2021 λήφθηκαν δύο Προειδοποιητικές Επιστολές για την καθυστέρηση στην μεταφορά των Οδηγιών (ΕΕ) 2019/789 και (ΕΕ) 2019/790 (Παράβαση 2021/172 και 2021/173 αντίστοιχα). Στις 19.05.2022 λήφθηκαν δύο Αιτιολογημένες Γνώμες για τις ίδιες Οδηγίες, με τις οποίες δίνεται διορία μέχρι 19.07.22 για συμμόρφωση (Παράρτημα Ι).</p>	

	<p>Σημειώνεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 260(3) της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ΕΕ δύναται να επιβάλει χρηματική ποινή για τη μη έγκαιρη μεταφορά Οδηγίας ΕΕ στο εθνικό δίκαιο.</p> <p>Σημειώνουμε ότι η εναρμόνιση του νόμου με την Οδηγία 2006/115/ΕΕ έχει ήδη πραγματοποιηθεί. Με την τροποποίηση της νομοθεσίας επιτυγχάνεται η αναδιατύπωση των διατάξεων του νόμου για σκοπούς καλύτερης εφαρμογής.</p>
--	--

ΕΝΟΤΗΤΑ Β: ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΥ		
B1	ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ	https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32019L0790&from=EN https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32019L0789&from=EN https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX:32006L0115&from=EN
B1.1	Αντικείμενο / στόχευση / επιδιωκόμενα αποτελέσματα από την εφαρμογή της νομοθεσίας	Εναρμόνιση με τις Οδηγίες (ΕΕ) 2019/789, (ΕΕ) 2019/790 και καλύτερη εφαρμογή της Οδηγίας 2006/115/ΕΚ
B1.2	Έχει διεξαχθεί Ανάλυση Αντίκτυπου για τη νομοθεσία σε επίπεδο ΕΕ και ποια τα κύρια συμπεράσματά της?	Όχι
B2	ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ ΕΠΙΛΟΓΩΝ	Περιγραφή νομοθετικής ή / και άλλης ρυθμίσης που έχει εξεταστεί για τον ίδιο σκοπό, αν εφαρμόζεται.
B2.1	Πρώτη επιλογή (προτεινόμενη)	Τροποποίηση του βασικού νόμου.
B2.2	Δεύτερη επιλογή	
B2.3	Τρίτη επιλογή	
...	...	
B2α	Αιτιολόγηση της προτεινόμενης επιλογής	Η πλέον κατάλληλη στην περίπτωση αυτή.

B3	ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ	Περιγραφή της διαδικασίας διαβούλευσης
B3.1	Έχει πραγματοποιηθεί διάλογος κατά την διαμόρφωση της προτεινόμενης νομοθεσίας ή/και διεξαγωγής της σχετικής ΑΑ με τη Δημόσια Υπηρεσία (άλλα εμπλεκόμενα υπουργεία/ υπηρεσίες / τμήματα);	<p style="text-align: center;">ΝΑΙ</p> <p>Για Οδηγίες (ΕΕ) 219/789 και (ΕΕ) 2019/790 1) Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου 2) Υπουργείο Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας 3) Αρχηγείο Αστυνομίας Για την Οδηγία 2006/115/ΕΚ Αρχηγείο Αστυνομίας</p>
B3.2	<p>Σε ποιο στάδιο πραγματοποιήθηκε ο διάλογος με Δημόσια Υπηρεσία, με ποιους φορείς και ποια τα κύρια αποτελέσματά του (συνοπτικά);</p> <p><i>[Παρακαλώ επισυνάψετε τυχόν διαθέσιμα σχετικά έγγραφα]</i></p>	<p>1) Μετά τη σύνταξη του νομοσχεδίου πραγματοποιήθηκε διάλογος με την Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου και αριθμός απόψεων τους λήφθηκαν υπόψη. 2) Το ΥΠΠΑΕ απέστειλε επιστολή ότι δεν έχει οποιεσδήποτε παρατηρήσεις και ότι συμφωνεί με το περιεχόμενο του προσχεδίου. Τα σχόλια του Αρχηγείου Αστυνομίας και των λοιπών εμπλεκόμενων φορέων επισυνάπτονται ως Παράρτημα 2 (για τις Οδηγίες 2019/789 και 2019/790) και Παράρτημα 3 (για την Οδηγία 2006/115)</p>
B3.3	Έχει πραγματοποιηθεί διαβούλευση κατά την διαμόρφωση της προτεινόμενης νομοθεσίας ή/και διεξαγωγής της σχετικής ΑΑ με άλλους άμεσα εμπλεκόμενους φορείς(Stakeholders);	<p style="text-align: center;">ΝΑΙ</p>
B3.4	Σε ποιο/α στάδιο/α πραγματοποιήθηκε η διαβούλευση με άλλους άμεσα εμπλεκόμενους φορείς(Stakeholders);;	<p><i>(π.χ. αξιολόγηση εναλλακτικών επιλογών, συλλογή δεδομένων, ανάλυση επιπτώσεων, σύνταξη νομοθεσίας)</i> Μετά τη σύνταξη του εναρμονιστικού νομοσχεδίου.</p>
B3.5	Με ποιους φορείς πραγματοποιήθηκε η διαβούλευση με άλλους άμεσα εμπλεκόμενους φορείς(Stakeholders);;	<p><i>(π.χ. κοινωνικά σύνολα, εκπροσώπους επιχειρήσεων, περιβαλλοντικές οργανώσεις)</i></p> <p>Για Οδηγίες (ΕΕ) 2019/789 και (ΕΕ) 2019/790: Με Παγκύπριο Δικηγορικό Σύλλογο, ΟΕΒ, ΚΕΒΕ, Π.Ο.Β.Ε.Κ, ΠΑΣΥΞΕ, ΣΤΕΚ, Παγκύπριο Συνδέσμου Κέντρων Αναψυχής, Ένωση</p>

	<p>Σε περίπτωση που εκτιμάται ότι η πρόταση αναμένεται να έχει οικονομικές επιπτώσεις για τις επιχειρήσεις, να εξηγηθεί κατά πόσο έχει διεξαχθεί διαβούλευση με εκπροσώπους της επιχειρηματικής κοινότητας και κυρίως των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.</p>	<p>Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας, Σύνδεσμο Εκδοτών Εφημερίδων και Περιοδικών Κύπρου, GRAMMO, PRS, CNR, Διόνυσος Ζαγρέας, Πολιτικά Κόμματα, CYTA, Federation of European Publishers, IFRRO, Google.</p> <p>Για Οδηγία 2006/115/ΕΚ: Με PRS, CNR, Διόνυσος Ζαγρέας, Π.Ο.Β.Ε.Κ., Π.Α.Σ.Ι.Κ.Α., Ι.Φ.Ρ.Ι., Αλέκου Ευαγγέλου (Δικηγόρος), Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου (Ιωαννίδης, Κλεάνθους & ΣΙΑ Δ.Ε.Π.Ε. και Πανάγος & Πανάγος Δ.Ε.Π.Ε.), ΕΔΙΠΙ</p> <p>Δ/Ε.</p>
B3.6	<p>Τι μέθοδοι χρησιμοποιήθηκαν για τη διεξαγωγή της διαβούλευσης με άλλους άμεσα εμπλεκόμενους φορείς(Stakeholders); σε κάθε στάδιο και ποια η χρονική διάρκεια της διαβούλευσης στην κάθε περίπτωση;</p>	<p>(π.χ. συζητήσεις/ συσκέψεις, γραπτή επικοινωνία, δημόσιες ακροάσεις, στοχευμένες ομάδες, εμπλοκή εμπειρογνομώνων, ανάρτηση στο διαδίκτυο)</p> <p>Χρησιμοποιήθηκε η γραπτή διαβούλευση και η χρονική διάρκεια της διαβούλευσης διήρκησε τέσσερις μήνες</p>
B3.7	<p>Ποια τα κύρια αποτελέσματα της διαβούλευσης με άλλους άμεσα εμπλεκόμενους φορείς(Stakeholders);;</p> <p>[Παρακαλώ επισυνάψτε τυχόν διαθέσιμα σχετικά έγγραφα]</p>	<p>Λήφθηκαν υπόψη διάφορες εισηγήσεις. (Βλ. Παραρτήματα 2 και 3 για απόψεις που έχουν ληφθεί)</p>
B4	<p>ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ</p>	<p>Σε περίπτωση τυχόν επιπτώσεων για τις επιχειρήσεις να επισημανθούν οι αντίστοιχες αναμενόμενες οικονομικές και δυσανάλογα βαρύτερες για τις</p>

		Μικρομεσαίες και κυρίως για τις πολύ μικρές ή και μικρές επιχειρήσεις (ΜΜΕ-ΕΜΕ)	
Έχει εκπονηθεί ειδική οικονομική μελέτη για το αντικείμενο / σκοπό της προτεινόμενης νομοθεσίας;		Ναι	Όχι.
[Αν Ναι, να επισυναφθεί]			
B4.1	Από την εφαρμογή της προτεινόμενης νομοθεσίας αναμένεται να προκύπτει οποιοσδήποτε σημαντικός οικονομικός αντίκτυπος για τους πολίτες / νοικοκυριά, τις επιχειρήσεις ή αντίκτυπος στο μακροοικονομικό περιβάλλον της χώρας? [Αν Ναι εξηγήστε συνοπτικά, αν Όχι προχωρήστε στην ερώτηση B5]	Ναι/Όχι Όχι.	Εξηγήστε
B4.2	Η προτεινόμενη νομοθεσία οδηγεί σε αύξηση του ΔΦ και του κόστους συμμόρφωσης για τους πολίτες μέσω πρόσθετων νομικών υποχρεώσεων συμμόρφωσης; [Αν Ναι δώστε εκτίμηση κόστους και εξηγήστε συνοπτικά, αν Όχι προχωρήστε στην ερώτηση B4.4]	Όχι.	(Απάντηση σε € + εξηγήσεις)
B4.3	Να αιτιολογηθεί σε περίπτωση που προκύπτει αλλά δεν μπορεί να ποσοτικοποιηθεί ο ΔΦ και να αναλυθούν εν συντομία οι σχετικές αναμενόμενες επιπτώσεις, βάση ποιοτικής προσέγγισης		

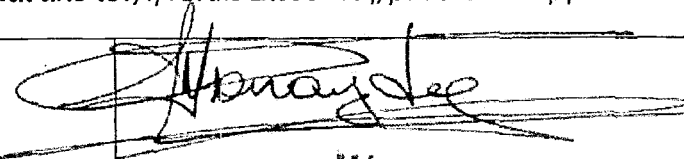
B4.4	ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΣΤΙΣ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ³ (SME Test)	Πολύ Μικρές (1-9)	Μικρές (10-49)	Μεσάλες (50-249)	Μεγάλες (250+)
B4.4α	Η προτεινόμενη νομοθεσία οδηγεί σε αύξηση του ΔΦ και του κόστους συμμόρφωσης για τις επιχειρήσεις μέσω πρόσθετων νομικών υποχρεώσεων συμμόρφωσης; [Απαντήστε Ναι/Όχι για κάθε κατηγορία. Αν Όχι σε όλες προχωρήστε στην ερώτηση B5.6]				
B4.4β	Πληθυσμός επιχειρήσεων που επηρεάζονται				
B4.4γ	Εκτίμηση ΔΦ για κάθε κατηγορία	(Απάντηση σε € + εξηγήσεις)			
B4.4δ	Να αιτιολογηθεί σε περίπτωση που προκύπτει αλλά δεν μπορεί να ποσοτικοποιηθεί ο ΔΦ για τις επιχειρήσεις και να αναλυθούν εν συντομία οι σχετικές αναμενόμενες επιπτώσεις, λαμβανομένου υπόψη του μεγέθους των επιχειρήσεων, βάση ποιοτικής προσέγγισης				
ΜΕΤΡΙΑΣΜΟΣ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΥ (SME Test)		Να απαντηθεί αν Ναι στη B4.4α για Μικρές και Πολύ Μικρές επιχειρήσεις (δεν εξαιρούνται) και προκύπτει σημαντικός και δυσανάλογος ΔΦ βάση εκτιμήσεων στη B4.4γ ή B4.4δ ή άλλη δυσανάλογη			

³ Μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ) θεωρούνται αυτές που εργοδοτούν λιγότερους από 250 υπαλλήλους και των οποίων ο ετήσιος κύκλος εργασιών δεν υπερβαίνει τα €50 εκ. ή το σύνολο του ετήσιου ισολογισμού τους δεν υπερβαίνει τα €43 εκ..

		επιβάρυνση μεταξύ επιχειρήσεων βάση της B4.1 (να διευκρινιστεί πιο κάτω)	
B4.5	Έχουν αξιολογηθεί/προωθούνται μέτρα μετριασμού του αντίκτυπου ή αντισταθμιστικά μέτρα για τις μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις; Αν Ναι, ποια είναι αυτά και γιατί; Αν Όχι, να αιτιολογηθεί.		
B5	ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ		
B5.1	Από την εφαρμογή της προτεινόμενης νομοθεσίας αναμένεται να προκύπτει οποιοσδήποτε σημαντικός αντίκτυπος ως προς τη δομή, οργάνωση και λειτουργία της δημόσιας υπηρεσίας? [Αν Ναι εξηγήστε συνοπτικά, αν Όχι προχωρήστε στην ερώτηση B6]	Ναι/Όχι	Εξηγήστε
		Όχι.	
B5.2	Η προτεινόμενη νομοθεσία οδηγεί σε αύξηση του ΔΦ για τη δημόσια υπηρεσία μέσω πρόσθετων διαδικασιών; [Αν Ναι δώστε εκτίμηση κόστους και εξηγήστε συνοπτικά, αν Όχι προχωρήστε στην ερώτηση B6]	Όχι.	(Απάντηση σε € + εξηγήσεις)
B5.3	Να αιτιολογηθεί σε περίπτωση που προκύπτει αλλά δεν μπορεί να ποσοτικοποιηθεί ο ΔΦ και να αναλυθούν εν συντομία οι σχετικές αναμενόμενες επιπτώσεις, βάση ποιοτικής προσέγγισης		
B6	ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ		
B6.1	Από την εφαρμογή της προτεινόμενης νομοθεσίας αναμένεται να προκύπτει οποιοσδήποτε σημαντικός κοινωνικός αντίκτυπος?	Ναι/Όχι	Εξηγήστε
		Ναι.	Θα υποβοηθήσει τους χρήστες του διαδικτύου, τους κάτοχους πνευματικών δικαιωμάτων,

	[Αν Ναι εξηγήστε συνοπτικά, αν Όχι προχωρήστε στην ερώτηση Β7]		τους πάροχους επιγραμμικών υπηρεσιών κ.α.		
B7	ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ				
B7.1	Από την εφαρμογή της προτεινόμενης νομοθεσίας αναμένεται να προκύπτει οποιοσδήποτε σημαντικός περιβαλλοντικός αντίκτυπος? [Αν Ναι εξηγήστε συνοπτικά, αν Όχι προχωρήστε στην Ενότητα Γ]	Ναι	Όχι		
B8	ΕΠΙΧΡΥΣΩΣΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ (Gold-Plating)	<i>Να απαντηθεί στη βάση σύγκρισης της νομοθετικής πρότασης που προωθείται με το περιεχόμενο της νομοθεσίας όπως αυτή έχει εγκριθεί σε επίπεδο ΕΕ</i>			
B8.1	Η προτεινόμενη νομοθεσία περιλαμβάνει πρόνοιες πέραν των ελάχιστων απαιτήσεων της Ευρωπαϊκής Νομοθεσίας; Αν Ναι, ποιες είναι αυτές και γιατί;	Η νομοθεσία κινείται στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Νομοθεσίας.			
B8.2	Εκτίμηση τυχόν πρόσθετου ΔΦ που προκύπτει ως αποτέλεσμα των πρόσθετων προνοιών	Πολίτες	Επιχειρήσεις	Δημόσια Υπηρεσία	

Γ. ΣΥΝΟΨΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΥ			
[Η παρούσα Έκθεση περιέχει πληροφορίες για ακόλουθους δημοσίους φορείς των οποίων τα αποτελέσματα της ΑΑ]			
Συμπληρώστε βήματα που απαιτούνται που έχουν δοθεί στις σχετικές ερωτήσεις (επιπλέον)			
ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΕΕ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ			
1. Αξιολόγηση εναλλακτικών επιλογών	ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ	Η προτεινόμενη επιλογή ήταν η επικρατούσα και δε εξετάστηκαν ουσιαστικά εναλλακτικές επιλογές.	
2. Διαδικασίες Διαβούλευσης	ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ	Έγιναν με δημόσιους φορείς και με άλλους ιδιωτικούς φορείς.	
3. Καταγραφή βασικών οικονομικών, κοινωνικών ή/και περιβαλλοντικών επιπτώσεων	ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ	Υπάρχει θετική κοινωνική επίπτωση ως προς τους κάτοχους δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας	
4. Εκτίμηση ΔΦ	ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ		Δ/Ε.
5. Ειδική ανάλυση επιπτώσεων για Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις {Σύνοψη SME Test}	ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ		Δ/Ε.
6. Εκτίμηση «Επιχρύσωσης» νομοθεσίας (gold plating)	ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ		Δ/Ε.

ΕΛΕΓΧΟΣ ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΟ ΑΡΜΟΔΙΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ	
Επιβεβαιώνεται ότι το περιεχόμενο της πιο πάνω ΑΑ έχει ελεγχθεί και τα αποτελέσματα αυτής επικυρώνονται από τον/η Γενικό Διευθυντή/ρια του Υπουργείου	
Υπογραφή	
Όνοματεπώνυμο	Μάριος Παναγίδης
Τίτλος/Υπουργείο	Γενικός Διευθυντής
Ημερομηνία	31/5/22

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΡΟΤΙΤΙΑΣ SME TEST (όπου εφαρμόζεται)					
[Το παρόν Τμήμα συμπληρώνεται από εκπρόσωπο της Μονάδας Αξιολόγησης για το SME Test]					
<p>Συμπληρώστε βάση σχετικής αξιολόγησης για το επίπεδο/ποιότητα ανάλυσης στην κάθε υπο-ενότητα και συνολικά [Επιλέξτε με V το καταλληλότερο μεταξύ ME – Μη Επαρκής, Ι- Ικανοποιητική, Π – Πλήρης και επεξηγήστε αν κρίνεται αναγκαίο]</p>					
1. Αναγκαιότητα πρότασης και αξιολόγηση εναλλακτικών επιλογών ρύθμισης					
2. Διαδικασίες διαβούλευσης – εμπλοκή επιχειρηματικής κοινότητας					
3. Ανάλυση Αντίκτυπου στο σύνολο και στις επιμέρους κατηγορίες επιχειρήσεων					
4. Προώθηση ή αιτιολόγηση της μη προώθησης μέτρων μετριασμού (όπου εφαρμόζεται)					
Συνολική Αξιολόγηση του SME Test					
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ SME TEST					
Ημερομηνία παραλαβής του συμπληρωμένου ερωτηματολογίου					

Ημερομηνία ολοκλήρωσης ελέγχου SME Test	
ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ / ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ	
Συστάσεις προς το αρμόδιο Υπουργείο:	
Επισημάνσεις προς το Υπουργικό Συμβούλιο:	
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ	
Στοιχεία επικοινωνίας εκπροσώπου Μονάδας Αξιολόγησης για το SME Test	Όνομα:
	Email:
	Τηλέφωνο:
Υπογραφή	

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

Βρυξέλλες, 19 Μαΐου 2022

INFR(2021)0172

C(2022)2674 final

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΜΕΝΗ ΓΝΩΜΗ

που απευθύνεται στην Κυπριακή Δημοκρατία

δυνάμει του άρθρου 258 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης λόγω μη κοινοποίησης των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας 2019/789 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2019, για τον καθορισμό κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων, και για την τροποποίηση της οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 130 της 17.5.2019, σ. 82-91).

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΜΕΝΗ ΓΝΩΜΗ

που απευθύνεται στην Κυπριακή Δημοκρατία

δυνάμει του άρθρου 258 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης

λόγω μη κοινοποίησης των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας 2019/789 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2019, για τον καθορισμό κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων, και για την τροποποίηση της οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 130 της 17.5.2019, σ. 82-91).

1. Το άρθρο 12 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/789 ορίζει ότι «1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία έως τις 7 Ιουνίου 2021. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά. Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη. 2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των μέτρων εσωτερικού δικαίου τα οποία θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.»
2. Δεν αμφισβητείται ότι η Κυπριακή Δημοκρατία πρέπει να λάβει μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί με την προαναφερθείσα οδηγία (ιδίως όπως προκύπτει σαφώς από την απάντηση της Κυπριακής Δημοκρατίας με ημερομηνία 27 Σεπτεμβρίου 2021).
3. Δεδομένου ότι η Κυπριακή Δημοκρατία δεν κοινοποίησε στην Επιτροπή τις διατάξεις που θέσπισε προκειμένου να συμμορφωθεί με την εν λόγω οδηγία, και καθώς η Επιτροπή δεν διαθέτει άλλα στοιχεία βάσει των οποίων να μπορεί να συμπεράνει ότι η Κυπριακή Δημοκρατία έχει θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις, η Επιτροπή εικάζει ότι η Κυπριακή Δημοκρατία δεν έχει ακόμη θεσπίσει τις εν λόγω διατάξεις.
4. Κατά συνέπεια, με την επιστολή της 23ης Ιουλίου 2021 (C(2021)6000/4), και σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 258 της ΣΛΕΕ, η Επιτροπή παρέσχε στην Κύπρο τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί του θέματος εντός προθεσμίας δύο μηνών.
5. Από τις παρατηρήσεις που διαβίβασε η Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Κύπρου με την επιστολή Αρ. Φακ. 04.02.003.001.002.002 της 27ης Σεπτεμβρίου 2021 προκύπτει ότι οι αρχές της Κύπρου επεξεργάζονται επί του παρόντος τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθούν προς την εν λόγω οδηγία.
6. Εξ όσων γνωρίζει η Επιτροπή, οι κυπριακές αρχές εξακολουθούν να μην έχουν θεσπίσει τα μέτρα αυτά, αφού δεν έγινε καμία σχετική κοινοποίηση στην Επιτροπή.
7. Η Επιτροπή κρίνει ότι εναπόκειται στις κυπριακές αρχές να εφαρμόσουν εγκαίρως τις αναγκαίες διαδικασίες προκειμένου να μεταφέρουν την εν λόγω

οδηγία στο εθνικό δίκαιο χωρίς καθυστέρηση, ώστε η μεταφορά να πραγματοποιηθεί εντός της προβλεπόμενης για τον σκοπό αυτό προθεσμίας, και να ενημερώσουν σχετικά την Επιτροπή.

8. Επομένως, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι κυπριακές αρχές δεν έλαβαν μέχρι σήμερα όλα τα μέτρα που έπρεπε να θέσουν σε εφαρμογή το αργότερο έως τις 7 Ιουνίου 2021 σχετικά με την προαναφερθείσα οδηγία και, εν πάση περιπτώσει, δεν της κοινοποίησαν τα μέτρα αυτά.
9. Όσον αφορά τις οδηγίες που εκδίδονται σύμφωνα με νομοθετική διαδικασία, η Επιτροπή επιστά την προσοχή της κυβέρνησής σας στις χρηματικές κυρώσεις τις οποίες μπορεί να επιβάλει το Δικαστήριο, δυνάμει του άρθρου 260 παράγραφος 3 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Συνθήκη), και τις οποίες θα εφαρμόσει η Επιτροπή σύμφωνα με τις ανακοινώσεις της, της 11ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 260 παράγραφος 3 της Συνθήκης¹, και της 21ης Δεκεμβρίου 2016, με τίτλο «*Δίκαιο της ΕΕ: Καλύτερη εφαρμογή για καλύτερα αποτελέσματα*»².

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

αφού παρέσχε στην κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας τη δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις με την επιστολή της 23ης Ιουλίου 2021 (C (2021) 6000/4) και λαμβάνοντας υπόψη την απάντηση της κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας με ημερομηνία 27 Σεπτεμβρίου 2021 (Αρ. Φακ. 04.02.003.001.002.002).

ΔΙΑΤΥΠΩΝΕΙ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΜΕΝΗ ΓΝΩΜΗ

δυνάμει του άρθρου 258 πρώτο εδάφιο της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Κυπριακή Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί με την οδηγία (ΕΕ) 2019/789 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2019, για τον καθορισμό κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων, και για την τροποποίηση της οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 130 της 17.5.2019, σ. 82-91) ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ανακοινώσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 12 της εν λόγω οδηγίας.

¹ ΕΕ C 12 της 15.1.2011, σ. 1.

² ΕΕ C 18 της 19.01.2017, σ. 10-20.

Κατ' εφαρμογή του άρθρου 258 πρώτο εδάφιο της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Επιτροπή καλεί την Κύπρο να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί με την παρούσα αιτιολογημένη γνώμη εντός δύο μηνών από την παραλαβή της.

Βρυξέλλες, 19 Μαΐου 2022

Για την Επιτροπή,

Thierry BRETON

Μέλος της Επιτροπής

<p>ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ Για την Γενική Γραμματεία</p> <p>Martine DEPREZ Διευθύντρια Λήψη αποφάσεων και συλλογικότητα ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ</p>

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 19 Μαΐου 2022

INFR(2021)0173
C(2022)2684 final

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΜΕΝΗ ΓΝΩΜΗ

που απευθύνεται στην Κυπριακή Δημοκρατία

δυνάμει του άρθρου 258 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης

λόγω μη κοινοποίησης των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και την τροποποίηση των οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ (ΕΕ L 130 της 17.5.2019, σ. 92–125)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΜΕΝΗ ΓΝΩΜΗ

που απευθύνεται στην Κυπριακή Δημοκρατία

δυνάμει του άρθρου 258 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης

λόγω μη κοινοποίησης των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και την τροποποίηση των οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ (ΕΕ L 130 της 17.5.2019, σ. 92-125)

1. Το άρθρο 29 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 ορίζει ότι «1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία έως τις 7 Ιουνίου 2021. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά. Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη. 2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.»
2. Δεν αμφισβητείται ότι η Κυπριακή Δημοκρατία πρέπει να λάβει μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί με την προαναφερθείσα οδηγία (ιδίως όπως προκύπτει σαφώς από την απάντηση της Κυπριακής Δημοκρατίας με ημερομηνία 27 Σεπτεμβρίου 2021).
3. Δεδομένου ότι η Κυπριακή Δημοκρατία δεν κοινοποίησε στην Επιτροπή τις διατάξεις που θέσπισε προκειμένου να συμμορφωθεί με την εν λόγω οδηγία, και καθώς η Επιτροπή δεν διαθέτει άλλα στοιχεία βάσει των οποίων να μπορεί να συμπεράνει ότι η Κυπριακή Δημοκρατία έχει θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις, η Επιτροπή εικάζει ότι η Κυπριακή Δημοκρατία δεν έχει ακόμη θεσπίσει τις εν λόγω διατάξεις.
4. Κατά συνέπεια, με την επιστολή της 23ης Ιουλίου 2021 (C(2021)6000/4), και σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 258 της ΣΛΕΕ, η Επιτροπή παρέσχε στην Κυπριακή Δημοκρατία τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί του θέματος εντός προθεσμίας δύο μηνών.
5. Από τις παρατηρήσεις που διαβίβασε η Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Κυπριακής Δημοκρατίας με την επιστολή (Αρ. Φακ. 04.02.003.001.002.002) της 27ης Σεπτεμβρίου 2021, προκύπτει ότι οι αρχές της Κυπριακής Δημοκρατίας επεξεργάζονται επί του παρόντος τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθούν προς την εν λόγω οδηγία.
6. Εξ όσων γνωρίζει η Επιτροπή, οι κυπριακές αρχές εξακολουθούν να μην έχουν θεσπίσει τα μέτρα αυτά, αφού δεν έγινε καμία σχετική κοινοποίηση στην Επιτροπή.

7. Η Επιτροπή κρίνει ότι εναπόκειται στις κυπριακές αρχές να εφαρμόσουν εγκαίρως τις αναγκαίες διαδικασίες προκειμένου να μεταφέρουν την εν λόγω οδηγία στο εθνικό δίκαιο χωρίς καθυστέρηση, ώστε η μεταφορά να πραγματοποιηθεί εντός της προβλεπόμενης για τον σκοπό αυτό προθεσμίας, και να ενημερώσουν σχετικά την Επιτροπή.
8. Επομένως, η Επιτροπή οφείλει να διαπιστώσει ότι η Κυπριακή Δημοκρατία δεν έλαβε μέχρι σήμερα όλα τα μέτρα που έπρεπε να θέσει σε εφαρμογή το αργότερο έως τις 7 Ιουνίου 2021 σχετικά με την προαναφερθείσα οδηγία και, εν πάση περιπτώσει, δεν της κοινοποίησε τα μέτρα αυτά.
9. Όσον αφορά τις οδηγίες που εκδίδονται σύμφωνα με νομοθετική διαδικασία, η Επιτροπή εφιστά την προσοχή της κυβέρνησής σας στις χρηματικές κυρώσεις τις οποίες μπορεί να επιβάλει το Δικαστήριο, δυνάμει του άρθρου 260 παράγραφος 3 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Συνθήκη), και τις οποίες θα εφαρμόσει η Επιτροπή σύμφωνα με τις ανακοινώσεις της, της 11ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 260 παράγραφος 3 της Συνθήκης¹ και της 21ης Δεκεμβρίου 2016, με τίτλο «*Δίκαιο της ΕΕ: Καλύτερη εφαρμογή για καλύτερα αποτελέσματα*»².

**ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ,
Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

αφού παρέσχε στην κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας τη δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις με την επιστολή της 23ης Ιουλίου 2021 (C (2021) 6000/4) και λαμβάνοντας υπόψη την απάντηση της κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας με ημερομηνία 27 Σεπτεμβρίου 2021 (Αρ. Φακ. 04.02.003.001.002.002)

ΔΙΑΤΥΠΩΝΕΙ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΜΕΝΗ ΓΝΩΜΗ

δυνάμει του άρθρου 258 πρώτο εδάφιο της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Κυπριακή Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί με την οδηγία (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2019, για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και την τροποποίηση των οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ (ΕΕ L 130 της 17.5.2019, σ. 92–125) ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ανακοινώσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 29 της εν λόγω οδηγίας.

¹ ΕΕ C 12 της 15.1.2011, σ. 1.

² ΕΕ C 18 της 19.01.2017, σ. 10-20.

Κατ' εφαρμογή του άρθρου 258 πρώτο εδάφιο της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Επιτροπή καλεί την Κυπριακή Δημοκρατία να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί με την παρούσα αιτιολογημένη γνώμη εντός δύο μηνών από την παραλαβή της.

Ερυξέλλες, 19 Μαΐου 2022

Για την Επιτροπή,

Thierry BRETON

Μέλος της Επιτροπής

**ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ
Για την Γενική Γραμματεία**

**Martine DEPREZ
Διευθύντρια
Λήψη αποφάσεων και συλλογικότητα
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2

Προς
Κκ. Έφορο Εταιρειών
Λευκωσία

Σε προσοχή κας Στάλως Παπαϊωάννου -
Τμήμα Πνευματικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας

21 Ιουλίου 2020

Αγαπητή κυρία Παπαϊωάννου,

ΘΕΜΑ: Ο περί του Δικαιώματος Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων Νόμος-
Εναρμόνιση Νομοθεσίας με τις Οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) 789/2019 και (ΕΕ) 790/2019

Αναφερόμαστε στο πιο πάνω θέμα, κατόπιν λήψεως επιστολής σας ημερομηνίας 17/06/2020 για να σας αναφέρουμε ότι δεν έχουμε οποιεσδήποτε παρατηρήσεις ή/και εισηγήσεις επί των προτεινόμενων τροποποιήσεων.

Θα θέλαμε ωστόσο να σημειώσουμε ότι καθότι οι προτεινόμενες τροποποιήσεις αφορούν συγκεκριμένα τις επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων, θα ήταν ενδεχόμενα ωφέλιμο για σκοπούς ολοκλήρωσης της παρούσας διαδικασίας, εάν ζητούσατε να εξασφαλίσετε και τις απόψεις των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών που δραστηριοποιούνται στη Δημοκρατία.

Με εκτίμηση,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Valentinia Louzidou', is written over a horizontal line.

Βαλεντίνα Λοϊζίδου

για Cyprus Neighbouring Rights Management

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ

Αρ. Φακ.: 12.03.003, 08.08.002
Αρ. Τηλ.: 22607824-26
Αρ. Φαξ.: 22607894
E-mail: euipcd@police.gov.cy

17 Ιουλίου, 2020

Έφορο Εταιριών και Επίσημο Παραλήπτη
(γ α Προϊστάμενη Κλάδου Πνευματικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας),

**Ο περί του Δικαιώματος Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων
Νόμος του 1976 (59/1976) - Εναρμόνιση Νομοθεσίας με τις Οδηγίες της
Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) 789/2019 και (ΕΕ) 790/2019**

Αναφέρομαι στην επιστολή σας με αρ. φακ. 08.08.004, 04.02.017.031, 04.02.017.032, 08.08.21 ημερομηνίας 17/06/2020, σχετικά με το πιο πάνω θέμα και σας πληροφορώ ότι κατόπιν μελέτης του Νομοσχεδίου, σημειώνονται τα ακόλουθα:

- Όσον αφορά την Οδηγία (ΕΕ) 2019/789, δεν υπάρχει οποιοδήποτε σχόλιο. Όλα τα άρθρα της οδηγίας έχουν περιληφθεί σωστά στο προσχέδιο.
- Όσον αφορά την Οδηγία (ΕΕ) 2019/790 έχει διαπιστωθεί ότι :
 - Στο άρθρο 17(A)(3) του προσχεδίου, στην 7η και στην 9η γραμμή, θα πρέπει να γραφεί το άρθρο 17 (A)(1).
 - Στο άρθρο 17(A)(4) του προσχεδίου, στην 4η και στην 10η γραμμή θα πρέπει να γραφεί το άρθρο 17(A)(1).
 - Στο άρθρο 24 του προσχεδίου, στην 6η γραμμή θα πρέπει να γραφεί το άρθρο 25.
 - Στο άρθρο 26 του προσχεδίου, στην 1η γραμμή θα πρέπει να γραφεί το άρθρο 24.

2. Για ενημέρωση σας, παρακαλώ.

Πανίκος Σταύρου
Αστυνομός Α'
για Αρχηγό Αστυνομίας

Κοιν.: - Αναπλ. Γενικό Διευθυντή Υ.Δ.Δ.Τ.
- Διευθυντή Τμήματος Καταπολέμησης Εγκλήματος

ΜΠ

Οδός Αντιστράτηγου Ευάγγελου Φλωράκη, Αρχηγείο Αστυνομίας, 1478 Λευκωσία,
Τηλ.: 22808080, Φαξ.: 22808598, Ιστοσελίδα: <http://www.police.gov.cy>

Απόψεις Grammo
εν σχέσει με την ενσωμάτωση στην έννομη τάξη της Δημοκρατίας των
Οδηγιών 2019/790 και 2019/789

Αξιότιμες Κυρίες, Αξιότιμοι Κύριοι,

Σε συνέχεια της πρόσκλησής σας, περί υποβολής απόψεων επί του σχεδίου νόμου, του σχετικού με την ενσωμάτωση των άνω οδηγιών, σας εκθέτουμε τα εξής, με τη σημείωση ότι, προιούσης της διαδικασίας, θα υποβάλουμε και περαιτέρω απόψεις.

A. Εισαγωγικώς

1. Η ενσωμάτωση των δύο αυτών οδηγιών, που, ήδη κατά το γράμμα τους, είναι ιδιαίτερος πολύπλοκες, απαιτεί τεράστιο κόπο και εγρήγορση από τον εθνικό νομοθέτη. Στο μέτρο που οι προς ενσωμάτωση διατάξεις δεν είναι πλήρους εναρμόνισης, ώστε να καταλείπεται στον εθνικό νομοθέτη πεδίο απόκλισης, τούτο είναι κρίσιμο: να σταθμισθεί η νομική παράδοση, αλλά και οι προς ρύθμιση βιοτικές ανάγκες των υποκειμένων του δικαίου.
2. Η γενική, λοιπόν, παρατήρηση είναι ότι το κείμενο, που ετέθη υπ' όψιν μας, ακριβώς λόγω του ότι αποτελεί την πρώτη προσέγγιση του ζητήματος, περιορίζεται στην αναπαραγωγή των διατάξεων των οδηγιών.
3. Εν συνεχεία, επιχειρείται μία κριτική προσέγγιση και υποβάλλονται σχετικές προτάσεις.

B. Επί της ενσωμάτωσης της οδηγίας 2019/790

1. Σε τέσσερα ζητήματα αφορά το κανονιστικό περιεχόμενο της οδηγίας 2019/790: **(α.)** εξαιρέσεις και περιορισμούς, **(β)** άδειες διευρυμένου χαρακτήρα, **(γ.)** ευθύνη των παρόχων επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου (ΠΕΥΑΠ) και **(δ.)** ενοχικό δίκαιο των συμβάσεων εκμετάλλευσης των έργων/ερμηνειών εκτελέσεων.

2. Επί των εξαιρέσεων και περιορισμών

- Το άρθρ. 7 (2) ν. 59/1976 περιέχει πλειάδα εξαιρέσεων/περιορισμών. Η επιλογή του εθνικού νομοθέτη φαίνεται ότι είναι να περιληφθούν οι εξαιρέσεις/περιορισμοί σε χωριστή διάταξη (άρθρ. 16). Η επιλογή αυτή είναι, κατά τη γνώμη μας, όχι λειτουργική και δεν συμπορεύεται με τη συνεκτικότητα του ν. 59/1976. Ενδεικτικό παράδειγμα είναι η περ (α.) του άρθρ. 17 (2). Ομιλεί για πράξεις που αφορούν στην έρευνα. Όμως, το ζήτημα αυτό είναι αντικείμενο και του άρθρ. 3 της οδηγίας. Πρέπει, λοιπόν, κατά την άποψή μας, οι εξαιρέσεις/περιορισμοί να συγκεντρωθούν και ομογενοποιηθούν σε μία διάταξη, αυτή του άρθρ. 7 (2).
- Το άρθρ. 5 παρ. 2 της οδηγίας επιτρέπει στα κράτη – μέλη, να εξαιρέσουν από το πεδίο εφαρμογής του ορισμένα έργα. Ενώ το άρθρ. 5 παρ. 4, με τη σειρά του, καταλείπει στα κράτη – μέλη την ευχέρεια να προβλέπουν την καταβολή δίκαιης αποζημίωσης στους δικαιούχους των έργων για την επιτρεπόμενη χρήση. Δεν χρειάζεται, εδώ, να αναφερθεί ότι, κατά την πάγια νομολογία του ΔικΕΕ, πρόκειται για πράξεις που χωρούν χωρίς την άδεια του δικαιούχου, και, εντεύθεν, προσβάλλουν το δικαίωμά του. Εν προκειμένω, στο σχέδιο νόμου, δεν γίνεται χρήση των ανωτέρω δύο δυνατοτήτων.
- Οι ηχογραφήσεις, ως εκ της φύσεως τους, δεν χρησιμοποιούνται για εκπαιδευτικές δραστηριότητες. Συνεπώς, το να επιτρέπεται η αναπαραγωγή και η παρουσίασή τους στο κοινό ισοδυναμεί με παύση της προστασίας τους. Άλλωστε, για τις ηχογραφήσεις υφίστανται κατάλληλες άδειες.
- Επίσης, και σε κάθε περίπτωση, η πρόβλεψη δίκαιης αποζημίωσης είναι εύλογη και ενδεδειγμένη εκ λόγων κοινωνικής δικαιοσύνης. Στο ζήτημα αυτό επανερχόμαστε αμέσως κατωτέρω.
- Ο ν. 59/1976 περιέχει στο άρθρ. 7 (2)(ιε) την πρόβλεψη του άρθρ. 5 παρ. 2, περ. (β) οδηγίας 2001/29. Δηλαδή τη δίκαιη αποζημίωση για την

ιδιωτική αναπαραγωγή έργων. Ωστόσο, ούτε το ύψος της αμοιβής καθορίζει, ούτε τον υπόχρεο καταβολής της. Ασφαλώς, υπόχρεως είναι ο προξενών τη ζημία, εν προκειμένω, ο ιδιώτης. Ωστόσο, το ερώτημα είναι: μία τέτοια πρόβλεψη, επιφέρει το χρήσιμο αποτέλεσμα του ενωσιακού δικαίου; Νομίζουμε ότι θα συμφωνήσετε πως η απάντηση είναι προδήλως αρνητική.

- Αυτή είναι μία μεγάλη πρόκληση για το δίκαιο της Δημοκρατίας. Οι δικαιούχοι μας ουδέν εισπράττουν από την αναπαραγωγή των έργων τους σε έξυπνα κινητά τηλέφωνα, τάμπλετς και ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Η πρότασή μας είναι η ρύθμιση του ζητήματος. Και συγκεκριμένα, η επιβολή της υποχρέωσης καταβολής της δίκαιης αποζημίωσης στους εισαγωγείς ή/και κατασκευαστές/συναρμολογητές των συσκευών που είναι πρόσφορες για την ιδιωτική αναπαραγωγή. Είναι πρότασή μας η επιβολή ποσοστού αποζημίωσης, ύψους 2% επί της τιμής εισαγωγής κ.λπ. Και η υπαγωγή της αξίωσης αυτής σε καθεστώς υποχρεωτικής συλλογικής διαχείρισης, θεσμός άγνωστος, δυστυχώς, στο δίκαιο της Δημοκρατίας. Ως παράδειγμα δε για το ζήτημα, αναφέρουμε τη ρύθμιση που περιέχεται στη διάταξη του άρθρ. 18 παρ. 3 ν. 2121/1993.
- Επιθυμούμε, τέλος, να επισημάνουμε το γράμμα του εδ. 6 του άρθρ. 17 (Α). Προβλέπονται, επί λέξει, τα εξής: «Οι άδειες που αναφέρονται στο εδάφιο ένα ζητούνται από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης εγκατεστημένο στη Δημοκρατία». Ωστόσο, η παρ. 6 του άρθρ. 8 της οδηγίας προβλέπει το εξής: «Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι οι άδειες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ζητούνται από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης αντιπροσωπευτικό στο κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένο το ίδρυμα πολιτιστικής κληρονομιάς». Η διάταξη αυτή της οδηγίας είναι πλήρους εναρμόνισης και δεν επιτρέπει, επομένως, στο κράτος μέλος να αποκλίνει. Παρατηρείται: Πρώτον, ότι από το γράμμα της προτεινόμενης διάταξης ελλείπει η προϋπόθεση της αντιπροσωπευτικότητας του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Και, Δεύτερον, ότι απαιτείται ο οργανισμός

συλλογικής διαχείρισης να είναι εγκατεστημένος στη Δημοκρατία. Τούτο ουδόλως προβλέπεται στην οδηγία. Η διάταξη απαιτεί να είναι ο οργανισμός αντιπροσωπευτικός, όχι εγκαταστημένος, στο κράτος μέλος που είναι εγκατεστημένο το ίδρυμα πολιτιστικής κληρονομιάς. Συνεπώς, πρέπει να ακολουθηθεί το γράμμα της οδηγίας.

3. Άδειες διευρυμένου χαρακτήρα

- Με το άρθρ. 18Α του σχεδίου νόμου, προτείνεται να εισαχθεί σύστημα διευρυμένων αδειών στο δίκαιο της Δημοκρατίας για όλες τις χρήσεις. Εκφράζουμε την κάθετη διαφωνία μας. Ειδικότερα:
- Το άρθρ. 12 παρ. 1 οδηγίας 2019/790 προβλέπει δύο περιπτώσεις επέκτασης της αδείας την αυτοδίκαιη επέκταση (περ. α), την επέκταση βάσει (μαχητού ή αμάχητου) τεκμηρίου (περ. β). Το άρθρ. 18^Α εισάγει και τις δύο περιπτώσεις. Ωστόσο, η περ. β' είναι ανεφάρμοστη στο δίκαιο της Δημοκρατίας, αφού ο ν. 59/76 δεν εισάγει τεκμήριο εκπροσώπησης όλων των δικαιούχων, αλλά όσων δηλώνει ο ΟΣΔ ότι εκπροσωπεί (άρθρ. 43(3)(α) ν. 65/2017). Συνεπώς, η περ. (β) πρέπει να διαγραφεί, εκτός εάν υφίσταται νομοθετική απόφαση περί εισαγωγής τέτοιου τεκμηρίου.
- Εντεύθεν, εφαρμοστέα μπορεί να είναι μόνον η περ. (α). Όμως, έτσι όπως είναι διατυπωμένη η διάταξη, το «μπορεί», δεν θέτει τις προϋποθέσεις της επέκτασης. Άρα, θα πρέπει η επέκταση να εξαρτάται από την κυριαρχική βούληση του ΟΣΔ, ο οποίος και θα φέρει το βάρος εκκαθάρισης του δικαιώματος. Η διάταξη αυτή θα μπορούσε να εφαρμοσθεί μόνον στην αδειοδότηση όσων χρήσεων δεν αφορούν την ψηφιακή διάχυση των έργων και εις αυτό πρέπει να περιορισθεί ρητώς.
- Όσον αφορά στην ψηφιακή διάχυση, όπως δε προκύπτει εκ του άρθρ. 12 παρ. 2 της οδηγίας, η εισαγωγή του καθεστώτος της χορήγησης συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ, προϋποθέτει αποτυχία της αγοράς και δη σε βάρος των δικαιούχων. Εις ό,τι αφορά την ψηφιακή διάχυση των ηχογραφήσεων, εν σχέσει δε με τους παραγωγούς τους, τέτοια αποτυχία

της αγοράς δεν παρατηρείται. Τούτο πιστοποιείται εκ της ύπαρξης πλήθους πλατφορμών νόμιμης ψηφιακής διάχυσης της μουσικής. **Συνεπώς, εκφράζουμε την κάθετη διαφωνία μας: Η ψηφιακή διάχυση των ηχογραφήσεων πρέπει να εξαιρεθεί ρητώς από το σύστημα διευρυμένης άδειας.**

- Εν πάση περιπτώσει, εφ' όσον ήθελε κριθεί ότι ορισμένα έργα/προστατευόμενα αντικείμενα, εννοείται πλην των ηχογραφήσεων, πρέπει να υπαχθούν στο νέο αυτό καθεστώς αδειας, θα πρέπει να ενσωματωθεί πλήρως ο ασφαλής λιμένας της παρ. 3 άρθρ. 12 της οδηγίας.
- Ένα άλλο ζήτημα έγκειται στο εξής: Αποτελεί το καθεστώς του άρθρ. 12 της οδηγίας το κατάλληλο υπόδειγμα για την άδεια που προβλέπεται στο άρθρ. 17 αυτής; Κατά την άποψή μας, η απάντηση στο ερώτημα είναι αρνητική. Σκοπός του άρθρ. 17 είναι να αποτυπώσει με πανηγυρικό τρόπο την υπάρχουσα νομολογία του ΔικΕΕ, κατά την οποία, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, οι ΠΕΥΑΠ, προβαίνουν σε πράξη παρουσίασης στο κοινό. **Και εδώ ισχύει η παρατήρηση ότι δεν υφίσταται αποτυχία της αγοράς εις ότι αφορά τους παραγωγούς ηχογραφήσεων.**
- Συνεπώς, τυχόν εισαγωγή εξαναγκαστής αδειας, ή συστήματος αδειας με διευρυμένη ισχύ θα απορρυθμιζαν την αγορά, παρά θα την ρύθμιζαν. **Σε κάθε περίπτωση, η συλλογική διαχείριση της πρωτογενούς εκμετάλλευσης, εν προκειμένω, ψηφιακή διάθεση ή διάχυση ηχογραφήσεων, είναι απολύτως ασυνήθιστη στη μουσική και την οπτικοακουστική βιομηχανία.**

4. Ευθύνη των παρόχων επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου (ΠΕΥΑΠ)

- Ορθώς, δεν εξειδικεύεται η φράση «σημαντική ποσότητα» που περιέχεται στο άρθρ. 2 αριθμ. 6 της οδηγίας. Το ζήτημα πρέπει να καταληφθεί στην κρίση των δικαστηρίων, πολλώ δε μάλλον που κατά την ΑιτΣκ. 63 της οδηγίας το ζήτημα πρέπει να αντιμετωπίζεται κατά περίπτωση.

- Η παρ. 3 του άρθρ. 17 της οδηγίας διευκρινίζει ότι ο ασφαλής λιμένας του άρθρ. 14 παρ. 1 οδηγίας 2000/31 δεν έχει εφαρμογή στους ΠΕΥΑΠ που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της διάταξης. Φρονούμε ότι για διδακτικούς λόγους η πρόβλεψη αυτή πρέπει να μεταφερθεί αυτούσια στην έννομη τάξη της Δημοκρατίας. Το άρθρ. 22 παρ. 3 του σχεδίου νόμου, όπως είναι διατυπωμένο, είναι ασαφές. Αναφέρεται μιν ότι υπάρχει ευθύνη για πληροφορίες που αποθηκεύει ο ΠΕΥΑΠ μετά από αίτημα του χρήστη. Πλην όμως, μπορεί να υπονοηθεί ότι αίρεται η ευθύνη, όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις α) και β) άρθρ. 14 παρ. 1 οδηγίας 2000/31. **Συνεπώς, πρέπει να υιοθετηθεί επακριβώς το γράμμα της διάταξης του άρθρ. 17 παρ. 3 οδηγίας 2019/790.**
- Κατά το σχέδιο νόμου, ενσωματώνεται η παρ. 2 άρθρ. 17. Τούτο είναι μη αναγκαίο, αφού η ευθύνη εκ της πράξης παρουσίασης στο κοινό ιδρύει ως αδιοκοπραξία ευθύνη τόσο για τον ΠΕΥΑΠ, όσο και για τον χρήστη (βλ. ΔικΕΕ, C-431/09, Airfield/Sabam, σκ. 56). Σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει να διευκρινισθεί ότι η άδεια καλύπτει μόνον τα δικαιώματα του άρθρ. 3 οδηγίας 2001/29, ήτοι communication to the public, making available right, και όχι αυτά του άρθρ. 2, ήτοι την αναπαραγωγή.
- Αναφορικώς με την παρ. 4, διευκρινίζεται ότι οι προϋποθέσεις απαλλαγής από την ευθύνη πρέπει να συντρέχουν σωρευτικώς, πράγμα που πρέπει να αποτυπωθεί ρητώς στο άρθρ. 22 παρ. 4 του σχεδίου νόμου.
- Αναφορικώς με την παρ. 6, φρονούμε ότι το βάρος επίκλησης και απόδειξης των προϋποθέσεων περιορισμού της ευθύνης των ΠΕΥΑΠ πρέπει να φέρουν οι ίδιοι. Τούτο δε πρέπει να προβλεφθεί ρητώς στη διάταξη.

5. Ενοχικό δίκαιο των συμβάσεων εκμετάλλευσης των έργων/ερμηνειών-εκτελέσεων

- Ο ν. 59/76, όπως και ο ν. 2121/1993, διαθέτει υποτυπώδες ενοχικό δίκαιο πνευματικής ιδιοκτησίας. Για λόγους συνέχειας του νόμου, όσες διατάξεις

της οδηγίας ενσωματωθούν, θα πρέπει να εισαχθούν στο άρθρ. 12 ν. 59/1976.

- Το σχέδιο νόμου ενσωματώνει το σύνολο των διατάξεων. Ωστόσο, σημειώνεται ότι αναγκαστικό δίκαιο αποτελούν μόνον τα άρθρ. 19, 20 και 21 της οδηγίας. **Εν όψει του εκτεθέντος υποτυπώδους χαρακτήρα, είναι η άποψή μας ότι πρέπει να ενσωματωθούν μόνον οι αναγκαστικού δικαίου διατάξεις.**
- Γενική παρατήρηση είναι ότι ζήτημα προστασίας του δικαιούχου ανακύπτει μόνον όταν έχει μεταβιβάσει το δικαίωμά του ή έχει χορηγήσει αποκλειστική άδεια εκμετάλλευσής του. Διότι αν η άδεια δεν είναι αποκλειστική, ο δικαιούχος δύναται να αναθέσει την εκμετάλλευση του έργου του σε άλλο πρόσωπο, και να τύχει της κατάλληλης αμοιβής/αντιμετώπισης. Είναι η αποκλειστικότητα που αποκόπτει τη δυνατότητα αυτή. Τα ανωτέρω **παρορώνται, κατά την άποψή μας, από το σχέδιο νόμου. Πρέπει, λοιπόν, η εφαρμογή των διατάξεων, να περιορισθεί στη μεταβίβαση και στη χορήγηση αποκλειστικής και μόνον αδείας εκμετάλλευσης.**
- Η δέουσα και αναλογική αμοιβή που προβλέπει το άρθρ. 18 της οδηγίας αποτελεί πάγια νομολογία του ΔικΕΕ. Ανάγκη ενσωμάτωση του γράμματος του άρθρ. 18 στην εθνική έννομη τάξη δεν υφίσταται. **Συνεπώς, παρέλκει το άρθρ. 23 του σχεδίου νόμου. Το ζήτημα επιλύουν οι γενικές διατάξεις του ενοχικού δικαίου και δη τα άρθρα 23 του περί συμβάσεων νόμου (Κεφ. 149) καθώς και τα άρθρ. 23 και 26 του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας.**
- Αναφορικός με την εφαρμογή των άρθρ. 19 έως και 22 της οδηγίας, ήτοι των άρθρ. 24 έως και 27 του σχεδίου νόμου, φρονούμε ότι πρέπει αυτή να περιορισθεί ρητώς σε όσους δικαιούχους έχουν σημαντική συμβολή στο έργο/προστατευόμενο αντικείμενο. **Τούτο προβλέπεται ρητώς στην αιτιολογική σκέψη 77 της οδηγίας και πρέπει να μεταφερθεί και**

στην εθνική, κατά προσαρμογή νομοθεσία, με την εισαγωγή γενικής ρήτρας.

- Αναφορικά με το άρθρ. 25 του σχεδίου νόμου, με το οποίο ενσωματώνεται το άρθρ. 20 της οδηγίας σημειώνονται τα εξής:

Πρώτον, εκ του «αρχικά συμφωνηθεί» συνάγεται ότι δεν χωρεί εφαρμογή της διάταξης, όταν η σύμβαση είχε καταστεί αντικείμενο διαπραγμάτευσης. Τούτο πρέπει να προβλεφθεί ρητώς στη διάταξη.

Δεύτερον, για να εφαρμοσθεί πρέπει, όπως προκύπτει εκ της ΑιτΣκ. 78 της οδηγίας, να συντρέχουν σωρευτικώς δύο προϋποθέσεις, η οικονομική αξία των δικαιωμάτων να αποδεικνύεται σημαντικά υψηλότερη από ό,τι είχε αρχικά εκτιμηθεί και η αρχικά συμφωνηθείσα αμοιβή να καθίσταται προδήλως δυσανάλογα χαμηλή σε σύγκριση με τα σχετικά έσοδα που προέρχονται από την επακόλουθη εκμετάλλευση.

Τρίτον, σημειώνεται ότι, κατά την κατανόησή μας, αλλά και τη διεθνή βιβλιογραφία, η διάταξη δεν εισάγει «best seller» πρόβλεψη, υπό την έννοια ότι το «ευπώλητον» δεν ιδρύει eo ipso δικαίωμα αναπροσαρμογής της σύμβασης.

Τα ανωτέρω φρονούμε ότι πρέπει να προβλεφθούν ρητώς στην εθνική κατά προσαρμογή διάταξη.

Αναφορικά με την ενσωμάτωση, αρκεί, φρονούμε, παραπομπή στα άρθρα 23 του περί συμβάσεων νόμου (Κεφ. 149) και τα άρθρα 23 και 26 του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας, με την μνεία ότι η διάταξη του άρθρ. 23 του Κεφ. 149 εφαρμόζεται και έναντι τρίτων που ανέλαβαν την εκμετάλλευση κατόπιν σύμβασης με τον αρχικό αντισυμβαλλόμενο του δικαιούχου.

- Το άρθρ. 27 του σχεδίου νόμου αποδίδει το άρθρ. 22 της οδηγίας. Η διάταξη αυτή αποτελεί ειδικότερη εκδήλωση **του άρθρ. 39 του περί συμβάσεων νόμου (Κεφ. 149)**. Συνεπώς, αρκεί παραπομπή στη άνω διάταξη.
- Ιδιαίτερη σημασία πρέπει να αποδοθεί στην ερμηνεία και ενσωμάτωση της παρ. 2. (άρθρ. 27 παρ. 2 σχεδίου νόμου). **Φρονούμε ότι τα μουσικά**

έργα, όπως και τα οπτικοακουστικά έργα πρέπει να αποκλεισθούν ρητώς του πεδίου εφαρμογής της διάταξης.

Γ. Επί της ενσωμάτωσης της οδηγίας 2019/789

I. Αρχές της οδηγίας

- Διευρύνεται η αρχή της χώρας προέλευσης, ώστε να εφαρμόζεται στις παρεπόμενες επιγραμμικές υπηρεσίες των ραδιοτηλεοπτικών.
- Ορίζεται η έννοια της αναμετάδοσης.
- Θίγεται το ζήτημα της απευθείας διαβίβασης (pure injection).

II. Επί των αρχών

1. Διεύρυνση της αρχής της χώρας προέλευσης

- Η εν θέματι αρχή κατάγεται εκ της δορυφορικής μετάδοσης, ώστε το γράμμα των στοιχ. α) και β) της παρ. 2 άρθρ. 1 οδ. 93/83 να είναι κρίσιμο εν προκειμένω και για τις παρεπόμενες υπηρεσίες.
- Οι εξουσίες που αφορούν στις παρεπόμενες υπηρεσίες είναι η αναπαραγωγή, η παρουσίαση στο κοινό και η κατ' αίτηση διάθεση. Εκ του άρθρ. 1 της sat/cab συνάγεται ότι σκοπός της οδηγίας είναι η ενίσχυση της διασυνοριακής πρόσβασης, μέσω της διευκόλυνσης της εκκαθάρισης των δικαιωμάτων για την παροχή επιγραμμικών υπηρεσιών. Συνεπώς, η οδηγία επεμβαίνει στο στάδιο αυτό. **Δεν ρυθμίζει, άρα ούτε νομιμοποιεί προγενέστερα στάδια εκμετάλλευσης των έργων/προστατευόμενων αντικειμένων.**
- Τούτο σημαίνει ότι τα προγράμματα που αναφέρονται στο άρθρ. 3 παρ. 1 της οδηγίας πρέπει να έχουν δημιουργηθεί και να μεταδίδονται ραδιοτηλεοπτικώς νομίμως, λ.χ. νόμιμη ενσωμάτωση του ήχου στην εικόνα, ραδιοτηλεοπτική μετάδοση κατόπιν αδειάς εκ μέρους των δημιουργών. **Εντεύθεν, αν δεν συντρέχει η άνω προϋπόθεση, δεν εφαρμόζεται η αρχή της χώρας προέλευσης.**

- Συνεπώς, πρέπει, κατά την ενσωμάτωση, να προστεθεί πριν από τις περιπτώσεις α' και β' της παρ. 1 του άρθρ. 29 του σχεδίου νόμου το εξής: όταν παρέχονται στο κοινό «...νόμιμα κατά τον παρόντα νόμο α) β) ...»
- Η ΑιτΣκ. 10 της οδηγίας επιτάσσει, όπως στην ενσωμάτωση η αρχή της χώρας προέλευσης να αφορά μόνον ίδιες και αποκλειστικές παραγωγές των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και όχι συμπαραγωγές ή παραγωγές ανεξαρτήτων παραγωγών.
- Η φράση «ίδιες και αποκλειστικές παραγωγές» πρέπει να προστεθεί στο στοιχ. ii της περίπτωσης β) του άρθρ. 29 παρ. 1 του σχεδίου νόμου, ως εξής: **«ii πλήρως χρηματοδοτούμενες, από ίδιους πόρους ίδιες και αποκλειστικές παραγωγές του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού».**
- Ο ορισμός της «παρεπόμενης επιγραμμικής υπηρεσίας» περιέχεται στο σχέδιο νόμου. Πρέπει, όμως, να ενσωματωθεί στον ορισμό η ΑιτΣκ. 8 της οδηγίας, η οποία επιτρέπει την ερμηνεία της έννοιας αυτής. Η καταγωγή της αρχής της χώρας προέλευσης εκ της οδηγίας 93/83 σημαίνει ότι τα προγράμματα του άρθρ. 3 παρ. 1 [= 29 παρ. 1 του σχεδίου νόμου] πρέπει να παρουσιάζονται στο κοινό (simulcasting), ή να καθίστανται προσιτά στο κοινό (catch up) σε μία «αδιάκοπη αλληλουχία».
- Εξ ετέρου, το catch up δύναται, κατά τον ορισμό της παρεπόμενης επιγραμμικής υπηρεσίας να αφορά σε μεταδοθέντα έργα, «μετά τη μετάδοσή τους». Συνεπώς, αφορά μόνον σε έργα που μεταδόθηκαν ραδιοτηλεοπτικά και όχι σε όσα παρουσιάσθηκαν στο κοινό. Και αυτό φρονούμε ότι πρέπει να διευκρινισθεί στον ορισμό της επιγραμμικής υπηρεσίας.
- Το catch up πρέπει να είναι διαθέσιμο για καθορισμένο χρονικό διάστημα. Φρονούμε ότι το διάστημα αυτό πρέπει να είναι καθορισμένο εκ προοιμίου και εφ' άπαξ. Φρονούμε, επίσης, ότι πρέπει να καθορισθεί αυτό νομοθετικώς. Λ.χ. μία προθεσμία μετά από την εκπομπή του έργου/προστατευομένου αντικειμένου. Άλλως, αίρεται ο παρεπόμενος χαρακτήρας. Η προθεσμία αυτή πρέπει να μην υπερβαίνει τις 15 ημέρες από τη μετάδοσή του. Και πρέπει να προστεθεί στον ορισμό της παρεπόμενης επιγραμμικής

υπηρεσίας: «... για ένα καθορισμένο χρονικό διάστημα, όχι μεγαλύτερο των δέκα πέντε ημερών, μετά τη μετάδοσή τους...»

- Τέλος, ορθώς ενσωματώνονται οι προβλέψεις των παρ. 2 και 3 του άρθρ. 3 της οδηγίας, συμπεριλαμβανομένων των εσόδων του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού.

2. Ορισμός αναμετάδοσης

- Η αναμετάδοση, όπως αποτυπώνεται στο άρθρ. 2 παρ. 2 της οδηγίας είναι έννοια διάφορη της καλωδιακής αναμετάδοσης. Καλύπτεται κάθε μορφή αναμετάδοσης της αρχικής μετάδοσης, εκτός από την περίπτωση που η αρχική μετάδοση είναι παρουσίαση στο κοινό μέσω διαδικτύου ή/και κατ' αίτηση διάθεση. Τούτο σκόπιμο παρίσταται να διευκρινισθεί στο κείμενο του νόμου ή στην αιτιολογική έκθεσή του.
- Συνεπώς, αναμεταδόσεις τέτοιων αρχικών μεταδόσεων δεν εμπίπτουν στο καθεστώς υποχρεωτικής συλλογικής διαχείρισης που διαπλάσσει το άρθρ. 4 της οδηγίας (= άρθρ. 30 Α του σχεδίου νόμου).
- Εξ αντιδιαστολής, συνάγεται ότι η iptv είναι πλέον περίπτωση του νέου δικαιώματος αναμετάδοσης, ώστε η άδεια να υπόκειται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση και να ανακύπτουν τα ζητήματα των παρ. 2 και 3 άρθρ. 4 οδηγίας [= παρ. 2 και 3 άρθρ. 30 Α του σχεδίου νόμου]. Κατά τούτο, ο Οργανισμός μας είναι ο μόνος που δύναται να χορηγεί τέτοιες άδειες και δη για το σύνολο του ρεπερτορίου.

3. Η απευθείας διαβίβαση

- Η προβληματική εδράζεται στην υπόθεση C-325/14 SBS, όπου έγινε δεκτό ότι στις περιπτώσεις απευθείας διαβίβασης, τελείται μία ενιαία πράξη παρουσίασης στο κοινό. Υπό την επιφύλαξη ότι ο διανομέας δεν παρέχει απλώς το τεχνικό μέσο της μετάδοσης (βλ. Αιτσκ. 20 της οδηγίας και C-325/14, σκ. 32), έχουμε μία από κοινού τελούμενη πράξη παρουσίασης στο

κοινό, για την οποία ευθύνονται τόσο ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός όσο και ο διανομέας του σήματος.

- Εξ αυτού του λόγου, ορθώς ενσωματώνεται στο άρθρ. 31 του σχεδίου νόμου το άρθρ. 8 παρ. 1. Η παρατήρηση είναι ότι πρέπει στην αρχή της διάταξης, να τεθεί: «Υπό την επιφύλαξη ότι ο διανομέας σήματος δεν παρέχει μόνον τα τεχνικά μέσα για την εξασφάλιση ή τη βελτίωση της λήψης της ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής, όταν».
- Το γεγονός ότι αμφότεροι, ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός και διανομέας σήματος, ευθύνονται για την ενιαία πράξη παρουσίασης στο κοινό, σημαίνει ότι πρέπει να ληφθούν δύο άδειες. Διότι η πράξη του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού αφορά στην εξουσία εκπομπής (Sendung), ενώ η πράξη του διανομέα σήματος συγκροτεί το πραγματικό του, τεχνολογικά ουδετέρως διατυπωμένου, νέου δικαιώματος αναμετάδοσης (Weiterverbreitungsrecht), που αποτυπώνεται στο άρθρ. 2 παρ. 2 της οδηγίας. Ότι η ευθύνη δεν είναι εις ολόκληρον, ουδόλως αντίκειται στα ανωτέρω. Δεν πρόκειται περί μίας εξουσίας, όπως είδαμε, αλλά περί δύο, οι οποίες συγκροτούν την ενιαία πράξη παρουσίασης στο κοινό. Τούτο δεν είναι παράδοξο. Και η εξουσία κατ' αίτηση διάθεσης απαρτίζεται από δύο υποεξουσίες, της θέσης του έργου ανοιχτού προς ψηφιακή κλήση και της ψηφιακής κλήσης.
- Συνεπώς, κατά την ενσωμάτωση, πρέπει να προβλεφθεί η λήψη δύο αδειών: «...για την οποία έκαστος εξ αυτών λαμβάνει άδεια από τους δικαιούχους».
- Πρέπει, ακόμη, να προβλεφθεί ότι η αποζημιωτική ευθύνη για την περίπτωση της προσβολής, δεν είναι εις ολόκληρον, σύμφωνα με την Αιτσκ. 20 της οδηγίας.
- Αναφορικώς με την υπαγωγή της άδειας σε υποχρεωτική ή μη συλλογική διαχείριση, η διάταξη της παρ. 2 του άρθρ. 31 του σχεδίου νόμου δεν είναι σαφής. Χρησιμοποιείται η λέξη «δύναται» εκ της οποίας δεν προκύπτει

ποια είναι η επιλογή του νομοθέτη. Κατά την άποψή μας, η άδεια αυτή πρέπει να υπαχθεί σε καθεστώς υποχρεωτικής συλλογικής διαχείρισης.

III. Νομικοτεχνικά

Σχετικώς με τη μέθοδο ενσωμάτωσης, το ζήτημα δεν παρίσταται ευχερές. Νομίζουμε ότι θα πρέπει οι διατάξεις να ενταχθούν στο άρθρο 10B του ν. 59/1976.

Στη διάθεσή σας και με την επιθυμία να υποβάλλουμε και περαιτέρω προτάσεις, με την πρόοδο των εργασιών ενσωμάτωσης,

Με εκτίμηση

Για τον Grammo

Γιώργος Μπαμπέτας

Αρ. Φακ. μας: LGLK10-0182

5 Νοεμβρίου 2020

Κυρίως
Τμήμα Εφόρου Εταιρειών και Επίσημου Παραλήπτη
Υπουργείο Ενέργειας, Εμπορίου και Βιομηχανίας
Γωνία Λεωφ. Μακαρίου και Καρπενησίου
Πολυκατοικία Ξένιος
1427 Λευκωσία

Κύριοι

Δημόσια Διαβούλευση – Εναρμόνιση του περί Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων (Τροποποιητικού) Νόμου του 1976

Αναφερόμαστε στη Δημόσια Διαβούλευση που έχετε ανακοινώσει για το πιο πάνω θέμα και παραθέτουμε τα σχόλια της Cyta, με παράκληση όπως μας δοθεί η δυνατότητα να τα επεξηγήσουμε και δια ζώσης.

I. Γενικά Σχόλια

1. Έχοντας υπόψη ότι στόχος των Οδηγιών 2019/789/ΕΕ και 2019/790/ΕΕ είναι η επίτευξη διαφάνειας, ασφάλειας δικαίου και δίκαιης ισορροπίας μεταξύ των συμφερόντων των δικαιούχων, των επιχειρήσεων, των διανομέων και των χρηστών εισηγούμαστε όπως ο εν λόγω Νόμος συνταχθεί εξ υπαρχής καθότι στη μορφή που βρίσκεται είναι, κατά την άποψή μας, δυσνόητος.

Περαιτέρω, εισηγούμαστε όπως ο παρών Τροποποιητικός Νόμος που βρίσκεται σε διαβούλευση συνταχθεί σε μορφή που να είναι κατανοητό από όλους τους επηρεαζόμενους που υπάρχουν προσθήκες νέων Άρθρων και ποιες πρόνοιες των Οδηγιών 2019/789/ΕΕ και 2019/790/ΕΕ έχουν ενσωματωθεί στο κάθε Άρθρο.

2. Η Cyta είναι αδειοδοτημένος πάροχος οπτικοακουστικών μέσων και διανέμει περιεχόμενο τρίτων στην Κυπριακή Επικράτεια («Διανομέας») με την τεχνική της ελεγχόμενης πρόσβασης. Η Cyta έχει προσεγγιστεί από αρκετούς Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης για το ίδιο περιεχόμενο και αναμένουμε ότι η παρούσα νομοθεσία, καθώς και οι Κανονισμοί που θα ψηφιστούν, θα διασφαλίζουν την αποφυγή οποιωνδήποτε φαινομένων διπλής χρέωσης («double tariffs»). Αναμένουμε ότι οι αλλαγές που γίνονται στην εθνική νομοθεσία θα εξασφαλίσουν ότι οι Οργανισμοί Συλλογικής Διαχείρισης που δραστηριοποιούνται στην Κύπρο θεωρούνται επαρκώς αντιπροσωπευτικοί και καλύπτουν σημαντικό αριθμό δικαιούχων στο σχετικό είδος έργων ή στο αντικείμενο προστασίας όπως ορίζουν οι

Οδηγίες 2014/26/ΕΕ, 2016/26/ΕΕ και 2019/790/ΕΕ, ώστε να μην έχουμε φαινόμενα δυσανάλογης επιβάρυνσης των χρηστών εντός της Κυπριακής Επικράτειας.

II. Ειδικά Σχόλια

1. Εισηγούμαστε όπως ρυθμιστεί, δια Κανονισμών και στη βάση της αιτιολογικής σκέψης 16 της Οδηγίας 2019/789/ΕΕ, πώς θα ρυθμίζεται η συλλογή ποσών στην περίπτωση όπου περισσότεροι του ενός Οργανισμοί Συλλογικής Διαχείρισης διαχειρίζονται τα δικαιώματα της σχετικής κατηγορίας στην Κύπρο.
2. Εισηγούμαστε όπως ρυθμιστεί η περίπτωση όπου συντελείται απευθείας διαβίβαση σε διανομείς σημάτων και παρακαλούμε όπως καθοριστούν οι εθνικές ρυθμίσεις βάσει των οποίων θα ορίζεται εάν η άδεια που λαμβάνει ο ραδιοτηλεοπτικός σταθμός καλύπτει και τον διανομέα και πώς θα καθορίζεται η αμοιβή στις περιπτώσεις αυτές, για σκοπούς συμμόρφωσης με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και προς αποφυγή οποιασδήποτε δυσανάλογης οικονομικής επιβάρυνσης του διανομέα.

Επιπρόσθετα, εισηγούμαστε όπως εξαιρεθεί η περίπτωση όπου ο διανομέας δεν βρίσκεται σε αυτοτελή σχέση με τον τηλεοπτικό σταθμό αλλά παρέχει μόνο το «τεχνικό μέσο» μετάδοσης, ως η σχετική νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου.

3. Εισηγούμαστε όπως καθοριστεί, δια Κανονισμών πώς θα αντιμετωπίζεται η περίπτωση όπου τα σήματα των ραδιοτηλεοπτικών Οργανισμών μεταδίδονται ταυτόχρονα τόσο απευθείας προς το κοινό του Οργανισμού όσο και σε άλλους Οργανισμούς μέσω της διαδικασίας απευθείας διαβίβασης («direct injection»), με σκοπό τη διασφάλιση της ποιότητας των σημάτων για σκοπούς αναμετάδοσης.
4. Εισηγούμαστε όπως καθοριστεί δια Κανονισμών με ποια διαδικασία θα δύνανται οι επιχειρήσεις και οι χρήστες να λαμβάνουν γνώση για τις άδειες, τα αρχεία και τη χρήση έργων των Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης. Έχοντας υπόψη ότι είναι σημαντική η ύπαρξη ενός αυστηρού και διαφανούς συστήματος συλλογικής διαχείρισης, εισηγούμαστε όπως η εθνική νομοθεσία εισάξει ένα εθνικό σύστημα που να επιτρέπει στους χρήστες να λαμβάνουν άμεσες και επαρκείς πληροφορίες από τους Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης στα πλαίσια των αρχών της χρηστής διακυβέρνησης, της διαφάνειας και αναφοράς και της Οδηγίας 2014/26/ΕΕ. Όσες φορές οι χρήστες ζήτησαν στο παρελθόν τέτοιες λεπτομερείς πληροφορίες από τους Οργανισμούς, δεν έλαβαν απάντηση.
5. Η προσθήκη του νέου Άρθρου 17(4) για τους μηχανισμούς χορήγησης αδειών με «διευρυμένη ισχύ» πώς θα εφαρμόζεται στην Κυπριακή Επικράτεια; Εξ όσων αντιλαμβανόμαστε οι μηχανισμοί χορήγησης συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ επιτρέπουν σε έναν κεντρικό Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης (π.χ. τον CISAC) να παραχωρεί άδειες ως φορέας χορήγησης συλλογικών αδειών για λογαριασμό δικαιούχων, ανεξάρτητα από το αν αυτοί έχουν αναθέσει στον Οργανισμό τη διαχείριση ή όχι, και τα τεκμήρια εκπροσώπησής τους είναι διαθέσιμα. Εξ όσων αντιλαμβανόμαστε οι άδειες αυτές καλύπτουν και τα δικαιώματα των δικαιούχων που δεν έχουν εξουσιοδοτήσει τον κεντρικό Οργανισμό, ώστε να διευκολύνεται η αδειοδότηση, να υπάρχει μια διαδικασία τύπου «One stop shop» και να μην δημιουργούνται φαινόμενα διασπασμένων αδειών.

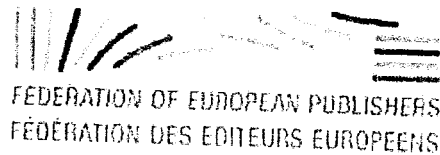
6. Με ποιο τρόπο θα μπορεί να ενημερώνεται μια επιχείρηση αναφορικά με το ποιοι Οργανισμοί Συλλογικής Διαχείρισης διαθέτουν συμφωνίες αμοιβαίας αντιπροσώπευσης; Πώς επηρεάζουν τους χρήστες και τους καταναλωτές αυτές οι συμφωνίες αμοιβαίας αντιπροσώπευσης;
7. Εισηγούμαστε όπως καθοριστεί στην παρούσα νομοθεσία πώς θα τυγχάνουν διαχείρισης οι περιπτώσεις όπου η αρχική μετάδοση όσο και η αναμετάδοση λαμβάνουν χώρα εντός της ίδιας επικράτειας.
8. Η εύλογη αμοιβή του προτεινόμενου Άρθρου 22 ποιες χρήσεις αφορά και ποιες επιχειρήσεις οφείλουν να την καταβάλλουν;
9. Εισηγούμαστε όπως στην παρούσα τρόποποίηση του Νόμου οριστεί και η τύχη των συμφωνιών που συντάχθηκαν πριν να τεθεί σε εφαρμογή η Οδηγία 2019/789/ΕΕ.
10. Εισηγούμαστε όπως παραχωρηθεί στις επηρεαζόμενες επιχειρήσεις χρόνος προσαρμογής για συμμόρφωση με τις αλλαγές που προκύπτουν από την εναρμόνιση με την Οδηγία 2019/789/ΕΕ.

Με εκτίμηση

Κριστία Χρίστου
για Γραμματέα και Διευθυντή Νομικών Υπηρεσιών
& Εκτελεστικής Γραμματείας

ΚρΧρ/ΑΜΠ\G:\ANNA MARIA NY\KΡΙΣΤΙΑ\Letter\Δημόσια Διαβούλευση (Επιστ. Έφορο Εταιρειών).doc

Ms Stalo Papaioannou
Head of Unit
Department of Registrar of Companies and Official Receiver /Sector of Intellectual
Property

Dear Ms Papaioannou,

Brussels, 22 July 2020

Re: Implementation of the Copyright in the Digital Single Market Directive in Cyprus

Allow us to share with you our concerns on why is it important to respect the balance established by the EU law, based on international Treaties. When the Directive was negotiated, it was crucial for the European co-legislators to maintain a balance between the different interests at stake.

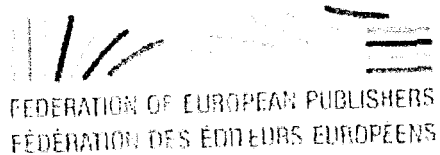
In the case of the exception for illustration for teaching, one must bear in mind that a large proportion of the content copied in a classroom comes directly from pedagogical publications which sole market is education. Hence in the explanatory recitals, the co-legislators have agreed that *"In most cases, the concept of illustration would, therefore, imply the use only of parts or extracts of works, which should not substitute for the purchase of materials primarily intended for the educational market. When implementing the exception or limitation, Member States should remain free to specify, for the different types of works or other subject matter, in a balanced manner, the proportion of a work or other subject matter that can be used for the sole purpose of illustration for teaching."* This recital must be understood as not permitting the use of an entire work in most cases and in particular when this would act as a substitution for the purchase of pedagogical material. The Cypriot implementation must follow this important principle also contained in the Berne Three Step Test: certain special cases, not conflicting with a normal exploitation of the work and not unreasonably prejudicing the legitimate interests of the author. We therefore ask you to set limits to the extend a work can be used under such an exception. We would be happy to provide you with examples from several EU countries.

As the Covid19 crisis has amply demonstrated, education is at a turning point and gearing toward being increasingly digital. This means considerable investments from educational publishers. These investments must be encouraged and the chance for these publishers to provide licences for schools must be promoted. We would therefore request that your legislation takes into account the prevalence of individual or collective licences as foreseen in Article 5.2.

The use of their material, when occasional, in schools is a source of satisfaction and pride for authors and publishers. However, there are costs involved in creating this content; the authors' royalties, the costs of illustrations, the costs of publishing and in case of physical copies, the costs of printing, storing, delivering or for online versions, the hosting and stability of the website. When the works are used, this use should be compensated, this is fair for all the parties involved. Therefore, we would ask you to consider a remuneration to be paid to the rights holders when their works are used under the exception for illustration for teaching.

All these conditions are key to support a local publishing sector which has a great important all over the EU and beyond. All countries should aim at support local publishing and especially in the field of

29-35 Chaussée d'Ixelles – 1050 Brussels
Tel +32-2-770-11-10
info@fep-fee.eu – www.fep-fee.eu

education where it is crucial that students have access to educational content that reflects their own country.

We would be happy to comment other aspects of the Cypriot implementation. Allow us to point at the importance to have both authors and publishers as beneficiaries of the remuneration/compensation for the uses of their works, Article 16 of the DSM Directive gives this opportunity to the Member States and we would strongly recommend that you use it.

Yours sincerely

Anne Bergman-Tahon
Director

CC: Ms Irene Papadamou, Ms Liza Ioannou
Mr Phaedon Kidoniatis, Coordinator of the Greek Publishers Associations
Mr George Zannos, OSDEL

IFRRO SUBMISSION
TO THE CONSULTATION ON THE DRAFT LAW IMPLEMENTING THE COPYRIGHT IN
THE DIGITAL SINGLE MARKET DIRECTIVE (2019/790) BY THE REPUBLIC OF CYPRUS

- **About IFRRO**

IFRRO is the international network of collective management organisations (CMO) and authors' and publishers' associations in the **text and image** spheres. Our CMO members – known as **RROs** - authorise secondary uses in education and other institutions, through photocopy and digital reproduction of extracts of books, journals and newspapers, and pay the fees collected onto the authors and publishers.

Although IFRRO does not have a member in Cyprus, our RRO member OSDEL, the Greek Collecting Society for Literary Works, provides collective licensing solutions for universities in Cyprus, as well as in Greece.

IFRRO's mission is to develop and support an efficient and effective network of collective management organisations around the world, including RROs, to **ensure the copyrights of authors, visual artists and publishers are respected when their works are reproduced and used**. RROs operate in the secondary market and complement the primary market of authors and publishers. We do this by advocating for copyright and the creative sector and by building a strong and resilient RRO network that supports the rights of creators and publishers, including economic and moral rights.

RROs licence the reproduction of material protected by copyright, as well as licensing of digital content and other digital uses, whenever it is **impracticable or impossible** for rightsholders to act individually. In 2018, RROs collected and distributed about **1 billion** euros to rightsholders world-wide.

- **Key considerations for a balanced and sustainable approach to implementation of the Copyright in the Digital Single Market (“DSM”) Directive (2019/790)**

IFRRO respects the rights of individual creators and publishers to determine how their works are managed. As the DSM Directive reflects, however, **collective rights management is preferable where individual exercise of rights is impractical**.

It is in society's interest that the creative sector is sustainable and can continue to innovate and invest in quality materials. This will help increase citizens' access to knowledge and promote cultural diversity across Europe, as well as increasing jobs and growth.

It is **important that the implementation of the DSM Directive does not hinder such development**. On the contrary, it is vital that authors and publishers have the possibility to provide innovative and flexible licensing solutions, including collective management, for users.

The DSM Directive leaves significant flexibility for Member States in deciding how to implement it. How Member States decide to approach implementation will have a **huge impact on authors and publishers**. Taking one approach rather than another might represent the difference between an author being able to make a living from writing or for a publisher being able to continue to invest in new publications, or not.

IFRRO is concerned that the draft bill of the Republic of Cyprus for the implementation of the DSM Directive, if adopted, will negatively impact authors and publishers and the sustainability of the creative sector, which has already been devastated by the Covid-19 crisis. Such a negative outcome will in turn will negatively impact access to quality content, cultural diversity jobs and growth.

We would therefore like to highlight in particular some **key areas where we believe that even small changes could make a big difference and avoid jeopardising** the livelihoods of authors and publishers on which we depend for professional, quality works that enrich our society and culture. This is by no means an exhaustive account of IFRRO's concerns.

1. General exception or limitation for text and data mining (TDM) (Art. 4 DSM Directive)

We understand that the draft Bill closely follows the DSM Directive and the general TDM exception only applies where the work or other subject matter is accessed lawfully and insofar as the rightholders have not reserved in an appropriate manner the rights to make reproductions and extractions for TDM.

In line with Art. 4(2) DSM Directive, reproductions are to be retained for "as long as necessary" for the purposes of TDM. In this regard, it will be important to **decide on appropriate timeframes beyond which it is considered unreasonable to retain the derived data** without an appropriate licence in place, as well as on further specific arrangements for retaining the copies (see recital 15, DSM Directive).

The DSM Directive is clear in saying that rightholders should not receive compensation for the TDM carried out for the purposes of *scientific* research (recital 17) but is less clear as regards uses under Art. 4. We understand that the draft Bill is silent on this point. We consider that it would be imprudent to completely dismiss the potential harm to rightholders as being "minimal" for *any* uses under Art. 4. We submit that the draft Bill be clarified to **allow the possibility for rightholders to receive compensation in the future** under this article.

2. Use of works and other subject matter in digital and cross-border teaching activities (Art. 5 DSM Directive)

Art. 5 strongly impacts authors and publishers, because written educational materials are a significant part of the publishing market¹, as well as being the resources most frequently copied by teachers and pupils under RRO licences.

In order to support a vibrant, local publishing sector, IFRRO is of the view that a mechanism to encourage the development of collective licensing solutions is essential.

As a result, IFRRO is very concerned that the draft Bill does not currently provide for a **mechanism that will preserve and promote licensing systems** between users and RROs (on behalf of authors and publishers). Such systems are long-established in many European countries and have proved to provide flexible solutions (and legal certainty) for users, including

¹ There is a retail market value of about €6-7 billion in Europe, with school book publishing representing 20% of the whole European publishing market.

across borders, in adapting to new digital uses. Licences permit uses that go even beyond what an exception would cover and ensure that fair remuneration is received by rightsholders.

Under agreements between OSDEL and five Universities in both Greece and Cyprus, an average of around 60,000 students per year benefit from reprographic or digital use of academic and educational books and articles under the “distance learning licence”, which generates around 350,000 euros for authors and publishers (see details [here](#)). It is important that these sorts of agreements, which provide legal certainty to the universities and allow students to benefit from access to quality content, can continue to exist under the new law.

We also understand that the draft Bill does not contain any provision for ‘fair compensation’ under the exception. The **continued possibility for authors and publishers to receive remuneration is essential** to ensure the continued sustainable delivery of quality, innovative educational content.

It is fundamentally important to avoid a situation whereby neither the licensing option nor the compensation provision is applied, which would be extremely detrimental to both students, as well as authors and publishers².

It is therefore crucial to adapt the draft Bill in order that:

- **An exception should only be applied in cases where no licences are available.**
- **In those cases where the exception does apply, there is a provision for fair compensation** for authors and publishers in order to ensure that students can continue to benefit from diverse, quality educational content.

Member States also have the possibility under the Directive to not apply the exception as regards specific uses or types of works where suitable licences are easily available on the market. The text specifically mentions **material primarily intended for the educational market or sheet music** (Art. 5(2)) for good reason. Exempting such types of works (which several EU Member States were already doing before the adoption of the DSM Directive), is particularly important to avoid hindering the development of a sustainable national digital educational publishing industry. This is a possibility that the government might also want to consider, for particularly vulnerable content.

Under EU and international law, exceptions and limitations should only be applied in certain special cases which do not conflict with a normal exploitation of the work or other subject matter and do not unreasonably prejudice the legitimate interests of the rightholder. Without clear boundaries, the implementation of Art. 5 could lead to abusive practices, with broad copies of works having a substitution effect.

We would therefore recommend that it is clarified in the law, in line with Recital 21 of the DSM Directive, that uses should be **limited to short extracts for written works**, which should not substitute for the purchase of materials primarily intended for the educational market.

Article 5 must remain limited in scope to digital use, for illustration for teaching, for the intended beneficiaries (which should be clearly defined).

² 75% or more of the payments to authors and publishers by RROs in Nordic countries are from educational uses. 1.55€ is the average yearly cost for use of content per student in France.

A **narrow definition of 'secure electronic environments'** is also important, to avoid uses on certain social media platforms or messaging applications that risk spill-over onto the open internet.

For further detailed information about the impact of Article 5, why a balanced transposition is crucial for authors, publishers and the whole knowledge eco-system, and some of the collective management solutions that exist in the EU, see www.contentforeducation.org.

3. Preservation of cultural heritage (Art. 6 DSM Directive)

We understand that the draft Bill closely resembles the DSM Directive, Art. 6.

It is important that the implementation of this exception ensures that copies of works permanently in the collections of cultural heritage institutions (CHIs) are made **solely** for preservation purposes and copies managed in such a way that they are not circulated or substituted for the original work or a licensed copy.

It is also essential to ensure that copies do not undermine the markets of rightsholders or prevent the development of new means of making works available to the public.

In addition, there needs to be clarity regarding the beneficiaries. For example, **by designating the CHIs** eligible to reproduce for preservation purposes, the beneficiaries can be identified by rightsholders and it will ensure security of the copies made.

It would also be important to clarify, as set out in recital 27 of the DSM Directive, that acts of reproduction by CHIs for purposes **other than preservation** of works in their permanent collections should remain **subject to the authorisation of rightsholders**, unless permitted by other exceptions or limitations provided for in Union law.

4. Use of out-of-commerce works (OOCW) and other subject matter by cultural heritage institutions (Arts. 8-11 DSM Directive)

A key concern regarding the draft Bill is that licences must be sought from a CMO established in Cyprus, but (unlike almost all other EU Member States) there is **currently no CMO established in Cyprus** to manage the collective management of OOCW in the text and image field.

IFRRO expects that the Cypriot government supports efficient collective licensing. However, in small countries it is often not feasible to establish a national CMO. In this situation, alternative solutions must be found to ensure that local authors and publishers are compensated and that collective licence solutions are available to users of copyright. We understand that many Cypriot authors and publishers have become members of OSDEL, IFRRO's member located in Greece, and as a result the needs of the local market for collective licensing solutions are being met.

The result is that an EU CMO is already operating in Cyprus according to Directive 2014/26 and is representative of the rightsholders of the relevant works in the collection/library of CHIs in Cyprus. As a result, CHIs in Cyprus should not be able to rely on the exception and should be licenced by the CMO operating in Cyprus, OSDEL, which represents Greek and Cypriot rightsholders and also the rightsholders from 31 countries, including US, UK, Germany,

France, Spain, etc. through bilateral agreements. Therefore, we strongly suggest that the legislation should follow the wording of the Directive: "Member States shall provide that the licences referred to in paragraph 1 are to be sought from a collective management organisation that is representative for the Member State where the cultural heritage institution is established."

IFRRO will soon publish a **Guide to the licensing of OOCW** which will provide more detailed information about the licensing of OOCW. We can share this in due course. This draws on the experience of IFRRO members' licensing schemes for OOCW, some of which are influenced by the 2011 Memorandum of Understanding (MoU) setting out key principles on the digitisation and making available of OOCW by CHIs in the EU.

- **Application of the exception**

We understand that the draft Bill closely follows the Directive which states that Member States shall provide that the exception or limitation only applies to types of works or other subject matter for which no CMO that fulfils the condition set out in paragraph 1(a) exists. As mentioned above, a CMO which is representative and operates in Cyprus according to Directive 2014/26 should be also entitled to grant licences and in that case the exception does not apply.

When no CMO established or operating in Cyprus and sufficiently representative exists, our understanding is that the Directive does however leave open the possibility for a CHI to go directly to a publisher or author, when they are known, so this should also be taken into account.

The draft Bill also seems to follow the Directive insofar as the exception allows CHIs to **make available for non-commercial purposes, OOCWs permanently in their collections**, only on the condition that the name of the author or any other identifiable rightholder is indicated (unless impossible) and they are made available on non-commercial websites. It is **vital that these conditions are fully respected**.

The clarification in recital 32, DSM Directive is important, stating that "**a lack of agreement on the conditions of the licence should not be interpreted as a lack of availability** of licensing solutions". Otherwise it would be too easy for the "fall back exception" (Art. 8(2)) to be applied.

- **Stakeholder consultation is essential**

While the draft Bill generally follows the wording of the DSM Directive by requiring CMOs to be "sufficiently representative", there is some flexibility to decide on what this means and an obligation to **consult rightholders, CMOs and CHIs** e.g., before establishing specific requirements in relation to the licensing mechanism and procedures.

It is crucial that there is a proper consultation of all the relevant parties in the future in order to ensure that the **specificities of the different sectors** concerned are fully taken into account (recital 37, DSM Directive).

- There must be an easy and efficient opt-out for all rightholders at any time

We understand that the draft Bill closely follows the wording of Art. 8(4) DSM Directive, which reads that Member States "shall provide that **all rightholders may, at any time, easily and effectively**" **exclude their works** from the licensing mechanism or from the application of the exception or limitation, either in general or in specific cases, including after the conclusion of a licence or after the beginning of the use concerned. It is crucial that the opt-out procedure put in place is genuinely "easy" and "effective" to be in line with the Berne Convention.

Recital 35 of the DSM Directive is also important as it underlines that there must be "**appropriate safeguards for all rightholders**" and exclusion by rightholders "**should not affect their claims to remuneration for the actual use of the work under the licence**".

- Importance of determining when a work is "out of commerce" (OOC)

Under Art. 8(5), a work or other subject matter shall be deemed to be OOC when it can be "presumed in good faith that the whole work or other subject matter is not available to the public through customary channels of commerce, after a reasonable effort has been made to determine whether it is available to the public." The consultation process is particularly important in determining when a work is OOC.

It is vital that the Republic of Cyprus fully takes into account the specificities of each sector when determining "**customary channels of commerce**" and "**reasonable efforts**". In the print sector, for example, it would be important to cluster the different manifestations of a work³ and check against available databases, rightholders and CMOs. Also, depending on the sector concerned, a 'cut-off date' may or may not be suitable.

As underlined in recital 38 of the DSM Directive, the reasonable effort should involve, amongst other things, "taking account of any easily accessible evidence of upcoming availability of works or other subject matter in the customary channels of commerce." Importantly, it recognises that verification of availability of a work or other subject matter should normally take place in the Member State where the CHI is established, "**unless verification across borders is considered reasonable, for example in cases where there is easily available information that a literary work was first published in a given language version in another Member State.**"

- Exemption for works first published in a third country / by third country nationals

The draft Bill includes the provisions under Art. 8(7) DSM Directive that Art. 8 does not apply to sets of OOCW if on the basis of **reasonable effort** there is evidence that they predominantly consist of works first published in a **third country, or works of third country nationals** where no Member State or third country could be determined.

As we understand, the draft Bill does not however include the last sentence of Art. 8(7), which recognises that CMOs can be "sufficiently representative" of rightholders of relevant third

³ E.g., there can be several manifestations of the same book (hardback, paperback, e-books, audio book...) and while some remain in commerce others might be "out-of-commerce".

countries e.g., where there is a representation agreement in place (see recital 39). It would be useful to better understand what is the reasoning behind this approach.

It is particularly important to IFRRO members outside the EU that EU Member States respect the copyright of "third country" works and there is full compliance with the "three-step test".

- **Publicity measures are key to there being trust in the system (Art. 10)**

It is important that the Republic of Cyprus works closely with the relevant stakeholders to ensure that all relevant information (e.g., including the works, uses, parties and territories covered etc.) regarding a licence or exception is made available on the OOCW Portal managed by the EUIPO at least 6 months before the works can be used. It is also important to provide for **additional appropriate publicity measures for the further awareness of affected rightholders**, such as regarding the CMO licensing the works and opt-out options for rightholders.

It is particularly important to note that there should be **awareness-raising in other EU Member States or third countries**, when the evidence of the origin of a work suggests that awareness of rightholders could be more efficiently raised there (as set out in Art. 10(2)).

- **Sector-specific stakeholder dialogue is obligatory and vital**

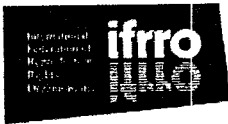
As set out in Art. 11 (and recital 42) of the DSM Directive, it is obligatory for Member States to consult rightholders, CMOs and CHIs **in each sector** before establishing specific requirements pursuant to Article 8(5). Member States must encourage **regular dialogue** between representative users' and rightholders' organisations, including CMOs, and any other relevant stakeholder organisations, on a sector-specific basis, to foster the relevance and usability of the licensing mechanisms set out in Article 8(1) and to ensure effective safeguards for rightholders.

This dialogue is crucial for the smooth implementation of the Directive and to avoid incorrect determinations of the status of works, including foreign works, as well as avoiding to undermine or prevent commercial distribution of works that might not have yet been made available or that might be republished.

5. Collective licensing with an extended effect (Article 12, DSM Directive)

IFRRO welcomes the implementation of Art. 12 DSM Directive in the draft Bill. We consider that implementing this provision, which enables CMOs to conclude licences covering rights of non-members, as long as certain conditions are met, **opens up opportunities for the licensing of works**, including for various uses foreseen under the DSM Directive.

Collective licensing with an extended effect has been established for over 40 years. There are various reasons why collective licensing with an extended effect is introduced. A key reason is that if only those who mandate are represented, then it would not be possible to issue 'blanket' licences, and it would be necessary for all licensees to check every time they want to use a work whether it is covered by the license (in the case where it is not, the user would have to approach the individual rightholder).

It is of course important to rightsholders that **any such mechanisms should be accompanied by appropriate opt-out mechanisms**. Recital 48 underlines that rightsholders should be given an effective opportunity to exclude the application of such mechanisms to their works, including before the conclusion of a licence and during the term of the licence.

IFRRO considers it important for Member States to further discuss with stakeholders the potential opportunities that can be opened up by implementing a provision on collective licensing with an extended effect into national law. **IFRRO can also provide additional information on this topic**, based on the experience of our members.

6. Claims to fair compensation (Article 16, DSM Directive)

We understand that the draft Bill closely follows the wording of Art. 16 and **allows for publishers as well as authors to share in collective management compensation schemes** (without prejudice to existing and future arrangements concerning public lending rights).

IFRRO supports this article because it **allows for existing successful systems of collective management to continue operating with legal certainty**, avoiding the prescription of any particular model. In our view, the participation of publishers in the compensation has been crucial to the success of many collective management schemes and can be adapted to national circumstances.

7. Use of protected content by online content-sharing service providers (Article 17, DSM Directive).

IFRRO understands that the draft Bill follows closely Art. 17 DSM Directive. Article 17 is of great relevance to IFRRO and its members, as authors', visual artists' and publishers' works represent a significant proportion of the content uploaded onto platforms operated by online content-sharing service providers (OCSSPs).

IFRRO's RRO members have a unique role in providing collective licences that meet the needs of rightsholders and users. RROs can licence the rights of its members that have given the RRO a mandate to act on their behalf. By **mandating RROs to manage their copyright for (secondary) uses of their content**, this allows for authors and publishers to be remunerated for their work and investment, which in turn enables them to bring new works to the market. These mandates cover different uses from those covered in contracts between authors and publishers.

In the context of Article 17, RROs can create new licensing opportunities for rightsholders, **where rightsholders give them a mandate to act of their behalf**. While we are not aware of any RRO member as yet licensing user uploaded content, the feedback we have so far suggests that:

- **new technological solutions** are being developed to enable RROs to offer new licencing solutions for user uploads in the future, and
- there are licensing tools which currently exist that could be **adapted or repurposed** to allow RROs to offer licences in the future.

Rightsholders need to be able to **trust in OCSSPs' full cooperation**, as envisaged under Art. 17 (4). Agreeing on "best practices" is key to Art. 17 being effective for rightsholders.

It is important that national implementation of the Directive focuses on **optimising legal certainty and follows the parameters laid down in Article 17**, including e.g., as regards the use of terms such as "best efforts", the threshold of which should be considerably high considering what is at stake.

* * * *

For further information, contact:

Caroline Morgan
CEO
IFRRO
Caroline.morgan@ifrro.org

Catherine Starkie
Head of Legal Affairs
IFRRO
Catherine.starkie@ifrro.org

Απόψεις Grammo
εν σχέσει με την ενσωμάτωση στην έννομη τάξη της Δημοκρατίας των
Οδηγιών 2019/790 και 2019/789

Αξιότιμες Κυρίες, Αξιότιμοι Κύριοι,

Λάβαμε γνώση του τροποποιημένου σχεδίου νόμου, σχετικά με την τροποποίηση του ν. 59/1976 προς ενσωμάτωση των οδηγιών 2019/789 και 2019/790.

Εισαγωγικώς, παρατηρούμε ότι ουδεμία εκ των παρατηρήσεών μας, ενσωματώθηκε στο τροποποιημένο σχέδιο.

Εξ αυτού του λόγου, επανυποβάλλουμε τις παρατηρήσεις μας [κατωτέρω, υπό §2.], με την παράκληση να ενσωματωθούν, αφού, κατά τη γνώμη μας, το μεν κείνται προς όφελος των δικαιούχων, το δε τείνουν στην ύπαρξη εύλογης ισορροπίας, μεταξύ περισσότερων κατηγοριών δικαιούχων.

Περαιτέρω, υποβάλλουμε παρατηρήσεις που προέκυψαν εκ προσθηκών στο αρχικό σχέδιο, όπως είναι αναρτημένο προς Δημόσια Διαβούλευση [κατωτέρω, υπό §1.].

§1. Επί των προσθηκών σε σχέση με το αρχικό σχέδιο

1. Το τροποποιημένο σχέδιο περιλαμβάνει πρόσθετους ορισμούς. Συγκεκριμένα, ορίζει τις έννοιες: Πάροχος υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, Πρόγραμμα, Ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός, Ραδιοφωνική εκπομπή, Ραδιοφωνικός οργανισμός, Τηλεοπτική εκπομπή και Τηλεοπτικός οργανισμός.
2. Οι ορισμοί αυτοί δεν υπάρχουν στα κείμενα των οδηγιών 2019/789 και 2019/790. Ανακύπτει, έτσι, το ερώτημα, τι εξυπηρετεί η ένθεσή τους στο σχέδιο νόμου. Μέρος των ορισμών αυτών υπάρχει στην οδηγία 2010/13, η οποία, όμως, έχει ενσωματωθεί στην έννομη τάξη της Δημοκρατίας με τον Ν. 177(Ι)/2010. Η τελευταία αυτή οδηγία δεν ρυθμίζει τον τομέα της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, αλλά αυτήν της τηλεόρασης (διαφημίσεις, προστασία ανηλίκων, προγράμματα που πρέπει οπωσδήποτε να μεταδίδονται από δημόσια τηλεόραση κ.λπ.). Είναι, έτσι, προφανές ότι, πέραν του ότι οι ορισμοί αυτοί υπάρχουν ήδη στην εθνική νομοθεσία για τη ραδιοτηλεόραση, είναι προσαρμοσμένοι και αφορούν μόνον στα ραδιοτηλεοπτικά. Όχι στην πνευματική ιδιοκτησία. Δεν επιτρέπεται, συνεπώς, να εισάγονται ορισμοί που εξυπηρετούν άλλα δίκαια, για να ορισθεί τι είναι για το δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας αυτές οι έννοιες. Πρέπει, λοιπόν, οι ορισμοί αυτοί να διαγραφούν, αφού μόνον σύγχυση και ασάφεια μπορούν να συνεισφέρουν.

Κατά την ενσωμάτωση του άρθρ. 20 παρ. 1 οδηγίας 2019/790, μετά από την λέξη: «συμφωνηθεί» και πριν από την λέξη: «αποδεικνύεται», προσετέθη η φράση: «-κατ' αποκοπή, ποσοστιαία ή άλλη». Η φράση αυτή δεν υπάρχει στο κείμενο της οδηγίας και η προσθήκη της αποκλίνει αυτού. Δοθέντος ότι το σχέδιο νόμου αρκείται στην verbatim ενσωμάτωση της οδηγίας, η προσθήκη αυτή πρέπει να διαγραφεί.

§2. Επανυποβολή παρατηρήσεων μας επί του αρχικού σχεδίου

A. Εισαγωγικώς

1. Η ενσωμάτωση των δύο αυτών οδηγιών, που, ήδη κατά το γράμμα τους, είναι ιδιαίτερες πολύπλοκες, απαιτεί τεράστιο κόπο και εγρήγορση από τον εθνικό νομοθέτη. Στο μέτρο που οι προς ενσωμάτωση διατάξεις δεν είναι πλήρους εναρμόνισης, ώστε να καταλείπεται στον εθνικό νομοθέτη πεδίο απόκλισης, τούτο είναι κρίσιμο: να σταθμισθεί η νομική παράδοση, αλλά και οι προς ρύθμιση βιοτικές ανάγκες των υποκειμένων του δικαίου.
2. Η γενική, λοιπόν, παρατήρηση είναι ότι το κείμενο, που ετέθη υπ' όψιν μας, ακριβώς λόγω του ότι αποτελεί την πρώτη προσέγγιση του ζητήματος, περιορίζεται στην αναπαραγωγή των διατάξεων των οδηγιών.
3. Εν συνεχεία, επιχειρείται μία κριτική προσέγγιση και υποβάλλονται σχετικές προτάσεις.

B. Επί της ενσωμάτωσης της οδηγίας 2019/790

1. Σε τέσσερα ζητήματα αφορά το κανονιστικό περιεχόμενο της οδηγίας 2019/790: (α.) εξαιρέσεις και περιορισμούς, (β) άδειες διευρυμένου χαρακτήρα, (γ.) ευθύνη των παρόχων επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου (ΠΕΥΑΠ) και (δ.) ενοχικό δίκαιο των συμβάσεων εκμετάλλευσης των έργων/ερμηνειών εκτελέσεων.
2. Επί των εξαιρέσεων και περιορισμών
 - Το άρθρ. 7 (2) ν. 59/1976 περιέχει πλειάδα εξαιρέσεων/περιορισμών. Η επιλογή του εθνικού νομοθέτη φαίνεται ότι είναι να περιληφθούν οι εξαιρέσεις/περιορισμοί σε χωριστή διάταξη (άρθρ. 16). Η επιλογή αυτή είναι, κατά τη γνώμη μας, όχι λειτουργική και δεν συμπορεύεται με τη συνεκτικότητα του ν. 59/1976. Ενδεικτικό παράδειγμα είναι η περ (α.) του άρθρ. 17 (2). Ομιλεί για πράξεις που αφορούν στην έρευνα. Όμως, το ζήτημα αυτό είναι αντικείμενο και του άρθρ. 3 της οδηγίας. Πρέπει, λοιπόν, κατά την άποψή μας, οι εξαιρέσεις/περιορισμοί να συγκεντρωθούν και ομογενοποιηθούν σε μία διάταξη, αυτή του άρθρ. 7 (2).

- Το άρθρ. 5 παρ. 2 της οδηγίας επιτρέπει στα κράτη – μέλη, να εξαιρέσουν από το πεδίο εφαρμογής του ορισμένα έργα. Ενώ το άρθρ. 5 παρ. 4, με τη σειρά του, καταλείπει στα κράτη – μέλη την ευχέρεια να προβλέπουν την καταβολή δίκαιης αποζημίωσης στους δικαιούχους των έργων για την επιτρεπόμενη χρήση. Δεν χρειάζεται, εδώ, να αναφερθεί ότι, κατά την πάγια νομολογία του ΔικΕΕ, πρόκειται για πράξεις που χωρούν χωρίς την άδεια του δικαιούχου, και, εντεύθεν, προσβάλλουν το δικαίωμά του. Εν προκειμένω, στο σχέδιο νόμου, δεν γίνεται χρήση των ανωτέρω δύο δυνατοτήτων.
- Οι ηχογραφήσεις, ως εκ της φύσεως τους, δεν χρησιμοποιούνται για εκπαιδευτικές δραστηριότητες. Συνεπώς, το να επιτρέπεται η αναπαραγωγή και η παρουσίασή τους στο κοινό ισοδυναμεί με παύση της προστασίας τους. Άλλωστε, για τις ηχογραφήσεις υφίστανται κατάλληλες άδειες.
- Επίσης, και σε κάθε περίπτωση, η πρόβλεψη δίκαιης αποζημίωσης είναι εύλογη και ενδεδειγμένη εκ λόγων κοινωνικής δικαιοσύνης. Στο ζήτημα αυτό επανερχόμαστε αμέσως κατωτέρω.
- Ο ν. 59/1976 περιέχει στο άρθρ. 7 (2)(ιε) την πρόβλεψη του άρθρ. 5 παρ. 2, περ. (β) οδηγίας 2001/29. Δηλαδή τη δίκαιη αποζημίωση για την ιδιωτική αναπαραγωγή έργων. Ωστόσο, ούτε το ύψος της αμοιβής καθορίζει, ούτε τον υπόχρεο καταβολής της. Ασφαλώς, υπόχρεως είναι ο προξενών τη ζημία, εν προκειμένω, ο ιδιώτης. Ωστόσο, το ερώτημα είναι: μία τέτοια πρόβλεψη, επιφέρει το χρήσιμο αποτέλεσμα του ενωσιακού δικαίου; Νομίζουμε ότι θα συμφωνήσετε πως η απάντηση είναι προδήλως αρνητική.
- Αυτή είναι μία μεγάλη πρόκληση για το δίκαιο της Δημοκρατίας. Οι δε δικαιούχοι μας ουδέν εισπράττουν από την αναπαραγωγή των έργων τους σε έξυπνα κινητά τηλέφωνα, τάμπλετς και ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Η πρότασή μας είναι η ρύθμιση του ζητήματος. Και συγκεκριμένα, η επιβολή της υποχρέωσης καταβολής της δίκαιης αποζημίωσης στους εισαγωγείς ή/και κατασκευαστές/συναρμολογητές των συσκευών που είναι πρόσφορες για την ιδιωτική αναπαραγωγή. Είναι πρότασή μας η επιβολή ποσοστού αποζημίωσης, ύψους 2% επί της τιμής εισαγωγής κ.λπ. Και η υπαγωγή της αξίωσης αυτής σε καθεστώς υποχρεωτικής συλλογικής διαχείρισης, θεσμός άγνωστος, δυστυχώς, στο δίκαιο της Δημοκρατίας. Ως παράδειγμα δε για το ζήτημα, αναφέρουμε τη ρύθμιση που περιέχεται στη διάταξη του άρθρ. 18 παρ. 3 ν. 2121/1993.
- Επιθυμούμε, τέλος, να επισημάνουμε το γράμμα του εδ. 6 του άρθρ. 17 (Α). Προβλέπονται, επί λέξει, τα εξής: «Οι άδειες που αναφέρονται στο εδάφιο ένα

ζητούνται από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης εγκατεστημένο στη Δημοκρατία». Ωστόσο, η παρ. 6 του άρθρ. 8 της οδηγίας προβλέπει το εξής: «Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι οι άδειες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ζητούνται από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης αντιπροσωπευτικό στο κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένο το ίδρυμα πολιτιστικής κληρονομιάς». Η διάταξη αυτή της οδηγίας είναι πλήρους εναρμόνισης και δεν επιτρέπει, επομένως, στο κράτος μέλος να αποκλίνει. Παρατηρείται: Πρώτον, ότι από το γράμμα της προτεινόμενης διάταξης ελλείπει η προϋπόθεση της αντιπροσωπευτικότητας του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Και, Δεύτερον, ότι απαιτείται ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης να είναι εγκατεστημένος στη Δημοκρατία. Τούτο ουδόλως προβλέπεται στην οδηγία. Η διάταξη απαιτεί να είναι ο οργανισμός αντιπροσωπευτικός, όχι εγκατεστημένος, στο κράτος μέλος που είναι εγκατεστημένο το ίδρυμα πολιτιστικής κληρονομιάς. Συνεπώς, πρέπει να ακολουθηθεί το γράμμα της οδηγίας.

3. Άδειες διευρυμένου χαρακτήρα

- Με το άρθρ. 18Α του σχεδίου νόμου, προτείνεται να εισαχθεί σύστημα διευρυμένων αδειών στο δίκαιο της Δημοκρατίας για όλες τις χρήσεις. Εκφράζουμε την κάθετη διαφωνία μας. Ειδικότερα:
- Το άρθρ. 12 παρ. 1 οδηγίας 2019/790 προβλέπει δύο περιπτώσεις επέκτασης της αδειάς την αυτοδίκαιη επέκταση (περ. α), την επέκταση βάσει (μαχητού ή αμάχητου) τεκμηρίου (περ. β). Το άρθρ. 18^Α εισάγει και τις δύο περιπτώσεις. Ωστόσο, η περ. β' είναι ανεφάρμοστη στο δίκαιο της Δημοκρατίας, αφού ο ν. 59/76 δεν εισάγει τεκμήριο εκπροσώπησης όλων των δικαιούχων, αλλά όσων δηλώνει ο ΟΣΔ ότι εκπροσωπεί (άρθρ. 43(3)(α) ν. 65/2017). Συνεπώς, η περ. (β) πρέπει να διαγραφεί, εκτός εάν υφίσταται νομοθετική απόφαση περί εισαγωγής τέτοιου τεκμηρίου.
- Εντεύθεν, εφαρμοστέα μπορεί να είναι μόνον η περ. (α). Όμως, έτσι όπως είναι διατυπωμένη η διάταξη, το «μπορεί», δεν θέτει τις προϋποθέσεις της επέκτασης. Άρα, θα πρέπει η επέκταση να εξαρτάται από την κυριαρχική βούληση του ΟΣΔ, ο οποίος και θα φέρει το βάρος εκκαθάρισης του δικαιώματος. Η διάταξη αυτή θα μπορούσε να εφαρμοσθεί μόνον στην αδειοδότηση όσων χρήσεων δεν αφορούν την ψηφιακή διάχυση των έργων και εις αυτό πρέπει να περιορισθεί ρητώς.

- Όσον αφορά στην ψηφιακή διάχυση, όπως δε προκύπτει εκ του άρθρ. 12 παρ. 2 της οδηγίας, η εισαγωγή του καθεστώτος της χορήγησης συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ, προϋποθέτει αποτυχία της αγοράς και δη σε βάρος των δικαιούχων. Εις ό,τι αφορά την ψηφιακή διάχυση των ηχογραφήσεων, εν σχέσει δε με τους παραγωγούς τους, τέτοια αποτυχία της αγοράς δεν παρατηρείται. Τούτο πιστοποιείται εκ της ύπαρξης πλήθους πλατφορμών νόμιμης ψηφιακής διάχυσης της μουσικής. Συνεπώς, εκφράζουμε την κάθετη διαφωνία μας: Η ψηφιακή διάχυση των ηχογραφήσεων πρέπει να εξαιρεθεί ρητώς από το σύστημα διευρυμένης άδειας.
 - Εν πάση περιπτώσει, εφ' όσον ήθελε κριθεί ότι ορισμένα έργα/προστατευόμενα αντικείμενα, εννοείται πλην των ηχογραφήσεων, πρέπει να υπαχθούν στο νέο αυτό καθεστώς αδειάς, θα πρέπει να ενσωματωθεί πλήρως ο ασφαλής λιμένας της παρ. 3 άρθρ. 12 της οδηγίας.
 - Ένα άλλο ζήτημα έγκειται στο εξής: Αποτελεί το καθεστώς του άρθρ. 12 της οδηγίας το κατάλληλο υπόδειγμα για την άδεια που προβλέπεται στο άρθρ. 17 αυτής; Κατά την άποψή μας, η απάντηση στο ερώτημα είναι αρνητική. Σκοπός του άρθρ. 17 είναι να αποτυπώσει με πανηγυρικό τρόπο την υπάρχουσα νομολογία του ΔικΕΕ, κατά την οποία, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, οι ΠΕΥΑΠ, προβαίνουν σε πράξη παρουσίασης στο κοινό. Και εδώ ισχύει η παρατήρηση ότι δεν υφίσταται αποτυχία της αγοράς εις ό,τι αφορά τους παραγωγούς ηχογραφήσεων.
 - Συνεπώς, τυχόν εισαγωγή εξαναγκαστής αδειάς, ή συστήματος αδειάς με διευρυμένη ισχύ θα απορρυθμίζουν την αγορά, παρά θα την ρύθμιζαν. Σε κάθε περίπτωση, η συλλογική διαχείριση της πρωτογενούς εκμετάλλευσης, εν προκειμένω, ψηφιακή διάθεση ή διάχυση ηχογραφήσεων, είναι απολύτως ασυνήθιστη στη μουσική και την οπτικοακουστική βιομηχανία.
4. Ευθύνη των παρόχων επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου (ΠΕΥΑΠ)
- Ορθώς, δεν εξειδικεύεται η φράση «σημαντική ποσότητα» που περιέχεται στο άρθρ. 2 αριθμ. 6 της οδηγίας. Το ζήτημα πρέπει να καταληφθεί στην κρίση των δικαστηρίων, πολλώ δε μάλλον που κατά την ΑιτΣκ. 63 της οδηγίας το ζήτημα πρέπει να αντιμετωπίζεται κατά περίπτωση.
 - Η παρ. 3 του άρθρ. 17 της οδηγίας διευκρινίζει ότι ο ασφαλής λιμένας του άρθρ. 14 παρ. 1 οδηγίας 2000/31 δεν έχει εφαρμογή στους ΠΕΥΑΠ που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της διάταξης. Φρονούμε ότι για διδακτικούς λόγους η

πρόβλεψη αυτή πρέπει να μεταφερθεί αυτούσια στην έννομη τάξη της Δημοκρατίας. Το άρθρ. 22 παρ. 3 του σχεδίου νόμου, όπως είναι διατυπωμένο, είναι ασαφές. Αναφέρεται μιν ότι υπάρχει ευθύνη για πληροφορίες που αποθηκεύει ο ΠΕΥΑΠ μετά από αίτημα του χρήστη. Πλην όμως, μπορεί να υπονοηθεί ότι αίρεται η ευθύνη, όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις α) και β) άρθρ. 14 παρ. 1 οδηγίας 2000/31. Συνεπώς, πρέπει να υιοθετηθεί επακριβώς το γράμμα της διάταξης του άρθρ. 17 παρ. 3 οδηγίας 2019/790.

- Κατά το σχέδιο νόμου, ενσωματώνεται η παρ. 2 άρθρ. 17. Τούτο είναι μη αναγκαίο, αφού η ευθύνη εκ της πράξης παρουσίασης στο κοινό ιδρύει ως αδικοπραξία ευθύνη τόσον για τον ΠΕΥΑΠ, όσο και για τον χρήστη (βλ. ΔικΕΕ, C-431/09, Airfield/Sabam, σκ. 56). Σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει να διευκρινισθεί ότι η άδεια καλύπτει μόνον τα δικαιώματα του άρθρ. 3 οδηγίας 2001/29, ήτοι communication to the public, making available right, και όχι αυτά του άρθρ. 2, ήτοι την αναπαραγωγή.
- Αναφορικώς με την παρ. 4, διευκρινίζεται ότι οι προϋποθέσεις απαλλαγής από την ευθύνη πρέπει να συντρέχουν σωρευτικώς, πράγμα που πρέπει να αποτυπωθεί ρητώς στο άρθρ. 22 παρ. 4 του σχεδίου νόμου.
- Αναφορικώς με την παρ. 6, φρονούμε ότι το βάρος επίκλησης και απόδειξης των προϋποθέσεων περιορισμού της ευθύνης των ΠΕΥΑΠ πρέπει να φέρουν οι ίδιοι. Τούτο δε πρέπει να προβλεφθεί ρητώς στη διάταξη.

5. Ενοχικό δίκαιο των συμβάσεων εκμετάλλευσης των έργων/ερμηνειών-εκτελέσεων

- Ο ν. 59/76, όπως και ο ν. 2121/1993, διαθέτει υποτυπώδες ενοχικό δίκαιο πνευματικής ιδιοκτησίας. Για λόγους συνέχειας του νόμου, όσες διατάξεις της οδηγίας ενσωματωθούν, θα πρέπει να εισαχθούν στο άρθρ. 12 ν. 59/1976.
- Το σχέδιο νόμου ενσωματώνει το σύνολο των διατάξεων. Ωστόσο, σημειώνεται ότι αναγκαστικό δίκαιο αποτελούν μόνον τα άρθρ. 19, 20 και 21 της οδηγίας. *Εν όψει του εκτεθέντος υποτυπώδους χαρακτήρα, είναι η άποψή μας ότι πρέπει να ενσωματωθούν μόνον οι αναγκαστικού δικαίου διατάξεις.*
- Γενική παρατήρηση είναι ότι ζήτημα προστασίας του δικαιούχου ανακύπτει μόνον όταν έχει μεταβιβάσει το δικαίωμά του ή έχει χορηγήσει αποκλειστική άδεια εκμετάλλευσής του. Διότι αν η άδεια δεν είναι αποκλειστική, ο δικαιούχος δύναται να αναθέσει την εκμετάλλευση του έργου του σε άλλο πρόσωπο, και να τύχει της κατάλληλης αμοιβής/αντιμετώπισης. Είναι η αποκλειστικότητα που

αποκόπτει τη δυνατότητα αυτή. Τα ανωτέρω παρορώνται, κατά την άποψή μας, από το σχέδιο νόμου. Πρέπει, λοιπόν, η εφαρμογή των διατάξεων, να περιορισθεί στη μεταβίβαση και στη χορήγηση αποκλειστικής και μόνον αδειάς εκμετάλλευσης.

- Η δέουσα και αναλογική αμοιβή που προβλέπει το άρθρ. 18 της οδηγίας αποτελεί πάγια νομολογία του ΔικΕΕ. Ανάγκη ενσωμάτωση του γράμματος του άρθρ. 18 στην εθνική έννομη τάξη δεν υφίσταται. Συνεπώς, παρέλκει το άρθρ. 23 του σχεδίου νόμου. Το ζήτημα επιλύουν οι γενικές διατάξεις του ενοχικού δικαίου και δη τα άρθρα 23 του περί συμβάσεων νόμου (Κεφ. 149) καθώς και τα άρθρ. 23 και 26 του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας.
 - Αναφορικά με την εφαρμογή των άρθρ. 19 έως και 22 της οδηγίας, ήτοι των άρθρ. 24 έως και 27 του σχεδίου νόμου, φρονούμε ότι πρέπει αυτή να περιορισθεί ρητώς σε όσους δικαιούχους έχουν σημαντική συμβολή στο έργο/προστατευόμενο αντικείμενο. Τούτο προβλέπεται ρητώς στην αιτιολογική σκέψη 77 της οδηγίας και πρέπει να μεταφερθεί και στην εθνική, κατά προσαρμογή νομοθεσία, με την εισαγωγή γενικής ρήτρας.
 - Αναφορικά με το άρθρ. 25 του σχεδίου νόμου, με το οποίο ενσωματώνεται το άρθρ. 20 της οδηγίας σημειώνονται τα εξής:

Πρώτον, εκ του «αρχικά συμφωνηθεί» συνάγεται ότι δεν χωρεί εφαρμογή της διάταξης, όταν η σύμβαση είχε καταστεί αντικείμενο διαπραγμάτευσης. Τούτο πρέπει να προβλεφθεί ρητώς στη διάταξη.

Δεύτερον, για να εφαρμοσθεί πρέπει, όπως προκύπτει εκ της ΑιτΣκ. 78 της οδηγίας, να συντρέχουν σωρευτικώς δύο προϋποθέσεις, η οικονομική αξία των δικαιωμάτων να αποδεικνύεται σημαντικά υψηλότερη από ό,τι είχε αρχικά εκτιμηθεί και η αρχικά συμφωνηθείσα αμοιβή να καθίσταται προδήλως δυσανάλογα χαμηλή σε σύγκριση με τα σχετικά έσοδα που προέρχονται από την επακόλουθη εκμετάλλευση.

Τρίτον, σημειώνεται ότι, κατά την κατανόησή μας, αλλά και τη διεθνή βιβλιογραφία, η διάταξη δεν εισάγει «best seller» πρόβλεψη, υπό την έννοια ότι το «ευπώλητον» δεν ιδρύει eo ipso δικαίωμα αναπροσαρμογής της σύμβασης.

Τα ανωτέρω φρονούμε ότι πρέπει να προβλεφθούν ρητώς στην εθνική κατά προσαρμογή διάταξη.
- Αναφορικά με την ενσωμάτωση, αρκεί, φρονούμε, παραπομπή στα άρθρα 23 του περί συμβάσεων νόμου (Κεφ. 149) και τα άρθρα 23 και 26 του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας., με την μνεία ότι η διάταξη του άρθρ. 23 του

Κεφ. 149 εφαρμόζεται και έναντι τρίτων που ανέλαβαν την εκμετάλλευση κατόπιν σύμβασης με τον αρχικό αντισυμβαλλόμενο του δικαιούχου.

- Το άρθρ. 27 του σχεδίου νόμου αποδίδει το άρθρ. 22 της οδηγίας. Η διάταξη αυτή αποτελεί ειδικότερη εκδήλωση του άρθρ. 39 του περί συμβάσεων νόμου (Κεφ. 149). Συνεπώς, αρκεί παραπομπή στη άνω διάταξη.
- Ιδιαίτερη σημασία πρέπει να αποδοθεί στην ερμηνεία και ενσωμάτωση της παρ. 2. (άρθρ. 27 παρ. 2 σχεδίου νόμου). Φρονούμε ότι τα μουσικά έργα, όπως και τα οπτικοακουστικά έργα πρέπει να αποκλεισθούν ρητώς του πεδίου εφαρμογής της διάταξης.

Γ. Επί της ενσωμάτωσης της οδηγίας 2019/789

I. Αρχές της οδηγίας

- Διευρύνεται η αρχή της χώρας προέλευσης, ώστε να εφαρμόζεται στις παρεπόμενες επιγραμμικές υπηρεσίες των ραδιοτηλεοπτικών.
- Ορίζεται η έννοια της αναμετάδοσης.
- Θίγεται το ζήτημα της απευθείας διαβίβασης (pure injection).

II. Επί των αρχών

1. Διεύρυνση της αρχής της χώρας προέλευσης

- Η εν θέματι αρχή κατάγεται εκ της δορυφορικής μετάδοσης, ώστε το γράμμα των στοιχ. α) και β) της παρ. 2 άρθρ. 1 οδ. 93/83 να είναι κρίσιμο εν προκειμένω και για τις παρεπόμενες υπηρεσίες.
- Οι εξουσίες που αφορούν στις παρεπόμενες υπηρεσίες είναι η αναπαραγωγή, η παρουσίαση στο κοινό και η κατ' αίτηση διάθεση. Εκ του άρθρ. 1 της sat/cab συνάγεται ότι σκοπός της οδηγίας είναι η ενίσχυση της διασυννοριακής πρόσβασης, μέσω της διευκόλυνσης της εκκαθάρισης των δικαιωμάτων για την παροχή επιγραμμικών υπηρεσιών. Συνεπώς, η οδηγία επεμβαίνει στο στάδιο αυτό. Δεν ρυθμίζει, άρα ούτε νομιμοποιεί προγενέστερα στάδια εκμετάλλευσης των έργων/προστατευόμενων αντικειμένων.
- Τούτο σημαίνει ότι τα προγράμματα που αναφέρονται στο άρθρ. 3 παρ. 1 της οδηγίας πρέπει να έχουν δημιουργηθεί και να μεταδίδονται ραδιοτηλεοπτικώς νομίμως, λ.χ. νόμιμη ενσωμάτωση του ήχου στην εικόνα, ραδιοτηλεοπτική μετάδοση κατόπιν αδειάς εκ μέρους των δημιουργών. *Εντεύθεν, αν δεν συντρέχει η άνω προϋπόθεση, δεν εφαρμόζεται η αρχή της χώρας προέλευσης.*

- Συνεπώς, πρέπει, κατά την ενσωμάτωση, να προστεθεί πριν από τις περιπτώσεις α' και β' της παρ. 1 του άρθρ. 29 του σχεδίου νόμου το εξής: όταν παρέχονται στο κοινό «... νόμιμα κατά τον παρόντα νόμο α) β) ...»
- Η ΑιτΣκ. 10 της οδηγίας επιτάσσει, όπως στην ενσωμάτωση η αρχή της χώρας προέλευσης να αφορά μόνον *ίδιες* και *αποκλειστικές* παραγωγές των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και όχι συμπαραγωγές ή παραγωγές ανεξαρτήτων παραγωγών.
- Η φράση «ίδιες και αποκλειστικές παραγωγές» πρέπει να προστεθεί στο στοιχ. ii της περίπτωσης β) του άρθρ. 29 παρ. 1 του σχεδίου νόμου, ως εξής: «*ii πλήρως χρηματοδοτούμενες, από ίδιους πόρους ίδιες και αποκλειστικές παραγωγές του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού*».
- Ο ορισμός της «παρεπόμενης επιγραμμικής υπηρεσίας» περιέχεται στο σχέδιο νόμου. Πρέπει, όμως, να ενσωματωθεί στον ορισμό η ΑιτΣκ. 8 της οδηγίας, η οποία επιτρέπει την ερμηνεία της έννοιας αυτής. Η καταγωγή της αρχής της χώρας προέλευσης εκ της οδηγίας 93/83 σημαίνει ότι τα προγράμματα του άρθρ. 3 παρ. 1 [= 29 παρ. 1 του σχεδίου νόμου] πρέπει να παρουσιάζονται στο κοινό (simulcasting), ή να καθίστανται προσιτά στο κοινό (catch up) σε μία «αδιάκοπη αλληλουχία».
- Εξ ετέρου, το catch up δύναται, κατά τον ορισμό της παρεπόμενης επιγραμμικής υπηρεσίας να αφορά σε μεταδοθέντα έργα, «μετά τη μετάδοσή τους». Συνεπώς, αφορά μόνον σε έργα που μεταδόθηκαν ραδιοτηλεοπτικώς και όχι σε όσα παρουσιάστηκαν στο κοινό. Και αυτό φρονούμε ότι πρέπει να διευκρινισθεί στον ορισμό της επιγραμμικής υπηρεσίας.
- Το catch up πρέπει να είναι διαθέσιμο για καθορισμένο χρονικό διάστημα. Φρονούμε ότι το διάστημα αυτό πρέπει να είναι καθορισμένο εκ προοιμίου και εφ' άπαξ. Φρονούμε, επίσης, ότι πρέπει να καθορισθεί αυτό νομοθετικώς. Λ.χ. μία προθεσμία μετά από την εκπομπή του έργου/προστατευομένου αντικειμένου. Άλλως, αίρεται ο παρεπόμενος χαρακτήρας. Η προθεσμία αυτή πρέπει να μην υπερβαίνει τις 15 ημέρες από τη μετάδοσή του. Και πρέπει να προστεθεί στον ορισμό της παρεπόμενης επιγραμμικής υπηρεσίας: «... για ένα καθορισμένο χρονικό διάστημα, όχι μεγαλύτερο των δέκα πέντε ημερών, μετά τη μετάδοσή τους...»
- Τέλος, ορθώς ενσωματώνονται οι προβλέψεις των παρ. 2 και 3 του άρθρ. 3 της οδηγίας, συμπεριλαμβανομένων των εσόδων του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού.

2. Ορισμός αναμετάδοσης

- Η αναμετάδοση, όπως αποτυπώνεται στο άρθρ. 2 παρ. 2 της οδηγίας είναι έννοια διάφορη της καλωδιακής αναμετάδοσης. Καλύπτεται κάθε μορφή αναμετάδοσης της αρχικής μετάδοσης, εκτός από την περίπτωση που η αρχική μετάδοση είναι παρουσίαση στο κοινό μέσω διαδικτύου ή/και κατ' αίτηση διάθεση. Τούτο σκόπιμο παρίσταται να διευκρινισθεί στο κείμενο του νόμου ή στην αιτιολογική έκθεσή του.
- Συνεπώς, αναμεταδόσεις τέτοιων αρχικών μεταδόσεων δεν εμπίπτουν στο καθεστώς υποχρεωτικής συλλογικής διαχείρισης που διαπλάσσει το άρθρ. 4 της οδηγίας (= άρθρ. 30 Α του σχεδίου νόμου).
- Εξ αντιδιαστολής, συνάγεται ότι η ipTV είναι πλέον περίπτωση του νέου δικαιώματος αναμετάδοσης, ώστε η άδεια να υπόκειται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση και να ανακύπτουν τα ζητήματα των παρ. 2 και 3 άρθρ. 4 οδηγίας [= παρ. 2 και 3 άρθρ. 30 Α του σχεδίου νόμου]. Κατά τούτο, ο Οργανισμός μας είναι ο μόνος που δύναται να χορηγεί τέτοιες άδειες και δη για το σύνολο του ρεπερτορίου.

3. Η απευθείας διαβίβαση

- Η προβληματική εδράζεται στην υπόθεση C-325/14 SBS, όπου έγινε δεκτό ότι στις περιπτώσεις απευθείας διαβίβασης, τελείται μία ενιαία πράξη παρουσίασης στο κοινό. Υπό την επιφύλαξη ότι ο διανομέας δεν παρέχει απλώς το τεχνικό μέσο της μετάδοσης (βλ. ΑιτΣκ. 20 της οδηγίας και C-325/14, σκ. 32), έχουμε μία από κοινού τελούμενη πράξη παρουσίασης στο κοινό, για την οποία ευθύνονται τόσο ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός όσον και ο διανομέας του σήματος.
- Εξ αυτού του λόγου, ορθώς ενσωματώνεται στο άρθρ. 31 του σχεδίου νόμου το άρθρ. 8 παρ. 1. Η παρατήρηση είναι ότι πρέπει στην αρχή της διάταξης, να τεθεί: «Υπό την επιφύλαξη ότι ο διανομέας σήματος δεν παρέχει μόνον τα τεχνικά μέσα για την εξασφάλιση ή τη βελτίωση της λήψης της ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής, όταν».
- Το γεγονός ότι αμφότεροι, ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός και διανομέας σήματος, ευθύνονται για την ενιαία πράξη παρουσίασης στο κοινό, σημαίνει ότι πρέπει να ληφθούν δύο άδειες. Διότι η πράξη του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού αφορά στην εξουσία εκπομπής (Sendung), ενώ η πράξη του διανομέα σήματος συγκροτεί το πραγματικό του, τεχνολογικώς ουδετέρως διατυπωμένου, νέου δικαιώματος αναμετάδοσης (Weiterverbreitungsrecht), που αποτυπώνεται στο άρθρ. 2 παρ. 2 της οδηγίας. Ότι η ευθύνη δεν είναι εις ολόκληρον, ουδόλως

αντίκειται στα ανωτέρω. Δεν πρόκειται περί μίας εξουσίας, όπως είδαμε, αλλά περί δύο, οι οποίες συγκροτούν την ενιαία πράξη παρουσίασης στο κοινό. Τούτο δεν είναι παράδοξο. Και η εξουσία κατ' αίτηση διάθεσης απαρτίζεται από δύο υποεξουσίες, της θέσης του έργου ανοιχτού προς ψηφιακή κλήση και της ψηφιακής κλήσης.

- Συνεπώς, κατά την ενσωμάτωση, πρέπει να προβλεφθεί η λήψη δύο αδειών: «... για την οποία έκαστος εξ αυτών λαμβάνει άδεια από τους δικαιούχους».
- Πρέπει, ακόμη, να προβλεφθεί ότι η αποζημιωτική ευθύνη για την περίπτωση της προσβολής, δεν είναι εις ολόκληρον, σύμφωνα με την ΑιτΣκ. 20 της οδηγίας.
- Αναφορικά με την υπαγωγή της άδειας σε υποχρεωτική ή μη συλλογική διαχείριση, η διάταξη της παρ. 2 του άρθρ. 31 του σχεδίου νόμου δεν είναι σαφής. Χρησιμοποιείται η λέξη «δύναται» εκ της οποίας δεν προκύπτει ποια είναι η επιλογή του νομοθέτη. Κατά την άποψή μας, η άδεια αυτή πρέπει να υπαχθεί σε καθεστώς υποχρεωτικής συλλογικής διαχείρισης.

III. Νομικοτεχνικά

Σχετικώς με τη μέθοδο ενσωμάτωσης, το ζήτημα δεν παρίσταται ευχερές. Νομίζουμε ότι θα πρέπει οι διατάξεις να ενταχθούν στο άρθρο 10B του ν. 59/1976.

Στη διάθεσή σας και με την επιθυμία να υποβάλλουμε και περαιτέρω προτάσεις, με την πρόοδο των εργασιών ενσωμάτωσης.

Με εκτίμηση

Για τον Grammo

Γεώργιος Ι. Μπαμπέτας

Διαβούλευση για την Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 για τα Δικαιώματα Πνευματικής Ιδιοκτησίας στο Κυπριακό δίκαιο

Υπόμνημα των Google/YouTube

I. Σύνοψη

Η Google εκτιμά την ευκαιρία υποβολής σχολίων σε σχέση την ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην Ψηφιακή Ενιαία Αγορά και την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ (η «Οδηγία») στο κυπριακό δίκαιο.

Αναφερόμαστε συγκεκριμένα στις προτεινόμενες τροποποιήσεις στον περί του Δικαιώματος Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων Νόμο του 1976, ως έχει τροποποιηθεί μέχρι σήμερα (ο «**Νόμος Πνευματικών Δικαιωμάτων**») για σκοπούς ενσωμάτωσης της Οδηγίας.

Συμμεριζόμαστε το ενδιαφέρον του Υπουργείου Ενέργειας, Εμπορίου και Βιομηχανίας (το «**Υπουργείο**») και συγκεκριμένα του Κλάδου Πνευματικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας του Τμήματος Εφόρου Εταιρειών και Επίσημου Παραλήπτη (ο «**Εφορος**») για την εναρμόνιση των νόμων της Κύπρου για το νόμο πνευματικών δικαιωμάτων και την στήριξη της αποτελεσματικότητας της Οδηγίας. Είμαστε επομένως στην ευχάριστη θέση να μοιραστούμε σχόλια επί των μέτρων ενσωμάτωσης της Οδηγίας, προκειμένου να διασφαλισθεί ότι το πλαίσιο ψηφιακών πνευματικών δικαιωμάτων της Κύπρου θα συνεχίσει να παρέχει αποδοτική και αποτελεσματική προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων των δικαιούχων, να διευκολύνει την εκκαθάριση των δικαιωμάτων και να αναπτύσσει την δημιουργική οικονομία.

Η οικονομία του διαδικτύου έχει αναπτυχθεί σε πυλώνα παγκόσμιας οικονομικής δύναμης και ευκαιριών. Οι ψηφιακές πλατφόρμες βοηθούν εκατομμύρια καταναλωτές να εντοπίσουν νόμιμο περιεχόμενο στο διαδίκτυο, με περίπου 26 τρισεκατομμύρια ευρώ ετησίως σε διαδικτυακό εμπόριο¹. Υπηρεσίες που φιλοξενούν πρωτότυπο περιεχόμενο που δημιουργείται από χρήστες – όπως το YouTube, Instagram, Vimeo και πολλά άλλα – επιφέρουν μια έκρηξη νέας δημιουργικότητας, καθιστώντας ευκολότερο από ποτέ για τους δημιουργούς όλων των τύπων, ερασιτέχνες και επαγγελματίες, νέους και καταξιωμένους, να βρουν το κοινό τους.

¹ Συνέδριο Ηνωμένων Εθνών για το Εμπόριο και την Ανάπτυξη, Οι Διεθνείς Πωλήσεις μέσω διαδικτύου έφθασαν τα \$25.6 τρισεκατομμύρια (Απρίλης, 27 2020), <https://unctad.org/en/Pages/PressRelease.aspx?OriginalVersionID=552>.

Το αποτέλεσμα είναι ότι περισσότερες φωτογραφίες, μουσική, βίντεο, λογισμικά και βιβλία δημιουργούνται από περισσότερους ανθρώπους παρά ποτέ.² Το 2019, η παγκόσμια αγορά ηχογραφημένης μουσικής βίωσε το πέμπτο συνεχόμενο έτος ανάπτυξής της.³ Η συνεχής ροή (streaming) αναπτύχθηκε κατά 22,9% σε \$11,4 δισεκατομμύρια και αντιστοιχεί στο 56,1% των συνολικών εσόδων ηχογραφημένης μουσικής. Σε όλη την Ευρώπη, τα έσοδα από συνεχή ροή μουσική επί πληρωμής (paid music streaming) αυξήθηκαν κατά 22,4% το 2019.⁴ Παγκοσμίως, τα έσοδα από ψηφιακά βίντεο αναμένεται να αυξηθούν από €57,8 δισεκατομμύρια σε €107 δισεκατομμύρια μεταξύ 2017 και 2022⁵ και στην ΕΕ, τα έσοδα από διαδικτυακές συνδρομές σε βίντεο έχουν αυξηθεί κατά 128% ετησίως.⁶ Με τη δημιουργία νέων και αναπτυσσόμενων ροών εσόδων και επιτρέποντας Κύπριους δημιουργούς, όπως ο 2J, Cat Von K και πολλοί άλλοι να αποκτήσουν πρόσβαση στο παγκόσμιο κοινό, οι ψηφιακές υπηρεσίες έχουν καταστεί ένα κεντρικό και σημαντικό μέρος της δημιουργικής οικονομίας.

Το υπόμνημα μας παρέχει μια επισκόπηση της θετικής κοινωνικής, οικονομικής και πολιτιστικής συνεισφοράς της Google/YouTube σε όλη την Ευρώπη υπογραμμίζοντας την επένδυση μας σε τεχνικές λύσεις και λύσεις αδειοδότησης για να προστατεύσουμε τα προστατευμένα από πνευματικά δικαιώματα έργα, όπως το Content ID της YouTube και το εργαλείο Copyright Match, για να δώσουμε στους δικαιούχους έλεγχο επί των έργων τους και να αναπτύξουμε νέες ροές εσόδων για ψηφιακό περιεχόμενο που μεταφορτώνεται (uploaded) από τους χρήστες. Σήμερα, εκατομμύρια κανάλια απολαμβάνουν έσοδα από τα βίντεο τους. Η YouTube στέλνει την πλειοψηφία των εισοδημάτων που λαμβάνει από διαφημίσεις στους κατόχους περιεχομένου.

Σε αυτό το πλαίσιο, το υπόμνημα μας επικεντρώνεται σε τέσσερις πτυχές της Οδηγίας:

- (1) Πρώτον, το υπόμνημα μας σημειώνει ότι η εξόρυξη κειμένων και δεδομένων («ΕΚΔ») – η οποία βασίζεται σε μεγάλο όγκο επιστημονικών δεδομένων και πληροφοριών – θα μπορούσε να οδηγήσει σε σημαντικές τεχνολογικές καινοτομίες που ενισχύουν την ανταγωνιστική θέση της ΕΕ. Το σχόλιο μας καθιστά σαφές ότι οι εξαιρέσεις και επιφυλάξεις ΕΚΔ πρέπει να προάγουν την ασφάλεια δικαίου, ενισχύοντας παράλληλα την καινοτομία και επιτρέποντας στους χρήστες να αναπαράγουν έρευνες, να εξηγούν αποτελέσματα και να αποφεύγουν την εξάρτηση σε άδικα ή μεροληπτικά σύνολα δεδομένων (datasets).
- (2) Δεύτερον, το υπόμνημα μας αναφέρεται στη Συλλογική Αδειοδότηση με Διευρυμένη Ισχύ («ΣΑΔΙ»). Επεξηγεί ότι η ΣΑΔΙ δεν έχει υπαχθεί σε μελέτη εκτίμησης επιπτώσεων και θα μπορούσε να προκαλέσει σημαντική διαταραχή στις υπάρχουσες πρακτικές αδειοδότησης, και επομένως συστήνει περαιτέρω συζήτηση πριν παρθεί η απόφαση.

² Computer and Communications Industry Association: CCIA, the sky is rising (2019), <https://skyisrising.com>.

³ <https://www.ifpi.org/news/IFPI-issues-annual-Global-Music-Report>.

⁴ *Id.*

⁵ Έρευνα Juniper, OTTs Vs TV Networks ~ 3 Στρατηγικές Νίκης, <https://www.rbr.com/wp-content/uploads/OTTs-vs-TV-Networks-3-Winning-Strategies.pdf>.

⁶ Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο Οπτικοακουστικών Έργων, Τάσεις στις Συνδρομές Ψηφιακών Βίντεο στην ΕΕ (Νοέμβριος 2017), <https://rm.coe.int/trends-in-the-eu-svod-market-nov-2017/16807899ab>.

- (3) Τρίτον, το υπόμνημα μας περιγράφει τη δέσμευση της Google προς τους εκδότες και τον κλάδο των ειδήσεων. Επεξηγεί ότι ο υποκείμενος σκοπός του Άρθρου 15 είναι να δώσει στους εκδότες περισσότερο έλεγχο, διατηρώντας ταυτόχρονα τη δυνατότητα των ατόμων να ανακαλύπτουν, να έχουν πρόσβαση και να μοιράζονται πληροφορίες διαδικτυακά. Το σχόλιό μας καθιστά σαφές ότι το Άρθρο 15 δεν παρέχει στους εκδότες ένα ευρύτερο πεδίο προστασίας από αυτό που ήδη απολαμβάνουν βάσει των πνευματικών δικαιωμάτων των έργων που περιέχονται σε δημοσιεύσεις τους. Επίσης παρέχει μια σειρά συστάσεων σχετικά με το χειρισμό των σύντομων αποσπασμάτων, των υπερσυνδέσμων, των πραγματικών πληροφοριών, των μη εμπορικών χρήσεων περιεχομένου και της επανασυσκευασίας προϋπάρχοντος υλικού.
- (4) Τέταρτον, το υπόμνημα παρέχει μια σειρά συστάσεων σχετικά με τη ενσωμάτωση της Οδηγίας με στόχο την εξυπηρέτηση του σκοπού του Άρθρου 17 – ήτοι, να εκσυγχρονίσει και να αναπτύξει μια αποτελεσματική ψηφιακή αγορά αδειοδότησης που εξισορροπεί τα συμφέροντα των δημιουργών, των υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου που επιτρέπει στους δημιουργούς να εκσυγχρονίσουν και να προωθήσουν τα έργα τους, και του ευρύτερου κοινού.

Στο πλαίσιο του τέταρτου σημείου στο υπόμνημα μας, επισύρουμε την προσοχή σας σε ένα σημαντικό ζήτημα σε σχέση με την ορθή ενσωμάτωση της Οδηγίας στο κυπριακό δίκαιο και, επομένως, την αποτελεσματική και αποδοτική προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων για δικαιούχους. Αυτό το ζήτημα, που συζητείται σε λεπτομέρεια κατωτέρω, αφορά αυτό που βλέπουμε ως μια ανακριβής μετάφραση (στην Ελληνική εκδοχή της Οδηγίας) του όρου «best efforts» στο Άρθρο 17. Μια παρόμοια κατάσταση προέκυψε σε σχέση με την ολλανδική εκδοχή της Οδηγίας, την οποία η ολλανδική Κυβέρνηση διόρθωσε στο δικό τους νομοσχέδιο ενσωμάτωσης της Οδηγίας.

Τέλος, σκόπιμο είναι να σημειωθεί ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει ζητήσει από τα Κράτη Μέλη να απλοποιήσουν την ενσωμάτωση και να αποφύγουν την πρακτική η οποία είναι γνωστή ως «επιχρύσωση» (“gold plating”).⁷ Οι εθνικοί νόμοι οι οποίοι εισάγουν προσθήκες στους κανόνες μιας Οδηγίας πρέπει να δικαιολογούνται βάσει λόγων δημοσίου συμφέροντος, να μην δημιουργούν διακρίσεις και να τηρούν τις αναλογίες. Όπως έχει υπογραμμίσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, οι διαφορές ανάμεσα στα Κράτη Μέλη θα πρέπει να είναι διατηρηθούν στο ελάχιστο.⁸

II. Εξόρυξη κειμένων και δεδομένων

1. Εξόρυξη Κειμένων και Δεδομένων για Σκοπούς Επιστημονικής Έρευνας (Άρθρο 2(1), (2) και (2), Άρθρο 3, Άρθρο 7)

⁷ Επικοινωνία Επιτροπής «Εντοπίζοντας και αντιμετωπίζοντας τα εμπόδια στην Ενιαία Αγορά», COM (2020), 93 τελικό, 10 Μαρτίου 2020.

⁸ *Ibid.*

Ευκαιρίες που δημιουργήθηκαν από την ΕΚΔ: Η εξόρυξη κειμένων και δεδομένων περιλαμβάνει την αυτοματοποιημένη υπολογιστική ανάλυση ψηφιακών πληροφοριών, περιλαμβανομένου κειμένων, ήχων, εικόνων ή δεδομένων. Δίνει τη δυνατότητα νέας γνώσης και τον εντοπισμό τάσεων – που συχνά οδηγούν σε καινοτομίες και επίλυση σημαντικών προβλημάτων στον τομέα της υγείας, της επιστήμης και των επιχειρήσεων.

Δεν μπορεί να λύσει κάθε πρόβλημα, αλλά η δυναμική για προγραμματισμό υπολογιστών που μαθαίνουν και προσαρμόζονται με σκοπό τη βελτίωση της ζωής μας είναι πολύ σημαντική. Στη Google, χρησιμοποιούμε μηχανική εκμάθηση (machine learning) για να καταστήσουμε τα προϊόντα μας χρήσιμα – από την καταπολέμηση ανεπιθύμητων email και τη διευκόλυνση σύνταξης email,⁹ έως έναν ψηφιακό βοηθό στον οποίο ο χρήστης μπορεί να μιλήσει με φυσικό τρόπο,¹⁰ και φωτογραφίες οι οποίες αναδεικνύουν διασκεδαστικές πτυχές¹¹ για ψυχαγωγία.

Εκτός από τα προϊόντα μας, χρησιμοποιούμε τεχνητή νοημοσύνη (artificial intelligence «AI») προκειμένου να βοηθήσουμε τους ανθρώπους στην αντιμετώπιση σημαντικών προβλημάτων. Μία ομάδα μαθητών λυκείου αναπτύσσει αισθητήρες τεχνητής νοημοσύνης που προβλέπουν τον κίνδυνο φωτιάς.¹² Οι αγρότες χρησιμοποιούν την AI για να ελέγχουν την υγεία των κοπαδιών τους.¹³ Οι ιατροί έχουν ξεκινήσει να χρησιμοποιούν τεχνητή νοημοσύνη για τη διάγνωση του καρκίνου¹⁴ και την αποτροπή τύφλωσης.¹⁵

Στο πλαίσιο της πανδημίας που συνεχίζεται, η Google φιλοξενεί στο Kaggle (μια κοινότητα μηχανικής εκμάθησης και επιστήμης των δεδομένων η οποία λειτουργεί μέσω Google Cloud) το σύνολο δεδομένων και τις σχετικές με την COVID-19 ερωτήσεις του Open Research Dataset (CORD-19). Το CORD-19 ετοιμάστηκε από το Λευκό Οίκο και ένα συνασπισμό ηγετικών ερευνητικών ομάδων ως απάντηση στην πανδημία του COVID-19 και συνιστά πηγή από περισσότερα από 57.000 ακαδημαϊκά άρθρα, μεταξύ των οποίων πάνω από 45.000 περιέχονται σε πλήρες κείμενο, σχετικά με την COVID-19, τον SARS-CoV-2 και άλλους σχετικούς

⁹ Google, SUBJECT: Πιο γρήγορη σύνταξη email με την έξυπνη σύνταξη στο Gmail (8 Μαΐου 2018), <https://www.blog.google/products/gmail/subject-write-emails-faster-smart-compose-gmail/>.

¹⁰ AI Blog Google, Εξελίξεις στις σημασιολογική ομοιότητα κειμένου (17 Μαΐου 2018), <https://ai.googleblog.com/2018/05/advances-in-semantic-textual-similarity.html>.

¹¹ Google, The Keyword, Ένα άγγιγμα και πολλά μέρη για να εξερευνήσεις τις φωτογραφίες της Google (8 Μαΐου 2018), <https://www.blog.google/products/photos/take-action-sharing-editing/>.

¹² Google, The Keyword, Καταπολεμώντας τις φωτιές με τη νοημοσύνη μηχανών: 2 μαθητές χρησιμοποιούν την ροή της τάσης για να προβλέπουν πυρκαγιές (4 Ιουνίου 2018), <https://www.blog.google/technology/ai/fighting-fire-machine-learning-two-students-use-tensorflow-predict-wildfires/>.

¹³ Google, The Keyword, Με τη χρήση της ροής της τάσης θα είναι οι αγρότες χαρούμενοι και τα κοπάδια υγιή (18 Ιανουαρίου 2018), <https://blog.google/technology/ai/using-tensorflow-keep-farmers-happy-and-cows-healthy/>.

¹⁴ Matt McFarland, CNN Business, Η Google χρησιμοποιεί τεχνητή νοημοσύνη για να βοηθήσει τη διάγνωση του καρκίνου του μαστού (3 Μαρτίου 2017), <https://money.cnn.com/2017/03/03/technology/google-breast-cancer-ai/index.html>.

¹⁵ Catherine Ho & Wendy Lee, Χρονικά του Σαν Φρανσίσκο, Η Google έχει βλέψεις στην τεχνητή νοημοσύνη: Καταπολέμηση της τύφλωσης (7 Μαΐου 2018), <https://www.sfchronicle.com/business/article/Google-sets-sights-on-frontier-of-artificial-12894136.php>.

κορωνοϊούς. Αυτό το ελεύθερα διαθέσιμο σύνολο δεδομένων παρέχεται στην παγκόσμια ερευνητική κοινότητα για να εφαρμόσει τις πρόσφατες εξελίξεις σε επεξεργασία φυσικής γλώσσας και σε άλλες τεχνικές τεχνητής νοημοσύνης για την δημιουργία νέων γνώσεων για την υποστήριξη της διαρκούς προσπάθειας καταπολέμησης εναντίων της λοιμώδους αυτής νόσου.

Τα απτά οφέλη της τεχνολογίας της τεχνητής νοημοσύνης είναι ο λόγος για τον οποίο η Google επενδύει σε τόσο μεγάλο βαθμό στην έρευνα και ανάπτυξη της μηχανικής μάθησης και καθιστά τις τεχνολογίες μηχανικής εκμάθησης (machine learning technologies) ευρέως διαθέσιμες σε άλλους μέσω των εργαλείων μας και του ανοικτού κώδικα.

Οι τεχνολογίες μηχανικής μάθησης - βασική κινητήρια δύναμη της Ευρώπης σε σχέση με το επόμενο βήμα για την καινοτομία και την οικονομική ανάπτυξη – συχνά εξαρτώνται από την ύπαρξη μεγάλων ομάδων επιστημονικών δεδομένων και πληροφοριών προς ανάλυση. Αυτά τα σύνολα δεδομένων μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις να περιλαμβάνουν υλικό που προστατεύεται από πνευματικά δικαιώματα.

Αναλογιστείτε την ιδέα δημιουργίας ενός συστήματος ιατρικών διαγνωστικών με τη χρήση ιατρικών κειμένων ή ενός συστήματος αναγνώρισης εικόνας με τη χρήση εκατομμυρίων φωτογραφιών. Αυτές οι μη ακριβές και ενδιάμεσες χρήσεις έργων που προστατεύονται με πνευματικά δικαιώματα, για την έρευνα, την καινοτομία, την εκπαίδευση και τη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς δεν έρχονται σε αντίθεση με την κανονική εκμετάλλευση του έργου. Αυτά είναι ένα παράδειγμα για το πως καλά σχεδιασμένοι περιορισμοί στα πνευματικά δικαιώματα μπορούν και πρέπει να βοηθήσουν την επιτάχυνση της οικονομικής ανάπτυξης, του ανταγωνισμού και της καινοτομίας.

Γενικές επιπτώσεις της ευρωπαϊκής προσέγγισης ως προς την τεχνητή νοημοσύνη. Οι εξαιρέσεις όσον αφορά την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων είναι θεμελιώδεις για δραστηριότητες μηχανικής εκμάθησης και επομένως, για την ανάπτυξη τεχνολογιών τεχνητής νοημοσύνης. Στο έγγραφο (white paper) της για την τεχνητή νοημοσύνη (19 Φεβρουαρίου 2020), η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπογράμμισε τη φιλοδοξία της να καταστήσει την ΕΕ παγκόσμιο ηγέτη στην καινοτομία της οικονομίας των δεδομένων, αξιοποιώντας (συγκεκριμένα) το «κανονιστικό πλαίσιο που θα βασίζεται στις θεμελιώδεις αξίες της»¹⁶. Οι πρόνοιες για την ΕΚΔ στην Οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζονται σε συνδυασμό με τον στόχο για την ανάπτυξη της μηχανικής νοημοσύνης και των τεχνολογιών τεχνητής νοημοσύνης, στο πλαίσιο ενός ισορροπημένου συστήματος αξιών που λαμβάνει υπόψη το δικαίωμα πληροφόρησης.

Δικαιούχοι του Άρθρου 3: Ενώ το πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας ως προς την εξαίρεση για σκοπούς επιστημονικής έρευνας δύναται να εφαρμόζει σε μη κερδοσκοπικούς ή κοινωφελείς οργανισμούς που είναι αναγνωρισμένοι από κάποιο Κράτος Μέλος (συμπεριλαμβανομένων ορισμένων συνεταιρισμών δημόσιου-ιδιωτικού τομέα με ορισμένους περιορισμούς), η Οδηγία είναι άνευ επηρεασμού υφιστάμενων εξαιρέσεων και δεν περιορίζει την ελευθερία του κάθε Κράτους Μέλους κάτω από την Οδηγία 2001/29. Κατά συνέπεια, τα Κράτη Μέλη θα πρέπει να

¹⁶ Έγγραφο (white paper) Συστάσεις της Επιτροπής για την τεχνητή νοημοσύνη, COM (2020) 65 τελικό, σελ. 2.

έχουν τη δυνατότητα να ορίσουν και άλλους ως δικαιούχους στο βαθμό που η εξαίρεση επιτρέπεται κάτω από τον περιορισμό για σκοπούς επιστημονικής έρευνας βάσει του Άρθρου 5(3)(α). Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, ο μη εμπορικός χαρακτήρας της εν λόγω δραστηριότητας θα πρέπει να καθορίζεται με βάση την ίδια τη δραστηριότητα, δηλαδή η οργανωτική δομή της οντότητας και η πηγή χρηματοδότησής της δεν αποτελούν καθοριστικούς παράγοντες.

Ορισμός της «Επιστημονικής Έρευνας»: Η Αιτιολογική Σκέψη 12 της Οδηγίας ορίζει ότι ο όρος «επιστημονική έρευνα» «θα πρέπει να νοείται ότι καλύπτει τόσο τις φυσικές επιστήμες όσο και τις ανθρωπιστικές επιστήμες.» Θα ήταν χρήσιμο να καταστεί σαφές στην ενσωμάτωση ότι, σύμφωνα με την Αιτιολογική Σκέψη 12, ο όρος «επιστημονική έρευνα» θα πρέπει να ερμηνεύεται ευρέως. Ο όρος «επιστημονική έρευνα» μπορεί να περιλαμβάνει, άλλα δεν περιορίζεται, στην έρευνα που εστιάζει στις θετικές επιστήμες, στις βιολογικές επιστήμες και στις φυσικές επιστήμες· στις κοινωνικές επιστήμες, όπως η μελέτη της ανθρώπινης και κοινωνικής συμπεριφοράς· στις οικονομικές επιστήμες· και στις εφαρμοσμένες επιστήμες, όπως η μηχανική, τα μαθηματικά, η γλωσσολογία, η φυσική, η ιατρική και η επιστήμη των υπολογιστών.

Δεν απαιτείται πάντα άδεια: Επιπλέον, η Οδηγία δεν βασίζεται στην έννοια ότι η ΕΚΔ απαιτεί πάντοτε άδεια των δικαιούχων.¹⁷ Η ΕΚΔ μπορεί να αφορά πληροφορίες για μη προστατευόμενα πραγματικά γεγονότα, να υπόκειται σε μια υφιστάμενη εξαίρεση ή περιορισμό πνευματικών δικαιωμάτων, ή να επιτρέπεται επειδή το πρόσωπο έχει ήδη αποκτήσει νόμιμη πρόσβαση στο περιεχόμενο.

2. Εξόρυξη Κειμένων και Δεδομένων σε Εμπορική Βάση (Άρθρο 2(2), Άρθρο 4 και Άρθρο 7)

Το 1999, η Ιαπωνία θέσπισε τον πρώτο νόμο σχετικά με την ΕΚΔ παγκοσμίως. Το 2014, το Ηνωμένο Βασίλειο θέσπισε το δεύτερο νόμο σχετικά με την ΕΚΔ σε απάντηση ανησυχιών που εκφράστηκαν στην έκθεση του Hargreaves σχετικά με τη νομική αβεβαιότητα γύρω από το ότι η ΕΚΔ υπονομεύει την έρευνα και την καινοτομία.¹⁸ Στις αρχές αυτού του έτους, το Υπουργείο Δικαιοσύνης της Σιγκαπούρης πρότεινε επίσης μια εξαίρεση για την ΕΚΔ, η οποία καλύπτει την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων σε εμπορική βάση, επισημαίνοντας ότι «η εξόρυξη κειμένων και δεδομένων και οι εφαρμογές της είναι κρίσιμες για την τροφοδότηση της οικονομικής ανάπτυξης και για την προσπάθεια της Σιγκαπούρης να ενισχύσει την καινοτομία στην ψηφιακή οικονομία»¹⁹.

¹⁷ Reto Hilto & Heiko Richter, Θέση του Ινστιτούτου Max Planck για την εφευρετικότητα και τον ανταγωνισμό σχετικά με τους προτεινόμενους ευρωπαϊκούς κανόνες για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας, Μέρος Β Εξαιρέσεις και Περιορισμοί (Άρθρο 3 – Εξόρυξη Κειμένων και Δεδομένων), Ερευνητικό έγγραφο νούμερο 17-02 (20 Ιανουαρίου 2017), https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2900110.

¹⁸ *Id.*

¹⁹ Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας στη Σιγκαπούρη, Έκθεση επισκόπησης της πνευματικής ιδιοκτησίας στη Σιγκαπούρη, σελ. 33 (17 Ιανουαρίου 2019), <https://www.mlaw.gov.sg/content/dam/minlaw/corp/News/Press%20Release/Singapore%20Copyright%20Review%20Report%202019/Annex%20A%20-%20Copyright%20Review%20Report%2016%20Jan%202019.pdf>.

Διατήρηση ανταγωνιστικότητας: Δεδομένων των βημάτων που έχουν ληφθεί σε άλλες χώρες για την ενίσχυση της χρήσης των εργαλείων ΕΚΔ, υπάρχει πραγματικός κίνδυνος να πληγεί η ανταγωνιστική θέση της ΕΕ, εκτός εάν θεσπιστούν ουσιαστικοί νόμοι για την ΕΚΔ. Αυτό έχει αναγνωριστεί στην Ευρώπη εδώ και τουλάχιστον πέντε χρόνια, όπως επισημαίνεται στην έκθεση του 2014 της Ομάδας Εμπειρογνομόνων για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή: «*Η ΕΚΔ αντιπροσωπεύει μια σημαντική οικονομική ευκαιρία για την Ευρώπη. Η παραγωγική χρήση της ΕΚΔ θα προσθέσει δεκάδες δισεκατομμύρια Ευρώ σε αξία στο συνολικό ΑΕΠ της ΕΕ... υπάρχει πάντα ένας σοβαρός κίνδυνος ότι η σχετικά ανταγωνιστική θέση της Ευρώπης ως ερευνητικός προορισμός... θα χειροτερεύσει περαιτέρω, αν δεν ληφθούν τα απαραίτητα βήματα για να αντιμετωπιστούν τα ζητήματα που αναφέρονται στην παρούσα έκθεση*».²⁰ Οι φιλοδοξίες της Ευρώπης στον τομέα της τεχνητής νοημοσύνης θα υλοποιηθούν μόνο αν είναι διαθέσιμες οι τεχνικές ανάλυσης δεδομένων και μηχανικής νοημοσύνης. Οι κανόνες για την ΕΚΔ θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η ερευνητική κοινότητα της Ευρώπης θα μπορεί να επωφεληθεί από τις μεταρρυθμίσεις σχετικά με την τεχνητή νοημοσύνη.

Τα Κράτη Μέλη έχουν την ευκαιρία να ευθυγραμμιστούν με τα ευνοϊκά νομικά καθεστώτα σε άλλες χώρες για να διασφαλίσουν ότι η πρόοδος στην επιστήμη, συμπεριλαμβανομένων καινοτομιών που σώζουν ανθρώπινες ζωές στον τομέα της δημόσιας υγείας, θα επέλθει και εντός της ΕΕ. Με αυτόν τον τρόπο, τα Κράτη Μέλη θα είναι σε θέση να ανταγωνιστούν οικονομικά με αυτές τις άλλες χώρες. Μια αποτελεσματική εξαίρεση της ΕΚΔ θα επιτρέψει όχι μόνο την επεξεργασία δεδομένων, αλλά και την ιδιωτική παρουσίαση και επικοινωνία των αποτελεσμάτων αυτής της επεξεργασίας να λάβει πλήρη πλεονέκτημα της επιχείρησης. Η εξαίρεση θα πρέπει φυσικά να ισχύει με την επιφύλαξη της υφιστάμενης εξαίρεσης του Άρθρου 5(1) της Οδηγίας 2001/29.

Εξαιρέσεις: Η ΕΚΔ μπορεί να μην αποτελεί παράβαση σε πολλές περιπτώσεις και οι εξαιρέσεις για ΕΚΔ θεσπίζονται με την επιφύλαξη των υφιστάμενων εξαιρέσεων ή περιορισμών. Αυτό σημαίνει, πρώτον, ότι η αξία των εξαιρέσεων έγκειται στη διασφάλιση της ασφάλειας δικαίου και πρόσθετων ωφελειών – για παράδειγμα, στην εξασφάλιση της διατήρησης των δεδομένων και στην δυνατότητα εξέτασης των αποτελεσμάτων της ΕΚΔ. Δεύτερον, όταν οι εξαιρέσεις συνοδεύονται και από άλλους περιορισμούς ή προϋποθέσεις, αυτοί δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για τον περιορισμό των δραστηριοτήτων ΕΚΔ, οι οποίες θα επιτρέπονταν διαφορετικά.

Επιφυλάξεις: Σε περιορισμένες περιπτώσεις, το Άρθρο 4 επιτρέπει στους δικαιούχους να επιφυλάσσονται ως προς τα δικαιώματά τους έναντι των χρηστών που επικαλούνται την εξαίρεση, υπό την προϋπόθεση ότι το κάνουν με κατάλληλο τρόπο. Στην περίπτωση περιεχομένου που είναι νόμιμα προσβάσιμο διαδικτυακά, η επιφύλαξη αυτή θα πρέπει να γίνεται μόνο με τη χρήση μηχαναγνώσιμων μέσων (machine readable format).²¹ Για να λειτουργεί η εξαίρεση όπως προτίθεται, και σύμφωνα με την Αιτιολογική Σκέψη 18, οι χρήστες που επιθυμούν να εξορύξουν

²⁰ Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Πρότυπα στο χώρο των εφευρέσεων και της τεχνολογικής ανάπτυξης, ιδιαίτερα στον τομέα της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων, Έκθεση από την ομάδα ειδικών, σελ. 6-7 (2014), [http://ec.europa.eu/research/innovation-union/pdf/TDM-report from the expert group-042014.pdf](http://ec.europa.eu/research/innovation-union/pdf/TDM-report%20from%20the%20expert%20group-042014.pdf).

²¹ Αιτιολογική Σκέψη 18.

περιεχόμενο προσβάσιμο διδακτικά απαιτούν επιφυλάξεις σαφείς, ξεκάθαρες και ευανάγνωστες σε κλίμακα και βάσει εργαλείων τεχνητής νοημοσύνης. Η επιφύλαξη των δικαιωμάτων θα πρέπει να εξισορροπηθεί με τη γενική ανάγκη ανάπτυξης τεχνολογιών τεχνητής νοημοσύνης και πρόσβασης σε δεδομένα ποιότητας, αμφότερα εκ των οποίων έχουν επισημανθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.²² Κατά τη ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο, θα ήταν βοηθητικό να καταστεί σαφές ότι η γενική γλώσσα σε διαδικτυακό τόπο ή στους όρους χρήσης του δεν θα πρέπει να θεωρείται κατάλληλο μέσο για την διατύπωση επιφυλάξεων. Επιπλέον, θα ήταν χρήσιμο να διευκρινιστεί σαφώς ότι ο δικαιούχος μπορεί ανά πάσα στιγμή να ανακαλέσει την «επιφύλαξη».

Θα ήταν επίσης βοηθητικό να δηλωθεί ρητά ότι οι επιφυλάξεις ισχύουν μόνο για το μέλλον. Μετά την έναρξη της ΕΚΔ, είναι δύσκολο, αν όχι αδύνατο, να αφαιρεθεί ένα προστατευόμενο έργο από ολόκληρη τη διαδικασία της ΕΚΔ. Για παρόμοιους λόγους, η διατήρηση αντιγράφων των δεδομένων (εντός των ορίων της Οδηγίας) μετά την διατύπωση της επιφύλαξης θα πρέπει επίσης να επιτρέπεται ώστε να είναι δυνατή η συνεχής επανεξέταση και αξιολόγηση της συγκεκριμένης διαδικασίας ΕΚΔ.

Τέλος, είναι κρίσιμο να σημειωθεί ότι η Οδηγία υποστηρίζεται ότι οι δραστηριότητες ΕΚΔ μπορούν να είναι νόμιμες και μη παραβατικές (non-infringing) εκτός του πεδίου εφαρμογής του Άρθρου 4, είτε επειδή αυτές οι δραστηριότητες διεξάγονται για να καλύψουν πραγματικά ή άλλα μη μη-προστατευμένα υλικά, είτε μια εξαίρεση ή περιορισμός εφαρμόζεται, είτε επειδή επιτρέπεται για κάποιο άλλο λόγο. Οι επιφυλάξεις που έχει διατυπώσει ο δικαιούχος για να αποτρέψει την ΕΚΔ δεν θα πρέπει να δημιουργούν εμπόδια για τους εν λόγω εναλλακτικούς λόγους διεξαγωγής δραστηριοτήτων ΕΚΔ.

Τεκμηρίωση ΕΚΔ: Η εξαίρεση του Άρθρου 3 προβλέπει ότι αντίγραφα «*μπορούν να φυλάσσονται για σκοπούς επιστημονικής έρευνας, συμπεριλαμβανομένης της επαλήθευσης των αποτελεσμάτων της έρευνας*». Το Άρθρο 4 ορίζει ότι τα αντίγραφα «*μπορούν να διατηρούνται για όσο διάστημα είναι αναγκαίο για τους σκοπούς της εξόρυξης κειμένου και δεδομένων*». Η περίοδος διατήρησης και αποθήκευσης των αντιγράφων πρέπει να είναι αρκετά ευέλικτη και να λαμβάνει υπόψη τους ποικίλους σκοπούς της ΕΚΔ. Μια ενιαία προσέγγιση για όλους τους σκοπούς δεν μπορεί να λειτουργήσει.

Κατά την ενσωμάτωση, συνιστούμε να δοθεί στους χρήστες η δυνατότητα να διατηρούν αντίγραφα και να προβαίνουν σε αναπαραγωγή για την τεκμηρίωση, επαλήθευση και δοκιμή των αποδόσεων της ΕΚΔ. Αυτό συνάδει με το γράμμα και το πνεύμα της Οδηγίας, το οποίο δεν προβλέπει ότι η ΕΚΔ θα αποτελούσε παραβίαση των πνευματικών δικαιωμάτων χωρίς τις νέες εξαιρέσεις. Αντίθετα, η Οδηγία υιοθετεί μια ευρεία προσέγγιση ως προς τις πράξεις που επιτρέπονται βάσει των νέων εξαιρέσεων.

Η ικανότητα διατήρησης αρχείων είναι επίσης θεμελιώδης για την τεκμηρίωση της ΕΚΔ σε εμπορική βάση. Για παράδειγμα, η ΕΚΔ μπορεί να εμφανιστεί στο πλαίσιο της μηχανικής

²² Έγγραφο (white paper) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής «*Στην τεχνητή νοημοσύνη – Μια ευρωπαϊκή προσέγγιση για αριστεία και εμπιστοσύνη*», https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/commission-white-paper-artificial-intelligence-feb2020_en.pdf.

νοημοσύνης ή ανάπτυξης συστημάτων τεχνητής νοημοσύνης. Η διακυβέρνηση και η δεοντολογική χρήση αυτών των ισχυρών τεχνολογιών πολλαπλών χρήσεων απαιτούν προσοχή και προσπάθεια. Ίσως απαιτείται τα σύνολα δεδομένων που χρησιμοποιούνται για την κατάρτιση ενός μοντέλου μηχανικής νοημοσύνης ή για την επινόηση ενός συστήματος τεχνητής νοημοσύνης να είναι τεκμηριωμένα, καταγεγραμμένα και αναθεωρημένα. Στις «*Προοπτικές για θέματα διακυβέρνησης της τεχνητής νοημοσύνης*»²³, επισημαίνουμε την ανάγκη για πρότυπα επεξήγησης και προσεγγίσεις ως προς την αποτίμηση της ακεραιότητας στην τεχνητή νοημοσύνη.

Επεξηγησιμότητα: Δεδομένης της πολυπλοκότητας της τεχνητής νοημοσύνης, η ύπαρξη αξιόπιστης επεξήγησης για τους λόγους για τους οποίους ένα σύστημα τεχνητής νοημοσύνης συμπεριφέρεται με συγκεκριμένο τρόπο είναι σημαντική για την ενίσχυση της εμπιστοσύνης και της πίστης στο ίδιο το σύστημα. Η επεξήγηση περιλαμβάνει τεκμηρίωση και έλεγχο του συστήματος τεχνητής νοημοσύνης με τρόπο που να επιτρέπει την αναθεώρηση του συνόλου δεδομένων. Η εν λόγω τεκμηρίωση συμβάλλει επίσης στη διασφάλιση της λογοδοσίας σχετικά με τα αποτελέσματα του συστήματος τεχνητής νοημοσύνης.

Αξιολόγηση αμεροληψίας: Τα άδικα στερεότυπα και οι αρνητικές συσχετίσεις μπορεί να ενσωματωθούν τυχαία σε αλγοριθμικά συστήματα, επειδή τα σύνολα δεδομένων είναι μεροληπτικά.²⁴ Έρευνες έχουν δείξει πώς οι νόμοι για την προστασία πνευματικών δικαιωμάτων «*ενθαρρύνουν τους δημιουργούς τεχνητής νοημοσύνης να χρησιμοποιούν εύκολα διαθέσιμες, νομικά χαμηλού κινδύνου πηγές δεδομένων για τη διδασκαλία της τεχνητής νοημοσύνης, ακόμα και όταν τα δεδομένα αυτά έχουν αποδειχθεί μεροληπτικά*».²⁵ Για παράδειγμα, περιορίζοντας ένα σύνολο λογοτεχνικών έργων του 19^{ου} αιώνα από έργα που προστατεύονται από πνευματικά δικαιώματα μπορεί να οδηγήσει σε διαιώνιση κοινωνικά μεροληπτικών δηλώσεων βάσει των γραπτών της περιόδου εκείνης. Εάν η ενσωμάτωση της Οδηγίας δεν είναι αρκετά ευέλικτη ώστε να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις για επεξήγηση και αποτίμηση της ακεραιότητας, οι ερευνητές και οι εφευρέτες κινδυνεύουν να εγκλωβιστούν σε χαμηλού ρίσκου πνευματικά δικαιώματα που φέρουν μεροληπτικά ή ελλιπή σύνολα δεδομένων. Για την αποφυγή αθέμιτων προκαταλήψεων, συχνά απαιτείται τεκμηρίωση, εξερεύνηση και οπτικοποίηση του συνόλου των δεδομένων καθώς και εκτεταμένη δοκιμή του μοντέλου.

III. Συλλογική Αδειοδότηση με Διευρυμένη Ισχύ (Άρθρο 12)

Ασαφείς επιπτώσεις των ΣΑΔΙ: Η Google καλωσορίζει τις προσπάθειες για άμβλυνση και επιτάχυνση των αδειοδοτήσεων. Το Άρθρο 12 για τη χορήγηση συλλογικών αδειοδοτήσεων με διευρυμένη ισχύ δεν αποτελούσε μέρος της αρχικής πρότασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και

²³ Google, Προοπτικές για τα θέματα τεχνητής νοημοσύνης, <https://ai.google/static/documents/perspectives-on-issues-in-ai-governance.pdf>.

²⁴ Google, Νοημοσύνη μηχανών και Ανθρώπινες προκαταλήψεις (25 Αυγούστου 2017), <https://youtu.be/59bMh59JQDo>.

²⁵ Amanda Levendowski, Πως το δίκαιο Πνευματικής Ιδιοκτησίας μπορεί να διορθώσει τις ανθρώπινες προκαταλήψεις που είναι σύμφυτες με την νοημοσύνη μηχανών, 93 Wash. L. Rev. 579 (2018), <https://ssrn.com/abstract=3024938>.

εισήχθη στο Συμβούλιο κατά τη διάρκεια της νομοθετικής διαδικασίας. Κατά συνέπεια, ο αντίκτυπος της διάταξης δεν έχει υποβληθεί σε μελέτη εκτίμησης επιπτώσεων. Προτείνουμε μια εις βάθος ερευνητική προσέγγιση σε εθνικό επίπεδο πριν από οποιαδήποτε περαιτέρω βήματα, προκειμένου να αξιολογηθεί αν οι ΣΑΔΙ μπορούν να εφαρμοστούν με θετικό τρόπο προς την περαιτέρω προώθηση της Ψηφιακής Ενιαίας Αγοράς.

Ενώ οι ΣΑΔΙ μπορεί να είναι λειτουργικές και κατάλληλες σε ορισμένες περιπτώσεις, η χρήση τους έχει περιοριστεί μόνο σε πολύ συγκεκριμένες περιπτώσεις και σε μεγάλο βαθμό σε χώρες με μακρά παράδοση σε συλλογική διαχείριση με διευρυμένη ισχύ. Προτού διευρυνθεί η χρήση ΣΑΔΙ, θα ήταν βοηθητικό να αντιμετωπιστούν ορισμένα σημαντικά ζητήματα που εκτίθενται παρακάτω, τα οποία είχαν επισημανθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε προηγούμενες μελέτες εκτίμησης επιπτώσεων.

ΣΑΔΙ και Υπάρχουσες Πρακτικές Αδειοδότησης: Σε ορισμένους τομείς, κυριαρχεί η απευθείας αδειοδότηση (π.χ. αδειοδότηση ταινιών, φωτογραφιών)· σε άλλες περιπτώσεις, η συλλογική αδειοδότηση έχει επεκταθεί προς την κατεύθυνση παροχής πολυεδαφικών αδειοδοτήσεων και την «συναλλακτική» αδειοδότηση (π.χ. μουσικά έργα). Το τελευταίο σημαίνει οι αδειοδοτήσεις και οι αναφορές από τους χρήστες αφορούν τη χρήση έργων συγκεκριμένα, λειτουργούν ανά έργο ή ανά μερίδιο έργου. Η διεύρυνση των ΣΑΔΙ σε νέους τομείς έχει την πιθανότητα να διαταράξει τις υπάρχουσες πρακτικές αδειοδότησης. Αυτό θα μπορούσε να έχει πολυποϊκίλα αποτελέσματα, όπως αυξημένο κόστος συναλλαγών ή ορισμένες αγορές να μην εξυπηρετούνται. Όπως επεσήμανε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, θα μπορούσε επίσης να αποθαρρύνει τυχόν επενδύσεις σε ακριβή, αποτελεσματική διαχείριση δεδομένων και υποβολή αναφορών στους δικαιούχους.²⁶

Εδαφικό Πεδίο Εφαρμογής των ΣΑΔΙ: Η αδειοδότηση ΣΑΔΙ οδηγεί σε αυστηρά εδαφικές άδειες, οι οποίες περιορίζονται στο έδαφος της χώρας η κυβέρνηση της οποίας έχει αναγνωρίσει τη διευρυμένη ισχύ σε μια άδεια. Οι ΣΑΔΙ θα μπορούσαν να επηρεάσουν τις υφιστάμενες πολυεδαφικές άδειες και θα μπορούσαν σε πολλές περιπτώσεις, χωρίς περαιτέρω παρεμβάσεις, να μετατραπούν σε εδαφικές άδειες. Αυτό μπορεί να κατακερματίσει τις αγορές κατά μήκος των εθνικών συνόρων, και να έχει ως αποτέλεσμα από ορισμένες αγορές να μην αδειοδοτούνται καθόλου, ή να αυξηθεί η πολυπλοκότητα και το κόστος των συναλλαγών.

Ένταξη έργων εκτός ΕΕ σε ΣΑΔΙ: Οι ΣΑΔΙ αποδυναμώνουν τον αποκλειστικό χαρακτήρα των πνευματικών δικαιωμάτων διότι για τα έργα αδειοδοτούνται από εταιρείες συλλογικής διαχείρισης, ενδεχομένως χωρίς την πραγματική γνώση ή συγκατάθεση των δικαιούχων, οι οποίοι θα πρέπει να «εξαιρεθούν» από τη ΣΑΔΙ αν επιθυμούν να ασκήσουν τα δικαιώματά τους ατομικά ή μέσω κάποιας άλλης οντότητας. Για «λόγους διεθνούς αβροφροσύνης» και πιθανώς για να μειωθεί η πιθανότητα σύγκρουσης με τους διεθνείς κανόνες, το Άρθρο 8 (ΣΑΔΙ για έργα μη διαθέσιμα στο

²⁶ Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Μελέτη Εκτίμησης Επιπτώσεων που συνοδεύει την Πρόταση της Οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σε σχέση με τη συλλογική διαχείριση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων και τις πολυεδαφικές άδειες χρήσης δικαιωμάτων σε μουσικά έργα για επιγραμμικές χρήσεις στην εσωτερική αγορά, σελ. 189 (7 Νοεμβρίου 2012), <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52012SC0204&from=EN>; Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Μελέτη Εκτίμησης Επιπτώσεων (24 Μαΐου 2011), https://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/docs/ia_2011/sec_2011_0615_en.pdf.

εμπόριο) περιέχει διασφαλίσεις που προστατεύουν έργα ή κλάσεις ή έργα εκτός ΕΕ.²⁷ Δεν είναι σαφές αν η διεθνής αβροφροσύνη επιβάλλει παρόμοια προσοχή και στο Άρθρο 12. Κατά συνέπεια, δεν είναι σαφές σε ποιο βαθμό τα σχέδια ΣΑΔΙ θα πρέπει ή θα μπορούσαν να καλύπτουν έργα εκτός ΕΕ, αυξάνοντας την αβεβαιότητα ως προς το δυνητικό πεδίο εφαρμογής των ΣΑΔΙ.

Περιεχόμενο Χρηστών και Creative Commons: Σε πολλές περιπτώσεις, έργα όπως φωτογραφίες, λογοτεχνικά έργα ή βίντεο σε πλατφόρμες περιεχομένου που δημιουργούν οι χρήστες, δημιουργούνται από μεμονωμένους χρήστες και προστατεύονται από αυτούς. Σε άλλες περιπτώσεις, για τα έργα παρέχεται η άδεια Creative Commons. Ελλείψει ειδικής ρύθμισης για τέτοιες καταστάσεις, τα έργα που διαφορετικά θα μπορούσαν να διανέμονται ελεύθερα θα υπαχθούν στο πεδίο εφαρμογής των ΣΑΔΙ και θα αδειοδοτούνται από μια εταιρεία συλλογικής διαχείρισης. Ένα τέτοιο αποτέλεσμα θα ήταν μη επιθυμητό, ιδιαίτερα σε τομείς όπου τα έργα που δημιουργούνται από χρήστες αντιπροσωπεύουν τη συντριπτική πλειονότητα των έργων που μεταφορτώνονται.

IV. Συγγενικό Δικαίωμα Εκδοτών Τύπου (Άρθρο 2(4), και (5) και Άρθρο 15 της Οδηγίας)

1. Επισκόπηση

1.1. Δέσμευση της Google προς τους Εκδότες και την Ειδησεογραφική Βιομηχανία

Το διαδίκτυο έχει δημιουργήσει περισσότερη ποικιλομορφία και περισσότερες επιλογές στις ειδήσεις από ποτέ. Από τις ιστοσελίδες των εφημερίδων, μέχρι τα podcast, τις εφαρμογές, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και άλλα, υπάρχουν αμέτρητα μέρη για ανάγνωση, παρακολούθηση και ακρόαση των ειδήσεων.

Η αναζήτηση μέσω της Google είναι ένας τρόπος ώστε οι άνθρωποι να ανακαλύψουν και να επιλέξουν το σχετικό για αυτούς ειδησεογραφικό περιεχόμενο από το εκτεταμένο και πολυποίκιλο φάσμα και μέγεθος των εκδοτών. Για κάθε αποτέλεσμα ειδήσεων που εμφανίζεται στην αναζήτηση της Google, οι χρήστες βλέπουν τον τίτλο, ο οποίος συνδέεται απευθείας με την ιστοσελίδα ειδήσεων. Ορισμένα αποτελέσματα εμφανίζουν επιπλέον προεπισκοπήσεις περιεχομένου, σαν thumbnail. Αυτές οι επικεφαλίδες και οι προεπισκοπήσεις βοηθούν τους ανθρώπους να αποφασίσουν αν ένα αποτέλεσμα είναι σχετικό με την αναζήτησή τους και αν θέλουν να το επιλέξουν.

Βοηθώντας τα άτομα να επιλέξουν το πιο σχετικό αποτέλεσμα για την αναζήτησή τους, αυξάνεται η πιθανότητα να παραμείνουν στην ιστοσελίδα του εκδότη όταν την επιλέξουν μέσω του

²⁷ Όπως συμβαίνει και στην Οδηγία για τα Ορφανά Έργα 2012/28, Αιτιολογική Σκέψη 12, και όπως έκρινε το ΔΕΕ, υπόθεση C-301/15 Soulier and Doke, παρ. 32 (αναφορά στο Άρθρο 5(2) της Σύμβασης της Βέρνης).

συνδέσμου. Στη συνέχεια, οι εκδότες μπορούν να επωφεληθούν οικονομικά από τις επισκέψεις αυτές μέσω διαφημίσεων ή/και συνδρομών. Μόνο στην Ευρώπη, η Google στέλνει πάνω από οκτώ δισεκατομμύρια επισκέψεις σε διαδικτυακούς τόπους εκδοτών ειδήσεων της ΕΕ κάθε μήνα, που αντιστοιχούν σε περισσότερες από 3.000 επισκέψεις κάθε δευτερόλεπτο. Σε μια πρόσφατη μελέτη, η Deloitte διαπίστωσε ότι η μέση αξία μιας επίσκεψης σε ιστοσελίδα για τον εκδότη είναι μεταξύ €0.04 - €0.06. Στη Γαλλία, τη Γερμανία, την Ισπανία και το Ηνωμένο Βασίλειο, η επισκεψιμότητα που προκλήθηκε από τρίτα μέρη, όπως μηχανές αναζήτησης, οδήγησε σε έσοδα άνω των €1 δισεκατομμυρίων κατά το 2018 για τους εκδότες²⁸.

Έχουμε επενδύσει στη δημιουργία εργαλείων που θα βοηθήσουν τους εκδότες να αυξήσουν τα έσοδα των συνδρομών και θα δημιουργήσουν πιο γρήγορους ιστότοπους για κινητά τηλέφωνα, ώστε να αυξηθεί το κοινό τους και τα έσοδά τους. Χιλιάδες εκδότες ειδήσεων χρησιμοποιούν τις διαφημιστικές υπηρεσίες της Google, από όπου εισπράττουν το 70% και περισσότερο των εσόδων που δημιουργούνται. Συνεργαζόμαστε επίσης με εκδότες ειδήσεων για την έναρξη της υπηρεσίας «Subscribe with Google», μιας ολοκληρωμένης πλατφόρμας που θα βοηθήσει τους εκδότες να μετατρέψουν τους αναγνώστες των ιστοσελίδων τους σε συνδρομητές, διατηρώντας ταυτόχρονα τη σχέση τους με τη Google και το διαδίκτυο. Επίσης, οι εκδότες μπορούν να αποφασίσουν αν θέλουν να εμφανίζονται στα αποτελέσματα αναζήτησης με τη χρήση τεχνικών εργαλείων, όπως το «robots.txt».

Η Google αναγνωρίζει ότι η ειδησεογραφική βιομηχανία υφίσταται σημαντικές αλλαγές καθώς οι εκδότες σε όλο τον κόσμο μεταφέρονται στο ψηφιακό περιβάλλον, αλλαγή που επιταχύνθηκε με την κρίση του Covid-19. Έχουμε συνεργαστεί με το ειδησεογραφικό οικοσύστημα για να αναπτύξουμε εφαρμόσιμες λύσεις που θα ωφελήσουν τόσο τους δημοσιογράφους όσο και τους εκδότες.

Οι λύσεις αυτές προϋποθέτουν επενδύσεις 300 εκατομμυρίων δολαρίων στο Google News Initiative, για μια σειρά από προγράμματα, εργαλεία και εκπαιδεύσεις που βοηθούν τους εκδότες να αναπτύξουν νέες πηγές εσόδων και προϊόντα, προγράμματα για τη βελτίωση των γνώσεων σχετικά με τα μέσα ενημέρωσης σε όλο τον κόσμο καθώς και προϊόντα, και συνεργασίες για την προστασία των ανθρώπων από την παραπληροφόρηση. Μετά την κρίση στον τομέα της υγείας που έπληξε την άνοιξη την Ευρώπη, ανακοινώσαμε ότι η Google News Initiative θα προσφέρει οικονομική στήριξη σε χιλιάδες μικρούς, μεσαίους και τοπικούς εκδότες ειδήσεων μέσω ενός Ταμείου Έκτακτης Βοήθειας για τη Δημοσιογραφία. Επίσης, έχουμε παραιτηθεί από τα έσοδα διαφημίσεων από τους εκδότες ειδήσεων παγκοσμίως στο Ad Manager για τους επόμενους πέντε μήνες. Η Google θα συνεχίσει να συνεργάζεται με την ειδησεογραφική βιομηχανία για να συνδράμει στην επιτυχία της δημοσιογραφίας στο διαδίκτυο.

²⁸ Deloitte, Οι επιπτώσεις της επισκεψιμότητας ιστοσελίδων στα έσοδα των εκδοτών παραδοσιακών εφημερίδων: Έρευνα για τη Γαλλία, Γερμανία, Ισπανία και Ηνωμένο Βασίλειο (διαθέσιμη το Σεπτέμβριο 2019). Η Google ζήτησε από τη Deloitte τη διενέργεια αυτής της έρευνας για να διαπιστωθούν οι επιπτώσεις της επισκεψιμότητας στις ιστοσελίδες για τα έσοδα των εκδοτών παραδοσιακών εφημερίδων στη Γαλλία, Γερμανία, Ισπανία και Ηνωμένο Βασίλειο.

1.2. Αντικείμενο του Άρθρου 15

Βάσει του Άρθρου 15 οι εκδότες δημοσιευμάτων τύπου αποκτούν περισσότερο έλεγχο, ενώ ταυτόχρονα διατηρείται η δυνατότητα ανακάλυψης, πρόσβασης και κοινοποίησης των πληροφοριών διαδικτυακά. Αφενός παρέχονται στους εκδότες δημοσιεύσεων τύπου τα δικαιώματα που προβλέπονται στο Άρθρο 2 και στο Άρθρο 3(2) της οδηγίας 2001/29/ΕΚ βάσει των οποίων μπορούν να διαθέσουν ελεύθερα την διαδικτυακή χρήση των εκδόσεών τους στους παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας²⁹. Αυτό απλοποιεί την επιβολή των δικαιωμάτων τους, καταργώντας την ανάγκη απόδειξης του «chain of title». Από την άλλη πλευρά, η Οδηγία παρέχει πρόσθετες διασφαλίσεις με ισχυρές εξαιρέσεις από τα εν λόγω δικαιώματα για υπερσυνδέσμους, πραγματικά γεγονότα, σύντομα αποσπάσματα και χρήση από μεμονωμένους χρήστες.

Το Άρθρο 15 δεν παρέχει στους εκδότες ευρύτερο πεδίο προστασίας από αυτό που ήδη απολαμβάνουν βάσει του πνευματικού δικαιώματος του δημιουργού ως προς τα έργα που περιέχονται στη δημοσίευσή τους (ή την προστασία της δημοσίευσής τους ως συλλογικού έργου ή βάσης δεδομένων). Αυτό επέτρεψε στην ολλανδική Κυβέρνηση, για παράδειγμα, να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι «ένας πάροχος υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας δύναται να συνεχίσει να αντιγράφει συνδέσμους με επικεφαλίδες εφημερίδων, μεμονωμένες λέξεις ή πολύ σύντομα αποσπάσματα, που συμπεριλαμβάνουν thumbnail φωτογραφιών από μια δημοσίευση τύπου, χωρίς την προηγούμενη έγκριση του εκδότη»³⁰.

2. Ζητήματα ενσωμάτωσης και συστάσεις

2.1. Το Άρθρο 15 Παρέχει στους Εκδότες Έλεγχο επί των Δικαιωμάτων τους

(α) Ελεύθερη Άσκηση των Δικαιωμάτων των Εκδοτών

Η ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο θα πρέπει να διασφαλίζει ότι τα δικαιώματα των εκδοτών μπορούν να ασκούνται και να διατίθενται ελεύθερα από τους εκδότες, με τον ίδιο τρόπο που μπορούν να ασκηθούν τα υφιστάμενα πνευματικά δικαιώματα. Τυχόν αποδυνάμωση της φύσης των δικαιωμάτων των εκδοτών με την επιβολή υποχρεωτικών αδειών, είτε υποχρεωτικής συλλογικής διαχείρισης ή με άλλο τρόπο περιορισμό των υφιστάμενων μηχανισμών σύναψης συμβάσεων όχι μόνο θα αντέβαινε την Οδηγία αλλά θα ήταν και αντιπαραγωγική. Κάτι τέτοιο θα ήταν αντίθετο προς την Οδηγία, καθώς οι Ευρωπαίοι νομοθέτες επέλεξαν να παραχωρήσουν στους εκδότες ειδήσεων τα δικαιώματα που προβλέπονται στο «Άρθρο 2 και Άρθρο 3(2) της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ»³¹. Αυτά είναι αποκλειστικά δικαιώματα και οποιαδήποτε παρέκκλιση από

²⁹ Άρθρο 15(1). Αιτιολογική σκέψη 57: «Τα δικαιώματα που χορηγούνται στους εκδότες τύπου δυνάμει της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να έχουν το ίδιο πεδίο εφαρμογής για τα δικαιώματα αναπαραγωγής και παρουσίασης στο κοινό που προβλέπονται στην οδηγία 2001/29/ΕΚ σε ότι αφορά στις επιγραμμικές χρήσεις από παρόχους της κοινωνίας της πληροφορίας.» Προβλέπονται και επιπλέον περιορισμοί που εφαρμόζονται στα δικαιώματα των εκδοτών.

³⁰ Επεξηγηματική έκθεση του ολλανδικού νομοσχεδίου για την ενσωμάτωση της Οδηγίας, σελίδα 45, <https://www.internetconsultatie.nl/auteursrecht>.

³¹ Άρθρο 15(1).

την προσέγγιση αυτή είτε με την υπαγωγή του Άρθρου 15 σε υποχρεωτική συλλογική αδειοδότηση ή υποχρεωτική αδειοδότηση θα κινδύνευε να είναι μη συμβατή με την Οδηγία και θα δημιουργούσε σε μεγάλο βαθμό νομική αβεβαιότητα. Θα ήταν επίσης αντίθετο με τις πρόσφατες οδηγίες της Επιτροπής για «επιχρύσωση», που προαναφέρθηκαν.

Ο πυρήνας του δικαιώματος των εκδοτών είναι η ανάγκη για αποτελεσματικές «αδειοδοτήσεις και η επιβολή των δικαιωμάτων» (Αιτιολογική Σκέψη 54) - όχι η αμοιβή καθαυτή. Όταν ήταν αναγκαίο να χορηγηθεί αμοιβή, ο νομοθέτης της ΕΕ έχει χορηγήσει ρητά δικαιώματα αμοιβής: βλέπε π.χ. Άρθρο 5 της οδηγίας για τα Δικαιώματα Εκμίσθωσης και Δανεισμού· Άρθρο 3(2)(b) της οδηγίας για τη Διάρκεια Προστασίας· και Άρθρο 1(1) της οδηγίας για το Δικαίωμα Μεταπώλησης. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, στόχος ήταν να εξασφαλιστεί στους αντίστοιχους δικαιούχους δικαιωμάτων ένα μερίδιο του εισοδήματος. Αυτό δεν είναι η περίπτωση στην Οδηγία, όπου ο νομοθέτης της ΕΕ επέλεξε τη μέγιστη εναρμόνιση, προβλέποντας (1) ότι το δικαίωμα είναι αποκλειστικής φύσης (επομένως, μη αμειβόμενο) και (2) ότι δεν επιτρέπεται στα Κράτη Μέλη να τροποποιήσουν αυτό το πεδίο (όπως στην Αιτιολογική Σκέψη 57).

Θα ήταν επίσης αντιπαραγωγικό για την Ενιαία Ψηφιακή Αγορά να δημιουργηθούν νέοι εθνικοί φραγμοί. Όπου ο εκδότης παραχωρεί άδειας περιεχομένου σε ολόκληρη την ΕΕ, η άδεια αυτή θα ήταν άκυρη σε Κράτος Μέλος που απαιτεί συλλογική διαχείριση αδειοδοτήσεων ή υποχρεωτικές άδειες. Και κατ' επέκταση, οι συλλογικές ή υποχρεωτικές άδειες θα ήταν αυστηρά εδαφικές.

Το σημαντικότερο είναι ότι μια τέτοια προσέγγιση θα στερούσε από τους εκδότες την ελευθερία να λαμβάνουν τις δικές τους αποφάσεις σχετικά με τη χρήση των δημοσιεύσεων τους στο διαδίκτυο. Οι εκδότες είναι οι πλέον κατάλληλοι για να κάνουν αυτές τις επιλογές. Η υποχρεωτική συλλογική διαχείριση των δικαιωμάτων του Άρθρου 15 είναι πιθανό να προκαλέσει σύγκρουση μεταξύ των επιλογών του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και της επιλογής των εκδοτών σε σχέση με τα πνευματικά τους δικαιώματα. Τέτοιες αποκλίσεις ενδέχεται να προκύψουν λόγω των διαφορετικών επιλογών που κάνουν οι διάφοροι εκδότες σχετικά με τα μέσα που χρησιμοποιούν για να εξασφαλίσουν ότι οι αναγνώστες θα ανακαλύπτουν ή θα βρίσκουν τις δημοσιεύσεις τους στο διαδίκτυο, είτε σχετικά με το αν θα δημοσιεύσουν το περιεχόμενό τους δωρεάν ή θα απαιτήσουν πληρωμή, είτε για το εάν θα εφαρμόσουν δυνατότητα πρόσβασης μόνο σε συνδρομητές ή δείκτη μέτρησης των συνδρομητών κλπ.

Στην Ισπανία έχει ήδη επιχειρηθεί ανεπιτυχώς η υποχρεωτική προσέγγιση.³² Το αποτέλεσμα ήταν η μείωση τόσο των εσόδων όσο και της επισκεψιμότητας στο διαδίκτυο για τους εκδότες· η

³² Joe Mullin, *Ars Technica*, Νέα έρευνα δείχνει ότι η φορολόγηση της Google στην Ισπανία έχει αποδειχθεί καταστροφική για τους εκδότες (30 Ιουλίου 2015), <https://arstechnica.com/tech-policy/2015/07/new-study-shows-spains-google-tax-has-been-a-disaster-for-publishers/>; Joan Calzada & Ricard Gil, Τι κάνουν οι πολλαπλασιαστές ειδήσεων; Απόδειξη των Google News στην Ισπανία και την Γερμανία (1η Δεκεμβρίου 2016), https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2837553; Dr. Pedro Posada del la Concha & Alberto Gutiérrez Garcia, Nera Economic Consulting, Επιπτώσεις του νέου άρθρου 32.2 του ισπανικού νόμου για την προστασία της Πνευματικής Ιδιοκτησίας (9 Ιουλίου 2015), <https://www.nera.com/publications/archive/2015/impact-of-the-new-article-322-of-the-spanish-intellectual-proper.html>; Έκθεση της Ισπανικής Επιτροπής Ανταγωνισμού, Πρόταση τροποποίησης του Άρθρου 32.2

περιορισμένη πρόσβαση των καταναλωτών σε πληροφορίες ειδήσεων και η μείωση της ποικιλομορφίας, των επιλογών και του ανταγωνισμού μεταξύ των διαδικτυακών υπηρεσιών.

(β) Ο Ευρύς Ορισμός των Ειδήσεων είναι Αντιπαραγωγικός

Η Οδηγία δεν δίνει σαφή ορισμό των ειδήσεων ή των εκδοτών ειδήσεων. Οι ειδήσεις - ή «επικαιρότητα»³³ — έχουν κεντρική σημασία για τη δημοκρατική διαδικασία, και η Οδηγία είχε ως στόχο να επικεντρωθεί σε αυτό το είδος περιεχομένου. Εάν ο ορισμός της «είδησης» περιλαμβάνει τα πάντα, από εκθέσεις για πρόσφατα γεγονότα και για την επικαιρότητα, έως γενικές πληροφορίες, όπως συνταγές ή μενού, τότε υπάρχει πραγματικός κίνδυνος να αμβλυνθούν τα οφέλη που δημιουργήθηκαν από εκείνους που συγκεντρώνουν και διανέμουν τα είδη ειδήσεων που είναι πιο θεμελιώδη για τη δημοκρατική διαδικασία.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι η Οδηγία δεν προστατεύει τα ίδια τα ειδησεογραφικά πρακτορεία, παρά μόνο στο βαθμό που δημοσιεύουν μια δημοσίευση τύπου. Αυτή η διάκριση είναι σημαντική για την αποφυγή περαιτέρω πολλαπλασιασμού των δικαιωμάτων - συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων που θα μπορούσαν να ασκήσουν τα ειδησεογραφικά πρακτορεία κατά των εκδοτών ειδήσεων κατά την ενσωμάτωση.

2.2. Περιορισμοί και Δικλείδες Ασφαλείας του Άρθρου 15

Σύντομα Αποσπάσματα Δημοσιεύσεων Τύπου: Το αν ένα απόσπασμα είναι «σύντομο» δεν είναι μόνο ποσοτικό ερώτημα (π.χ. αριθμός λέξεων, χαρακτήρων, pixels), αλλά και ποιοτικό. Για παράδειγμα, θα ήταν αυθαίρετο να θεωρηθεί ότι η δημοσίευση αποσπάσματος πέραν ενός ορισμένου μεγέθους είναι παραβατική χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το πλαίσιο ή τα διακυβευόμενα ανταγωνιστικά συμφέροντα. Ο περιορισμός που ισχύει για τα σύντομα αποσπάσματα επίσης δεν θα πρέπει να περιορίζει τις κατά τα άλλα επιτρεπόμενες χρήσεις, είτε επειδή ισχύει υφιστάμενη εξαίρεση για τα πνευματικά δικαιώματα, το απόσπασμα που απλώς αναφέρεται σε μη προστατεύσιμα γεγονότα, είτε είναι απαραίτητο για να γίνει η παραπομπή ή η διασύνδεση με ένα στοιχείο σε δημοσίευμα τύπου³⁴. Αντιθέτως, ο περιορισμός για τα σύντομα αποσπάσματα θα πρέπει να αποτελεί έναν πρόσθετο περιορισμό πέραν αυτών.

Η Οδηγία παρέχει κατευθύνσεις σύμφωνα με τις οποίες η αξιολόγηση του αν ένα απόσπασμα είναι σύντομο θα μπορούσε να εξαρτάται από οικονομικά κριτήρια - συγκεκριμένα, αν το

του αναθεωρημένου νόμου για την προστασία την Πνευματικής Ιδιοκτησίας, PRO/CNMC/0002/14 (2014), https://www.cnmc.es/sites/default/files/448314_7.pdf ; Βλέπε επίσης Άρθρο 11 Έρευνα, Μελέτες, Γνώμες και Πηγές δεδομένων, <https://www.create.ac.uk/policy-responses/eu-copyright-reform/article-11-research/> (αποθετήριο πανεπιστημιακής έρευνας και απόδειξης των δικαιωμάτων των εκδοτών).

³³ «Ειδησεογραφία και επικαιρότητα» είναι ορολογία της οδηγίας 2010/13/ΕΕ, Άρθρα 10 και 11.

³⁴ Αιτιολογική σκέψη 57. Ο γερμανικός νόμος που δημιούργησε το δικαίωμα των εκδοτών πριν την Οδηγία επίσης εξαιρεί «ελεύθερη, συνοπτική και πρόσφορη περιγραφή του περιεχομένου του υπερσυνδέσμου». Πρόταση και Αναφορά της Νομικής Επιτροπής του Γερμανικού Κοινοβουλίου, Αριθμός εγγράφου 17/12534, σελ. 5 (27 Φεβρουαρίου 2013), διαθέσιμη στο σύνδεσμο <http://dip21.bundestag.de/dip21/btd/17/125/1712534.pdf>.

απόσπασμα είναι τόσο μεγάλο ώστε να «υπονομεύει τις επενδύσεις» του εκδότη³⁵. Θα ήταν χρήσιμο να καταστεί σαφές ότι ένα απόσπασμα δημοσίευσης θα πρέπει να εξαιρεθεί από την προστασία, εάν δεν υποκαθιστά το ίδιο το άρθρο.³⁶ Αυτό σημαίνει ότι τα σύντομα αποσπάσματα που χρησιμοποιούνται για την παραπομπή σε μια δημοσίευση, ή για την σύντομη περιγραφή ή την προεπισκόπηση αυτής, δεν θα πρέπει να προστατεύονται. Επικεφαλίδες και σύντομα αποσπάσματα δεν είναι απαραίτητα το ίδιο πράγμα, αλλά οι τίτλοι είναι ακόμη πιο απαραίτητοι για την αναφορά (π.χ. για ένα άρθρο ή για μια δημοσίευση). Επειδή οι τίτλοι και οι επικεφαλίδες επινοήθηκαν από τους εκδότες ακριβώς για να δελεάσουν τους αναγνώστες να διαβάσουν το πλήρες άρθρο, η χρήση τους δεν υπονομεύει την αξία των δικαιωμάτων των εκδοτών.

Τέλος, δεδομένου ότι οι δημοσιεύσεις τύπου μπορεί να μην περιλαμβάνουν μόνο κείμενο αλλά και εικόνες, η έννοια του «σύντομου αποσπάσματος» θα πρέπει να είναι αρκετά ευέλικτη ώστε να επιτρέπει προεπισκοπήσεις ή αποσπάσματα και τέτοιου περιεχομένου (π.χ. «thumbnails» εικόνων ή βίντεο).

Snippets: Το Άρθρο 15 ισχύει για τις επιγραμματικές χρήσεις και μπορεί να εγείρει ερωτήματα ως προς το αν επιτρέπονται τα λεγόμενα «snippets». Τα «snippets» είναι σύντομα, περιγραφικά κείμενα που συνοδεύουν συνδέσμους (π.χ. news aggregators ή μηχανές αναζήτησης), και λειτουργούν ως σηματοδότης περιεχομένου. Ωστόσο, εάν η Οδηγία ερμηνεύεται με υπερβολικά αυστηρό τρόπο που έρχεται σε σύγκρουση με τον στόχο της και ένα snippet θα πρέπει να είναι τόσο σύντομο που δεν θα μπορεί καν να μεταδώσει τι μπορεί να αναμένει κανείς από αυτόν τον σύνδεσμο, οι χρήστες θα είναι λιγότερο πιθανό να ακολουθήσουν τον σύνδεσμο ή θα είναι πιο πιθανό να επιλέξουν συνδέσμους περιεχομένου που δεν τους ενδιαφέρουν. Αυτό θα μειώσει την επισκεψιμότητα για τους εκδότες περιεχομένου, ιδίως για τους μικρούς εκδότες, η επωνυμία των οποίων δεν αρκεί για την επισκεψιμότητα. Βάσει ιδίων δοκιμών της Google, διαπιστώσαμε ότι η μείωση του μήκους των snippets σε λίγες μόνο μεμονωμένες λέξεις καθιστά δυσκολότερο για τους χρήστες να καταλάβουν το περιεχόμενο ειδήσεων και μπορεί ακόμα και να μειώσει τη συνολική επισκεψιμότητα στους εκδότες ειδήσεων.

Διεξήγαμε ένα πείραμα στην ΕΕ το 2019 για να κατανοήσουμε τον αντίκτυπο της Οδηγίας, δηλαδή εάν εμφανίζαμε μόνο διευθύνσεις URL, πολύ σύντομα αποσπάσματα επικεφαλίδων χωρίς προεπισκόπηση εικόνων. Όλες οι εκδοχές του πειράματος είχαν ως αποτέλεσμα σημαντική απώλεια επισκεψιμότητας για τους εκδότες ειδήσεων. Ακόμη και μια μετριοπαθής εκδοχή του πειράματος (όπου δείξαμε τον τίτλο της δημοσίευσης, τη διεύθυνση URL και βίντεο thumbnails) οδήγησε σε 45% μείωση της επισκεψιμότητας από την Google στους εκδότες ειδήσεων. Αυτό έδειξε ότι πολλοί χρήστες στράφηκαν σε μη ειδησεογραφικές ιστοσελίδες, πλατφόρμες μέσω κοινωνικής δικτύωσης και διαδικτυακές ιστοσελίδες βίντεο. Ακόμα και οι αναζητήσεις στη Google αυξήθηκαν καθώς οι χρήστες αναζητούσαν εναλλακτικούς τρόπους για να βρουν πληροφορίες.

Υπερσυνδέσμοι: Το Άρθρο 15 εξαιρεί τις «πράξεις τοποθέτησης υπερσυνδέσμων» από το πεδίο εφαρμογής των δικαιωμάτων των εκδοτών. Ενώ η αρχική πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

³⁵ Αιτιολογική σκέψη 58.

³⁶ Για παράδειγμα, όπως εφαρμόστηκε από τους Γάλλους νομοθέτες, σύμφωνα με το νόμο 2019 – 775 της 24^{ης} Ιουλίου 2019, Άρθρο 2.

εξαιρούσε τους συνδέσμους μόνο στο μέτρο που δεν ισοδυναμούσαν σε παρουσίαση στο κοινό, το τελικό κείμενο προβλέπει την άνευ όρων εξαίρεση των υπερσυνδέσμων από το πεδίο εφαρμογής του Άρθρου 15. Η πρόθεση είναι σαφής: τα νέα δικαιώματα δεν πρέπει να ισχύουν για να αποτρέπουν πράξεις τοποθέτησης συνδέσμων.

Επιπλέον, οι υπερσύνδεσμοι πρέπει να γίνονται αντιληπτοί ευρέως, λαμβάνοντας υπόψη το νόημα του όρου στην καθημερινή γλώσσα και το σκοπό του περιορισμού αυτού.³⁷ Οι υπερσύνδεσμοι πρέπει να αποκλείονται ανεξάρτητα από τη μορφή που παίρνουν (π.χ. λέξεις, εικόνες κ.λπ.).

Πραγματικά Γεγονότα: Το Άρθρο 15 αποκλείει επίσης τα πραγματικά γεγονότα από το πεδίο εφαρμογής των δικαιωμάτων των εκδοτών για τον σημαντικό λόγο ότι για κανέναν δεν πρέπει να απαγορεύεται η κοινοποίηση, η συζήτηση ή η αναφορά πραγματικών ζητημάτων. Είναι εξίσου σημαντικό να διασφαλιστεί ότι ο πρώτος εκδότης που περιγράφει ένα συγκεκριμένο γεγονός δεν μπορεί να εμποδίσει άλλους να χρησιμοποιήσουν το ίδιο γεγονός, διεκδικώντας ιδιοκτησία σε λέξεις που είναι απαραίτητες ή συνήθεις για να εκφράσουν αυτό το γεγονός.³⁸

Δραστηριότητες Τελικών-Χρηστών: Το Άρθρο 15 παρέχει στους εκδότες δικαίωμα για τη χρήση δημοσιεύσεών τους από επιγραμμικές υπηρεσίες αλλά όχι για ιδιωτική ή μη εμπορική χρήση των ιδιωτών. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να εμποδιστεί κάποιος χρήστης από το να κάνει ιδιωτική χρήση μιας δημοσίευσης τύπου, όπως είναι και η εκτύπωση ενός αντιγράφου για ανάγνωση χωρίς σύνδεση στο διαδίκτυο. Παρομοίως, όταν ένας χρήστης κάνει μη εμπορική χρήση μιας δημοσίευσης τύπου, όπως είναι η δημοσίευση αποσπάσματος σε μια πλατφόρμα μέσου κοινωνικής δικτύωσης, το Άρθρο 15 δεν επεκτείνεται σε μία τέτοια δραστηριότητα. (Αυτό δεν σημαίνει ότι οι εν λόγω δραστηριότητες δεν υπόκεινται σε ρύθμιση: τα παραδοσιακά πνευματικά δικαιώματα μπορεί να τις απαγορεύσουν ή να τις επιτρέπουν, για παράδειγμα, μέσω των εξαιρέσεων για ιδιωτική αντιγραφή ή αναφορά.)

Κυριότητα του Περιεχομένου: Οι εκδότες θα πρέπει έχουν την κυριότητα του δικού τους περιεχομένου, αλλά δεν θα πρέπει να αποκτούν δικαιώματα σε περιεχόμενο άλλου.³⁹ Το προϋπάρχον υλικό που παρουσιάζεται σε νέες δημοσιεύσεις – όπως φωτογραφίες έκτακτων ειδησεογραφικών εκδηλώσεων που δημοσιεύονται στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, αποσπάσματα από κάποια δημόσια ομιλία ή αναφορά – δεν θα πρέπει να καλύπτεται από επικουρικά δικαιώματα, και οι εκδότες Τύπου δεν θα πρέπει να μπορούν να εμποδίζουν άλλες νόμιμες χρήσεις του περιεχομένου που έχει αδειοδοτηθεί από τον αρχικό κάτοχο των πνευματικών δικαιωμάτων.

³⁷ Π.χ, ΔΕΕ, C – 201/13, *Deckym and Vrijheidsfonds*, παράγραφος 19.

³⁸ Julia Cage et al., Η παραγωγή της πληροφορίας στον ψηφιακό κόσμο (3 Μαρτίου 2016), <http://econ.sciences-po.fr/sites/default/files/file/jcage.pdf> (δείχνει ότι πάνω από τις μισές ψηφιακές πληροφορίες που δημοσιεύονται από τα μέσα ενημέρωσης είναι αντιγραφή – επικόλληση).

³⁹ Άρθρο 15(2), παράγραφος 2; Αιτιολογική σκέψη 59: «Οι εκδότες εκδόσεων τύπου δεν θα πρέπει να είναι σε θέση να επικαλούνται την προστασία που χορηγείται σε αυτούς βάσει της παρούσας οδηγίας έναντι δημιουργών και άλλων δικαιούχων ή έναντι άλλων εξουσιοδοτημένων χρηστών των ίδιων έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας.»

Καμία υποχρέωση για λήψη αδειών: Για λόγους σαφήνειας, πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι το δίκαιο των συμβάσεων των πνευματικών δικαιωμάτων δεν προβλέπει υποχρέωση λήψης αδειών. Το δικαίωμα των εκδοτών δεν αποτελεί εξαίρεση - διαφορετικά ο νομοθέτης της ΕΕ θα το είχε αναφέρει. Το δικαίωμα των εκδοτών είναι αποκλειστικό δικαίωμα. Χαρακτηρίζεται από την εξουσία να επιτρέπει ή να απαγορεύει σε άλλους να κάνουν χρήση του περιεχομένου. Η άλλη πλευρά της άδειας χρήσης (είτε δωρεάν είτε έναντι πληρωμής) είναι, επομένως, η απαγόρευση χρήσης. Δεν υπάρχει τρίτη δυνατότητα (υποχρέωση χρήσης) για την ερμηνεία των αποκλειστικών δικαιωμάτων.

Το ΔΕΕ έχει καταστήσει σαφές, σε σχέση με το δικαίωμα της παρουσίασης στο κοινό, ότι το δικαίωμα όπως ορίζεται στην Οδηγία 2001/29/ΕΚ δεν καλύπτει άλλες πράξεις εκτός από εκείνες που αναφέρονται ρητά στην εν λόγω Οδηγία.⁴⁰ Αυτό είναι σύμφωνο με την πρόσφατη επικοινωνία της Επιτροπής σχετικά με την «επιχρύσωση» (δηλ., την ευελιξία των Κρατών Μελών κατά την ενσωμάτωση της Οδηγίας), η οποία αναφέρθηκε ανωτέρω.

Η υποχρέωση για χρήση περιεχομένου ή για λήψη άδειας θα ισοδυναμούσε με υπέρβαση του κειμένου της Οδηγίας, σε άμεση σύγκρουση με τη νομολογία του ΔΕΕ και τις υποδείξεις της Επιτροπής.

V. Ευθύνη των Παρόχων Επιγραμμικών Υπηρεσιών Ανταλλαγής Περιεχομένου (Άρθρο 2(6) και Άρθρο 17)

1. Επισκόπηση

1.1 Η δέσμευση της Google απέναντι στο Κυπριακό Οικοσύστημα Δημιουργών και τις Συνεργασίες της Βιομηχανίας Περιεχομένου

Το Διαδίκτυο έχει δώσει τη δυνατότητα σε άτομα σε όλη την Κύπρο να συνδεθούν, να δημιουργήσουν και να διανείμουν νέα έργα όπως ποτέ άλλοτε. Ένα βασικό μέρος της διατήρησης αυτής της δημιουργικής οικονομίας είναι η διασφάλιση ότι οι δημιουργοί και οι καλλιτέχνες έχουν τη δυνατότητα να μοιράζονται και να κερδίζουν χρήματα από το περιεχόμενό τους - και να αποτρέπουν τη ροή εσόδων σε όσους επιδιώκουν να κλέψουν αυτό το περιεχόμενο.

Στη Google, επενδύουμε σημαντικά στην τεχνολογία, τα εργαλεία και τους πόρους που αποτρέπουν την παραβίαση πνευματικών δικαιωμάτων στις πλατφόρμες μας. Συνεργαζόμαστε επίσης με άλλους φορείς του κλάδου σε προσπάθειες καταπολέμησης της πειρατείας. Αυτές οι προσπάθειες έχουν αποτέλεσμα: σε όλο τον κόσμο, η διαδικτυακή πειρατεία μειώνεται και η δαπάνη για νόμιμο περιεχόμενο αυξάνεται.

⁴⁰ ΔΕΕ, 24 Νοεμβρίου 2011, αριθμός υπόθεσης C-283/10, *Circul Globus București*, παράγραφος 40.

Με προϊόντα όπως το YouTube, στόχος μας είναι να δώσουμε τη δυνατότητα στους δημιουργούς, όπως στους Κύπριους δημιουργούς 2J, Cat Von K και άλλους, να είναι επιτυχημένοι και να αξιοποιήσουν στο έπακρο τη δημιουργικότητά τους.

Το YouTube σήμερα διατηρεί επί πολλά έτη συνεργασίες με σχεδόν όλες τις δισκογραφικές εταιρείες και τους τηλεοπτικούς σταθμούς, συμπεριλαμβανομένων όλων των μεγάλων δισκογραφικών εταιρειών, εκατοντάδων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, ανεξάρτητων δισκογραφικών εταιρειών και σχεδόν κάθε εκδοτικής εταιρείας στην Ευρώπη. Επενδύουμε σε αναδυόμενα ταλέντα και πολιτιστικά ιδρύματα σε όλη την Ευρώπη, βοηθώντας την επόμενη γενιά δημιουργικών ταλέντων να φτάσει στον κόσμο. Επιτρέπουμε σε όλους τους δικαιούχους να χρησιμοποιούν τα εργαλεία μας και απαιτούμε από τους συνεργάτες μας να κάνουν το ίδιο. Μεγάλες Κυπριακές δισκογραφικές εταιρείες και τηλεοπτικοί σταθμοί έχουν αισθητή παρουσία στο YouTube.

Από τον Αύγουστο του 2018 έως τον Ιούλιο του 2019, έχουμε καταβάλει πάνω από 2,6 δισεκατομμύρια ευρώ στη μουσική βιομηχανία. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, έχουμε επίσης καταβάλει πάνω από 1 δισεκατομμύριο ευρώ σε δικαιούχους στην ΕΕ για το περιεχόμενό τους στο YouTube.

Το YouTube δημιουργεί σημαντικά έσοδα για τη μουσική βιομηχανία και για τους δημιουργούς όλων των ειδών, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που προηγουμένως δεν διέθεταν κάποια πλατφόρμα για να μοιραστούν το περιεχόμενό τους. Σε ολόκληρη την Ευρώπη, είναι ενθαρρυντικό να βλέπουμε ότι 1.950 κανάλια έχουν περισσότερους από 1 εκατομμύριο συνδρομητές, παρουσιάζοντας αύξηση κατά 50% μεταξύ του 2018 και 2019. Στην ΕΕ, ο αριθμός των καναλιών YouTube που έχουν εξαψήφια ή περισσότερα έσοδα έχει αυξηθεί πάνω από 30% σε σχέση με πέρυσι. Σε παγκόσμιο επίπεδο, τα έσοδα της μουσικής βιομηχανίας αυξάνονται με τον ταχύτερο ρυθμό τους εδώ και 20 χρόνια, εν μέρει χάρη σε αυτές τις επενδύσεις και συνεργασίες.

Όλοι έχουν πρόσβαση στη Σουίτα Διαχείρισης Πνευματικών Δικαιωμάτων του YouTube, η οποία παρέχει στους δικαιούχους τον έλεγχο του υλικού που προστατεύεται από πνευματικά δικαιώματα στο YouTube. Συνεργαζόμαστε με δικαιούχους για να τους αντιστοιχίσουμε με τα κατάλληλα γι' αυτούς εργαλεία, με βάση την κατάταξη του προστατευμένου περιεχομένου τους στο YouTube και τους πόρους που έχουν αφιερώσει στην υπεύθυνη διαχείριση του περιεχομένου τους στο διαδίκτυο. Εργαζόμαστε διαρκώς για να επεκτείνουμε την πρόσβαση σε πιο ισχυρά εργαλεία, εξισορροπώντας ταυτόχρονα την ανάγκη προστασίας δημιουργών, θεατών και άλλων δικαιούχων από σημαντικές δυσχέρειες που προκύπτουν από την κακή χρήση αυτών των εργαλείων με εμβέλεια σε όλη την πλατφόρμα.

Υπάρχουν τρία κύρια εργαλεία που συνθέτουν τη Σουίτα Διαχείρισης Πνευματικών Δικαιωμάτων. Όλα αυτά τα εργαλεία χρησιμοποιούν τεχνολογία αντιστοίχισης Content ID για να αποτρέψουν την επαναφόρτωση του αντίστοιχου περιεχομένου. Μέχρι σήμερα, έχουμε επενδύσει πάνω από 100 εκατομμύρια ευρώ στην κατασκευή αυτών των εργαλείων.

Τα εργαλεία της Σουίτας Διαχείρισης Πνευματικών Δικαιωμάτων μας είναι τα ακόλουθα:

- **Η διαδικτυακή φόρμα για αιτήματα κατάργησης λόγω παραβίασης πνευματικών δικαιωμάτων:** Για τους περισσότερους δικαιούχους, οι οποίοι περιστασιακά αντιμετωπίζουν μια κατάσταση όπου πρέπει να διαχειριστούν τα δικαιώματά τους στο διαδίκτυο, η διαδικτυακή φόρμα είναι το μόνο εργαλείο που θα χρειαστούν. Είναι απλοποιημένος και αποτελεσματικός τρόπος υποβολής καταγγελιών περί παραβίασης πνευματικών δικαιωμάτων και παρέχει έναν τρόπο στους δικαιούχους να καταργήσουν γρήγορα ταραχτικό περιεχόμενο από το YouTube. Η τεχνολογία αντιστοίχισης αποτρέπει στη συνέχεια τις επαναφορτώσεις του ίδιου αρχείου.
- **Εργαλείο Αντιστοίχισης Πνευματικών Δικαιωμάτων (Copyright Match):** Μετά από εκτεταμένη συνεργασία με δημιουργούς, διαπιστώσαμε ότι υπήρχε ένα τμήμα δημιουργών και δικαιούχων που αντιμετώπισαν υψηλότερο ποσοστό αναδημοσίευσης του περιεχομένου που προστατεύεται από πνευματικά δικαιώματα και χρειαζόταν να υποβάλουν συχνότερα αιτήματα κατάργησης. Έχοντας αυτό υπόψη, το 2017 ξεκινήσαμε το Εργαλείο Αντιστοίχισης Πνευματικών Δικαιωμάτων για να προσφέρουμε τη δύναμη της τεχνολογίας αντιστοίχισης Content ID (περιγράφεται λεπτομερώς παρακάτω) σε περισσότερους δημιουργούς και δικαιούχους. Οι δημιουργοί που χρησιμοποιούν το Εργαλείο Αντιστοίχισης Πνευματικών Δικαιωμάτων, πρέπει απλώς να είναι οι πρώτοι που θα μεταφορτώσουν ένα βίντεο στο YouTube και στη συνέχεια ειδοποιούνται για τις μεταγενέστερες μεταφορτώσεις αυτών των βίντεο.

Για κάθε αντιστοίχιση βίντεο, το Εργαλείο Αντιστοίχισης Πνευματικών Δικαιωμάτων εμφανίζει στον χρήστη πληροφορίες σχετικά με τις συνολικές προβολές, το κανάλι που μεταφόρτωσε το βίντεο, το ποσοστό του βίντεο που δημιουργήθηκε από δικό του περιεχόμενο και μερικά στιγμιότυπα οθόνης του βίντεο. Από αυτήν τη διεπαφή, οι δικαιούχοι μπορούν να επιλέξουν να αφήσουν ένα βίντεο ως έχει, να ζητήσουν την κατάργησή του, να αρχειοθετήσουν την αντιστοίχιση ή να επικοινωνήσουν με τον χρήστη που έκανε τη μεταφόρτωση. Οι δικαιούχοι που δεν διανέμουν το περιεχόμενό τους στην πλατφόρμα, μπορούν να χρησιμοποιήσουν τη λειτουργία ιδιωτικής μεταφόρτωσης σε συνδυασμό με το εργαλείο αντιστοίχισης πνευματικών δικαιωμάτων, τα οποία θα τους βοηθήσουν να διαχειριστούν αποτελεσματικά το περιεχόμενό τους στο YouTube. Προκειμένου να αποφευχθεί η κακή χρήση ή κατάχρηση του εργαλείου, οι δημιουργοί και οι δικαιούχοι πρέπει να επιδείξουν ένα σύντομο ιστορικό έγκυρων ειδοποιήσεων κατάργησης μέσω της φόρμας ιστού, για να αποκτήσουν πρόσβαση σε αυτό το εργαλείο.

- **Content ID**⁴¹: Αυτή είναι η λύση μας για όσους έχουν τις πιο σύνθετες ανάγκες διαχείρισης δικαιωμάτων, όπως κινηματογραφικά στούντιο, δισκογραφικές εταιρείες, οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και άλλους παρόχους υπηρεσιών που κατέχουν δικαιώματα διακριτού οπτικοακουστικού περιεχομένου. Για μικρότερους ανεξάρτητους δημιουργούς,

⁴¹ "How Google Fights Piracy", σελ. 27 (2018), διαθέσιμο στο σύνδεσμο https://storage.googleapis.com/gweb-uniblog-publish-prod/documents/How_Google_Fights_Piracy_2018.pdf.

παρέχουμε επίσης πρόσβαση σε έναν αριθμό συνεργατών που μπορούν να διαχειρίζονται αιτήματα σε καθημερινή βάση μέσω του συστήματός μας.

Όταν μεταφορτώνεται ένα βίντεο, συγκρίνεται με εκατομμύρια "δακτυλικά αποτυπώματα" στη βάση δεδομένων μας, που αντιστοιχούν σε προστατευόμενα έργα. Οι συνεργάτες παρέχουν στο YouTube αρχεία αναφοράς για τα έργα τους, μαζί με μετα-δεδομένα (metadata) όπως ο τίτλος και τα λεπτομερή δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας. Με βάση αυτές τις αναφορές, το YouTube δημιουργεί ψηφιακά "δακτυλικά αποτυπώματα" για τα έργα του δικαιούχου και, στη συνέχεια, πραγματοποιεί αυτόματες σαρώσεις της πλατφόρμας για να προσδιορίσει πότε το περιεχόμενο σε ένα μεταφορτωμένο βίντεο αντιστοιχεί με το περιεχόμενο αναφοράς. Χρησιμοποιώντας το σύστημα, οι δικαιούχοι στην Κύπρο μπορούν να ειδοποιούνται αυτόματα για βίντεο που μεταφορτώθηκαν από χρήστες και περιέχουν τη δημιουργική τους εργασία και μπορούν να επιλέξουν εκ των προτέρων τι θέλουν να συμβεί όταν εντοπιστούν αυτά τα βίντεο.

Χάρη στις διαφορετικές επιλογές που παρέχει το Content ID στους δικαιούχους, δεν αποτελεί απλώς μια λύση κατά της πειρατείας, αλλά και ένα αναπτυσσόμενο εργαλείο δημιουργίας εσόδων για τους δημιουργούς. Μέσω του Content ID, οι δημιουργοί και οι κάτοχοι δικαιωμάτων μπορούν να κερδίσουν χρήματα από βίντεο που δημοσιεύονται από κάποιο χρήστη. Έχουμε καταβάλει πάνω από 2,7 δισεκατομμύρια ευρώ σε δικαιούχους που έχουν δημιουργήσει έσοδα από το περιεχόμενό τους σε άλλα βίντεο, μέσω του Content ID.⁴² Έτσι, το YouTube δημιούργησε μια εντελώς νέα πηγή εσόδων που ήταν αδιανόητη για τους δικαιούχους μέχρι και πριν από μερικά χρόνια.

Στο YouTube, οι δικαιούχοι επιλέγουν να δημιουργήσουν έσοδα από το 90% όλων των αιτημάτων Content ID, ανοίγοντας ένα πλήθος νέων ροών εσόδων για τους ίδιους⁴³. Ειδικά στη μουσική βιομηχανία, οι δικαιούχοι επιλέγουν να δημιουργήσουν έσοδα από το 95% των αξιώσεων Content ID⁴⁴. Πάνω από τα μισά έσοδα που αποστέλλουμε στη μουσική βιομηχανία προέρχονται από αιτήματα Content ID, γεγονός που δείχνει τις οικονομικές ευκαιρίες που δημιουργούνται από αυτά τα νέα επιχειρηματικά μοντέλα.

Στην πραγματικότητα, πάνω από το 98% των ζητημάτων περί πνευματικών δικαιωμάτων στο YouTube αντιμετωπίζονται μέσω του Content ID και όχι άλλων εργαλείων πνευματικών δικαιωμάτων.⁴⁵ Σε κάθε μία από αυτές τις περιπτώσεις, σημαίνει ότι το Content ID του YouTube αναγνώρισε αυτόματα το έργο και εφάρμοσε την προτιμώμενη ενέργεια του δικαιούχου (φραγή, παρακολούθηση, δημιουργία εσόδων), χωρίς την ανάγκη παρέμβασης από τον δικαιούχο⁴⁶.

Χάρη στις συνεχείς προσπάθειες για βελτίωση του Content ID, είμαστε πλέον σε θέση να σαρώσουμε όλες τις ζωντανές ροές του YouTube για αντιστοιχίσεις με προστατευόμενο περιεχόμενο. Αυτό περιλαμβάνει ζωντανές μεταδόσεις, όπως ένα αθλητικό γεγονός ή ένα μουσικό

⁴² *Id.*

⁴³ *Id.*, σελ. 25.

⁴⁴ *Id.*

⁴⁵ *Id.*, σελ. 24.

⁴⁶ *Id.*

φεστιβάλ. Όταν αναγνωρίζεται προστατευόμενο περιεχόμενο από τη βάση δεδομένων του Content ID, μια εικόνα μπορεί να αντικαταστήσει τη ζωντανή μετάδοση έως ότου το περιεχόμενο να μην εντοπίζεται πλέον. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι παράνομες ζωντανές μεταδόσεις ενδέχεται να τερματιστούν και ο κάτοχος του καναλιού YouTube ενδέχεται να χάσει προσωρινά την πρόσβαση στη λειτουργία ζωντανής μετάδοσης.

Πράγματι, χιλιάδες δικαιούχοι χρησιμοποιούν το Content ID για την αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων τους. Αυτοί οι δικαιούχοι-συνεργάτες, με τη σειρά τους, αντιπροσωπεύουν αρκετές εκατοντάδες χιλιάδες καλλιτέχνες και δημιουργούς προστατευόμενου περιεχομένου, συμπεριλαμβανομένων μεμονωμένων δημιουργών, ανεξάρτητων και μεγάλων δισκογραφικών εταιρειών, οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, κινηματογραφικών στούντιο και μεγάλων ραδιοτηλεοπτικών φορέων από όλο τον κόσμο.

Το YouTube προσπαθεί να διαθέσει το Εργαλείο Αντιστοίχισης Πνευματικών Δικαιωμάτων και το Content ID σε όσο το δυνατόν περισσότερους δημιουργούς και δικαιούχους χωρίς να θυσιάζεται η ακρίβεια και η ποιότητα. Διαπιστώσαμε, ωστόσο, ότι ακόμη και οι μεγάλοι δικαιούχοι μπορεί να διαχειριστούν εσφαλμένα αυτά τα εργαλεία, με αποτέλεσμα άδικες ή ανακριβείς αιτήσεις κατάργησης νόμιμου περιεχομένου. Το 2019, περισσότερο από το 10% των αιτημάτων κατάργησης περιεχομένου λόγω παραβίασης πνευματικών δικαιωμάτων από τη διαδικτυακή φόρμα, αξιολογήθηκαν από την ομάδα αξιολόγησής μας ως πιθανώς ψευδείς δηλώσεις κατοχής πνευματικών δικαιωμάτων για το φερόμενο ως παραβιασθέν έργο. Καταργούμε δεκάδες χιλιάδες κανάλια το χρόνο για την αποστολή τέτοιων ψευδών αιτημάτων. Ένα επιπλέον 19% των υποβολών μέσω της διαδικτυακής φόρμας είτε ήταν νομικά ελλιπείς ή κατέδειξαν παρανόηση της διαδικασίας κατάργησης.

Δεδομένης της αρνητικής επίδρασης που ενέχει η κατάχρηση των εργαλείων μας στο ευρύτερο οικοσύστημα του YouTube, συμπεριλαμβανομένων των λοιπών δικαιούχων, εργαζόμαστε για να διασφαλίσουμε ότι συνδέουμε τους δικαιούχους με τη λύση Διαχείρισης Πνευματικών Δικαιωμάτων που ταιριάζει καλύτερα στις ανάγκες τους και στους πόρους που μπορούν να διαθέσουν για την υπεύθυνη διαχείριση του εργαλείου.

Σήμερα, εκατομμύρια κανάλια κερδίζουν έσοδα από τα βίντεό τους. Για περισσότερες πληροφορίες, ανατρέξτε στην αναφορά "Πώς η Google καταπολεμά την πειρατεία".⁴⁷

1.2 Σκοπός του Άρθρου 17

Το YouTube είναι μία από τις πολλές υπηρεσίες που έχουν δημιουργήσει νέες ευκαιρίες και οφέλη για τους καταναλωτές και τους δημιουργούς περιεχομένου. Οι υπηρεσίες του YouTube υπήρξαν μέρος μιας αλλαγής στον τρόπο με τον οποίο η μουσική και τα βίντεο δημιουργούνται και κοινοποιούνται σήμερα στο διαδίκτυο.

⁴⁷ *Id.*, σελ. 25-38.

Αναγνωρίζοντας τη νομική αβεβαιότητα που προκύπτει από αυτές τις αλλαγές, το Άρθρο 17 στοχεύει στην επίτευξη μιας «εύρυθμης αγοράς για τα πνευματικά δικαιώματα»⁴⁸. Η Οδηγία επιδιώκει να διασφαλίσει ότι οι επιγραμμικές υπηρεσίες ανταλλαγής περιεχομένου που ανταγωνίζονται τις υπηρεσίες διανομής περιεχομένου πρέπει να συνεργάζονται με τους δικαιούχους, καταβάλλοντας τις «καλύτερες προσπάθειες» («best efforts») τους για να δώσουν στους δικαιούχους τον έλεγχο των ανεπιθύμητων μεταφορτώσεων που γίνονται από άλλους χρήστες και την ευκαιρία να εγκρίνουν και να δημιουργήσουν έσοδα από τέτοιες μεταφορτώσεις. Η Οδηγία αναγνωρίζει, επίσης, ότι αυτό απαιτεί την ευρύτερη αναγνώριση των δικαιωμάτων και των συμφερόντων των χρηστών του διαδικτύου, ιδίως το δικαίωμα να δημιουργούν και να μεταφορτώνουν τα δικά τους έργα, έργα που έχουν καταστεί κοινό κτήμα και έργα που καλύπτονται από εξαιρέσεις ή περιορισμούς πνευματικών δικαιωμάτων.

Αυτός ο στόχος πρέπει να ληφθεί υπόψη προκειμένου να εξασφαλιστεί το κατάλληλο πεδίο εφαρμογής. Ο μακρύς και μη εξαντλητικός κατάλογος των υπηρεσιών που εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του Άρθρου 17 καταδεικνύει τη σημασία της στενής προσαρμογής του πεδίου των επηρεαζόμενων υπηρεσιών. Αυτός ο κατάλογος εξαιρουμένων υπηρεσιών θα πρέπει, φυσικά, να παραμείνει άθικτος και να συμπληρωθεί όπου χρειάζεται. Ωστόσο, δεν αποτελεί αντικατάσταση ενός σαφούς, προσαρμοσμένου ορισμού των υπηρεσιών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής. Μια τελολογική μεταφορά της Οδηγίας θα πρέπει να αναγνωρίζει ότι η Οδηγία επικεντρώνεται στις υπηρεσίες μεταφόρτωσης από χρήστες μόνο όταν ανταγωνίζονται το ίδιο περιεχόμενο και απευθύνονται στο ίδιο κοινό με τις υπηρεσίες διανομής περιεχομένου και δεν επιδιώκει να εμποδίσει τη δυνατότητα των χρηστών να μοιράζονται περιεχόμενο διαδικτυακά καθαυτό. Αυτός είναι ο πιο ανθεκτικός τρόπος αποφυγής ενός τεράστιου εύρους του πεδίου εφαρμογής και της απώλειας των ευκαιριών που παρέχει το Διαδίκτυο για καινοτόμες νέες υπηρεσίες, δημιουργούς και δικαιούχους.

Η τελολογική ερμηνεία είναι επίσης θεμελιώδους σημασίας για τη διασφάλιση της πρακτικής εφαρμογής των υποχρεώσεων που απορρέουν από το Άρθρο 17. Βασικό στοιχείο αυτών των υποχρεώσεων είναι να γίνουν οι «καλύτερες προσπάθειες» («best efforts») συνεργασίας μεταξύ των δικαιούχων και των υπηρεσιών κοινής χρήσης περιεχομένου τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας. Το Άρθρο 17 αποσκοπεί στη διευκόλυνση μιας εύρυθμης αγοράς -- όχι στην επιβολή ενός συγκεκριμένου επιχειρηματικού μοντέλου στους δικαιούχους ή τις υπηρεσίες.

Οι νομοθέτες σκόπευαν σαφώς να προωθήσουν τη συνεργασία και τις διαπραγματεύσεις σε αντίθεση με την επιβολή άκαμπτων και αυστηρών κανόνων περί ευθύνης, οι οποίοι θα ήταν εξαιρετικά αντιπαραγωγικοί. Ως αποτέλεσμα, ούτε οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου («ΠΕΥΑΠ»), ούτε οι δικαιούχοι υποχρεούνται να συνάπτουν συμφωνίες για διαδικασίες αδειοδότησης ή μη επαναφόρτωσης περιεχομένου, αν και πρέπει να συνεργαστούν. Αυτό αναγνωρίζεται ρητώς στο Άρθρο 17(10), το οποίο απαιτεί περαιτέρω διαλόγους και καθοδήγηση μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών σχετικά με τις «βέλτιστες πρακτικές για τη συνεργασία ... ιδίως όσον αφορά τη συνεργασία που αναφέρεται στην παράγραφο 4.»

⁴⁸ Τίτλος IV.

Επειδή οι έννοιες των «καλύτερων προσπαθειών» («best efforts») και της «αναλογικότητας» είναι προφανώς ευέλικτες και προσαρμόσιμες, είναι σημαντικό να αναγνωρίσουμε ότι αποδίδουν υποχρεώσεις που ποικίλουν σε ένταση ανάλογα με την υπηρεσία, τον τύπο του προστατευμένου περιεχομένου και την ανάπτυξη λύσεων που προστατεύουν τα συμφέροντα των χρηστών. Αυτό ευθυγραμμίζεται με το επίκεντρο του Άρθρου 17 στην επιγραμμική ροή μουσικής και βίντεο (online music and video streaming). Τέτοιες πλατφόρμες κοινής χρήσης περιεχομένου πρέπει να επιδεικνύουν τις καλύτερες τους προσπάθειες σε σχέση με τα οπτικοακουστικά δικαιώματα, επειδή αυτές οι πλατφόρμες προσελκύουν καταναλωτές που έρχονται να απολαύσουν μια ακουστική ή οπτικοακουστική εμπειρία.

Μια τελολογική και συνεκτική εφαρμογή της Οδηγίας είναι επίσης απαραίτητη για την αποφυγή ενός ανεφάρμοστου πλαισίου για υπηρεσίες ανταλλαγής περιεχομένου που θα δημιουργούσε σοβαρούς περιορισμούς σε ό, τι μπορούν να μεταφορτώσουν οι δημιουργοί του YouTube. Αυτό θα κινδύνευε να μειώσει τις ροές εσόδων προς τα παραδοσιακά μέσα και τις δισκογραφικές εταιρείες από το YouTube και ενδεχομένως να καταστρέψει την πληθώρα Ευρωπαϊών δημιουργών που έχουν δημιουργήσει τις επιχειρήσεις τους στο YouTube. Αντί να ακολουθήσει αυτή την πορεία, το Άρθρο 17 στοχεύει στη δημιουργία ισχυρών κινήτρων για τις επιγραμμικές υπηρεσίες ανταλλαγής περιεχομένου για την καλή τη πίστει διαπραγμάτευση με τους δικαιούχους και για ενεργή συμμετοχή στην αποτροπή της μεταφόρτωσης προστατευόμενου περιεχομένου.

Τέλος, το Άρθρο 17 επιβραβεύει τους δικαιούχους για την ανάπτυξη μιας ακριβέστερης και περιεκτικότερης κατανόησης του περιεχομένου τους, προκειμένου να επωφεληθούν από την εκτεταμένη συνεργασία με τους ΠΕΥΑΠ.

1.3 Το στοχευμένο πεδίο εφαρμογής του Άρθρου 17

Η Οδηγία προβλέπει ότι ο ορισμός του ΠΕΥΑΠ στο Άρθρο 2(6) "θα πρέπει να στοχεύει μόνο στις επιγραμμικές υπηρεσίες που διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην αγορά επιγραμμικού περιεχομένου, μέσω του ανταγωνισμού με άλλες υπηρεσίες επιγραμμικού περιεχομένου, όπως οι επιγραμμικές υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων και βίντεο συνεχούς ροής, για το ίδιο κοινό".⁴⁹ Αυτό τονίζει τη σημασία της υπηρεσίας στην **αγορά επιγραμμικού περιεχομένου** - όχι σε οποιαδήποτε αγορά - καθώς και την ανάγκη να **ανταγωνίζεται** αυτή η υπηρεσία με μια άλλη επιγραμμική υπηρεσία περιεχομένου που προσφέρει ουσιαστικά το ίδιο είδος και ποσότητα έργων που προστατεύονται από πνευματικά δικαιώματα. Επιπλέον, οι συγκεκριμένες υπηρεσίες πρέπει να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο σε αυτές τις αγορές.⁵⁰

Με άλλα λόγια, το Άρθρο 17 στοχεύει σε εκείνες τις υπηρεσίες περιεχομένου το οποίο δημιουργείται από χρήστες (User Generated Content ή UGC), στις οποίες οι χρήστες μεταφορτώνουν και μοιράζονται περιεχόμενο που υπόκειται σε πνευματικά δικαιώματα τρίτων, το οποίο είναι επίσης διαθέσιμο σε υπηρεσίες περιεχομένου «μη-UGC», κατόπιν της άδειας των

⁴⁹ Αιτ. Σκέψη 62.

⁵⁰ Αυτό έχει τονιστεί από τη Γερμανική Κυβέρνηση στη δήλωσή της.

δικαιούχων. Αυτό προϋποθέτει ότι οι σχετικές υπηρεσίες UGC στοχεύουν και αποκομίζουν το οικονομικό τους όφελος από την κοινή χρήση αυτού του συγκεκριμένου περιεχομένου στην πλατφόρμα τους⁵¹. Τούτο είναι θεμελιώδες προς τον σκοπό του Άρθρου 17 να προωθήσει ένα σύστημα διαχείρισης δικαιωμάτων σε πλατφόρμες περιεχομένου δημιουργημένου από χρήστες, που επιτρέπει στους δικαιούχους να προστατεύουν την αξία των έργων τους στις πλατφόρμες αυτές, χωρίς να λογοκρίνουν και να περιορίζουν τη δημιουργικότητα σε πλατφόρμες UGC ή άλλες πλατφόρμες μέσω κοινωνικής δικτύωσης.

Για λόγους σαφήνειας θα ήταν χρήσιμο, κατά την ενσωμάτωση της Οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, να περιοριστεί ρητά το πεδίο εφαρμογής του Άρθρου 17, σύμφωνα με τα όσα αναφέραμε ανωτέρω. Χωρίς αυτόν τον περιορισμό, ένας υπερβολικά ευρύς ορισμός θα ερχόταν σε αντίθεση με την Οδηγία, συμπεριλαμβάνοντας ένα ευρύ φάσμα νόμιμων υπηρεσιών επιγραμμικού περιεχομένου άνευ λόγου, περιορίζοντας τη λειτουργία τους και τη συνολική διαθεσιμότητα του περιεχομένου, λόγω του αυξημένου κινδύνου καταγγελιών περί παραβίασης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Οι υπηρεσίες επιγραμμικού περιεχομένου όπου οι χρήστες μοιράζονται συχνότερα έργα που δημιούργησαν, ή όπου οι χρήστες μοιράζονται τα έργα τους με άδεια Creative Commons, θα ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής. Για παράδειγμα, η ανταλλαγή εικόνων τροχαίας κυκλοφορίας σε μια εφαρμογή πλοήγησης δεν ανταγωνίζεται τις αδειοδοτημένες υπηρεσίες επιγραμμικού περιεχομένου για το ίδιο κοινό ατόμων. Ούτε και η κοινή χρήση εικόνων μιας κατοικίας ή ενός δρόμου σε μια πλατφόρμα διαφήμισης ακινήτων, ούτε το να μοιράζεται κανείς ένα βίντεο διακοπών με την οικογένειά του.

Επιπλέον, το Άρθρο 17 στοχεύει μόνο σε υπηρεσίες που «οργανώνουν και προωθούν» μεταφορτώσεις από χρήστες από «περιεχόμενο που προστατεύεται από πνευματικά δικαιώματα». Σύμφωνα με το σκοπό του Άρθρου 17, οι υπηρεσίες καλύπτονται μόνο εάν βελτιστοποιούν και προωθούν το περιεχόμενο με τέτοιο τρόπο ώστε να «προσελκύουν μεγαλύτερο κοινό» σε αυτό το προστατευόμενο περιεχόμενο⁵². Αυτή η επιφύλαξη είναι σημαντική. Η παροχή βελτιωμένων, φιλικών προς το χρήστη δυνατοτήτων δεν αρκεί από μόνη της για να εντάξει μια υπηρεσία στο πεδίο του Άρθρου 17. Για παράδειγμα, οι δυνατότητες βελτιστοποίησης της παρουσίασης (π.χ. φάκελοι, χρωματικοί κωδικοί, πρόσφατα έγγραφα κ.λπ.) σε μια υπηρεσία «θυρίδας» δεν εμπίπτουν υπό το Άρθρο 17 επειδή αυτά τα χαρακτηριστικά δεν έχουν σχεδιαστεί για να προσελκύσουν επιπλέον κοινό.

1.4 Υπηρεσίες εξαιρούμενες από το πεδίο εφαρμογής του Άρθρου 17

Η Οδηγία παρέχει έναν μη εξαντλητικό κατάλογο υπηρεσιών που εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του Άρθρου 17. Για την προώθηση της ασφάλειας δικαίου και την αποτελεσματική εφαρμογή του Άρθρου 17, ο κατάλογος των μη αποκλειστικών παραδειγμάτων θα πρέπει να συμπεριληφθεί κατά την ενσωμάτωση της Οδηγίας στην εθνική έννομη τάξη. Για πρόσθετη

⁵¹ Το Άρθρο 17, επομένως, δεν στοχεύει ιστολόγια και παρόμοιες πλατφόρμες επικοινωνίας, ανεξάρτητα από το εάν οι χρήστες μπορούν να αναφορτώνουν περιεχόμενο τρίτων ή όχι. Αυτές οι υπηρεσίες δεν προωθούν το συγκεκριμένο περιεχόμενο για σκοπούς κέρδους (Άρθρο 2(6) της Οδηγίας).

⁵² Αιτ. Σκέψη 62.

ασφάλεια δικαίου, ο κατάλογος μπορεί να συμπληρωθεί περαιτέρω, στο βαθμό που οι οποιοσδήποτε πρόσθετες εξαιρέσεις συμμορφώνονται με τον ορισμό της Οδηγίας.

Για παράδειγμα, κατά την ενσωμάτωση της Οδηγίας, θα μπορούσε να δηλωθεί ρητά ότι οι επιγραμμικές αγορές που εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής περιλαμβάνουν "καταστήματα εφαρμογών". Σύμφωνα με την Οδηγία για την Ασφάλεια Συστημάτων Δικτύου και Πληροφοριών (Οδηγία NIS), οι επιγραμμικές αγορές περιλαμβάνουν τα «καταστήματα εφαρμογών» («App Stores») (για εφαρμογές για κινητά, εφαρμογές Linux, πρόσθετα προγράμματος περιήγησης κ.λπ.). Κατά την ενσωμάτωση της Οδηγίας θα μπορούσε επίσης να διευκρινιστεί ότι οι υπηρεσίες B2B εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής και ότι η αποθήκευση cloud B2C, η οποία έχει σχεδιαστεί κυρίως για χρήση από τους ίδιους τους χρήστες, επίσης αποκλείεται.

2. Ζητήματα εναρμόνισης και εισηγήσεις

2.1 Άδεια σύμφωνα με το Άρθρο 17(1), παράγραφος 2

Η παράγραφος 2 του εδαφίου (1) του Άρθρου 17 αναφέρει ότι ο ΠΕΥΑΠ «πρέπει να λαμβάνει άδειες από τους δικαιούχους που αναφέρονται στο Άρθρο 3(1) και (2) της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ». Τα εδάφια (1) και (2) του Άρθρου 3 της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ έχουν εναρμονιστεί με την Κυπριακή έννομη τάξη κάτω από τα Άρθρα 7 και 7 ΣΤ του Νόμου Πνευματικών Δικαιωμάτων, αντίστοιχα.

Κατά τη γνώμη μας, τα ακόλουθα αποτελούν βασικά στοιχεία των προνοιών που σχετίζονται με τις άδειες υπό το Άρθρο 17:

(α) Δεν υπάρχει αυστηρή υποχρέωση για σύναψη συμφωνίας

Η Οδηγία δεν επιβάλλει αυστηρή υποχρέωση σύναψης συμφωνίας για χορήγηση άδειας, είτε πρόκειται για ΠΕΥΑΠ είτε για δικαιούχο. Προβλέπει επίσης συγκεκριμένα ότι ορισμένοι ΠΕΥΑΠ και δικαιούχοι ενδέχεται να μην είναι πάντα σε θέση να συνάπτουν συμφωνίες, υποδηλώνοντας ότι η διαμεσολάβηση μπορεί να είναι ένας τρόπος για να επιλυθεί η αποτυχία των καλή τη πίστη διαπραγματεύσεων να καταλήξουν σε συμφωνία⁵³.

Οι ΠΕΥΑΠ δεν υποχρεούνται να συμφωνήσουν με οποιονδήποτε ή όλους τους δικαιούχους, και οι δικαιούχοι δεν απαιτείται να αδειοδοτούν κάθε ΠΕΥΑΠ. Το να αναμένει κανείς από έναν ΠΕΥΑΠ να λάβει άδειες από κάθε δικαιούχο έργου υπό προστασία, είναι μια πρακτικώς αδύνατη ενέργεια και επομένως θα ήταν δυσανάλογη. Αντίθετα, το Άρθρο 17(1) αποσκοπεί στην πραγματοποίηση διαπραγματεύσεων με καλή πίστη μεταξύ των πλατφόρμων και εκείνων των δικαιούχων των οποίων το περιεχόμενο εμφανίζεται στην πλατφόρμα υπό ορισμένες περιστάσεις⁵⁴. Θα ήταν χρήσιμο, κατά την ενσωμάτωση της Οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, να επιβεβαιωθεί η περιορισμένη έκταση αυτής της υποχρέωσης.

⁵³ Ιδ. Άρθρο 13.

⁵⁴ Ανατρέξτε περαιτέρω στα σχόλιά μας σχετικά με τα Άρθρα 6(2), 17(4), 17(5) σχετικά με το βαθμό στον οποίο μια υπηρεσία πρέπει να ζητήσει άδεια και από ποιους δικαιούχους.

Πράγματι, σύμφωνα με το προοίμιο της Οδηγίας, τέτοιες συμφωνίες πρέπει να είναι «δίκαιες και να κρατούν μια εύλογη ισορροπία μεταξύ και των δύο μερών» και «η ελευθερία του συμβάλλεσθαι δεν πρέπει να επηρεάζεται». ⁵⁵ Το Άρθρο 17(1) πρέπει να διαβάζεται μαζί με τα Άρθρα 17(4) και 17(5) (δηλώνοντας ότι η αρχή της αναλογικότητας εφαρμόζεται στο 17(4)) δηλαδή, οι ΠΕΥΑΠ είναι αναλογικά υποχρεωμένοι να καταβάλουν τις καλύτερες τους προσπάθειες («best efforts») για την απόκτηση άδειας.

Το πνευματικό δικαίωμα, ως μέρος της διανοητικής ιδιοκτησίας, προστατεύεται ως θεμελιώδες δικαίωμα στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ (Άρθρο 17.2 του Χάρτη). Ωστόσο, δεν μπορούν να θίγουν και πρέπει να σταθμιστούν με άλλα θεμελιώδη δικαιώματα (όπως η ελευθερία της άσκησης επιχείρησης, Άρθρο 16 του Χάρτη). Το να υποχρεωθεί ένα από τα μέρη να συνάψει συμφωνία για χορήγηση άδειας, έρχεται σε αντίθεση με την ελευθερία αυτή. Το Σημείωμα του Προεδρείου για τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (2000) διευκρινίζει ότι το Άρθρο 16 του Χάρτη βασίζεται στη νομολογία του ΔΕΕ που αναγνωρίζει την ελευθερία άσκησης οικονομικής ή εμπορικής δραστηριότητας και την ελευθερία του συμβάλλεσθαι.

Περαιτέρω, η ελευθερία του συμβάλλεσθαι διασφαλίζεται στην Κύπρο ως θεμελιώδες δικαίωμα σύμφωνα με το Άρθρο 26.1 του Συντάγματος. Η εναρμόνιση του Άρθρου 17 κατά τρόπο που θα υποχρέωνε τη σύναψη συμφωνίας, θα μπορούσε να δημιουργήσει θέματα συμβατότητας με αυτό το θεμελιώδες δικαίωμα στην Κύπρο.

(β) Δυνατότητα των δικαιούχων να χορηγούν δωρεάν άδειες

Η Αιτιολογική Σκέψη 61 της Οδηγίας, η οποία ορίζει ότι οι δικαιούχοι θα πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλη αμοιβή για τη χρήση των έργων τους, πρέπει να μελετηθεί σε συνδυασμό με την Αιτιολογική Σκέψη 82, η οποία διευκρινίζει ρητά ότι οι δικαιούχοι πρέπει να μπορούν να επιτρέπουν τη χρήση των έργων τους άνευ ανταλλάγματος. Η ισορροπία μεταξύ των δύο Αιτιολογικών Σκέψεων πρέπει να καταδεικνύεται στο εθνικό δίκαιο δηλώνοντας ότι, ενώ οι εκδότες θα πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλη αμοιβή για τη χρήση προστατευόμενων έργων πνευματικής ιδιοκτησίας ή άλλων αντικειμένων προστασίας, τίποτα στο νόμο δεν θα πρέπει να ερμηνεύεται ως εμπόδιο στο να επιτρέπουν τη χρήση των έργων τους και άλλων αντικειμένων προστασίας άνευ ανταλλάγματος (δωρεάν).

(γ) Περιορισμένος κύκλος ειδικών δικαιούχων

Το Άρθρο 17(1) περιορίζει το πεδίο εφαρμογής της διάταξης, επειδή δεν περιλαμβάνει όλους τους δικαιούχους, αλλά μόνο εκείνους «που αναφέρονται στο Άρθρο 3(1) και (2) της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ». Αυτό σημαίνει ότι εξαιρείται το λογισμικό (σύμφωνα με την εξαίρεση πλατφόρμων κοινής χρήσης κώδικα και τον αποκλεισμό καταστημάτων εφαρμογών) και τα δικαιώματα εκδοτών σύμφωνα με το Άρθρο 15.

⁵⁵ Αιτ. Σκέψη 61.

2.2 Αδειοδότηση για μεταφόρτωση από χρήστες – Άρθρο 17(2)

Τα μέρη μπορούν να συμφωνήσουν σε διευρυμένες άδειες: Το Άρθρο 17(2) ορίζει ότι οι συμφωνίες μεταξύ ΠΕΥΑΠ και δικαιούχων πρέπει, κατ' ελάχιστο, να καλύπτουν πράξεις χρηστών οι οποίοι παράγουν λίγο εισόδημα ή οι οποίοι δεν ενεργούν επί εμπορικής βάσεως. Ταυτόχρονα, η Οδηγία διατηρεί την ελευθερία του συμβάλλεσθαι,⁵⁶ επιτρέποντας στους δικαιούχους και τους ΠΕΥΑΠ να συμφωνήσουν την κάλυψη χρήσης του προστατευόμενου περιεχομένου τους σε μια υπηρεσία – όχι μόνο την περίπτωση περιορισμένης χρήσης που αναφέρεται στο Άρθρο 17(2). Θα ήταν χρήσιμο κατά την μεταφορά της Οδηγίας να ορίζεται ξεκάθαρα ότι οι ΠΕΥΑΠ και οι δικαιούχοι επιτρέπεται να συμφωνήσουν σε ευρύτερους όρους αδειοδότησης.

2.3 Άρθρο 17(3)

Το Άρθρο 17(3) ορίζει ότι οι ΠΕΥΑΠ που εκτελούν πράξη παρουσίασης στο κοινό ή πράξη διάθεσης στο κοινό σύμφωνα με την Οδηγία, δεν καλύπτονται από το Άρθρο 14(1) της οδηγίας για το ηλεκτρονικό εμπόριο 2000/31/ΕΚ (το λεγόμενο «ασφαλές λιμάνι» για φιλοξενία). Κατά την ενσωμάτωση της Οδηγίας στην εθνική έννομη τάξη, πρέπει να διατηρηθεί το ακριβές πεδίο εφαρμογής αυτής της διάταξης.

Πιο συγκεκριμένα, οι υπηρεσίες που εμπίπτουν στο Άρθρο 17(3) δεν χάνουν το καθεστώς ευθύνης τους για φιλοξενία περιεχομένου σε σχέση με άλλους πιθανούς λόγους ευθύνης, ούτε χάνουν το όφελος άλλων διατάξεων της Οδηγίας για το Ηλεκτρονικό Εμπόριο (π.χ. Άρθρα 12, 13, 14(3), 15).

Επιπλέον, το Άρθρο 17(3) εφαρμόζεται μόνο «στις περιπτώσεις που καλύπτονται από το παρόν Άρθρο». Αυτό σημαίνει, πρώτον, ότι ο αποκλεισμός του Άρθρου 14(1) της Οδηγίας για το Ηλεκτρονικό Εμπόριο δεν εφαρμόζεται σε μια υπηρεσία στο σύνολό της, αλλά μόνο για μεμονωμένες μεταφορτώσεις. Δεύτερον, το Άρθρο 17(3) εφαρμόζεται μόνο εάν, σε σχέση με μια συγκεκριμένη μεταφόρτωση, ο ΠΕΥΑΠ δεν πληροί το κριτήριο των «best efforts» του Άρθρου 17(4). Παρακαλούμε ανατρέξτε στα σχόλιά μας σχετικά με το Άρθρο 17(4) και το Άρθρο 17(5) σχετικά με την έκταση αυτών των υποχρεώσεων.

Σύμφωνα με το Άρθρο 17(3), οι ΠΕΥΑΠ *ενδέχεται* να φέρουν ευθύνη για τις μεταφορτώσεις που αποθηκεύουν, όπου θα είχαν προηγουμένως βασιστεί στο Άρθρο 14(1) της Οδηγίας για το Ηλεκτρονικό Εμπόριο, *αλλά μόνο όταν* δεν πληρούν το κριτήριο των «best efforts» που ορίζεται στο Άρθρο 17.

Το Άρθρο 17 δεν απαιτεί να θεσπιστούν ειδικές κυρώσεις και θεραπείες για τις καταστάσεις στις οποίες προκύπτει ευθύνη για τον ΠΕΥΑΠ. Τα ανωτέρω αφήνουν το περιθώριο στα Κράτη Μέλη να προβλέψουν κυρώσεις και θεραπείες, υπό την προϋπόθεση ότι είναι επαρκείς και τηρούν την αρχή της αναλογικότητας. Θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι οι ΠΕΥΑΠ δεν είναι ούτε άμεσοι

⁵⁶ Αιτ. Σκέψη 61.

παραβάτες ούτε εκούσιοι παραβάτες, όπως υποδηλώνει το κριτήριο των «best efforts» και όπως καθίσταται σαφές από την ξεχωριστή μεταχείριση της «πειρατείας»⁵⁷.

Στο βαθμό που εφαρμόζονται οι διατάξεις για ενδιάμεση θεραπεία, οι ΠΕΥΑΠ θα πρέπει να συνεχίσουν να αντιμετωπίζονται ως μεσάζοντες: Το Άρθρο 17(3) ορίζει ότι το Άρθρο 14(1) της Οδηγίας για το Ηλεκτρονικό Εμπόριο παραμένει εφαρμοστέο.

2.4 Μέτρα άμβλυνσης του κινδύνου και η έννοια του όρου «best efforts» - Άρθρο 17(4) και 17(5)

Σημειώνουμε ότι το νομοσχέδιο που αποσκοπεί στη μεταφορά της Οδηγίας χρησιμοποιεί το ελληνικό κείμενο της Οδηγίας για να αποδώσει τον ορισμό του «best efforts», το οποίο διαβάζεται «κάθε δυνατή προσπάθεια» («all possible efforts»). Ωστόσο, η χρήση της φράσης «κάθε δυνατή προσπάθεια» κατά την ενσωμάτωση του Άρθρου 17 στο κυπριακό δίκαιο ενέχει τον κίνδυνο να δημιουργηθεί ένα πρότυπο το οποίο είναι πέραν του «καλύτερες προσπάθειες» («best efforts») και θα εξάλειφε τα στοιχεία του ευλόγου και της αρχής της αναλογικότητας.

Το Άρθρο 17 επιδιώκει τη δημιουργία ενός «ειδικού μηχανισμού ευθύνης»⁵⁸ σύμφωνα με τον οποίο οι ΠΕΥΑΠ μπορούν να συνεχίσουν τη λειτουργία τους, υπό την προϋπόθεση ότι συμμορφώνονται με τα πρότυπα συμπεριφοράς που ορίζονται στο συγκεκριμένο Άρθρο. Το κριτήριο «best efforts» και η αρχή της αναλογικότητας είναι βασικά συστατικά στοιχεία της εφαρμογής αυτού του προτύπου.

Το κριτήριο «best efforts» ισχύει για όλα τα μέτρα που απαιτούνται από τους ΠΕΥΑΠ σύμφωνα με το Άρθρο 17(4) (με εξαίρεση την «ειδοποίηση και απόσυρση»): εφαρμόζεται σε σχέση με την αναζήτηση αδειών από τους δικαιούχους και σε σχέση με τα μέτρα για τη διασφάλιση της μη διαθεσιμότητας περιεχομένου.

Σύμφωνα με τις απαιτήσεις της Οδηγίας και την ερμηνεία της φράσης «best efforts» στην εμπορική πρακτική⁵⁹, το πρότυπο «best efforts» πρέπει να νοείται ως **εύλογη και ανάλογη**

⁵⁷ Η Οδηγία είναι σαφής στην Αιτ. Σκέψη 62 ότι η «πειρατεία» πρέπει να αντιμετωπίζεται διαφορετικά: «Τέλος, προκειμένου να εξασφαλιστεί υψηλό επίπεδο προστασίας των πνευματικών δικαιωμάτων, ο μηχανισμός απαλλαγής από την ευθύνη που προβλέπεται στην παρούσα Οδηγία δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε παρόχους υπηρεσιών των οποίων ο κύριος σκοπός είναι η συμμετοχή ή η διευκόλυνση της πειρατείας των πνευματικών δικαιωμάτων.»

⁵⁸ Αιτ. Σκέψη 66.

⁵⁹ Όπως διαφαίνεται από τις Αρχές για τις Διεθνείς Εμπορικές Συμβάσεις, της Διακυβερνητικής Οργάνωσης UNIDROIT, οι οποίες αναφέρουν ότι: «Στο μέτρο που μια υποχρέωση ενός μέρους συνεπάγεται καθήκον καλύτερων προσπαθειών («best efforts») για την εκτέλεση μιας δραστηριότητας, αυτό το μέρος υποχρεούται να καταβάλει τις προσπάθειες που θα κατέβαλε ένα λογικό άτομο του ίδιου είδους, κάτω από τις ίδιες συνθήκες». Το άρθρο 5.1.4. είναι διαθέσιμο στην Αγγλική γλώσσα στο σύνδεσμο: <https://www.unidroit.org/english/principles/contracts/principles2016/principles2016-e.pdf>

προσπάθεια σε σχέση με το τι θα έπραττε ένας επιμελής πάροχος. Αυτή αποτελεί άποψη η οποία παρατίθεται έκδηλα στο προοίμιο της Οδηγίας.⁶⁰

Παρά το ότι η έκφραση «best efforts» μπορεί να μην δύναται να αποδοθεί επακριβώς, λόγω γλωσσικών περιορισμών, η ουσία αυτού του ορισμού όπως δίδεται από την Οδηγία θα πρέπει να λαμβάνεται επαρκώς υπόψη για τη μεταφορά της Οδηγίας. Τα καθοριστικά χαρακτηριστικά του ευλόγου και της αναλογικότητας θα πρέπει να αναφέρονται ρητά ή να αντικατοπτρίζονται στη γλώσσα που θα χρησιμοποιηθεί κατά την εναρμόνιση της Οδηγίας.

Η έκφραση «κάθε δυνατή προσπάθεια» («all possible efforts») που χρησιμοποιείται στην ελληνική εκδοχή της Οδηγίας, φαίνεται να είναι προϊόν άστοχης μετάφρασης και είναι παραπλανητική. Το εν λόγω κριτήριο φαίνεται να εκτείνεται πέραν και υπεράνω της φράσης «best efforts», όπως χρησιμοποιήθηκε σε άλλες γλώσσες/εκδοχές της Οδηγίας, συμπεριλαμβανομένης της αγγλικής εκδοχής – ήτοι της γλώσσας των διαπραγματεύσεων για την Οδηγία – της γαλλικής εκδοχής («meilleurs efforts») και της ισπανικής («mayores esfuerzos»).

Η έκφραση «κάθε δυνατή προσπάθεια» που χρησιμοποιείται στην ελληνική εκδοχή, φαίνεται να αποτελεί ένα διαφορετικό κριτήριο το οποίο αφαιρεί το στοιχείο της αναλογικότητας. Αυτή θα ήταν μια θεμελιώδης αλλαγή. Όχι μόνο θα εισήγαγε μια νομικά αδόκιμη και άγνωστη ιδέα, τόσο υπό Ενωσιακό, όσο και υπό Κυπριακό δίκαιο (σε αντίθεση με το «best efforts»), αλλά ενέχει τον κίνδυνο να προκαλέσει τις πλατφόρμες να εμποδίζουν τους χρήστες από του να δημοσιεύουν μεγάλο πλήθος περιεχομένου, αναγκάζοντάς τις να υιοθετήσουν ευρεία αντίληψη για το τι θα μπορούσε να συμπεριληφθεί στο μέτρο αυτό, με σκοπό να προφυλαχθούν από κυρώσεις.

Υιοθετώντας την έκφραση «κάθε δυνατή προσπάθεια» που χρησιμοποιείται στην ελληνική εκδοχή της Οδηγίας (και όχι την έκφραση «best efforts» που χρησιμοποιείται στην αγγλική και ορθά έχει μεταφραστεί στη γαλλική και ισπανική εκδοχή), η Κύπρος θα έθετε ένα υψηλότερο κριτήριο από αυτό που έχει ως στόχο να εγκαθιδρύσει η Οδηγία.

Το ζήτημα που προκύπτει στην ελληνική εκδοχή της Οδηγίας δεν είναι χωρίς προηγούμενο. Παρόμοιο ζήτημα προέκυψε στην Ολλανδία: στην ολλανδική έκδοση της Οδηγίας η λέξη «best» είχε μεταφραστεί εσφαλμένα ως «κάθε» («all») («alles in het werk hebben gesteld»), αλλά η Ολλανδική κυβέρνηση αποφάσισε να χρησιμοποιήσει στο νομοσχέδιό της τη φράση «beste vermogen», δηλαδή κυριολεκτική μετάφραση του όρου «best efforts», ακριβώς επειδή πρόκειται για μια ακριβέστερη μετάφραση του προτύπου που επιβάλλει η Οδηγία.

Προιρέπουμε, λοιπόν, το Υπουργείο και το Έφορο να παραμείνουν σταθεροί στο γράμμα της αγγλικής, γαλλικής και ισπανικής εκδοχής της Οδηγίας και να χρησιμοποιήσουν τον όρο «καλύτερες δυνατές προσπάθειες» («best efforts») κατά την ενσωμάτωση της Οδηγίας, αντί τον όρο «κάθε δυνατή προσπάθεια» («all possible efforts»), η οποία θα απομακρυνόταν από το γράμμα της Οδηγίας και θα στρέβλωνε το πνεύμα του Άρθρου 17 της Οδηγίας.

⁶⁰ Άρθρο 17(5), Αιτ. Σκέψη 66 παρ. 2: «Κάθε μέτρο που λαμβάνεται από τους παρόχους υπηρεσιών θα πρέπει να είναι αποτελεσματικό σε σχέση με τους επιδιωκόμενους στόχους, αλλά δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το μέτρο που είναι αναγκαίο.»

Παρόλο που το κριτήριο του «best efforts» είναι ευέλικτο, οι ακόλουθοι παράγοντες, οι οποίοι ανακύπτουν από διάφορα μέρη της Οδηγίας, πρέπει επίσης να ληφθούν υπόψη και να αναφερθούν:

- ο Οι τρέχουσες πρακτικές της αγοράς και η διαθέσιμη τεχνολογία
- ο Η συνεργασία από τους δικαιούχους, συμπεριλαμβανομένης της έγκαιρης παροχής ακριβών ψηφιακών δεδομένων που απαιτούνται για την κατανόηση του αδειοδοτημένου περιεχομένου βάσει αδειών ή/ και για την εφαρμογή τεχνολογιών για τη διαχείριση περιεχομένου ή την κατάργησή του από μια υπηρεσία⁶¹ και
- ο Η αναλογικότητα τέτοιων πρακτικών και τεχνολογιών (δηλ. η χρήση ανακριβούς τεχνολογίας από έναν εμπλεκόμενο δεν συνεπάγεται ότι καθίσταται κανόνας) και το αντίκτυπό τους στις μεταφορτώσεις από χρήστες που δεν παραβιάζουν πνευματικά δικαιώματα (Άρθρα 17(5) και 17(7)).

2.5 Καλύτερες δυνατές προσπάθειες για απόκτηση άδειας – Άρθρο 17(4)(α)

Το κριτήριο «best efforts» προϋποθέτει συνεργασία από τους δικαιούχους: Η Οδηγία αποσκοπεί στην επίτευξη διαπραγματεύσεων καλή τη πίστει και συνεργασίας μεταξύ των ΠΕΥΑΠ και των δικαιούχων - όχι στη δημιουργία ενός μη διαχειρίσιμου βάρους αδειοδότησης. Οι ΠΕΥΑΠ δεν μπορούν πρακτικά να υποχρεωθούν να ταυτοποιούν και να επικοινωνούν ενεργά με κάθε μεμονωμένο δικαιούχο, του οποίου τα έργα θα μπορούσαν να συμπεριληφθούν σε μεταφόρτωση από χρήστη, καθώς δεν υπάρχει δυνατότητα για τους ΠΕΥΑΠ να εξακριβώσουν τον ιδιοκτήτη των πνευματικών δικαιωμάτων, χωρίς τη συνεργασία των δικαιούχων⁶².

Κατά την ενσωμάτωση της Οδηγίας στην εθνική έννομη τάξη πρέπει να καταστεί σαφές ότι οι δικαιούχοι πρέπει να συνεργάζονται με τους ΠΕΥΑΠ κατά τη διαδικασία αδειοδότησης. Για παράδειγμα, δρώντας προληπτικά για να προσδιορίσουν τα έργα τους και να αποδείξουν ότι οι ίδιοι είναι οι δικαιούχοι. Κατά το ελάχιστο, πρέπει να καταστεί σαφές ότι οι ΠΕΥΑΠ δεν υποχρεούνται να εντοπίζουν και να προσεγγίζουν εκ προοιμίου όλους τους δικαιούχους.

Ελευθερία του Συμβάλλεσθαι: Η Οδηγία διατηρεί την ελευθερία του συμβάλλεσθαι και διασφαλίζει ότι δεν υπάρχει υποχρέωση για τα μέρη να συμφωνήσουν στη χορήγηση άδειας. Πράγματι, η απαίτηση «best efforts» δεν δημιουργεί υποχρέωση για έναν ΠΕΥΑΠ ή για έναν δικαιούχο να συμφωνήσει σε οποιονδήποτε όρο σύμβασης. Εάν ένας ΠΕΥΑΠ προσεγγίσει έναν δικαιούχο ζητώντας να λάβει άδεια, ο δικαιούχος δεν υποχρεούται να εκχωρήσει άδεια υπό τους όρους που προτείνονται. Αντίθετα, εάν ένας δικαιούχος προσεγγίσει ένα ΠΕΥΑΠ και του προτείνει

⁶¹ Αιτ. Σκέψη 66: "Όταν οι δικαιούχοι δεν παρέχουν στους ΠΕΥΑΠ τις σχετικές και αναγκαίες πληροφορίες ... αυτοί οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών δεν μπορούν να καταβάλουν τις καλύτερες τους προσπάθειες («best efforts»)." Βλ. επίσης περαιτέρω αναφορές στη συνεργασία μεταξύ των μερών στις Αιτ. Σκέψεις 68, 70, Άρθρα 17(7) και 17(10).

⁶² Με αυτήν την έννοια επίσης *Spindler*, CR 2019, 277, 285.

όρους αδειοδότησης, ο ΠΕΥΑΠ δεν υποχρεούται να τους αποδεχθεί. Σε ορισμένες περιπτώσεις, θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν ειδικές διαδικασίες όπως η επίλυση διαφορών βάσει της Οδηγίας για τη Συλλογική Διαχείριση Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων 2014/26/ΕΕ ή η διαμεσολάβηση βάσει του Άρθρου 13 της Οδηγίας. Σε κάθε περίπτωση, η ενσωμάτωση του Άρθρου 17 στο εθνικό δίκαιο, πρέπει να αναφέρει σαφώς ότι δεν δημιουργείται υποχρέωση απόκτησης ή χορήγησης άδειας. Αυτό υποστηρίζεται από το Άρθρο 17(8), το οποίο προβλέπει δύο σενάρια: ένα όπου δεν χορηγείται έγκριση (εξ ου και η παραπομπή στην παράγραφο 4) και ένα άλλο όπου συνάπτονται συμφωνίες αδειοδότησης μεταξύ ΠΕΥΑΠ και δικαιούχων.

Η προσπάθεια «best efforts» είναι ανάλογη προσπάθεια: Τέλος, οι καλύτερες δυνατές προσπάθειες για την απόκτηση άδειας επιβάλλουν στους ΠΕΥΑΠ μόνο αναλογική υποχρέωση, σύμφωνα με το Άρθρο 17(5). Αυτό περιορίζει τις κατηγορίες έργων, χρήσεων και περιπτώσεων υπό τις οποίες ένας ΠΕΥΑΠ απαιτείται όπως ζητήσει άδεια. Παρακαλούμε ανατρέξτε στα σχόλιά μας σχετικά με το Άρθρο 17(5).

2.6 Καλύτερες δυνατές προσπάθειες για τη διαπίστωση της έλλειψης διαθεσιμότητας περιεχομένου – Άρθρο 17(4)(β) με (γ)

Το Άρθρο 17(4)(β) με (γ) ορίζει ότι οι πάροχοι υπηρεσιών λαμβάνουν μέτρα για τη διασφάλιση της μη διαθεσιμότητας προστατευόμενων έργων και την αποτροπή **μελλοντικών** μεταφορτώσεων. Σύμφωνα με το Άρθρο 17(5), αυτά τα μέτρα πρέπει πάντα να είναι σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Το Άρθρο 17(4) περιλαμβάνει επίσης οδηγίες, οι οποίες θα ήταν χρήσιμες να συμπεριληφθούν κατά την ενσωμάτωση της Οδηγίας.

Το κριτήριο «best efforts» προϋποθέτει τη συνεργασία από τους δικαιούχους: Αυτή η απαίτηση είναι ρητά αναφερόμενη στην Οδηγία⁶³ και ενισχύεται από τις πολλαπλές αναφορές στη «συνεργασία» σε ολόκληρο το Άρθρο 17. Οι ΠΕΥΑΠ δεν μπορούν να αναλάβουν δράση χωρίς ακριβείς, «ψηφιακά απτές» πληροφορίες σχετικά με το «σε ποιον ανήκει τι» ως προαπαιτούμενο. Οι δικαιούχοι πρέπει να παρέχουν σαφή και αξιοποιήσιμα δεδομένα, συμπεριλαμβανομένων αρχείων σε ψηφιακά απτή μορφή, ούτως ώστε να επιτρέπουν την ειδική αναγνώριση τέτοιων έργων που προστατεύονται από πνευματικά δικαιώματα με τη χρήση των διαθέσιμων τεχνολογιών, επιτρέποντας έτσι στους ΠΕΥΑΠ να μπορούν να αναλάβουν δράση.

Καμία ευθύνη χωρίς αξιοποιήσιμα δεδομένα: Η απουσία τέτοιων δεδομένων σημαίνει ότι οι ΠΕΥΑΠ δεν πρέπει να είναι υπεύθυνοι για έργα για τα οποία είτε δεν έχουν παρασχεθεί δεδομένα ή έχουν παρασχεθεί ελλιπή δεδομένα. Αυτή η ρύθμιση της Οδηγίας είναι εξαιρετικά σημαντικό να μεταφερθεί στο εθνικό δίκαιο.

⁶³ Αιτ. Σκέψη 66: "Όταν οι δικαιούχοι δεν παρέχουν στους παρόχους υπηρεσιών επιγραμμικού περιεχομένου τις σχετικές και αναγκαίες πληροφορίες για τα συγκεκριμένα έργα τους και άλλα αντικείμενα προστασίας [...] και, ως εκ τούτου, αυτοί οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών δεν μπορούν να καταβάλουν τις καλύτερες τους προσπάθειες («best efforts») για να αποφευχθεί η διαθεσιμότητα μη αδειοδοτημένου περιεχομένου στις υπηρεσίες τους, σύμφωνα με το υψηλά πρότυπα επαγγελματικής ευσυνειδησίας του κλάδου, οι πάροχοι υπηρεσιών δεν θα πρέπει να ευθύνονται [...]".

Θα πρέπει επίσης να καταστεί σαφές ότι οι ΠΕΥΑΠ δεν έχουν την υποχρέωση να συμφωνήσουν σε αιτήματα δικαιούχων οι οποίοι παρέχουν επανειλημμένα λανθασμένες πληροφορίες. Η χρήση λανθασμένων δεδομένων σε εργαλεία αναγνώρισης περιεχομένου επιφέρει άμεσα αρνητικές συνέπειες για άλλους δικαιούχους (που ενδέχεται να κατέχουν οι ίδιοι αυτά τα δικαιώματα) αλλά και για τους χρήστες.

Επιλογή και τύπος μέτρων: Η Οδηγία δεν επιβάλλει συγκεκριμένη τεχνολογική λύση.⁶⁴ Αυτό είναι λογικό. Ενώ το "φιλτράρισμα" χρησιμοποιείται συχνά ως το μόνο παράδειγμα μέτρων που μπορούν να ικανοποιήσουν τις απαιτήσεις του Άρθρου 17, η Οδηγία θα πρέπει να παραμείνει ανοιχτή και σε άλλες προσεγγίσεις (π.χ. πολιτικές επαναλαμβανόμενων παραβάσεων). Επιπλέον, η Οδηγία δεν υποχρεώνει τους ΠΕΥΑΠ να εφαρμόζουν τεχνολογίες που θα ισοδυναμούσαν με γενική παρακολούθηση⁶⁵ επειδή εξακολουθεί να ισχύει η απαγόρευση βάσει του Άρθρου 15 της Οδηγίας για το Ηλεκτρονικό Εμπόριο. Αυτός ο περιορισμός θα πρέπει να διατηρηθεί με προσοχή κατά την ενσωμάτωση της Οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, καθώς λειτουργεί ως περιορισμός των απαιτήσεων για τους ΠΕΥΑΠ.

Η διαδικασία ειδοποίησης και απόσυρσης πρέπει να παραμείνει λειτουργική: Η δοκιμασμένη και ελεγμένη διαδικασία ειδοποίησης και απόσυρσης παραμένει εφαρμόσιμη και μάλιστα μπορεί να είναι το μόνο αποτελεσματικό και αναλογικό μέσο συμμόρφωσης με το Άρθρο 17 σε ορισμένες περιπτώσεις⁶⁶. Σύμφωνα με αυτό το πλαίσιο, ένας δικαιούχος ενημερώνει έναν ΠΕΥΑΠ για ένα συγκεκριμένο στοιχείο μεταφορτωμένου περιεχομένου με τρόπο επαρκώς ακριβή ώστε να επιτρέπει στον ΠΕΥΑΠ να εντοπίσει το αρχείο (π.χ. με ένα url) και με επαρκείς αιτιολογήσεις ώστε να τεκμηριώνει την αξίωσή του⁶⁷. Στη συνέχεια, ο ΠΕΥΑΠ θα απενεργοποιήσει την πρόσβαση στο αρχείο.

Η Οδηγία θα μπορούσε να επιφέρει νομική αβεβαιότητα στη διαδικασία ειδοποίησης και απόσυρσης επειδή αναφέρεται σε «έργα» αντί σε «δεδομένα» ή «μεταφορτώσεις». Οι ειδοποιήσεις απόσυρσης πρέπει να προσδιορίζουν τουλάχιστον μια συγκεκριμένη μεταφόρτωση (δηλαδή ένα αρχείο, συνήθως με ένα url) και να ενεργοποιήσουν την κατάργηση του συγκεκριμένου αρχείου.

⁶⁴ Αιτ. Σκέψη 66, παράγραφος 2: "Διάφορα μέσα για την αποφυγή της διαθεσιμότητας μη αδειοδοτημένου περιεχομένου που προστατεύεται από πνευματικά δικαιώματα μπορεί να είναι κατάλληλα και αναλογικά".

⁶⁵ Id.: "Επιπροσθέτως, οι υποχρεώσεις που καθορίζονται στην Οδηγία δεν θα πρέπει επίσης να έχουν ως αποτέλεσμα τα Κράτη Μέλη να επιβάλλουν μια γενική υποχρέωση παρακολούθησης."

⁶⁶ Id.: "[...] δεν μπορεί να αποκλειστεί, σε ορισμένες περιπτώσεις, η διαθεσιμότητα μη αδειοδοτημένου περιεχομένου να μπορεί να αποφευχθεί μόνο ύστερα από ειδοποίηση από τους δικαιούχους".

⁶⁷ Βλέπε π.χ. C - 324/09, *L'Oreal v. Ebay*, παρ. 122; Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σύσταση της Επιτροπής της 1.3.2018 σχετικά με μέτρα για την αποτελεσματική αντιμετώπιση του παράνομου περιεχομένου στο διαδίκτυο, C(2018) 1177 τελικό, Σημείο 17 (3 Ιανουαρίου 2018), διαθέσιμο στην ηλεκτρονική διεύθυνση http://ec.europa.eu/newsroom/dae/document.cfm?doc_id=50095. Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Αντιμετώπιση παράνομου περιεχομένου στο διαδίκτυο, Προς μια ενισχυμένη ευθύνη των διαδικτυακών πλατφόρμων, COM(2017) 555 τελικό, παράγραφος 3.2.2, διαθέσιμο στην ηλεκτρονική διεύθυνση <https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2017/EN/COM-2017-555-F1-EN-MAIN-PART-1.PDF> (που ζητά συγκεκριμένα την ανάγκη για url).

2.7 Η Αρχή της Αναλογικότητας – Άρθρο 17(5)

Η προϋπόθεση της αναλογικότητας του Άρθρου 17 συμπληρώνει και διευκρινίζει το πρότυπο των «best efforts». Ως εκ του σχεδιασμού του, το πρότυπο αυτό είναι ευέλικτο και επιφέρει διαφορετικά αποτελέσματα σε διαφορετικές περιστάσεις. Προκειμένου να βοηθηθούν όλα τα μέρη που επηρεάζονται από το Άρθρο 17, θα ήταν χρήσιμο να επαναληφθεί η σημασία αυτού του γενικού τεστ αναλογικότητας και να γίνουν τα εξής:

- Να καταστεί σαφές ότι η αρχή της αναλογικότητας εφαρμόζεται σε **όλα** τα λεγόμενα «μέτρα άμβλυσης του κινδύνου» που απαιτούνται από τους ΠΕΥΑΠ σύμφωνα με το Άρθρο 17(4)⁶⁸ - δηλαδή, καλύτερες προσπάθειες για την απόκτηση άδειας σύμφωνα με την παρ. 4(α), καλύτερες προσπάθειες προκειμένου να διαπιστωθεί η έλλειψη διαθεσιμότητας συγκεκριμένου περιεχομένου σύμφωνα με την παρ. 4(β) και καλύτερες προσπάθειες για απόσυρση σύμφωνα με την παρ. 4(γ).
- Να συγκεντρωθούν, να ενοποιηθούν και να συμπληρωθούν τα κριτήρια που προβλέπει η Οδηγία για την αξιολόγηση του στοιχείου της αναλογικότητας, καθιστώντας σαφές ότι η αναλογικότητα αξιολογείται έναντι των στόχων που θέτει το Άρθρο 17 και
- Να αναγνωριστεί ρητά ότι η αξιολόγηση των αναλογικών, καλύτερων δυνατών προσπαθειών, θα ποικίλλει για διαφορετικούς δικαιούχους και τύπους έργων, ακόμη και όταν πρόκειται για τον ίδιο ΠΕΥΑΠ.

Ενοποίηση των κριτηρίων της αναλογικότητας: Η Οδηγία παρέχει έναν μη εξαντλητικό ενδεικτικό κατάλογο κριτηρίων που **πρέπει κατ' ελάχιστον** να ληφθούν υπόψη, προκειμένου να εκμηθεί το τι ισοδυναμεί με αναλογικές «**καλύτερες δυνατές προσπάθειες**», κάτι που θα μπορούσε να ενοποιηθεί κατά την ενσωμάτωση της Οδηγίας:

- Όσον αφορά τους τύπους έργων και τους δικαιούχους: το «μέγεθος των δικαιούχων και το είδος των έργων τους και άλλων αντικειμένων προστασίας» (Αιτιολογική Σκέψη 66) και «το είδος των έργων [...] που μεταφορτώνονται» (Άρθρο 17(5)(α)).
- Όσον αφορά την υπηρεσία: «ο τύπος, το κοινό και το μέγεθος της υπηρεσίας» (Άρθρο 17(5)(α)), συμπεριλαμβανομένου του εάν ανταγωνίζεται για το ίδιο κοινό με μια υπηρεσία επιγραμμικού περιεχομένου (Αιτιολογική Σκέψη 62).
- Όσον αφορά τα διαθέσιμα μέσα για την κάλυψη της υποχρέωσης για καταβολή «καλύτερων δυνατών προσπαθειών»: η διαθεσιμότητα, η καταλληλότητα, η αποτελεσματικότητα και το κόστος τους (Άρθρο 17(5)(β)). Αυτό σημαίνει ότι είτε για την αδειοδότηση είτε για τη διασφάλιση της μη διαθεσιμότητας περιεχομένου, απαιτείται μια ανάλυση κόστους-οφέλους (κόστος για την υπηρεσία, κόστος συναλλαγής, αξία χρήσης/οφέλους για τους δικαιούχους). Επιπλέον, η διαθεσιμότητα ορισμένων μέσων ή

⁶⁸ Άρθρο 17(5): «Προκειμένου να προσδιοριστεί αν ο πάροχος υπηρεσιών έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της παραγράφου 4 [...]».

τεχνολογιών στην αγορά δεν αρκεί για να δικαιολογηθεί η χρήση τους: θα πρέπει και να είναι κατάλληλα, ιδιαίτερα για την προστασία των συμφερόντων των χρηστών από υπερβολικό αριθμό καταργήσεων περιεχομένου (Άρθρο 17(7)).

- Όσον αφορά τους χρήστες: ο αντίκτυπος στις μεταφορτώσεις από χρήστες που δεν παραβιάζουν πνευματικά δικαιώματα (Άρθρο 17(7)), επειδή είναι οι ίδιοι δικαιούχοι, έχουν εκκαθαρίσει τα δικαιώματά τους, δεν υπάρχει στην μεταφόρτωση περιεχόμενο που προστατεύεται από πνευματικά δικαιώματα, ή εμπίπτει σε εξαίρεση ή περιορισμό. Αυτή η πτυχή συνδέεται στενά με την ελευθερία της έκφρασης.

Οι καλύτερες δυνατές προσπάθειες πρέπει να είναι ανάλογες προς το σκοπό του Άρθρου 17: Η αρχή της αναλογικότητας, στο Ενωσιακό δίκαιο, σημαίνει το να μην υπερβαίνει κανείς τα απαραίτητα για την επίτευξη του στόχου. Οι παράγοντες που περιγράφονται παραπάνω πρέπει να συνεκτιμηθούν σε σχέση με τον πρωταρχικό στόχο της επίτευξης μιας εύρυθμης αγοράς, όταν το περιεχόμενο που μεταφορτώνεται από χρήστη σε έναν ΠΕΥΑΠ ανταγωνίζεται με παρόμοιο περιεχόμενο σε υπηρεσίες επιγραμμικού περιεχομένου. Συγκεκριμένα, αυτό σημαίνει πως όταν η εμφάνιση ενός έργου σε μια μεταφόρτωση από χρήστη δεν παρεμποδίζει την υπάρχουσα αγορά αδειοδότησης για μια υπηρεσία επιγραμμικού περιεχομένου, το να επεκταθούμε πέραν της αποτελεσματικής διαδικασίας «ειδοποίησης και δράσης» δεν θα εξυπηρετήσει κανένα σκοπό.

Διαφορετικά αποτελέσματα ανά είδος έργου, τύπο και μέγεθος δικαιούχων: Είναι σαφές ότι οι υποχρεώσεις του Άρθρου 17 δεν εφαρμόζονται με άκαμπτο τρόπο σε κάθε ένα έργο που μπορεί να εμφανίζεται σε μεταφόρτωση από χρήστη σε ένα ΠΕΥΑΠ. Με απλά λόγια, οι ΠΕΥΑΠ δεν υποχρεούνται ούτε να εφαρμόσουν μέτρα για οποιοδήποτε είδος περιεχομένου ούτε απαιτείται να λάβουν άδειες για κάθε ένα είδος προστατευόμενων έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας. Το τελευταίο είναι σημαντικό προκειμένου να διασφαλιστεί ότι το Άρθρο 17 θα παραμείνει εφαρμόσιμο για όλους.

Υπάρχουν διάφορες περιστάσεις όπου η διάκριση μεταξύ του είδους των προστατευόμενων έργων και των δικαιούχων θα προκύψει από την αρχή της αναλογικότητας. Για ορισμένα είδη προστατευόμενων έργων που δεν συγκεντρώνονται σε ρεπερτόριο ή κατάλογο, το «μέγεθος του δικαιούχου», κατά την έννοια της Αιτιολογικής Σκέψης 66, σημαίνει ότι θα ήταν δυσανάλογο για τους ΠΕΥΑΠ να εντοπίζουν και να προσεγγίζουν κάθε ένα, ενεργά. (Ανατρέξτε επίσης στα σχόλιά μας σχετικά με το κριτήριο των «καλύτερων δυνατών προσπαθειών» σύμφωνα με το Άρθρο 17(4)).

Επιπλέον, η εμφάνιση ενός είδους προστατευόμενου έργου συχνά δεν θα υπονομεύσει τις υπηρεσίες επιγραμμικού περιεχομένου, με το να ανταγωνίζονται για το ίδιο κοινό. Η επιβολή αυστηρών υποχρεώσεων απόσυρσης και διαπραγμάτευσης για έργα που εμφανίζονται συμπτωματικά, δεν εξυπηρετεί τον σκοπό της Οδηγίας και δεν παρέχει στους δικαιούχους οφέλη. Ταυτόχρονα, ο αντίκτυπος της επιβολής της απόσυρσης ή της υποχρέωσης διαπραγμάτευσης στους ΠΕΥΑΠ και στους χρήστες, θα είναι πραγματικός. Για παράδειγμα, η απαίτηση για εφαρμογή τεχνικών μέτρων, οι υποχρεώσεις απόσυρσης ή αδειοδότησης για τοιχογραφίες, κτίρια

που βρίσκονται σε δημόσιους χώρους, ή ακόμη και προστατευόμενα σχέδια τσάντας χειρός, θα περιορίζουν δυσανάλογα τη δυνατότητα δημιουργίας και κοινής χρήσης βίντεο στο διαδίκτυο.

2.8 Επιτρεπόμενες Χρήσεις – Άρθρο 17(7)

Βεβαιότητα εξαιρέσεων: Το Άρθρο 17 αναγνωρίζει την πιθανή σύγκρουση μεταξύ της χρήσης τεχνικών μέτρων και της ελευθερίας έκφρασης των χρηστών. Καθιστά υποχρεωτικές ορισμένες εξαιρέσεις (π.χ. παράθεση αποσπασμάτων, παρωδία) σε μια προσπάθεια προστασίας των τελευταίων. Αυτό μπορεί να βοηθήσει στην εδραίωση της βεβαιότητας στους χρήστες και στους ΠΕΥΑΠ ότι αυτές οι εξαιρέσεις ισχύουν, σε ολόκληρη την ΕΕ, για τις μεταφορτώσεις χρηστών. Μπορεί επίσης να συμβάλει στη διατήρηση της αναλογικής αδειοδότησης και των τεχνολογικών επιβαρύνσεων για τους ΠΕΥΑΠ και τους χρήστες. Αυτός ο συλλογισμός επεκτείνεται φυσικά στις περισσότερες προβλεπόμενες εξαιρέσεις. Κατ' εφαρμογή της Οδηγίας, η Κύπρος πρέπει να εφαρμόσει μια εξαίρεση για την γελοιογραφία/παρωδία, αλλά η ενσωμάτωση της Οδηγίας θα μπορούσε να είναι μια ευκαιρία για την πρόβλεψη περαιτέρω εξαιρέσεων, συμπεριλαμβανομένων των ακόλουθων:

- Η εξαίρεση για περιστασιακή ενσωμάτωση (Άρθρο 5(3)(θ)) πρέπει να ενσωματωθεί και να εφαρμοστεί πλήρως, για να αποφευχθεί η νομιμοποίηση αξιώσεων με περιορισμένη αξία, έναντι μεταφορτώσεων που παρεμπιπτόντως περιλαμβάνουν προστατευόμενο περιεχόμενο.
- Η εξαίρεση για κριτικές προϊόντων και βίντεο «πώς να» («how to»), όπου τα πνευματικά δικαιώματα πάνω σε ένα σχέδιο θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την απόσυρση ή την απαγόρευση μελλοντικής αναφόρτωσης ενός βίντεο (Άρθρο 5(3)(ιβ), σε σχέση με την επίδειξη ή επισκευή εξοπλισμού).

2.9 Καθήκον ενημέρωσης και έλλειψη γενικής υποχρέωση παρακολούθησης – Άρθρο 17(8)

Όταν συνάπτονται συμφωνίες αδειοδότησης μεταξύ ΠΕΥΑΠ και δικαιούχων, οι δικαιούχοι μπορούν να ζητήσουν πληροφορίες σχετικά με τη χρήση του περιεχομένου τους από ΠΕΥΑΠ. Πρέπει να καταστεί σαφές ότι οι πληροφορίες παρέχονται κατόπιν αιτήματος του δικαιούχου. Σύμφωνα με την Αιτιολογική Σκέψη 68, για την εφαρμογή μέτρων θα πρέπει να επισημανθεί ρητά ότι τέτοιες πληροφορίες δεν θα πρέπει να θίγουν τα επιχειρηματικά απόρρητα των ΠΕΥΑΠ. Επίσης, σύμφωνα με την Αιτιολογική Σκέψη 68, θα πρέπει να αναφέρεται ρητά κατά την ενσωμάτωση της Οδηγίας ότι οι ΠΕΥΑΠ δεν υποχρεούνται να παρέχουν στους δικαιούχους λεπτομερείς και εξατομικευμένες πληροφορίες για κάθε έργο και άλλο αντικείμενο προστασίας.

Η Οδηγία καθιστά σαφές ότι η εφαρμογή του Άρθρου 17 δεν οδηγεί σε μια γενική υποχρέωση παρακολούθησης. Αυτό σημαίνει ότι η απαίτηση για «best efforts» και οι λοιπές υποχρεώσεις που απορρέουν από την εφαρμογή του Άρθρου 17, θα πρέπει να εφαρμοστούν και να ερμηνευθούν κατά τρόπο που να μην οδηγεί σε γενική υποχρέωση παρακολούθησης εκ μέρους του ΠΕΥΑΠ. Ως εκ τούτου, ενθαρρύνουμε τη ρητή μεταφορά αυτής της διάταξης στο Νομοσχέδιο.

2.10 Μηχανισμός Υποβολής Καταγγελιών – Άρθρο 17(9)

Επανόρθωση για καταγγελίες χρηστών: Η Οδηγία απαιτεί από τους ΠΕΥΑΠ να δημιουργήσουν έναν μηχανισμό για τη διεκπεραίωση των καταγγελιών των χρηστών και την αποκατάστασή τους. Τα Κράτη Μέλη διασφαλίζουν επίσης ότι καθίστανται διαθέσιμοι στους χρήστες μηχανισμοί εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών και ότι οι χρήστες έχουν πρόσβαση σε δικαστική αρχή προκειμένου να διαπιστωθεί η χρήση εξαίρεσης.

Ο «μηχανισμός υποβολής καταγγελιών και επανόρθωσης» και η επίλυση διαφορών και η προσφυγή σε δικαστήριο είναι χωριστές διαδικασίες. Ο «μηχανισμός υποβολής καταγγελιών και επανόρθωσης» απαιτεί από τον ΠΕΥΑΠ να μεσολαβεί μεταξύ του δικαιούχου που ισχυρίζεται ότι το περιεχόμενο πρέπει να απενεργοποιηθεί και του χρήστη που ισχυρίζεται ότι είναι νόμιμο. Κατά συνέπεια, οι δικαιούχοι πρέπει να αιτιολογήσουν τα αιτήματά τους ως απάντηση στα παράπονα των χρηστών. Ωστόσο, η Οδηγία δεν απαιτεί από τους ΠΕΥΑΠ να αποφανθούν για τη διαφορά. Αυτός είναι ο ρόλος των δικαστηρίων και των δικαστικών διαδικασιών.

Περαιτέρω λεπτομέρειες για την προστασία των χρηστών: Υπάρχει περιθώριο για τους εθνικούς νομοθέτες να καθορίσουν περαιτέρω «προδιατυπωμένους κανόνες» (default rules), οι οποίοι θα προστατεύουν τους χρήστες. Για παράδειγμα, θα ήταν χρήσιμο να καταστεί σαφές πως όταν ένας χρήστης αμφισβητεί την καταγγελία ενός δικαιούχου σχετικά με μια μεταφόρτωσή του, ο δικαιούχος θα φέρει το βάρος να απαντήσει άμεσα, διαφορετικά ο χρήστης θα θεωρείται ότι έχει δίκιο και το μεταφορτωμένο αρχείο δεν θα είναι πλέον αποκλεισμένο. Ο δικαιούχος θα μπορούσε επίσης να φέρει το βάρος να ενεργοποιήσει το μηχανισμό ένδικης προστασίας, εάν επιθυμεί να διατηρήσει τον ισχυρισμό του ότι μια μεταφόρτωση παραβιάζει τα δικαιώματά του.

Ο αυτοματισμός πιθανότατα θα οδηγήσει σε κάποια σφάλματα. Το YouTube διαθέτει επί του παρόντος μηχανισμό καταγγελιών που διασφαλίζει ότι οι χρήστες μπορούν να προβάλλουν ενστάσεις, εάν πιστεύουν ότι το περιεχόμενό τους έχει καταργηθεί εσφαλμένα λόγω καταγγελίας περί παραβίασης πνευματικών δικαιωμάτων. Αυτός ο μηχανισμός έχει αποδειχθεί ότι λειτουργεί καλά στην πράξη. Εάν ένα βίντεο έχει αφαιρεθεί λόγω ειδοποίησης περί παραβίασης πνευματικών δικαιωμάτων, ο μεταφορτωτής μπορεί να υποβάλει ένα νομικό αίτημα στο YouTube για την επαναφορά του βίντεο ("Counter Notification"). Εάν ο δικαιούχος δεν καταθέσει αγωγή εντός συγκεκριμένης χρονικής περιόδου, το βίντεο επαναφέρεται. Το Content ID προσφέρει επίσης διαδικασία αμφισβήτησης που επιτρέπει στους χρήστες να αμφισβητήσουν τις αξιώσεις που ασκήθηκαν πάνω στο βίντεό τους. Παρόλο που ο αριθμός των καταγγελιών που αμφισβητούνται και με δύο αυτές διαδικασίες αποτελεί μόνο ένα πολύ μικρό ποσοστό της χρήσης των συστημάτων, προστατεύουν από τα υπερβολικά αιτήματα ή τις λανθασμένες καταγγελίες.

* * *

Η Google εκτιμά ιδιαίτερα την ευκαιρία που της δίνεται να μοιραστεί τις απόψεις και την εμπειρία της και προσβλέπουμε σε συνέχιση της επαφής μας με το Υπουργείο και τον Έφορο πάνω σε αυτά τα σημαντικά ζητήματα αναφορικά με την ενσωμάτωση.

Αρ. α. 23/5/128

5 Αυγούστου 2020

κα ΣΤ. Παπαϊωάννου
Προϊστάμενη Κλάδου Πνευματικής
& Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας
**ΤΜΗΜΑ ΕΦΟΡΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ
& ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΗ**
1427 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

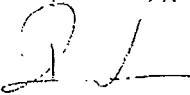
Αγαπητή κα Παπαϊωάννου

**Ο περί του Δικαιώματος Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών
Δικαιωμάτων Νόμος - Εναρμόνιση Νομοθεσίας με τις Οδηγίες
της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) 789/2019 και (ΕΕ) 790/2019**

Σε συνέχεια της επιστολής σας ημερ. 17/6/20 αναφορικά με το πιο πάνω θέμα, ο Σύνδεσμος μας επιθυμεί να αναφέρει τα ακόλουθα:

1. Ως γενικό σχόλιο, παρατηρούμε ότι οι εν λόγω Ευρωπαϊκές Οδηγίες έχουν θεσπιστεί με σκοπό την παροχή προστασίας στους δικαιούχους των δικαιωμάτων και η συνεχιζόμενη τάση ενίσχυσης των δικαιωμάτων τους έχει ως έμμεσο αποτέλεσμα την αύξηση των τελών που θα πρέπει να καταβάλλονται από τους χρήστες των εν λόγω δικαιωμάτων και κατά συνέπεια και από τις ξενοδοχειακές μονάδες-Μέλη του Συνδέσμου μας προς τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης.
2. Τα άρθρα τα οποία θεωρούμε ότι επηρεάζουν δυσμενώς τα Μέλη μας είναι τα 18Α, 23, 24 και 28.
3. Συναφώς επαναλαμβάνουμε ότι απαιτείται η συγκρότηση της Αρχής Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων η οποία θα είναι επιφορτισμένη με την εξουσία να ελέγχει κατά πόσο οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης τηρούν τις πρόνοιες του περί της Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων, καθώς και για τη χορήγηση Πολυεδαφικών Αδειών για Επιγραμμικές Χρήσεις Μουσικών Έργων Νόμου του 2017 (Ν.65(Ι)/2017), ο οποίος διέπει τη λειτουργία τους στην Κυπριακή Δημοκρατία.

Με φιλικούς χαιρετισμούς

Φιλόκυπρος Ρουσουνίδης
Γενικός Διευθυντής

Κοιν. - Γενικό Διευθυντή
Υπουργείου Ενέργειας,
Εμπ. & Βιομηχανίας
- Πρόεδρο ΠΑΣΥΞΕ

ΦΡ/ΦΟ

Ταχ. Θυρ. 24772, 1303 ΛΕΥΚΩΣΙΑ
Τηλ. 22452820, Τέλεφαξ: 22375460
E-mail: cha@cyprushotelassociation.org
Web-site: www.cyprushotelassociation.org

Αρ. α. 23/5/148

23 Σεπτεμβρίου 2020

κα Στ. Παπαϊωάννου
Προϊστάμενη Κλάδου Πνευματικής
& Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας
ΤΜΗΜΑ ΕΦΟΡΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ
& ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΗ
1427 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Αγαπητή κα Παπαϊωάννου

Ο περί του Δικαιώματος Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων Νόμος - Εναρμόνιση Νομοθεσίας με τις Οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) 789/2019 και (ΕΕ) 790/2019

Σε συνέχεια της επιστολής σας ημερ. 25/9/20 αναφορικά με το πιο πάνω θέμα και σε ανταπόκριση στην έκκληση σας, ο Σύνδεσμος μας επιθυμεί να αναφέρει πιο κάτω τους λόγους που τα Άρθρα 18Α, 23 και 24 του προσχεδίου του Νομοσχεδίου, θεωρεί ότι επηρεάζουν τα Μέλη του:

Άρθρο 18Α

Ενόψει του ότι το άρθρο 18Α προνοεί για την χορήγηση συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ, θεωρούμε ότι το εν λόγω άρθρο δύναται να επηρεάσει ενδεχομένως τα Μέλη μας, αφού προνοεί ότι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος συνάπτει συμφωνία με δικαιούχους πνευματικών δικαιωμάτων για την εκμετάλλευση των έργων τους, δύναται να εκπροσωπεί τα δικαιώματα των δικαιούχων για τα οποία δεν τους έχει παρασχεθεί εξουσιοδότηση και θεωρητικά, οι εν λόγω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δύνανται να απαιτούν και την είσπραξη δικαιωμάτων από τους χρήστες για αυτά τα δικαιώματα.

Το δικαίωμα των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης για είσπραξη τελών για την χρήση πνευματικών δικαιωμάτων για τα οποία δεν τους έχει παρασχεθεί σχετική εξουσιοδότηση από τους δικαιούχους αυτών δημιουργεί μια αρνητική εξέλιξη που ανακύπτει από την ανεξέλεγκτη επίκληση του πιο πάνω μηχανισμού χορήγησης αδειών από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης οι οποίοι θα αξιώνουν πληρωμή για έργα τα οποία δεν θα έχουν εξουσιοδότηση να διαχειρίζονται από τους δικαιούχους αυτών.

Άρθρο 23

Τα άρθρα 23-27 πρέπει να εξεταστούν συνολικά λόγω του ότι εμπίπτουν κάτω από την ενότητα η οποία σχετίζεται με το εύλογο της αμοιβής στις συμβάσεις εκμετάλλευσης των δημιουργών και ερμηνευτών. Σημειώνεται ότι η ενότητα αυτή θεσπίστηκε για να παρέχει προστασία στους δημιουργούς και ερμηνευτές και όχι στους χρήστες των ερμηνειών και δημιουργιών τους.

Ταχ. Θυρ. 24772, 1303 ΛΕΥΚΩΣΙΑ
Τηλ. 22452820, Τέλεφαξ: 22375460
E-mail: cha@cyprushotelassociation.org
Web-site: www.cyprushotelassociation.org

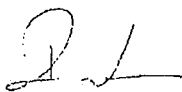
Με το άρθρο 23 εισάγεται η αρχή της δέουσας και αναλογικής αμοιβής την οποία οι ερμηνευτές και δημιουργοί δικαιούνται να λαμβάνουν. Κρίνουμε όμως ότι το άρθρο αυτό επηρεάζει τα δικαιώματα των Μελών μας επειδή δεν παρέχονται τα απαραίτητα κριτήρια για τον ορθό προσδιορισμό του τι μπορεί να θεωρείται δέουσα και αναλογική αμοιβή.

Άρθρο 24

Το άρθρο 24 επιβάλλει την υποχρέωση στα μέρη που οι ερμηνευτές και δημιουργοί χορήγησαν άδεια ή έχουν μεταβιβάσει τα δικαιώματά τους ή στους νόμιμους διαδόχους τους, να προμηθεύουν τους δημιουργούς και ερμηνευτές τακτικά και τουλάχιστον μια φορά τον χρόνο, σχετικές και επαρκείς πληροφορίες σχετικά με την εκμετάλλευση των έργων τους και ιδιαίτερα όσον αφορά: τους τρόπους εκμετάλλευσης των έργων τους, όλα τα έσοδα που προέκυψαν και την οφειλόμενη αμοιβή. Θεωρούμε ότι τα Μέλη μας επηρεάζονται από την εν λόγω υποχρέωση, αφού μπορούν να θεωρηθούν ως πρόσωπα στα οποία χορηγήθηκε άδεια χρήσης των εν λόγω έργων.

Για το Άρθρο 28 (ως αναφέρθηκε στην επιστολή μας ημερ. 5/8/20) τελικά δεν έχουμε σχόλια.

Με φιλικούς χαιρετισμούς

Φιλόκυπρος Ραουσούνιδης
Γενικός Διευθυντής

ΦΡ/ΦΟ

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΕΜΠΟΡΙΟΥ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΤΜΗΜΑ ΕΦΟΡΟΥ
ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΚΑΙ
ΕΠΙΣΗΜΟΥ
ΠΑΡΑΛΗΠΤΗ
1427 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Αρ. Φακ.: 8.14.005
Αρ. Τηλ: 22404386
Αρ. Φαξ: 22304887
E-mail: deptcomp@drcor.mcit.gov.cy
or eterion@drcor.mcit.gov.cy

25 Αυγούστου 2020

Κος Φιλόκυπρος Ρουσούνδης
Γενικό Διευθυντή
ΠΑΣΥΞΕ

ΕΦ. ΕΤΑΙΡ. & ΕΠ. ΠΑΡ/ΠΤΗΣ

(Μέσω Εφόρου Εταιρειών & Επίσημου Παραλήπτη)

26.8.2020

Θέμα: Ο περί του Δικαιώματος Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων Νόμος-
Εναρμόνιση Νομοθεσίας με τις Οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ)
789/2019 και (ΕΕ) 790/2019

Αναφέρομαι στην επιστολή σας ημερομηνίας 05/08/2020, με αριθμό αναφοράς 23/5/128 όπου μας αποστείλατε τις απόψεις σας για την πιο πάνω εναρμονιστική νομοθεσία και παρακαλώ όπως αναφέρετε τους λόγους που τα σχεπικά άρθρα του προσχεδίου του νομοσχεδίου, επηρεάζουν δυσμενώς τα μέλη της συντεχνίας σας. (Τα άρθρα αυτά αναφέρονται στην Παράγραφο 2 της επιστολής σας).

Παρακαλώ όπως έχω την απάντησή σας το αργότερο μέχρι τις 25 Σεπτεμβρίου 2020.

.../2

Σταύρος Παπαϊωάννου

Ανώτερος Λειτουργός ΕΕΕΠ
Προϊσταμένη Κλάδου
Πνευματικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας

Για Έφορο Εταιρειών και
Επίσημο Παραλήπτη

08.08.2021

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Γραφείο Γενικού Διευθυντή

Αρ. Φακ.:8.8.01

4 Αυγούστου 2020

Έφορος Εταιρειών και Επίσημου Παραλήπτη

12/8/2020

Κανονισμοί και Έντυπα για τη λειτουργία της Αρχής Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων

Αναφορικά με το πιο πάνω θέμα και σε απάντηση επιστολής σας, αρ. φακ. 08.08.004, ημερομηνίας 17 Ιουνίου 2020, για απόψεις σχετικά με προσχέδιο το οποίο εναρμονίζει και ενσωματώνει στον υφιστάμενο περί του Δικαιώματος Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενών Δικαιωμάτων Νόμο του 1976 (59/1976), τις πρόσφατες Οδηγίες της ΕΕ, σας ενημερώνουμε ότι το Υπουργείο Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας δεν έχει οποιεσδήποτε παρατηρήσεις και συμφωνεί με το περιεχόμενο του προσχεδίου.

2. Είμαστε στη διάθεσή σας για περαιτέρω διευκρινίσεις.

Μάριος Παναγίδης
Γενικός Διευθυντής

Κα Σ.Π.
12/8/2020

Noted.
FF
24/8/2020

Ημετ. Αναφ.: 32-20 / AAA

Έντιμη κα. Νατάσα Πηλείδου
Υπουργό Ενέργειας, Εμπορίου και Βιομηχανίας
Ανδρέα Αραούζου 6
1421 Λευκωσία

Κοινοποίηση με διπλοσυστημένο ταχυδρομείο προς:

Έντιμο κ. Γιώργο Λ. Σαββίδη
Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας
Απελλή 1
1403 Λευκωσία

Έντιμο κ. Κωνσταντίνο Πετρίδη
Υπουργό Οικονομικών
Γωνία Μιχαήλ Καραολή & Γρηγόρη Αυξεντίου
1439 Λευκωσία

Έντιμο κ. Κυριάκο Κόκκινο
Υφυπουργό Έρευνας, Καινοτομίας και Ψηφιακής Πολιτικής
Λεωφόρος Βύρωνος 29
1096 Λευκωσία

Έντιμο κ. Τάκη Κληρίδη
Πρόεδρο του Συμβουλίου Οικονομίας και Ανταγωνιστικότητας Κύπρου
Λεωφόρος Βύρωνος 29
1096 Λευκωσία

8 Φεβρουαρίου 2021

Έντιμη κα Υπουργέ

Ενσωμάτωση Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17^{ης} Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην Ψηφιακή Ενιαία Αγορά (η «Οδηγία»)

Ενεργούμε για την Google LLC και τις θυγατρικές της (η «Google») και αναφερόμαστε στη διαδικασία ενσωμάτωσης της Οδηγίας στην Κυπριακή έννομη τάξη (η «Ενσωμάτωση»).

Τσας Π.Δ.Α για μετέταξε / ερωτήσεις

Νικηταρά 9 Τηλ: +357 22 053 333
Άγιοι Ομολογητές Φαξ: +357 22 053 330
1080 Λευκωσία info@amc.law
Κύπρος amc.law

NR 16/2/21

Αντιλαμβανόμαστε πως πρόθεση είναι όπως η Ενσωμάτωση πραγματοποιηθεί νομοθετικά δια της τροποποίησης του περί του Δικαιώματος Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων Νόμου του 1976, ως τροποποιήθηκε (ο «**Νόμος Πνευματικής Ιδιοκτησίας**»), δια μέσου σχετικού νομοσχεδίου το οποίο θα προωθηθεί προς τη Βουλή των Αντιπροσώπων για τη σχετική διεργασία και ψηφοφορία. Προσχέδιο του εν λόγω νομοσχεδίου μας κοινοποιήθηκε τον περασμένο Ιούλιο από το Γραφείο Πνευματικής Ιδιοκτησίας του Τμήματος Εφόρου Εταιρειών και Επισήμου Παραλήπτη (το «**Νομοσχέδιο**»).

Η Google συμμερίζεται το δικό σας ενδιαφέρον καθώς και αυτό της Κυβέρνησης για την επίτευξη μιας συναφούς και αποτελεσματικής Ενσωμάτωσης. Η Google δεσμεύεται να διευκολύνει τις προσπάθειες της Κυβέρνησης για να διασφαλίσει όπως το κυπριακό πλαίσιο που αφορά τα ψηφιακά δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας θα συνεχίσει να παρέχει αποτελεσματική προστασία των δικαιωμάτων αυτών και θα επιτρέψει στη δημιουργική οικονομία να αναπτυχθεί. Προς αυτή την κατεύθυνση, είμαστε στην ευχάριστη θέση να μοιραστούμε μαζί σας τις απόψεις μας επί της Ενσωμάτωσης.

Η υποβλητή μας ημερομηνίας 31 Ιουλίου 2020 προς το Γραφείο Πνευματικής Ιδιοκτησίας του Εφόρου Εταιρειών και του Επισήμου Παραλήπτη ανέπτυξε τις απόψεις και εισηγήσεις της Google σχετικά με την Ενσωμάτωση. Σε συνέχεια της εν λόγω υποβολής σας αποστέλλουμε τις εισηγήσεις μας σε σχέση με ορισμένες πτυχές του κειμένου του Νομοσχεδίου, οι οποίες ευσεβώς θεωρούμε πως εξυπηρετούν τη βελτίωση της Ενσωμάτωσης και την αποτελεσματική εναρμόνιση του Κυπριακού Δικαίου με το γράμμα και το πνεύμα της Οδηγίας.

Εσωκλείουμε υπό το **Παράρτημα Α** της παρούσας επιστολής επεξηγηματικό σημείωμα με αιτιολογήσεις για τις προτεινόμενες τροποποιήσεις μας στο Νομοσχέδιο. Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις στο κείμενο του Νομοσχεδίου παρατίθενται (σε **έμφαση**) στο **Παράρτημα Β** της παρούσας, με παράθεση μόνο των διατάξεων του Νομοσχεδίου που αφορούν οι προτεινόμενες τροποποιήσεις μας.

Θα θέλαμε να εφιστήσουμε ιδιαίτερα την προσοχή σας σε ένα κρίσιμο σημείο στο πλαίσιο της Ενσωμάτωσης και συγκεκριμένα στο λανθασμένο λεκτικό που χρησιμοποιείται στο προτεινόμενο άρθρο 22 που επιθυμεί να εισαγάγει το Νομοσχέδιο και παρατίθεται στο **Παράρτημα Β**. Το προτεινόμενο άρθρο 22 αποσκοπεί στην ενσωμάτωση του Άρθρου 17 της Οδηγίας και επαναλαμβάνει την ελληνική εκδοχή της Οδηγίας. Ωστόσο, όπως επισημάνθηκε πρόσφατα σε ακαδημαϊκή βιβλιογραφία,¹ η ίδια η ελληνική εκδοχή της Οδηγίας έχει λανθασμένα μεταφράσει την αγγλική φράση «*best efforts*» ως «**κάθε δυνατή προσπάθεια**» στα ελληνικά.

Η έκφραση αυτή («**κάθε δυνατή προσπάθεια**») αποκλίνει τόσο από την αγγλική εκδοχή της Οδηγίας (ήτοι το κείμενο που χρησιμοποιήθηκε στις διαπραγματεύσεις για την Οδηγία) όσο και από άλλες εκδοχές της Οδηγίας, συμπεριλαμβανομένης της γαλλικής («*meilleurs efforts*»). Η χρήση της έκφρασης «**κάθε δυνατή προσπάθεια**» θα ήταν προβληματική, καθότι προχωρά πέραν του προτύπου των «*best efforts*» που συμφωνήθηκε σε Ενωσιακό επίπεδο, θα αποτελούσε δε ουσιαστική αποχώρηση από το γράμμα του Άρθρου 17 και θα στρέβλωνε το πνεύμα τόσο του άρθρου 17 όσο και της Οδηγίας στο σύνολό της.

¹ Παρακαλούμε δείτε, μεταξύ άλλων, Larroyed, Aline, When Translations Shape Legal Systems: How Misguided Translations Impact Users and Lead to Inaccurate Transposition – The Case of ‘Best Efforts’ Under Article 17 DCDSM (30 Νοεμβρίου 2020). Διαθέσιμο στο SSRN: <https://ssrn.com/abstract=3740066>.

Η χρήση της εν λόγω έκφρασης θα ήταν επίσης παραπλανητική, καθότι θα μπορούσε να ερμηνευθεί ως να αφαιρεί το στοιχείο της αναλογικότητας. Αυτή θα ήταν μια θεμελιώδης αλλαγή και ελλοχεύει τον κίνδυνο να ωθηθούν οι πλατφόρμες στην υιοθέτηση μιας διασταλτικής ερμηνείας και συνεπώς να εμποδίζουν τους χρήστες από του να αναρτούν ένα μεγάλο εύρος ψηφιακού περιεχομένου, σε μια προσπάθεια των πλατφόρμων να προστατευθούν από πιθανές κυρώσεις που θα προέκυπταν από τέτοια ερμηνεία. Κάτι τέτοιο θα ήταν επίσης εναρμονιστικά επιζήμιο και θα διακινδύνευε τον κατακερματισμό της Ενιαίας Αγοράς.

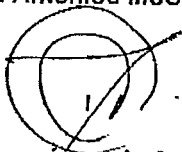
Όπως εξηγούμε στο *Παράρτημα Α*, πιστεύουμε πως το ζήτημα αυτό πηγάζει από την εσφαλμένη μετάφραση της φράσης «*best efforts*» ως «*κάθε δυνατή προσπάθεια*». Το πρόβλημα μετάφρασης δεν είναι μοναδικό στην ελληνική έκδοση της Οδηγίας. Παρόμοιο πρόβλημα προέκυψε στην Ολλανδία, στην Κροατία και στη Γερμανία: στην ολλανδική, κροατική και γερμανική έκδοση της Οδηγίας, η λέξη «*best*» είχε μεταφραστεί λανθασμένα ως «*όλες*» («*alles*», «*sve*» και «*alle*», αντίστοιχα), αλλά οι Κυβερνήσεις της Ολλανδίας, της Κροατίας και της Γερμανίας ορθά αποφάσισαν να χρησιμοποιήσουν διαφορετικό λεκτικό στην δική τους ενσωμάτωση του Άρθρου 17(4), για την ορθή μετάφραση του προτύπου των «*best efforts*».

Για τους λόγους αυτούς, προτρέπουμε την Κυβέρνηση να χρησιμοποιήσει στο Νομοσχέδιο είτε την εγγύτερη έκφραση «*εύλογες προσπάθειες*»,² ή την κυριολεκτική μετάφραση της φράσης «*best efforts*», ήτοι «*καλύτερες προσπάθειες*», ακόμη και εάν η κυριολεκτική μετάφραση ίσως συνεπάγεται γλωσσολογική ξενοποίηση.

Η Google εκτιμά την ευκαιρία που της δίνεται για να μοιραστεί τις απόψεις της με εσάς και άλλες κυπριακές αρχές που επιβλέπουν την Ενσωμάτωση. Οι υποβολές μας γίνονται στο πλαίσιο της θετικής κοινωνικής, οικονομικής και πολιτιστικής συνεισφοράς της Google, επισημαίνοντας ταυτόχρονα την επένδυση της Google σε τεχνικές λύσεις και λύσεις αδειοδότησης οι οποίες προστατεύουν τα έργα πνευματικής ιδιοκτησίας, προσδίδουν στους δικαιούχους τον έλεγχο των έργων τους και αναπτύσσουν νέες ροές εσόδων για το περιεχόμενο που αναρτάται διαδικτυακά. Δια μέσου της δημιουργίας νέων και αυξανόμενων ροών εσόδων και επιτρέποντας στους Κύπριους δημιουργούς να απευθυνθούν στο διεθνές κοινό, οι ψηφιακές υπηρεσίες έχουν καταστεί κεντρικό και σημαντικό μέρος της δημιουργικής οικονομίας.

Θα σας ήμασταν ευγνώμονες εάν μας δίνετε την ευκαιρία να επεκταθούμε επί των κύριων σημείων της υποβολής μας κατά τη διάρκεια μιας συνάντησης μαζί σας.

Με εκτίμηση
για **Antonίου McCollum & Co.**

Αναστάσιος Α. Αντωνίου
Δικηγόρος / Συνέταιρος

² Παρακαλούμε δείτε την αιτιολόγηση για αυτή την εισήγηση στην παράγραφο 5.3 του Παραρτήματος Α.

Παράρτημα Α

**Επεξηγηματικό σημείωμα για προτεινόμενες
τροποποιήσεις στο Νομοσχέδιο**

1. ΟΡΙΣΜΟΙ

1.1 Εναρμονίζοντας τον ορισμό της «έκδοσης τύπου» (press publication)

Η αιτιολογική σκέψη 54 της Οδηγίας προβλέπει την υποκείμενη πρόθεση του νομοθέτη της Ένωσης να παράσχει νομική προστασία για εκδόσεις τύπου για διαδικτυακή χρήση από παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας και δηλώνει ότι:

«Ο ελεύθερος και πολυφωνικός τύπος είναι απαραίτητος για να διασφαλίζεται η ποιοτική δημοσιογραφία και η πρόσβαση των πολιτών στην ενημέρωση. Συμβάλλει καθοριστικά στον δημόσιο διάλογο και την ορθή λειτουργία της δημοκρατικής κοινωνίας».

Η ορθή λειτουργία μιας δημοκρατικής κοινωνίας και η πρόσβαση στην ενημέρωση είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με τις ειδήσεις – ή την επικαιρότητα – και η Οδηγία εστιάζει σε αυτό τον τύπο περιεχομένου. Εάν η έννοια των «ειδήσεων» επεκταθεί για να καλύψει γενικές πληροφορίες, όπως συνταγές ή μενού, τότε θα προέκυπτε πραγματικός κίνδυνος αποδυνάμωσης των ωφελημάτων που δημιουργούνται από εκείνους που συλλέγουν και διανέμουν τις κεντρικές για τη δημοκρατική διεργασία ειδήσεις.

Η αιτιολογική σκέψη 56 διευκρινίζει ότι η προστασία που παρέχεται στις εκδόσεις τύπου δεν πρέπει να «αφορά ιστοτόπους, όπως ιστολόγια, που παρέχουν πληροφορίες ως τμήμα μιας δραστηριότητας η οποία δεν εκτελείται στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας, συντακτικής ευθύνης και ελέγχου ενός παρόχου υπηρεσιών, όπως για παράδειγμα ενός εκδότη ειδήσεων». Αυτό ξεκαθαρίζει περαιτέρω, κατά την άποψή μας, πως η «έκδοση τύπου» συνδέεται συγκεκριμένα με τη μετάδοση περιεχομένου ειδήσεων/ επικαιρότητας.

Περαιτέρω, ο ορισμός διευκρινίζει πως μια «έκδοση τύπου» πρέπει να *«απαρτίζεται κυρίως από λογοτεχνικά έργα δημοσιογραφικής φύσεως»*. Στην κυπριακή έννομη τάξη, η «δημοσιογραφική φύση» – η οποία πρέπει να είναι κύριο συστατικό μιας «έκδοσης τύπου» – είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τη μετάδοση ειδήσεων και επικαιρότητας. Η άσκηση της δημοσιογραφίας στην Κύπρο είναι ρυθμιζόμενη δραστηριότητα και αφορά τη μετάδοση ειδήσεων και επικαιρότητας.¹

Για να ευθυγραμμίσουμε τον ορισμό της «έκδοσης τύπου» με τις προθέσεις της Οδηγίας (όπως περιγράψαμε πιο πάνω) καθώς και με την ισχύουσα Κυπριακή νομοθεσία, προτείνουμε όπως ο ορισμός της «έκδοσης τύπου» τροποποιηθεί όπως περιγράφεται στο Παράρτημα Α.

1.2 Εναρμονίζοντας τον ορισμό του «πάρoχου επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου» (online content-sharing service provider)

Ο όρος «επιγραμμική αγορά» μόλις πρόσφατα (12 Αυγούστου 2020) εισάχθηκε ρητά στην κυπριακή έννομη τάξη, σύμφωνα με τις διατάξεις του περί Ασφάλειας Δικτύων και Συστημάτων Πληροφοριών Νόμου του 2020 (ο «Νόμος NIS»). Ο Νόμος NIS εναρμόνισε την Οδηγία (ΕΕ) 2016/1148 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 6ης Ιουλίου 2016 σχετικά με μέτρα για υψηλό κοινό επίπεδο ασφάλειας συστημάτων δικτύου και πληροφοριών σε ολόκληρη την Ένωση (η «Οδηγία NIS»). Η Οδηγία NIS επίσης διευκρινίζει, στην αιτιολογική σκέψη 15 αυτής, πως τα *«καταστήματα ηλεκτρονικών εφαρμογών [application stores] που λειτουργούν ως επιγραμμικά καταστήματα για την ψηφιακή διανομή εφαρμογών ή προγραμμάτων λογισμικού τρίτων νοούνται ως είδος επιγραμμικής αγοράς»*.

¹ Παρακαλούμε βλ. ορισμός του «δημοσιογράφου» στο άρθρο 2 του περί Τύπου Νόμου του 1989 (Ν. 145/1989), ως έχει τροποποιηθεί.

Ως εκ τούτου, η άποψή μας είναι ότι η ασφάλεια δικαίου θα εξυπηρετούνταν καλύτερα εάν ο όρος «επιγραμματική αγορά» συνδεθεί με τον ορισμό που δίδεται σε αυτόν υπό τις διατάξεις του Νόμου NIS και της Οδηγίας NIS και όπως συμπεριλάβει ρητά τα καταστήματα ηλεκτρονικών εφαρμογών (app stores).

2. ΕΞΟΡΥΞΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ (TEXT AND DATA MINING)

2.1 Ενσωμάτωση της εξαίρεσης του Άρθρου 2 της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ σχετικά με την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας

Το Άρθρο 3(1) της Οδηγίας απαιτεί την παροχή από τα Κράτη Μέλη εξαίρεσης στα δικαιώματα που προνοούνται υπό το Άρθρο 2 της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ.

Θα πρέπει πρώτα να σημειώσουμε πως το σχετικό άρθρο του Νόμου Πνευματικής Ιδιοκτησίας το οποίο ενσωματώνει το Άρθρο 2 της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ (το «Δικαίωμα Αναπαραγωγής») είναι το άρθρο 7 και όχι το άρθρο 7ΣΤ, όπως αναφέρεται στο Νομοσχέδιο. Το άρθρο 7ΣΤ του Νομοσχεδίου ενσωματώνει το Άρθρο 3 της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ (Δικαίωμα παρουσίασης έργων στο κοινό και δικαίωμα διάθεσης άλλων αντικειμένων στο κοινό).

Το Άρθρο 5(3)(α) της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ προβλέπει για την ελευθερία των Κρατών Μελών να ρυθμίσουν εξαίρεση ή περιορισμό στη χρήση του Δικαιώματος Αναπαραγωγής, με μοναδικό σκοπό την απεικόνιση για διδασκαλία ή επιστημονική έρευνα. Η Κύπρος άσκησε τα δικαιώματά της σύμφωνα με το Άρθρο 5(3)(α) της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ και ενσωμάτωσε την εν λόγω εξαίρεση στο άρθρο 7(2) του Νόμου Πνευματικής Ιδιοκτησίας.

Η Οδηγία, υπό το Άρθρο 24, τροποποιεί το Άρθρο 5(3)(α) της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ, δια της προσθήκης της φράσης «με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων και περιορισμών που προβλέπονται στην [Οδηγία]» στο τέλος.

Ως εκ τούτου, η εξαίρεση στο Δικαίωμα Αναπαραγωγής που προβλέπεται στο Άρθρο 5(3)(α) της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ δεν θα πρέπει να θίγει την αποτελεσματική ενσωμάτωση του Άρθρου 3(1) της Οδηγίας (ή οποιωνδήποτε άλλων «εξαιρέσεων ή περιορισμών» υπό την Οδηγία).

Εισηγούμαστε λοιπόν την προσθήκη μιας εξαίρεσης στο άρθρο 7(2) του Νόμου Πνευματικής Ιδιοκτησίας, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η εξαίρεση για την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας ενσωματωθεί με ακρίβεια. Συγκεκριμένα, προτείνουμε την προσθήκη μιας νέας παραγράφου στο εδάφιο (2) του άρθρου 7 (δηλαδή στη λίστα των εξαιρέσεων της παραγράφου (1) του άρθρου 7), που να αντικατοπτρίζει το λεκτικό της Οδηγίας.

2.2 Ενσωμάτωση της εξαίρεσης των Άρθρων 5(α) και 7(1) της Οδηγίας 96/9/ΕΚ και του Άρθρου 15(1) της Οδηγίας σχετικά με την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων

Το Άρθρο 3(1) της Οδηγίας απαιτεί από τα Κράτη Μέλη να ενσωματώσουν εξαίρεση ή περιορισμό στα δικαιώματα που προνοούνται στα Άρθρα 5(α) και 7(1) της Οδηγίας 96/9/ΕΚ και το Άρθρο 15(1) της Οδηγίας.

Το λεκτικό του Νομοσχεδίου ως έχει δεν φαίνεται να ενσωματώνει επαρκώς το Άρθρο 4(1) της Οδηγίας, καθώς δεν συνδέει τις εξαιρέσεις με οποιαδήποτε άλλη διάταξη, δηλαδή οι εξαιρέσεις δεν συνδέονται με «τις αναπαραγωγές και τις εξαγωγές νόμιμα προσβάσιμων έργων και άλλων αντικειμένων για σκοπούς εξόρυξης κειμένου και δεδομένων».

Επίσης, η πρώτη, δεύτερη και τρίτη παράγραφος που περιέχονται στο Νομοσχέδιο ορίζουν τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο Άρθρο 4(1) της Οδηγίας, ενώ οι διατάξεις των αντίστοιχων Ενωσιακών Οδηγιών που αναφέρονται στο Άρθρο 4(1) της Οδηγίας έχουν ήδη ενσωματωθεί στο Κυπριακό Δίκαιο και μπορούν να συνδεθούν με τις εφαρμοστέες νομοθετικές διατάξεις ενσωμάτωσης αντίστοιχα, ως αντικατοπτρίζεται στο προτεινόμενο λεκτικό υπό το Παράρτημα Β.

Εισηγούμαστε όπως η πρώτη, δεύτερη και τρίτη παράγραφος του προτεινόμενου λεκτικού στο άρθρο 16B του Νομοσχεδίου αντικατασταθούν στο σύνολό τους όπως εισηγούμαστε στο Παράρτημα Β.

3. ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ ΑΠΟ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΥΣ (ΑΡΘΡΟ 4(3) ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ)

Η αιτιολογική σκέψη 18 της Οδηγίας δηλώνει ότι: «Στην περίπτωση περιεχομένου που έχει καταστεί διαθέσιμο στο κοινό μέσω του διαδικτύου, θα πρέπει να θεωρείται κατάλληλη μόνο η διατήρηση των εν λόγω δικαιωμάτων με τη χρήση μηχαναγνώσιμων μέσων, συμπεριλαμβανομένων των μετα-δεδομένων (metadata) και των όρων και προϋποθέσεων ενός ιστοτόπου ή μιας υπηρεσίας. Άλλες χρήσεις δεν θα πρέπει να θίγονται από τη διατήρηση των δικαιωμάτων για σκοπούς εξόρυξης κειμένων και δεδομένων. Σε άλλες περιπτώσεις, μπορεί να θεωρηθεί ως ενδεδειγμένη η διατήρηση των δικαιωμάτων με άλλα μέσα, όπως οι συμβατικές συμφωνίες ή η μονομερής δήλωση».

Για να λειτουργήσει η εξαίρεση της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων όπως προορίζεται και σε εναρμόνιση με την αιτιολογική σκέψη 18, οι χρήστες που επιδιώκουν να εξορύξουν περιεχόμενο προσβάσιμο στο διαδίκτυο θα πρέπει να είναι σε θέση να ταυτοποιήσουν επιφυλάξεις που είναι σαφείς, ξεκάθαρες και ευανάγνωστες σε κλίμακα και ευανάγνωστες από εργαλεία τεχνητής νοημοσύνης (artificial intelligence). Η επιφύλαξη δικαιωμάτων πρέπει να εξισορροπείται έναντι της γενικής ανάγκης ανάπτυξης τεχνολογιών τεχνητής νοημοσύνης και πρόσβασης σε ποιοτικά δεδομένα, τα οποία και τα δύο έχουν επισημανθεί στη Λευκή Βίβλο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την τεχνητή νοημοσύνη.²

Η αιτιολογική σκέψη 18 υπογραμμίζει επίσης την πρόκληση της ανασφάλειας δικαίου σε ότι αφορά την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων: «Ταυτόχρονα, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι οι χρήστες εξόρυξης κειμένων και δεδομένων μπορεί να έρθουν αντιμέτωποι με ανασφάλεια δικαίου ως προς το αν οι αναπαραγωγές και οι εξαγωγές που πραγματοποιούνται για σκοπούς εξόρυξης κειμένων και δεδομένων μπορούν να διενεργηθούν επί έργων στα οποία η πρόσβαση είναι νόμιμη ή άλλων αντικειμένων προστασίας...».

Ευσεβώς υποβάλουμε πως μια αποτελεσματική ενσωμάτωση που θα συνεπαγόταν ασφάλεια δικαίου θα καθιστούσε σαφές πως η γενική γλώσσα σε έναν ιστότοπο (website) ή σε όρους και τις προϋποθέσεις (terms and conditions) δεν θα πρέπει να θεωρείται κατάλληλο μέσο για την έκφραση κάποιας επιφύλαξης, στο βαθμό που δεν είναι μηχαναγνώσιμα (machine readable). Επιπλέον, θα ήταν χρήσιμο να οριστεί με σαφήνεια πως μια επιφύλαξη δύναται να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από τον δικαιούχο.

4. ΑΡΘΡΟ 15 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ

4.1 Ενσωμάτωση της εξαίρεσης για τοποθέτησης υπερσυνδέσμων (hyperlinking) (τρίτη παράγραφος Άρθρου 15(1))

² EC White Paper "On Artificial Intelligence - A European approach to excellence and trust", διαθέσιμο στον ακόλουθο σύνδεσμο: https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/commission-white-paper-artificial-intelligence-feb2020_en.pdf

Το Άρθρο 15 εξαιρεί την «πράξη τοποθέτησης υπερσυνδέσμων» από το πεδίο εφαρμογής των δικαιωμάτων των εκδοτών. Ενώ η αρχική πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την Οδηγία εξαιρούσε τους υπερσυνδέσμους (hyperlinks) μόνο στο βαθμό που δεν ισοδυναμούσαν με παρουσίαση προς το κοινό, το τελικό κείμενο της Οδηγίας προβλέπει μια άνευ όρων εξαίρεση των υπερσυνδέσμων από το πεδίο εφαρμογής του Άρθρου 15.

Η πρόθεση του Ενωσιακού νομοθέτη είναι ξεκάθαρη: τα νέα δικαιώματα υπό το Άρθρο 15 δεν πρέπει να τυγχάνουν επίκλησης για την αποτροπή τοποθέτησης υπερσυνδέσμων.

Ακόμη, η έννοια των υπερσυνδέσμων πρέπει να γίνει αντιληπτή ως ευρεία, λαμβάνοντας υπόψη την έννοια του όρου στην καθημερινή γλώσσα και τον σκοπό της εν λόγω εξαίρεσης. Οι υπερσύνδεσμοι θα πρέπει να τυγχάνουν εξαίρεσης ανεξαρτήτως μορφής (δηλαδή, υπερσύνδεσμοι υπό τη μορφή λέξεων, εικόνων, κλπ.).

Κατά την άποψή μας, η απαίτηση για ασφάλεια δικαίου, κύριο μέλημα στο προσέτιμο της Οδηγίας, θα εξυπηρετηθεί εάν το προτεινόμενο άρθρο 21Α(1) τροποποιηθεί σύμφωνα με το Παράρτημα Β.

4.2 Ενσωμάτωση της εξαίρεσης για πολύ σύντομα αποσπάσματα (short extracts) (τέταρτη παράγραφος του Άρθρου 15(1))

4.2.1 Η έννοια των «πολύ σύντομων αποσπασμάτων» (short extracts)

Η αιτιολογική σκέψη 58 της Οδηγίας δηλώνει ότι: *«είναι απίθανο η χρήση μεμονωμένων λέξεων ή πολύ σύντομων αποσπασμάτων εκδόσεων τύπου από παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας να μπορεί να υπονομεύσει τις επενδύσεις που πραγματοποιούνται από τους εκδότες τύπου για την παραγωγή του περιεχομένου».*

Η αιτιολογική σκέψη 57 διευκρινίζει ότι τα δικαιώματα των εκδοτών τύπου *«...δεν θα πρέπει επίσης να επεκτείνονται σε απλά γεγονότα που αναφέρονται στα δημοσιεύματα του τύπου».*

Λόγω του ότι οι τίτλοι, οι επικεφαλίδες και οι περιλήψεις επινοούνται από τους εκδότες ακριβώς για να προσελκύσουν τους αναγνώστες να διαβάσουν ολόκληρο το άρθρο, η χρήση τίτλων / επικεφαλίδων και «σύντομων αποσπασμάτων» δεν υπονομεύει την αξία των δικαιωμάτων των εκδοτών (το αντίθετο μάλιστα, προσελκύει τον αναγνώστη στο περιεχόμενό τους).

Επομένως, τα «πολύ σύντομα αποσπάσματα» που χρησιμοποιούνται για να γίνει αναφορά σε ένα δημοσίευμα ή για μια σύντομη περιγραφή ή την προεπισκόπηση ενός δημοσιεύματος, δεν πρέπει να προστατεύονται. Ο περιορισμός που εφαρμόζεται στα σύντομα αποσπάσματα δεν θα πρέπει να περιορίζει άλλως πως επιτρεπόμενες χρήσεις, είτε λόγω της εφαρμογής μιας υπάρχουσας εξαίρεσης πνευματικών δικαιωμάτων, ή επειδή το απόσπασμα παρουσιάζει μη προστατευόμενα γεγονότα, ή επειδή είναι απαραίτητο όπως αναφέρεται ή να συνδέεται με ένα στοιχείο σε μια έκδοση τύπου (βλ. αιτιολογική σκέψη 57, Οδηγία).

Επίσης, δεδομένου του ότι οι εκδόσεις τύπου δύναται να περιλαμβάνουν κείμενο καθώς και εικόνες, τα «πολύ σύντομα αποσπάσματα» θα πρέπει, κατά την άποψή μας, να εκλαμβάνεται ότι περιλαμβάνουν προεπισκοπήσεις εικόνων ή βίντεο (thumbnails) καθώς και συνοδευτικούς συνδέσμους περιγραφικού κειμένου (snippets). Στον διαδικτυακό κόσμο, οι προεπισκοπήσεις (thumbnails) και οι συνοδευτικοί σύνδεσμοι περιγραφικού κειμένου (snippets) είναι ζωτικής σημασίας για την προσέλκυση του ενδιαφέροντος ενός χρήστη για μια δημοσίευση και έτσι χρησιμοποιούνται για να κατευθύνουν τη διαδικτυακή κυκλοφορία προς την έκδοση τύπου. Ως εκ τούτων, κατά την άποψή μας η συμπερίληψη των προεπισκοπήσεων (thumbnails) και των

συνοδευτικών συνδέσμων (snippets) στην έννοια των «πολύ σύντομων αποσπασμάτων» θα ενίσχυε και θα επιβράβευε την επένδυση των εκδοτών στο περιεχόμενό τους.

Για τους λόγους που επεξηγούνται πιο πάνω, δεν θεωρούμε ότι τα παραπάνω στοιχεία (οι τίτλοι, οι επικεφαλίδες, περιλήψεις, thumbnails, snippets) μπορούν να αντικαταστήσουν μια γνήσια έκδοση τύπου, στην οποία ο χρήστης θα πρέπει να αποκτήσει πρόσβαση και να διαβάσει. Τα στοιχεία που αναφέρονται πιο πάνω σε σχέση με τα «σύντομα αποσπάσματα» αντικατοπτρίζουν το πνεύμα της Οδηγίας, τις διαδικτυακές πραγματικότητες του τρόπου με τον οποίο παρουσιάζονται οι εκδόσεις τύπου σε χρήστες που αναζητούν τέτοιες δημοσιεύσεις και αποσκοπούν στη διασφάλιση της ασφάλειας δικαίου.

Εισηγούμαστε λοιπόν ότι η πιο κάτω φράση θα μπορούσε να προστεθεί στην εξαίρεση για τα σύντομα αποσπάσματα:

«...νοούμενου ότι τα εν λόγω στοιχεία ή ο συνδυασμός τους δεν αναπαράγουν ή αντικαθιστούν εν όλω τη σχετική έκδοση τύπου.»

Τα όσα αναφέρουμε ανωτέρω αποτελούν προσέγγιση την οποία έχουμε δει να υιοθετείται από τον Γάλλο νομοθέτη (Γαλλικός Νόμος 2019-775, Άρθρο 2).

4.2.2 Η εξαίρεση για «σύντομα αποσπάσματα» (short extracts)

Θα μπορούσε να λεχθεί πως τα «σύντομα αποσπάσματα» θα μπορούσαν να συγκριθούν με τα «αποσπάσματα» (quotations) που προβλέπονται στο Άρθρο 5(3)(δ) της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ. Το Άρθρο 5(3)(δ) της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ έδωσε στα Κράτη Μέλη τη δυνατότητα να εξαιρεθούν από την προστασία των αποσπασμάτων, ως εξής:

«παραθεση αποσπασμάτων με σκοπό την άσκηση κριτικής ή βιβλιοπαρουσίασης, υπό τον όρο ότι αφορούν έργο ή άλλα αντικείμενα τα οποία έχουν ήδη καταστεί νομίμως προσίτα στο κοινό, ότι αναφέρεται η πηγή, συμπεριλαμβανομένου του ονόματος του δημιουργού, εκτός εάν διαπιστωθεί ότι αυτό είναι αδύνατο και ότι η παράθεση αυτή είναι σύμφωνη με τα χρηστά ήθη και η έκτασή της δικαιολογείται ως εκ του σκοπού της».

Η Κύπρος προσάρμοσε την ενσωμάτωση της εν λόγω εξαίρεσης για τα «αποσπάσματα» του με τρόπο που παρέχει ασφάλεια δικαίου στην κυπριακή έννομη τάξη. Ειδικότερα, ο Νόμος Πνευματικής Ιδιοκτησίας ενσωμάτωσε το Άρθρο 5(3)(δ) της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ στο άρθρο 7(2)(στ), το οποίο εξαιρεί τα αποσπάσματα από την προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, ως ακολούθως:

«της παραθέσεως αποσπασμάτων από έργα, τα οποία δημοσιεύθηκαν, εφόσον αυτό δεν αντιβαίνει προς τη χρηστή πρακτική και εφόσον η έκταση αυτών δεν υπερβαίνει την έκταση που δικαιολογείται από το σκοπό αυτό, περιλαμβανομένης της παραθέσεως αποσπασμάτων από άρθρα εφημερίδων και περιοδικών υπό μορφή συνοψίσεως του τύπου, νοούμενου ότι γίνεται μνεία της πηγής προελεύσεως και του ονόματος του δημιουργού, το οποίο εμφανίζεται επί του έργου που χρησιμοποιείται με τον τρόπο αυτό»

Η Οδηγία προβλέπει στο Άρθρο 25, ότι ευρύτερες διατάξεις για χρήσεις ή πεδία που καλύπτονται από τις εξαιρέσεις ή τους περιορισμούς της Οδηγίας, οι οποίες διατάξεις είναι συμβατές με τις εξαιρέσεις ή τους περιορισμούς που προβλέπονται στις οδηγίες 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ, δύνανται να υιοθετηθούν ή να παραμείνουν σε ισχύ. Επιπλέον, το Άρθρο 15(3) της Οδηγίας ορίζει ότι τα

Άρθρα 5 μέχρι 8 της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ εφαρμόζονται *mutatis mutandis* όσον αφορά τα δικαιώματα που προβλέπονται στο Άρθρο 15(1) της Οδηγίας.

Όπως δηλώνεται στην αιτιολογική σκέψη 57 της Οδηγίας:

«Τα δικαιώματα που χορηγούνται στους εκδότες τύπου βάσει της παρούσας Οδηγίας θα πρέπει επίσης να υπόκεινται στις ίδιες διατάξεις σχετικά με τις εξαιρέσεις και τους περιορισμούς όπως αυτές που ισχύουν για τα δικαιώματα που προβλέπονται στην οδηγία 2001/29/ΕΚ, συμπεριλαμβανομένης της εξαίρεσης στην περίπτωση της παράθεσης αποσπασμάτων με σκοπό την άσκηση κριτικής ή βιβλιοπαρουσίασης, η οποία προβλέπεται στο Άρθρο 5(3)(δ) της εν λόγω Οδηγίας».

Ός εκ τούτου, είναι έκδηλο ότι τα δικαιώματα που χορηγούνται στους εκδότες τύπου σύμφωνα με την Οδηγία πρέπει να υπόκεινται στις ίδιες εξαιρέσεις με αυτές που εφαρμόζονται στα δικαιώματα που προβλέπονται στην Οδηγία 2001/29/ΕΚ (όπως ενσωματώθηκε στο Κυπριακό Δίκαιο), συμπεριλαμβανομένης της εξαίρεσης για αποσπάσματα (Άρθρο 5(3)(δ) της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ), που ενσωματώθηκε κάτω από το άρθρο 7(2)(στ) του Νόμου Πνευματικής Ιδιοκτησίας.

Με βάση τα παραπάνω, θα ήταν απόκλιση από το γράμμα και το πνεύμα του Άρθρου 15(3) της Οδηγίας εάν η (υποχρεωτική) εξαίρεση των σύντομων αποσπασμάτων στην τέταρτη παράγραφο του Άρθρου 15(1) ενσωματωνόταν πιο συσταλτικά από την υφιστάμενη ενσωμάτωση της (προαιρετικής) εξαίρεσης για τα αποσπάσματα που προβλέπεται στο Άρθρο 5(3)(δ) της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ.

Οι εξαιρέσεις υπό το άρθρο 7(2) του Νόμου Πνευματικής Ιδιοκτησίας θα πρέπει, συνεπώς, να ισχύουν για τα δικαιώματα που χορηγούνται στους εκδότες σύμφωνα με το Άρθρο 15(1) της Οδηγίας – αυτό είναι σαφές από τις διατάξεις του Άρθρου 15(3) και των αναφορών στην αιτιολογική σκέψη 57.

Τέλος, η αιτιολογική σκέψη 57 καθιστά επίσης σαφές ότι τα δικαιώματα των εκδοτών τύπου «...Δεν θα πρέπει επίσης να επεκτείνονται σε απλά γεγονότα που αναφέρονται στα δημοσιεύματα του τύπου».

5. ΑΡΘΡΟ 17 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ

5.1 Ενσωμάτωση προνοιών που σχετίζονται με άδειες (licence) από δικαιούχους (Άρθρο 17(1) και (2) της Οδηγίας)

Η δεύτερη παράγραφος του Άρθρου 17(1) δηλώνει ότι οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου («ΠΕΥΑΠ») πρέπει να λαμβάνουν «άδεια από τους δικαιούχους που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 2 της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ». Το εδάφια (1) και (2) του Άρθρου 3 της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ ενσωματώθηκαν στο Κυπριακό Δίκαιο υπό τα άρθρα 7(1)(α)(vii) και 7ΣΤ του Νόμου Πνευματικής Ιδιοκτησίας, αντίστοιχα, αντί στο άρθρο 10 που αναφέρεται στις προτεινόμενες υποπαραγράφους (2) και (3) του άρθρου 22 του Νομοσχεδίου. Θα εισηγηθούμε εϊόρθωση του σημείου αυτού στο λεκτικό που προτείνεται πιο κάτω.

(1) Δεν υπάρχει αυστηρή υποχρέωση σύναψης συμφωνίας αδειοδότησης (licence)

Η Οδηγία δεν επιβάλλει αυστηρή υποχρέωση σύναψης συμφωνίας αδειοδότησης, είτε σε ΠΕΥΑΠ είτε στον δικαιούχο. Αντιθέτως, η Οδηγία θεωρεί πως οι ΠΕΥΑΠ και οι δικαιούχοι ενδέχεται να μην

είναι πάντοτε σε θέση να συνάπτουν συμφωνίες και προβλέπει ότι η διαμεσολάβηση ενδεχομένως να είναι ένας τρόπος για να επιλυθεί η απουσία των διαπραγματεύσεων καλής πίστης.

Το Άρθρο 13 της Οδηγίας προβλέπει ότι «...τα μέρη που αντιμετωπίζουν δυσκολίες σχετικά με τη χορήγηση αδειών εκμετάλλευσης δικαιωμάτων όταν επιδιώκουν να συνάψουν συμφωνία με σκοπό τη διάθεση οπτικοακουστικών έργων σε υπηρεσίες διάθεσης βίντεο κατά παραγγελία μπορούν να στηρίζονται στη συνδρομή ενός αμερόληπτου οργάνου ή διαμεσολαβητών».

Επίσης, δεν απαιτείται από τους ΠΕΥΑΠ να συμφωνήσουν σε όρους με οποιονδήποτε ή με όλους, ούτε οι δικαιούχοι απαιτείται όπως χορηγούν άδεια σε κάθε ΠΕΥΑΠ ξεχωριστά. Θα ήταν αδύνατο – και συνεπώς δυσανάλογο – να αναμένεται πως ένας ΠΕΥΑΠ θα πρέπει να αναζητεί άδειες από τον κάθε ιδιοκτήτη προστατευόμενου έργου. Αντιθέτως, το Άρθρο 17(1) αποσκοπεί στην υλοποίηση καλόπιστων διαπραγματεύσεων μεταξύ των πλατφόρμων και εκείνων των δικαιούχων των οποίων το περιεχόμενο εμφανίζεται στην πλατφόρμα, κάτω από ορισμένες συνθήκες. Θα ήταν υποβοηθητικό να επιβεβαιωθεί η περιορισμένη έκταση αυτής της υποχρέωσης κατά την ενσωμάτωση.

Πράγματι, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 61, τέτοιες συμβάσεις πρέπει να είναι «δίκαιες και να διατηρούν μια εύλογη ισορροπία μεταξύ των δύο μερών» και «η συμβατική ελευθερία δεν θα πρέπει να θίγεται».

Το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας (copyright) προστατεύεται ως θεμελιώδες δικαίωμα υπό τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ (Άρθρο 17.2 του Χάρτη). Ωστόσο, δεν μπορεί να προκαταλάβει και θα πρέπει να εξισορροπηθεί με άλλα θεμελιώδη δικαιώματα (όπως η επιχειρηματική ελευθερία υπό το Άρθρο 16 του Χάρτη). Το να εξαναγκαστεί ένα από τα μέρη να συνάψει συμφωνία αδειοδότησης θα ήταν αντίθετο προς την εν λόγω ελευθερία. Η Υποσημείωση από το Προεδρείο στον Χάρτη διευκρινίζει πως το Άρθρο 16 του Χάρτη βασίζεται στη νομολογία του Δικαστηρίου της ΕΕ η οποία αναγνώρισε την ελευθερία άσκησης οικονομικής ή εμπορικής δραστηριότητας και την ελευθερία του συμβάλλεσθαι.

Περαιτέρω, η ελευθερία του συμβάλλεσθαι διασφαλίζεται στην Κύπρο ως θεμελιώδες δικαίωμα υπό το Άρθρο 26.1 του Συντάγματος. Η ενσωμάτωση του Άρθρου 17 της Οδηγίας με τρόπο που θα επέβαλλε τη σύναψη συμφωνίας αδειοδότησης θα μπορούσε να δημιουργήσει ενδεχόμενη σύγκρουση με το εν λόγω συνταγματικά κατοχυρωμένο θεμελιώδες δικαίωμα στην Κύπρο.

Το Άρθρο 17(1) της Οδηγίας πρέπει να διαβάζεται μαζί με τα Άρθρα 17(4) και 17(5) (όπου δηλώνεται ότι η αρχή της αναλογικότητας εφαρμόζεται στο 17(4) της Οδηγίας) – δηλαδή οι ΠΕΥΑΠ υπόκεινται σε υποχρέωση καλύτερων προσπαθειών (best efforts), ήτοι αναλογικότητας, για απόκτηση άδειας.

(ii) Δυνατότητα για τους δικαιούχους να χορηγούν άδειες δωρεάν

Η αιτιολογική σκέψη 61, προσδιορίζοντας ότι οι δικαιούχοι πρέπει να λάβουν κατάλληλη αμοιβή για χρήση των έργων τους, πρέπει να διαβάζεται σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 82, η οποία διευκρινίζει ρητά ότι οι δικαιούχοι πρέπει να είναι σε θέση να επιτρέπουν τη χρήση των έργων τους άνευ ανταλλάγματος.

Η ισορροπία ανάμεσα στις εν λόγω αιτιολογικές σκέψεις πρέπει να εκπληρωθεί στο ημεδαπό δίκαιο με τη διατύπωση πως, ενώ οι δημιουργοί θα πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλη αμοιβή για τη χρήση των έργων τους ή άλλων αντικειμένων προστασίας, δεν θα υπάρχει κάτι στο νόμο που θα μπορεί να ερμηνεύεται ως να τους εμποδίζει από του να επιτρέπουν χρήση των έργων τους ή άλλων αντικειμένων προστασίας χωρίς χρηματική χρέωση (αυτό θα ήταν σύμφωνο με το Κυπριακό Δίκαιο των συμβάσεων, το οποίο επιτρέπει μη χρηματική αντιπαροχή).

(III) Ένα περιορισμένο σύμπαν ειδικών δικαιούχων

Το Άρθρο 17(1) της Οδηγίας περιορίζει το πεδίο εφαρμογής της διάταξης καθώς δεν περιλαμβάνει όλους τους δικαιούχους αλλά μόνο εκείνους που «αναφέρονται στο Άρθρο 3 (1) και (2) της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ». Αυτό εξαιρεί τα δικαιώματα λογισμικού (σε ευθυγράμμιση με την εξαίρεση των πλατφόρμων διαμοιρασμού κώδικα (code sharing platforms) και την εξαίρεση των καταστημάτων εφαρμογών (app stores)) καθώς και τα δικαιώματα εκδοτών υπό το Άρθρο 15 της Οδηγίας.

Με βάση τα πιο πάνω, ευσεβώς εισηγούμαστε όπως οι υποπαράγραφοι (1) και (2) του προτεινόμενου άρθρου 22 του Νομοσχεδίου τροποποιηθούν όπως παρατίθεται στο Παράρτημα Β.

5.2 Περιορισμός ευθύνης (Άρθρο 17(3))

Το Άρθρο 17(3) της Οδηγίας προνοεί ότι ο περιορισμός της ευθύνης υπό το Άρθρο 14(1) της Οδηγίας 2000/31/ΕΚ (η «Οδηγία Ηλεκτρονικού Εμπορίου») (το «ασφαλές λιμάνι» (safe harbour) για τη φιλοξενία (hosting)) δεν εφαρμόζεται στους ΠΕΥΑΠ όταν αυτοί εκτελούν πράξη παρουσίασης στο κοινό ή πράξη διάθεσης στο κοινό (ως προνοείται στο Άρθρο 17(1) της Οδηγίας).

Οι υπηρεσίες που εμπίπτουν στο Άρθρο 17(3) δεν χάνουν το καθεστώς ευθύνης για φιλοξενία (hosting) σε σχέση με άλλους πιθανούς λόγους ευθύνης, ούτε αποστερούνται το όφελος άλλων διατάξεων της Οδηγίας Ηλεκτρονικού Εμπορίου (π.χ. τα Άρθρα 12, 13, 14(3) και 15 της Οδηγίας Ηλεκτρονικού Εμπορίου).

Το Άρθρο 17(3) εφαρμόζεται σε σχέση με πράξεις παρουσίασης ή διάθεσης στο κοινό «υπό τους όρους που θεσπίζονται στην παρούσα οδηγία» και μόνο «στις περιπτώσεις που καλύπτονται από το παρόν Άρθρο». Αυτό σημαίνει πως:

- ▶ η μη εφαρμογή του Άρθρου 14(1) της Οδηγίας Ηλεκτρονικού Εμπορίου ισχύσει μόνο σε σχέση με μεμονωμένες μεταφορτώσεις (uploads) και όχι στις υπηρεσίες συνολικά και
- ▶ το Άρθρο 17(3) εφαρμόζεται μόνο όπου, σε σχέση με μία συγκεκριμένη μεταφόρτωση (upload), ο ΠΕΥΑΠ δεν πληρούσε το πρότυπο των καλύτερων προσπαθειών (best efforts) του Άρθρου 17(4).

Σύμφωνα με το Άρθρο 17(3), οι ΠΕΥΑΠ δύνανται να ενέχουν ευθύνη για τις μεταφορτώσεις που αποθηκεύουν στην περίπτωση όπου οι ΠΕΥΑΠ είχαν προηγουμένως βασιστεί στο Άρθρο 14(1) της Οδηγίας Ηλεκτρονικού Εμπορίου, αλλά μόνο όταν δεν πληρούν το πρότυπο των καλύτερων προσπαθειών (best efforts) του Άρθρου 17.

Το Άρθρο 17 δεν απαιτεί ειδικές κυρώσεις και θεραπείες για τις περιπτώσεις όπου ο ΠΕΥΑΠ ενέχει ευθύνη. Αυτό αφήνει περιθώριο στα Κράτη Μέλη να προβλέψουν κυρώσεις και θεραπείες, υπό την προϋπόθεση ότι είναι επαρκείς και αναλογικές. Αυτό πρέπει να λάβει υπόψη ότι οι ΠΕΥΑΠ δεν είναι ούτε άμεσοι παραβάτες ούτε εκούσιοι παραβάτες, όπως υποδηλώνει το πρότυπο των καλύτερων προσπαθειών (best efforts) και όπως καθιστά σαφές η ξεχωριστή μεταχείριση της «πειρατείας». Είναι νευραλγικής σημασίας όπως ενσωματωθεί με προσοχή το σημείο αυτό στο Κυπριακό Δίκαιο για να διασφαλιστεί πως οι ΠΕΥΑΠ συνεχίζουν να επιτρέπουν στους χρήστες να μεταφορτώνουν (upload) περιεχόμενο.

Οι ΠΕΥΑΠ πρέπει να συνεχίζουν να αντιμετωπίζονται ως μεσάζοντες όπως προνοεί η Οδηγία Ηλεκτρονικού Εμπορίου: το Άρθρο 17(3) της Οδηγίας δηλώνει ότι ο περιορισμός της ευθύνης βάσει του Άρθρου 14(1) της Οδηγίας Ηλεκτρονικού Εμπορίου δεν εφαρμόζεται σε καταστάσεις που

προκύπτουν από το Άρθρο 17 και όχι σε οποιοσδήποτε άλλες καταστάσεις. Το Άρθρο 14(1) της Οδηγίας Ηλεκτρονικού Εμπορίου ενσωματώθηκε στο Κυπριακό δίκαιο με το άρθρο 15(1) του περί Ορισμένων Πτυχών των Υπηρεσιών της Κοινωνίας της Πληροφορίας και ειδικά του Ηλεκτρονικού Εμπορίου καθώς και για Συναφή Θέματα Νόμος του 2004 (Ν. 156(Ι)/2004), ως έχει τροποποιηθεί.

Με βάση τα πιο πάνω, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η ενσωμάτωση του Άρθρου 17(3) της Οδηγίας θα πραγματοποιηθεί με δικαιοσύνη, ευσεβώς προτείνουμε όπως το λεκτικό της υποπαραγράφου (3) του προτεινόμενου άρθρου 22 στο Νομοσχέδιο τροποποιηθεί όπως παραθέτουμε στο Παράρτημα Β.

5.3 Προσπάθειες μετριασμού (Άρθρο 17(4))

(I) Το πρότυπο των καλύτερων προσπαθειών (best efforts)

Η προτεινόμενη ενσωμάτωση του προτύπου των καλύτερων προσπαθειών (best efforts) υιοθετεί τη διατύπωση της ελληνικής εκδοχής του Άρθρου 17(4)(α) της Οδηγίας ως «κάθε δυνατή προσπάθεια» (που στα αγγλικά θα ήταν «every possible effort» και όχι «best efforts») η οποία μετάφραση είναι προβληματική.

Όπως σημειώθηκε πρόσφατα στην ακαδημαϊκή βιβλιογραφία σχετικά με τη μετάφραση των «best efforts», η εν λόγω διατύπωση («κάθε δυνατή προσπάθεια») προκύπτει από εσφαλμένη μετάφραση και τέτοιες «ανακριβείς μεταφράσεις του «best efforts» θα μπορούσαν να δημιουργήσουν διαφορετικά όρια ανάμεσα στα Κράτη Μέλη και να οδηγήσουν σε μια αλυσίδα αρνητικών συνεπειών για την Ψηφιακή Ενιαία Αγορά και τα μεγαλύτερα ενδιαφερόμενα μέρη της, ειδικά για χρήστες, δημιουργούς και καινοτόμους/νεοσύστατες επιχειρήσεις (startups)»³.

Η διατύπωση «κάθε δυνατή προσπάθεια» προχωρά πέραν του προτύπου «best efforts» που χρησιμοποιείται σε άλλες γλωσσικές εκδοχές της Οδηγίας, συμπεριλαμβανομένης της αγγλικής – της γλώσσας των διαπραγματεύσεων για το κείμενο της Οδηγίας – της δανέζικης («bedste indsats»), της φινλανδικής («toiteuttaneet toimia parhaansa»), της γαλλικής («meilleurs efforts»), της γαελικής («sàrdhicheall»), της μαλτέζικης («l-ahjar sforzi»), της σλοβακικής («najlepší snahu») και της σλοβενικής («si ro najboljše močeh prizadevali»).

Ουσιαστικότερα, η διατύπωση «κάθε δυνατή προσπάθεια» δεν είναι σύμφωνη με τις απαιτήσεις της Οδηγίας και την ερμηνεία στην εμπορική πρακτική του προτύπου των «best efforts», η οποία είναι κατανοητή ως η εύλογη και αναλογική προσπάθεια ενός επιμελούς χειριστή πλατφόρμας.

Όπως περιγράφεται στις Αρχές για Διεθνείς Εμπορικές Συμβάσεις του διακυβερνητικού οργανισμού UNIDROIT (σε δική μας μετάφραση): «Στο βαθμό που μια υποχρέωση ενός μέρους περιλαμβάνει καθήκον των καλύτερων προσπαθειών («best efforts») για την εκτέλεση μιας δραστηριότητας, το εν λόγω μέρος υποχρεούται να καταβάλει τέτοιες προσπάθειες όπως θα κατέβαλε ένα λογικό πρόσωπο του ίδιου είδους υπό τις ίδιες περιστάσεις» (Άρθρο 5.1.4). Αυτή είναι μια θεώρηση που διατυπώνεται με σαφήνεια στο προοίμιο της Οδηγίας, καθώς η αιτιολογική σκέψη ΒΒ αναφέρει ότι «Κάθε μέτρο που λαμβάνεται από τους παρόχους υπηρεσιών θα πρέπει να είναι αποτελεσματικό σε σχέση με τους επιδιωκόμενους στόχους, αλλά δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το μέτρο που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου».

Σε αυτό τον βαθμό, η προτεινόμενη διατύπωση «κάθε δυνατή προσπάθεια» (στην αγγλική «every possible effort») είναι παραπλανητική καθώς θα μπορούσε να διαβαστεί ως να θέτει ένα υψηλότερο

³ Larroyed, Aline, *When Translations Shape Legal Systems: How Misguided Translations Impact Users and Lead to Inaccurate Transposition – The Case of 'Best Efforts' Under Article 17 DCDSM* (30 Νοεμβρίου 2020). Διαθέσιμο στον ακόλουθο σύνδεσμο: SSAN: https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3740066

πρότυπο σε σύγκριση με τις «καλύτερες προσπάθειες» («best efforts») και ως να αφαιρεί το στοιχείο της αναλογικότητας. Αυτή θα ήταν μια θεμελιώδης αλλαγή στην πρόθεση της Οδηγίας και ενέχει τον κίνδυνο οι πλατφόρμες να αναγκαστούν να εμποδίσουν τους χρήστες από του να δημοσιεύουν πληθώρα περιεχομένου, καθώς θα ανάγκαζε τις πλατφόρμες να εφαρμόσουν μια διασταλτική θεώρηση ως προ το τι θα μπορούσε να εμπίπτει στο πρότυπο αυτό, με γνώμονα να προστατευθούν από κυρώσεις και άγνωστες μορφές ευθύνης σχετικές με πνευματικά δικαιώματα.

Το πρότυπο των «καλύτερων προσπαθειών» («best efforts») εφαρμόζεται σε όλα τα μέτρα που απαιτούνται από τους ΠΕΥΑΠ βάσει του Άρθρου 17(4) (με εξαίρεση την «ειδοποίηση και απόσυρση»): εφαρμόζεται σε σχέση με την προσπάθεια για απόκτηση αδειών από δικαιούχους και σε σχέση με μέτρα για τη διασφάλιση μη διαθεσιμότητας περιεχομένου. Παρά το γεγονός πως η φράση «best efforts» ενδεχομένως να μην μεταφράζεται επακριβώς με τη φράση «καλύτερες προσπάθειες» λόγω γλωσσολογικών περιορισμών, η ουσία του εν λόγω ορισμού όπως αποδίδεται στην Οδηγία θα πρέπει να ληφθεί επαρκώς υπόψη. Τα καθοριστικά χαρακτηριστικά του ευλόγου και της αναλογικότητας πρέπει να αναφέρονται ρητά ή να αντανακλώνται στο λεκτικό που θα χρησιμοποιηθεί για την Ενσωμάτωση.

Η διατύπωση που υιοθετήθηκε από την προτεινόμενη ενσωμάτωση θα ήταν επίσης επιζήμια για την εναρμόνιση και ενέχει κίνδυνο κατακερματισμού της ενιαίας αγοράς, δεδομένου του ότι θα διαφέρει σημαντικά από τη διατύπωση που χρησιμοποιείται σε άλλα Κράτη Μέλη. Όπως επισημαίνεται στην ακαδημαϊκή έρευνα, μια ανακριβής ενσωμάτωση του προτύπου των «best efforts» θα οδηγούσε σε μια «κατακερματισμένη Ψηφιακή Ενιαία Αγορά» και θα δημιουργούσε διαφορετικές προσδοκίες σε κάθε μέρος «σε περιπτώσεις διαφορές»⁴.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προτρέπει τα Κράτη Μέλη να απλοποιήσουν τη μεταφορά και να αποφύγουν την πρακτική που είναι γνωστή ως «επιχρύσωση» (gold plating).⁵ Οι εθνικές νομοθεσίες που εισάγουν προσθήκες σε κανόνες μιας Οδηγίας πρέπει να αιτιολογούνται από λόγους δημοσίου συμφέροντος, να μην δημιουργούν διακρίσεις και να τηρούν την αρχή της αναλογικότητας. Όπως υπογράμμισε η Επιτροπή, οι διαφορές μεταξύ Κρατών Μελών πρέπει να περιορίζονται στο ελάχιστο. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα όταν πρόκειται για αυτόνομες έννοιες του Ενωσιακού δικαίου, όπως το πρότυπο των «best efforts». Το Δικαστήριο της ΕΕ ορίζει τις αυτόνομες έννοιες λαμβάνοντας υπόψη το πλαίσιο στο οποίο η έννοια ορίζεται στις Οδηγίες και τον τελικό σκοπό της σχετικής διάταξης.⁶ Από αυτή την οπτική, δεν υπάρχει περιθώριο για εθνικές ερμηνείες, ακόμη και αν βασίζονται απλώς σε εθνικά πρότυπα. Αντί να αναφέρεται σε ετερογενή προϋπάρχοντα πρότυπα ευθύνης στις διάφορες εθνικές νομοθεσίες, το Άρθρο 17 επιδιώκει ουσιαστικά να δημιουργήσει έναν «μηχανισμό ειδικής ευθύνης»,⁷ βάσει του οποίου οι ΠΕΥΑΠ μπορούν να συνεχίσουν να λειτουργούν, υπό την προϋπόθεση ότι συμμορφώνονται με τα πρότυπα συμπεριφοράς που ορίζονται στο συγκεκριμένο Άρθρο, εκ των οποίων το κοινό και αυτόνομο πρότυπο των «best efforts» και η αρχή της αναλογικότητας αποτελούν βασικά στοιχεία.⁸

Για όλους αυτούς τους λόγους, χάριν ασφάλειας δικαίου και για σκοπούς εναρμόνισης, η Google ενθαρρύνει την Κυπριακή Δημοκρατία να παραμείνει συνεπής με τη γλώσσα διαπραγμάτευσης της Οδηγίας, την αγγλική, και την ορθή μετάφραση στις άλλες γλωσσικές εκδόσεις της Οδηγίας, όπως η Γαλλική. Αντί να χρησιμοποιηθεί η έκφραση «κάθε δυνατή προσπάθεια», η οποία θα παρέκκλιε

⁴ Ibid.

⁵ Ανακοίνωση της Επιτροπής "Identifying and addressing barriers to the Single Market", COM (2020) 93 final, 10 Μαρτίου 2020.

⁶ Παρακαλώ δείτε για παράδειγμα τις υποθέσεις C-467/08, Padawan, παράγραφος 32, και C-201/13, Deckmyn, παράγραφοι 14-19.

⁷ Απολογική σκέψη 88.

⁸ Άρθρο 17(5); Απολογική σκέψη 88, παράγραφος 2: «Κάθε μέτρο που λαμβάνεται από τους παρόχους υπηρεσιών θα πρέπει να είναι αποτελεσματικό σε σχέση με τους επιδιωκόμενους στόχους, αλλά δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το μέτρο που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου».

από το γράμμα και θα στρέβλωνε το πνεύμα της Οδηγίας, εισηγούμαστε όπως για την ενσωμάτωση του Άρθρου 17(4) το Νομοσχέδιο χρησιμοποιήσει είτε:

- ▶ την κυριολεκτική μετάφραση των «*best efforts*», ήτοι «καλύτερες προσπάθειες», όπως συνιστάται από την ακαδημαϊκή έρευνα, ακόμη και αν «μπορεί να συνεπάγεται ξενοποίηση, υπό την έννοια του να φέρει μια ασυνήθιστη έκφραση στη σκοπούμενη γλώσσα»⁹ ή
- ▶ την έκφραση «εύλογες προσπάθειες», που θα είναι μια ακριβής και συνεπής ενσωμάτωση του αυτόνομου προτύπου που επιβάλλει η Οδηγία και θα συνάδει με τη σύσταση της ακαδημαϊκής έρευνας σε περίπτωση που μια κυριολεκτική αναπαραγωγή δεν είναι δυνατή.

Το πρόβλημα μετάφρασης στην ελληνική των «*best efforts*» δεν είναι μοναδικό στην ελληνική έκδοση της Οδηγίας. Παρόμοιο πρόβλημα προέκυψε στην Ολλανδία, στην Κροατία και στη Γερμανία: στην ολλανδική, κροατική και γερμανική έκδοση της Οδηγίας, η λέξη «*best*» είχε μεταφραστεί λανθασμένα σε «όλες» (αντίστοιχα «*alles*», «*svø*» και «*alle*»), αλλά οι εθνικές κυβερνήσεις, πολύ ορθά, αποφάσισαν να χρησιμοποιήσουν διαφορετικό λεκτικό στην δική τους ενσωμάτωση του Άρθρου 17(4). Η ολλανδική νομοθεσία ενσωμάτωσης της Οδηγίας – ως υιοθετήθηκε και εκδόθηκε¹⁰ - χρησιμοποιεί τη φράση «*beste vermogen*», ήτοι κυριολεκτική μετάφραση των «*best efforts*», ακριβώς διότι αποτελεί μια ακριβέστερη μετάφραση του προτύπου που επιβάλλει η Οδηγία. Αντιμέτωπη με την ίδια κατάσταση, η Κροατία επίσης χρησιμοποίησε στο νομοσχέδιο ενσωμάτωσης την κυριολεκτική μετάφραση των «*best efforts*», στα κροατικά «*najbolje napore*». Στη Γερμανική νομοθεσία ενσωμάτωσης, όχι μόνο αντικαταστάθηκε η ανακριβής διατύπωση «*alle Anstrengungen*» («*all efforts*») με τη φράση «*bestmögliche Anstrengungen*» – η οποία είναι πλησιέστερη στον αρχικό όρο «*best efforts*» - αλλά οι επεξηγηματικές παρατηρήσεις στη γερμανική νομοθεσία επίσης διευκρινίζουν ρητά πως στη Γερμανία δεν υπάρχει καμία πρόθεση για απόκλιση από το Ευρωπαϊκό πρότυπο.

(II) Συνεργασία δικαιούχων

Σε σχέση με τη συνεργασία των δικαιούχων, η αιτιολογική σκέψη 66 δηλώνει ότι:

«Όταν οι δικαιούχοι δεν παρέχουν στους παράχους υπηρεσιών επιγραμμικού περιεχομένου τις σχετικές και αναγκαίες πληροφορίες για τα συγκεκριμένα έργα τους και άλλα αντικείμενα προστασίας [...] και, ως εκ τούτου, αυτοί οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών δεν μπορούν να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να αποφευχθεί η διαθεσιμότητα μη αδειοδοτημένου περιεχομένου στις υπηρεσίες τους, σύμφωνα με τα υψηλά πρότυπα επαγγελματικής ευσυνειδησίας του κλάδου, οι πάροχοι υπηρεσιών δεν θα πρέπει να ευθύνονται[...]».

Η εν λόγω απαίτηση είναι ρητή στην Οδηγία και ενισχύεται από τις πολλαπλές αναφορές στη «συνεργασία» σε ολόκληρο το Άρθρο 17. Οι ΠΕΥΑΠ δεν μπορούν να αναλάβουν δράση χωρίς την προϋπόθεση ύπαρξης επακριβών, ψηφιακά απτών πληροφοριών σχετικά με το «ποιος κατέχει τι». Οι δικαιούχοι πρέπει να παρέχουν σαφή δεδομένα τα οποία επιτρέπουν ενέργεια εκ μέρους των ΠΕΥΑΠ, συμπεριλαμβανομένων αρχείων σε ψηφιακά απτή μορφή ούτως ώστε να καθιστούν δυνατή τη ταυτοποίηση συγκεκριμένων έργων που προστατεύονται από πνευματικά δικαιώματα δια της χρήσης διαθέσιμων τεχνολογιών, επιτρέποντας έτσι στους ΠΕΥΑΠ να μπορούν να αναλάβουν δράση.

⁹ Larroyed, Aline, *When Translations Shape Legal Systems: How Misguided Translations Impact Users and Lead to Inaccurate Transposition – The Case of 'Best Efforts' Under Article 17 DCDSM* (30 Νοεμβρίου 2020). Διαθέσιμο στον σύνδεσμο SSRN: https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3740066

¹⁰ Διαθέσιμη στον σύνδεσμο <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/stb-2020-558.html>

Επιπλέον, η απουσία τέτοιων δεδομένων σημαίνει ότι οι ΠΕΥΑΠ δεν πρέπει να ευθύνονται για έργα σε σχέση με τα οποία δεν έχουν παρασχεθεί δεδομένα ή έχουν παρασχεθεί ελλιπή δεδομένα. Αυτή η διάταξη της Οδηγίας είναι καίριας σημασίας για την ενσωμάτωσή της στην Κύπρο.

Η ενσωμάτωση της Οδηγίας πρέπει επίσης να καταστήσει σαφές πως οι ΠΕΥΑΠ δεν υποχρεούνται να ανταποκριθούν θετικά σε αιτήματα δικαιούχων οι οποίοι παρέχουν επανειλημμένα λανθασμένες πληροφορίες. Η χρήση λανθασμένων δεδομένων σε εργαλεία αναγνώρισης περιεχομένου έχει άμεσες αρνητικές συνέπειες για άλλους δικαιούχους (στους οποίους ενδέχεται να ανήκει το περιεχόμενο) και για τους χρήστες.

Ως εκ τούτου, εισηγούμαστε όπως η υποπαράγραφος (4) του προτεινόμενου άρθρου 22 στο Νομοσχέδιο τροποποιηθεί όπως παρατίθεται στο Παράρτημα Β.

5.4 Αναλογικότητα (Άρθρο 17(5))

Το τεστ της αναλογικότητας του Άρθρου 17 συμπληρώνει και ενημερώνει το πρότυπο των «καλύτερων προσπαθειών» (best efforts). Το Άρθρο 17(5) προβλέπει ρητά ότι ο προσδιορισμός του κατά πόσον έχουν τηρηθεί οι υποχρεώσεις που απορρέουν από το Άρθρο 17(4) θα πραγματοποιηθεί *«υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας»*.

Εκ του σχεδιασμού του, το πρότυπο είναι ευέλικτο και αποφέρει διαφορετικά αποτελέσματα σε διαφορετικές καταστάσεις. Για να βοηθηθούν όλα τα μέρη που επηρεάζονται από το Άρθρο 17, θα ήταν χρήσιμο να επαναληφθεί η σημασία αυτού του πρωταρχικού τεστ της αναλογικότητας στην ενσωμάτωση. Τα στοιχεία που ορίζονται στο Άρθρο 17(5) δεν είναι εξαντλητικά και το πνεύμα της Οδηγίας έναντι των στοιχείων αυτών, τα οποία πρέπει να ληφθούν υπόψη, δύναται να οδηγήσει σε μια ακριβέστερη ενσωμάτωση.

Η αιτιολογική σκέψη 66 της Οδηγίας αναφέρει συγκεκριμένα ότι: *«...οι δικαιούχοι θα πρέπει να παρέχουν στους παρόχους υπηρεσιών σχετικές και αναγκαίες πληροφορίες λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων παραγόντων, το μέγεθος των δικαιούχων και το είδος των έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας»*.

Είναι σαφές ότι οι υποχρεώσεις του Άρθρου 17 δεν εφαρμόζονται με άκαμπτο τρόπο σε κάθε ένα έργο ξεχωριστά το οποίο μπορεί να εμφανίζεται σε μια μεταφόρτωση χρήστη σε ΠΕΥΑΠ. Απλούστατα, οι ΠΕΥΑΠ δεν υποχρεούνται ούτε να εφαρμόσουν μέτρα για οποιοδήποτε είδος περιεχομένου ούτε υποχρεούνται να λάβουν άδειες για κάθε ένα ξεχωριστό τύπο έργου ή άλλου αντικειμένου προστασίας. Αυτό το στοιχείο είναι σημαντικό για να διασφαλιστεί πως το Άρθρο 17 παραμένει λειτουργικό για όλους.

Υπάρχουν πολλές περιστάσεις στις οποίες η διάκριση μεταξύ των τύπων των έργων και των δικαιούχων θα απορρέει από την αρχή της αναλογικότητας. Για ορισμένους τύπους έργων που δεν συγκεντρώνονται σε ρεπερτόριο ή κατάλογο, το *«μέγεθος του δικαιούχου»* στην αιτιολογική σκέψη 66 σημαίνει πως θα ήταν δυσανάλογο για τους ΠΕΥΑΠ να αναγνωρίζουν και να προσεγγίζουν προληπτικά το κάθε ένα έργο ξεχωριστά.

Επιπλέον, η παρουσία κάποιων τύπων έργου συχνά δεν θα υπονομεύσει τις επιγραμμικές υπηρεσίες ανταλλαγής περιεχομένου δια του ανταγωνισμού για προσέλκυση του ίδιου ακροατηρίου. Η επιβολή αυστηρών υποχρεώσεων για «παραμονή σε διαγραφή» (stay down) και για διαπραγμάτευση ως προς έργα που εμφανίζονται περιστασιακά δεν εξυπηρετεί το σκοπό της Οδηγίας και δεν παρέχει στους δικαιούχους οποιαδήποτε οφέλη.

Ταυτόχρονα, ο αντίκτυπος στους ΠΕΥΑΠ και στους χρήστες της εντολής «παραμονής σε διαγραφή» (stay down) ή της υποχρέωσης διαπραγμάτευσης θα είναι πραγματικός. Για παράδειγμα, η απαίτηση για τεχνικά μέτρα, οι υποχρεώσεις «παραμονής σε διαγραφή» (stay down) ή η ανάγκη για άδειες για τοιχογραφίες, κτήρια που βρίσκονται σε δημόσιους χώρους ή ακόμη και προστατευόμενα σχέδια τσαντών χειρός θα δυσκόλευαν δυσανάλογα τη δυνατότητα δημιουργίας και ανάρτησης υλικού βίντεο στο Διαδίκτυο.

Βάσει των πιο πάνω, εισηγούμαστε όπως το λεκτικό της υποπαραγράφου (5) του άρθρου 22 στο Νομοσχέδιο τροποποιηθεί όπως ορίζεται στο Παράρτημα Β.

5.5 Επιτρεπόμενες Χρήσεις (Άρθρο 17(7))

Το Άρθρο 17(7) αναγνωρίζει την ενδεχόμενη σύγκρουση μεταξύ της χρήσης τεχνικών μέτρων και της ελευθερίας έκφρασης των χρηστών. Καθιστά υποχρεωτικές ορισμένες εξαιρέσεις (π.χ. παράθεση αποσπασμάτων και παρωδίες) σε μια προσπάθεια προστασίας της ελευθερίας έκφρασης. Αυτό το στοιχείο μπορεί να βοηθήσει διαβεβαίωση τόσο των χρηστών όσο και των ΠΕΥΑΠ πώς οι εν λόγω εξαιρέσεις εφαρμόζονται σε ολόκληρη την ΕΕ στις μεταφορτώσεις (uploads) χρηστών.

Δύναται επίσης να συμβάλει στη διατήρηση αναλογικής αδειοδότησης και τεχνολογικών επιβαρύνσεων για τους ΠΕΥΑΠ και τους χρήστες. Αυτό το σκεπτικό επεκτείνεται φυσικά στις περισσότερες εξαιρέσεις που παρέχονται υπό την Οδηγία. Η Κύπρος πρέπει να εφαρμόσει μια εξαίρεση για την παρωδία, ενώ η ενσωμάτωση θα μπορούσε να αποτελεί ευκαιρία για την εισαγωγή περαιτέρω εξαιρέσεων, τις οποίες η Κύπρος δεν μετέφερε προηγουμένως κατά την ενσωμάτωση της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ.

Συγκεκριμένα, η Κύπρος δεν ενσωμάτωσε μερικές από τις σημαντικότερες εξαιρέσεις υπό το Άρθρο 5(3) της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ, ως ακολούθως:

- ▶ την εξαίρεση υπό το Άρθρο 5(3)(θ), *«περιστασιακή ενσωμάτωση ενός έργου ή άλλου προστατευόμενου αντικειμένου σε χρησιμοποιούμενο υλικό»* - αυτή η εξαίρεση είναι απαραίτητη για να αποφευχθεί η νομιμοποίηση αξιώσεων με περιορισμένη αξία έναντι μεταφορτώσεων (uploads) που παρεμπιπτόντως περιλαμβάνουν προστατευόμενο έργο·
- ▶ την εξαίρεση υπό το Άρθρο 5(3)(ια), *«χρήση για γελοιογραφία, παρωδία ή μίμηση»*· και
- ▶ την εξαίρεση υπό το Άρθρο 5(3)(ιβ), *«χρήση συνδεόμενη με επίδειξη ή επισκευή εξοπλισμού»* - αυτή η εξαίρεση είναι απαραίτητη για να καλύψει κριτικές προϊόντων και περιεχόμενο βίντεο με επίδειξη «πώς να...» (how-to).

Η Κύπρος θα πρέπει να ενσωματώσει την εξαίρεση για παρωδία υπό το Άρθρο 17(7) της Οδηγίας – η οποία αντιστοιχεί στο Άρθρο 5(3)(ια) της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ, αλλά θα πρέπει επίσης, κατά την άποψή μας, να χρησιμοποιήσει τις παραγράφους (θ) και (ιβ) του Άρθρου 5(3) της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ (που δεν είχαν ενσωματωθεί προηγουμένως στον Νόμο Πνευματικής Ιδιοκτησίας) σε ότι αφορά την ενσωμάτωση του Άρθρου 17(7) της Οδηγίας.

Ως εκ τούτου, εισηγούμαστε όπως η υποπαραγράφος (7) του άρθρου 22 του Νομοσχεδίου τροποποιηθεί όπως προνοείται στο Παράρτημα Β.

5.6 Μηχανισμός Καταγγελιών (Άρθρο 17 (9))

Η Οδηγία απαιτεί από τους ΠΕΥΑΠ να θέσουν σε εφαρμογή ένα μηχανισμό για τον χειρισμό καταγγελιών των χρηστών και την αντιμετώπισή τους. Τα Κράτη Μέλη πρέπει επίσης να διασφαλίζουν πως οι χρήστες έχουν πρόσβαση σε μηχανισμούς εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών και πως οι χρήστες έχουν πρόσβαση σε δικαστική αρχή προκειμένου να διαπιστωθεί η χρήση εξαίρεσης.

Ο «μηχανισμός καταγγελιών και επανόρθωσης» από την μια και η επίλυση διαφορών και η δικαστική επανόρθωση, από την άλλη, αποτελούν διακριτές διαδικασίες. Ο «μηχανισμός καταγγελιών και επανόρθωσης» απαιτεί από έναν ΠΕΥΑΠ να διαμεσολαβεί μεταξύ του δικαιούχου που ισχυρίζεται πως το περιεχόμενο θα πρέπει να αφαιρεθεί και του χρήστη που ισχυρίζεται πως το περιεχόμενο είναι νόμιμο.

Κατά συνέπεια, οι δικαιούχοι θα πρέπει να αιτιολογούν τα αιτήματά τους ως απάντηση στις καταγγελίες των χρηστών. Ωστόσο, η Οδηγία δεν απαιτεί από τους ΠΕΥΑΠ να επιδικάσουν τη διαφορά. Αυτός είναι ο ρόλος των δικαστηρίων και των δικαστικών διαδικασιών. Επειδή ο ΠΕΥΑΠ δεν πρέπει να επιδικάζει τη διαφορά, είναι λογικό ότι η αναθεώρηση θα πραγματοποιηθεί από τον δικαιούχο, ο οποίος είναι σε καλύτερη θέση για να αξιολογήσει εάν το περιεχόμενο π.χ. υπόκειται σε άξεια.

Θα ήταν υποβοηθητικό να καταστεί σαφές στην ενσωμάτωση πως μόλις ένας χρήστης αμφισβητήσει μια αξίωση δικαιούχου έναντι της μεταφόρτωσής του, εναπόκειται στο δικαιούχο να ανταποκριθεί γρήγορα, χωρίς την οποία γρήγορη ανταπόκριση ο χρήστης θα θεωρείται ότι είναι ορθός και το μεταφορτωμένο αρχείο δεν θα είναι πλέον αποκλεισμένο.

Ο αυτοματισμός θα οδηγήσει πιθανότατα σε κάποια σφάλματα. Το YouTube διαθέτει στο παρόν στάδιο μηχανισμό καταγγελιών που διασφαλίζει πως οι χρήστες μπορούν να ενστούν εάν πιστεύουν ότι το περιεχόμενό τους έχει αφαιρεθεί λανθασμένα λόγω καταγγελίας σχετικής με πνευματικό δικαίωμα. Έχει αποδειχθεί ότι ο εν λόγω μηχανισμός λειτουργεί καλά στην πράξη. Εάν ένα βίντεο έχει αφαιρεθεί λόγω ειδοποίησης σχετικής με πνευματικό δικαίωμα, ο μεταφορτωτής (uploader) μπορεί να υποβάλει δικαστικό αίτημα για την επαναφορά του βίντεο από το YouTube.

Εάν ο δικαιούχος δεν καταχωρήσει αγωγή εντός μιας συγκεκριμένης χρονικής περιόδου, το βίντεο επαναφέρεται. Το Content ID προσφέρει επίσης μια διαδικασία διαφορών που επιτρέπει στους χρήστες να αμφισβητήσουν τις αξιώσεις που έγιναν επί του βίντεο τους. Παρόλο που ο αριθμός των καταγγελιών που αμφισβητούνται και στις δύο υπό συζήτηση διαδικασίες είναι παρά ένα πολύ μικρό μερίδιο της χρήσης των συστημάτων, εντούτοις προστατεύουν από καταχρηστικές ή λανθασμένες καταγγελίες.

Παράρτημα Β

Προτεινόμενες τροποποιήσεις στο Νομοσχέδιο

**Ο περί του Δικαιώματος Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών
Δικαιωμάτων Νόμος (59/1976), ως τροποποιήθηκε**

Άρθρο 2

2. Εν τω παρόντι Νόμω, εκτός εάν άλλως προκύπτει εκ του κειμένου-

[...]

«έκδοση τύπου» μια συλλογή που απαρτίζεται κυρίως από λογοτεχνικά έργα δημοσιογραφικής φύσεως που μπορεί να περιλαμβάνει και άλλα έργα ή αντικείμενα προστασίας και που:

- (α) αποτελεί ένα μεμονωμένο αντικείμενο στο πλαίσιο μιας περιοδικής έκδοσης ή έκδοσης που ενημερώνεται τακτικά υπό ενιαίο τίτλο, όπως εφημερίδα ή περιοδικό γενικού ή ειδικού ενδιαφέροντος·
- (β) έχει σκοπό την παροχή στο ευρύ κοινό πληροφοριών που σχετίζονται με τις ειδήσεις ή με άλλα θέματα επικαιρότητας· και
- (γ) δημοσιεύονται σε οποιοδήποτε μέσον υπό την πρωτοβουλία, την εκδοτική ευθύνη και τον έλεγχο ενός παρόχου υπηρεσιών, **εξαιρουμένων των ιστοτόπων που παρέχουν πληροφορίες ως μέρος δραστηριότητας η οποία δεν διεξάγεται υπό την πρωτοβουλία, την εκδοτική ευθύνη και τον έλεγχο ενός παρόχου υπηρεσιών, όπως είναι ένας εκδότης ειδήσεων.** Οι περιοδικές εκδόσεις που εκδίδονται για επιστημονικούς ή ακαδημαϊκούς σκοπούς, όπως τα επιστημονικά περιοδικά, δεν θεωρούνται εκδόσεις Τύπου για τους σκοπούς του παρόντος νόμου.

[...]

«πάροχος επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου» νοείται ο πάροχος της υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας του οποίου ο κύριος ή ένας από τους κύριους σκοπούς είναι να αποθηκεύει και να παρέχει πρόσβαση στο κοινό σε σημαντική ποσότητα προστατευόμενων από την πνευματική ιδιοκτησία έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που αναφορτώνονται από τους χρήστες του, και τα οποία η υπηρεσία βελτιστοποιεί και προωθεί με σκοπό το κέρδος· Οι πάροχοι υπηρεσιών, όπως οι μη κερδοσκοπικές επιγραμμικές εγκυκλοπαίδειες, τα μη κερδοσκοπικά εκπαιδευτικά και επιστημονικά αποθετήρια, οι πλατφόρμες ανάπτυξης και κοινής χρήσης λογισμικού ανοικτού πηγαίου κώδικα, οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών όπως δηλαδή οι υπηρεσίες που παρέχονται συνήθως έναντι αμοιβής μέσω δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών και των οποίων η παροχή περιλαμβάνει, με εξαίρεση τις υπηρεσίες που παρέχουν περιεχόμενο μεταδιδόμενο με χρήση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή που ασκούν έλεγχο επί του περιεχομένου, τις ακόλουθες υπηρεσίες:

- (α) υπηρεσία πρόσβασης στο διαδίκτυο, όπως ορίζεται στο σημείο (2) της δεύτερης παραγράφου του Άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/2120·
- (β) υπηρεσίες διαπροσωπικών επικοινωνιών· και

- (γ) υπηρεσίες που συνίστανται, εν όλω ή εν μέρει, στη μεταφορά σημάτων όπως οι υπηρεσίες μετάδοσης που χρησιμοποιούνται για την παροχή υπηρεσιών μεταξύ μηχανών και για την ευρυεκπομπή, οι επιγραμμικές αγορές, όπως ορίζονται στον περί Ασφάλειας Δικτύων και Συστημάτων Πληροφοριών Νόμο του 2020, και συμπεριλαμβάνουν τα καταστήματα ηλεκτρονικών εφαρμογών, και υπηρεσίες υπολογιστικού νέφους από επιχειρήσεις σε επιχειρήσεις και οι υπηρεσίες υπολογιστικού νέφους που επιτρέπουν στους χρήστες να αναφορτώνουν περιεχόμενο για ιδία χρήση, δεν θεωρούνται «πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου» κατά την έννοια του παρόντος νόμου.

[...]

Άρθρο 7

7. (1) [...]
- (2) [...]
- (α) [...]
- (β) [...]
- (γ) [...]
- (δ) [...]
- (ε) [...]
- (στ) [...]
- (ζ) [...]
- (η) [...]
- (θ) [...]
- (ι) [...]
- (ια) [...]
- (ιβ) [...]
- (ιγ) [...]
- (ιδ) [...]
- (ιε) [...]

(ιστ) [...]

(ιζ) [...]

(ιη) [...]

(ιθ) [...]

(ιι) αναπαραγωγές και εξαγωγές που πραγματοποιούνται από ερευνητικούς οργανισμούς, ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς και από οποιονδήποτε άλλο φορέα, με σκοπό τη διεξαγωγή, για σκοπούς επιστημονικής έρευνας ή για τους σκοπούς της παραγράφου (ιζ) του παρόντος εδαφίου (2), εξόρυξης κειμένου και δεδομένων έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας στα οποία έχουν νόμιμη πρόσβαση·

(ικ) αναπαραγωγές και εξαγωγές νόμιμα προσβάσιμων έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας για σκοπούς εξόρυξης κειμένου και δεδομένων, υπό τους όρους του Άρθρου 16B.

(3) Η χρήση έργου δυνάμει των διατάξεων των παραγράφων (α), (ε), (στ), (ζ), (θ), (ι), (ιγ), και (ιδ), (ιι) και (ικ) του εδαφίου (2) περιλαμβάνει και τη χρήση αυτού σε οποιαδήποτε από τις γλώσσες που χρησιμοποιούνται γενικώς στη Δημοκρατία.

(4) [...]

(5) [...]

(6) Με την επιφύλαξη του εδαφίου (5) του παρόντος άρθρου 7, προσωρινές πράξεις ιδιωτικής αναπαραγωγής των πληροφοριών που δημιουργούνται ως αποτέλεσμα ή επακόλουθο της εξόρυξης κειμένου και δεδομένων εξαιρούνται από το δικαίωμα που προβλέπεται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου 7.

Άρθρο 16A

16A. (1) ~~Στον παρόντα νόμο προβλέπεται εξαίρεση στα δικαιώματα που προβλέπονται στα άρθρα 7Γ(2), 7Γ(3), 7ΣΤ και στο Άρθρο 16 Παρ.1 της Οδηγίας 2019/790/ΕΕ. Τα δικαιώματα που προβλέπονται στα εδάφια (2) και (3) του άρθρου 7Γ, στο άρθρο 7ΣΤ και στο άρθρο 21Α(1) δεν θα εφαρμόζονται στις αναπαραγωγές και τις εξαγωγές που πραγματοποιούνται από ερευνητικούς οργανισμούς, ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς και από οποιονδήποτε άλλο φορέα, με σκοπό τη διεξαγωγή, για τους σκοπούς της επιστημονικής έρευνας ή τους σκοπούς της παραγράφου (ιζ) του εδαφίου (2) του άρθρου 7, της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων από έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας υλικό στα οποία έχουν νόμιμη πρόσβαση.~~

(2) [...]

(3) [...]

(4) [...]

Άρθρο 16B

16B.

~~Προβλέπεται εξαίρεση ή περιορισμός στα δικαιώματα των δημιουργών βάσει δεδομένων όσον αφορά την προσωρινή ή διαρκή αναπαραγωγή της βάσης δεδομένων με κάθε μέσο και μορφή, ολόκληρη ή εν μέρει (Άρθρο 5, Οδηγία 96/9/ΕΟΚ) ΑΡΘΡΟ 7Γ (2) και εξαίρεση ή περιορισμός στα δικαιώματα των κατασκευαστών μιας βάσης δεδομένων που απαγορεύει την εξαγωγή ή/και επαναχρησιμοποίηση του συνόλου ή ουσιώδους μέρους, αξιολογούμενου ποιοτικά ή ποσοτικά, του περιεχομένου της βάσης δεδομένων, εφόσον η απόκτηση, ο έλεγχος ή η παρουσίαση του περιεχομένου της βάσης καταδεικνύουν ουσιώδη ποιοτική ή ποσοτική επένδυση. Επίσης προβλέπεται εξαίρεση ή περιορισμός στην άμεση ή έμμεση προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, ολόκληρα ή εν μέρει στους δημιουργούς, όσον αφορά τα έργα τους, στους καλλιτέχνες ερμηνευτές ή εκτελεστές, όσον αφορά την εγγραφή σε υλικό φορέα των ερμηνειών ή εκτελέσεων τους, στους παραγωγούς φωνογραφήματων όσον αφορά τα φωνογραφήματα τους, στους παραγωγούς της πρώτης υλικής ενσωμάτωσης ταινιών σε φορέα, όσον αφορά το πρωτότυπο και τα αντίγραφα των ταινιών τους και στους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς, όσον αφορά την υλική ενσωμάτωση των εκπομπών τους, που μεταδίδονται ενσύρματα ή ασύρματα, συμπεριλαμβανόμενης της καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης. Προβλέπεται εξαίρεση ή περιορισμός στο δικαίωμα του δικαιούχου να πραγματοποιεί ή να παρέχει άδεια για οριστική ή προσωρινή αναπαραγωγή του προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή με κάθε μέσο και μορφή, ολόκληρωτικά ή μερικά και για μετάφραση, προσαρμογή, διαρρύθμιση ή οποιαδήποτε άλλη μετατροπή του προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή και αναπαραγωγή των αποτελεσμάτων του, με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων του προσώπου που τροποποιεί το πρόγραμμα~~

- (1) Τα δικαιώματα που προβλέπονται στις παραγράφους (α) και (β) του εδαφίου (3) του άρθρου 7B, στα εδάφια (2) και (3) του άρθρου 7Γ και στο άρθρο 21A(1)¹, δεν θα εφαρμόζονται στις αναπαραγωγές και εξαγωγές νόμιμα προσβάσιμων έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας για σκοπούς εξόρυξης κειμένου και δεδομένων. Τέλος προβλέπεται εξαίρεση ή περιορισμός στο δικαίωμα των εκδοτών τύπου του δικαιώματος αναπαραγωγής και του δικαιώματος παρουσίασης έργων στο κοινό και δικαιώματος διάθεσης άλλων αντικειμένων στο κοινό όσον αφορά την επιγραμματική χρήση των εκδόσεων τους από παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας. Αυτό δεν έχει εφαρμογή σε ιδιωτικές ή μη εμπορικές χρήσεις εκδόσεων τύπου από μεμονωμένους χρήστες, ούτε για πράξεις τοποθέτησης υπερσυνδέσμων, στις χρήσεις μεμονωμένων λέξεων ή πολύ σύντομων αποσπασμάτων εκδόσεων τύπου.

¹ Αντισταθμιστικά πώς το προτεινόμενο άρθρο 21A αποσκοπεί στη μεταφορά του Άρθρου 15 της Οδηγίας.

- (2) Αναπαραγωγές και εξαγωγές που πραγματοποιούνται σύμφωνα με ~~την πιο πάνω παράγραφο~~ το εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου μπορούν να διατηρούνται για όσο διάστημα είναι αναγκαίο για τους σκοπούς της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων. ~~Η εξαίρεση ή ο περιορισμός που προβλέπεται στην παράγραφο 4~~ Χωρίς επηρεασμό των προνοιών του άρθρου 16Α, οι εξαιρέσεις που προβλέπονται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου και οι εξαιρέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο (ικ) του εδαφίου (2) του άρθρου 7 και στο εδάφιο (6) του άρθρου 7 εφαρμόζονται μόνο υπό την προϋπόθεση ότι η χρήση έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας ~~που αναφέρεται σε αυτήν την παράγραφο~~ δεν έχει ρητά περιοριστεί από τους δικαιούχους των δικαιωμάτων τους με κατάλληλο τρόπο, όπως με μηχαναγνώσιμα μέσα για την περίπτωση που έχει καταστεί διαθέσιμο στο κοινό επιγραμματικά· **νοείται ότι οποιαδήποτε τέτοιος περιορισμός έγινε σε χρόνο που προηγείτο της χρήσης των έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας· νοείται, περαιτέρω, ότι ο εν λόγω περιορισμός δύναται να αποσυρθεί από τον δικαιούχο ανά πάσα στιγμή.**
- (3) Επιφύλαξη ή αναφορά εντός των όρων και προϋποθέσεων που αναρτά ένας δικαιούχος ή εντός οποιουδήποτε μέρους του ιστοτόπου του δικαιούχου η οποία δεν περιορίζει ρητά τη χρήση συγκεκριμένων έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, δεν θεωρείται ρητός περιορισμός για τη χρήση των συγκεκριμένων έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας κατά τρόπο κατάλληλο ως απαιτείται υπό το εδάφιο (2) του παρόντος άρθρου 16B.

[...]

Άρθρο 18Α

- 18Α.(1) Όταν ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης σύμφωνα με τις συμβάσεις ανάθεσης με τους δικαιούχους, συνάπτει συμφωνία για τη χορήγηση άδειας για την εκμετάλλευση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας,
- (α) η εφαρμογή της συμφωνίας αυτής μπορεί να επεκταθεί, **με προηγούμενη γραπτή συγκατάθεση του κατόχου της άδειας**, στα δικαιώματα των δικαιούχων που δεν έχουν εξουσιοδοτήσει τον εν λόγω οργανισμό συλλογικής διαχείρισης να τους εκπροσωπή μέσω εκχώρησης, άδειας, ή
 - (β) όσον αφορά την εν λόγω συμφωνία, ο οργανισμός εκπροσωπεί ή τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί δικαιούχους οι οποίοι δεν έχουν εξουσιοδοτήσει τον οργανισμό αναλόγως, **νοούμενου ότι ο κάτοχος της άδειας δίδει την προηγούμενη γραπτή συγκατάθεσή του.**
- (2) [...]

Άρθρο 21Α

21Α.(1)²

- (1) [...]
- (2) [...]
- (3) Η προστασία που χορηγείται βάσει του πρώτου εδαφίου δεν έχει εφαρμογή σε πράξεις τοποθέτησης υπερσυνδέσμων, ανεξάρτητα από τη μορφή που μπορούν να πάρουν οι εν λόγω πράξεις και ένας πάροχος υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας μπορεί ως εκ τούτου να αναπαράγει και να αντιγράψει υπερσυνδέσμους με τίτλους, επικεφαλίδες, διάφορες λέξεις ή σύντομα αποσπάσματα, συμπεριλαμβανομένων φωτογραφιών προεπισκόπησης (thumbnails) και συνοδευτικών συνδέσμων περιγραφικού περιεχομένου (snippets), από μια έκδοση τύπου, χωρίς προηγούμενη έγκριση από τον εκδότη της έκδοσης τύπου.
- (4) Τα δικαιώματα που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο δεν έχουν εφαρμογή στις χρήσεις μεμονωμένων λέξεων ή πολύ σύντομων αποσπασμάτων εκδόσεων τύπου, νοουμένου ότι τέτοιες μεμονωμένες λέξεις ή πολύ σύντομα αποσπάσματα ή ο συνδυασμός τους δεν αναπαράγουν ή υποκαθιστούν την έκδοση τύπου στην ολοκληρία της.
- (5) [...]

Άρθρο 22

22.(1) (α) [...]

- (β) Ως εκ τούτου, ένας πάροχος επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου πρέπει να καταβάλλει εύλογες προσπάθειες³ για να λαμβάνει άδεια από τους δικαιούχους που αναφέρονται στο ~~άρθρο 40~~ άρθρο 7ΣΤ, για παράδειγμα ~~μέσω της σύναψης μέσω διαπραγμάτευσης καλή τη πίστει με τους εν λόγω δικαιούχους για τη σύναψη συμφωνίας για χορήγηση άδειας,~~ προκειμένου να παρουσιάσει ή να καταστήσει διαθέσιμα στο κοινό έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας των εν λόγω δικαιούχων και τίποτα στον παρόντα

² Ακολουθούμε την αριθμηση στο προσχέδιο του Νομοσχεδίου του οποίο έγινε διαθέσιμο από το Τμήμα Εφόρου Εταιρειών και Επισήμου Παραλήπτη το 2020. Αντιλαμβανόμαστε πως το εισηγούμενο άρθρο 21Α αποσκοπεί στη μεταφορά του Άρθρου 15 της Οδηγίας.

³ Νομικά και γλωσσολογικά ορθή μετάφραση της φράσης «best efforts». Εναλλακτικά, όπως αναφέρουμε στο Παράρτημα Α, μπορεί να χρησιμοποιηθεί η κυριολεκτική μετάφραση «καλύτερες προσπάθειες», παρά την πιθανή γλωσσολογική ακαταλληλότητά της.

νόμο δεν περιορίζει το δικαίωμα των δικαιούχων να παρέχουν τέτοια άδεια χωρίς οποιοδήποτε χρηματικό αντάλλαγμα.

- (2) ~~Προβλέπεται ότι,~~ Όταν ένας πάροχος επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου έχει λάβει άδεια, μεταξύ άλλων μέσω συμφωνίας για χορήγηση άδειας, η εν λόγω άδεια καλύπτει επίσης πράξεις που διενεργούνται από χρήστες των υπηρεσιών που εμπίπτουν στο ~~Άρθρο 10~~ άρθρο 7ΣΤ, όταν αυτοί δεν ενεργούν σε εμπορική βάση ή όταν η δραστηριότητά τους δεν αποφέρει σημαντικά έσοδα καθώς και ~~οποιοδήποτε άλλο όρο χορήγησης άδειας που δύνανται να συμφωνηθούν ανάμεσα στον πάροχο επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου και τον δικαιούχο.~~
- (3) Ο περιορισμός ευθύνης κάτω από το εδάφιο (1) του άρθρου 15 του περί Ορισμένων Πτυχών των Υπηρεσιών της Κοινωνίας της Πληροφορίας και ειδικά του Ηλεκτρονικού Εμπορίου καθώς και για Συναφή Θέματα Νόμου του 2004 δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που καλύπτονται από το παρόν άρθρο 22 όταν ένας πάροχος επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου εκτελεί πράξη παρουσίασης στο κοινό ή πράξη διάθεσης στο κοινό ~~υπό τους όρους που θεσπίζονται στον παρόν νόμο,~~ και δεν πληροί τους όρους που αναφέρονται στο εδάφιο (4) του παρόντος άρθρου ~~έχει ευθύνη για τις πληροφορίες που αποθηκεύονται μετά από αίτηση αποδέκτη της υπηρεσίας:~~ νοείται ότι το εδάφιο (4) του παρόντος άρθρου δεν θίγει την εφαρμογή του περιορισμού ευθύνης κάτω από το εδάφιο (1) του άρθρου 15 του περί Ορισμένων Πτυχών των Υπηρεσιών της Κοινωνίας της Πληροφορίας και ειδικά του Ηλεκτρονικού Εμπορίου καθώς και για Συναφή Θέματα Νόμου του 2004 των παρόχων επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου σε οποιεσδήποτε άλλες περιπτώσεις.
- (4) Αν δεν έχει χορηγηθεί άδεια, οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου ευθύνονται για μη αδειοδοτημένες πράξεις παρουσίασης στο κοινό, συμπεριλαμβανομένης της διάθεσης στο κοινό, έργων που προστατεύονται από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και άλλων αντικειμένων προστασίας σε σχέση με τα οποία οι δικαιούχοι έχουν παράσχει δεόντως όλες τις σχετικές πληροφορίες στους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου, εκτός εάν οι πάροχοι υπηρεσιών αποδείξουν ότι:
- (α) έχουν καταβάλει ~~κάθε δυνατή προσπάθεια~~ εύλογες προσπάθειες⁴ για την απόκτηση της άδειας, και
 - (β) έχουν καταβάλει ~~κάθε δυνατή προσπάθεια~~ εύλογες προσπάθειες σύμφωνα με τα υψηλά πρότυπα επαγγελματικής ευσυνειδησίας του κλάδου προκειμένου να διαπιστώσουν την έλλειψη διαθεσιμότητας συγκεκριμένων έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας για τα οποία οι δικαιούχοι έχουν παράσχει στους παρόχους υπηρεσιών τις σχετικές και απαραίτητες πληροφορίες, και, σε κάθε περίπτωση
 - (γ) έχουν ενεργήσει με ταχύτητα, με τη λήψη της επαρκώς τεκμηριωμένης και ολοκληρωμένης ειδοποίησης από τους δικαιούχους, προκειμένου για να απενεργοποιήσουν την πρόσβαση σε ή να αποσύρουν από τους ιστοτόπους τους έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας στα οποία αφορά η ειδοποίηση, και έχουν καταβάλει ~~κάθε δυνατή προσπάθεια~~ εύλογες προσπάθειες για να αποτρέψουν τις μελλοντικές αναφορτώσεις τους σύμφωνα με ~~το στοιχείο~~ την παράγραφο (β).
- (5) Προκειμένου να προσδιοριστεί αν ο πάροχος υπηρεσιών έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει ~~της παραγράφου~~ του εδαφίου (4) και υπό το πρίσμα της αρχής της

⁴ Παρακαλούμε βλ. υποσημείωση 3 ανωτέρω.

αναλογικότητας, η οποία εφαρμόζεται σε όλες τις υποχρεώσεις υπό το εδάφιο (4), θα πρέπει μεταξύ άλλων, να λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία:

- (α) το μέγεθος των δικαιούχων και τον τύπο των έργων τους ή άλλων αντικειμένων προστασίας
 - (β) ο τύπος, το κοινό και το μέγεθος της υπηρεσίας, συμπεριλαμβανομένου του κατά πόσον ανταγωνίζεται για το ίδιο κοινό με μια υπηρεσία επιγραμμικού περιεχομένου, και το είδος των έργων ή των άλλων αντικειμένων προστασίας που αναφορτώνονται από τους χρήστες της υπηρεσίας και
 - (γ) η διαθεσιμότητα κατάλληλων και αποτελεσματικών μέσων και το κόστος που υπέχουν για τους παρόχους υπηρεσιών και
 - (δ) η διαθεσιμότητα των έργων που αναφορτώνονται από τους χρήστες δεν εμποδίζεται ή περιορίζεται σύμφωνα με το εδάφιο (7) του παρόντος άρθρου.
- (6) Αναφορικά με τους νέους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου οι υπηρεσίες των οποίων έχουν καταστεί διαθέσιμες στο κοινό στην Ευρωπαϊκή Ένωση για λιγότερο από τρία έτη και οι οποίοι έχουν κύκλο εργασιών μικρότερο των 10 εκατομμυρίων Ευρώ, οι προϋποθέσεις δυνάμει του καθεστώτος ευθύνης που ορίζεται στην παράγραφο 4 περιορίζονται στη συμμόρφωση με το στοιχείο α) της παραγράφου 4 και στο να ενεργεί άμεσα, με τη λήψη της επαρκώς τεκμηριωμένης ειδοποίησης, προκειμένου να απενεργοποιήσει την πρόσβαση σε ή να αποσύρει τα εν λόγω έργα και άλλα αντικείμενα προστασίας στα οποία αφορά η ειδοποίηση από τους ιστότοπούς τους. Όταν ο μέσος αριθμός μοναδικών επισκεπτών το μήνα των εν λόγω παρόχων υπηρεσιών υπερβαίνει τα 5 εκατομμύρια, υπολογιζόμενος με βάση το προηγούμενο ημερολογιακό έτος, οι πάροχοι πρέπει επίσης να αποδεικνύουν ότι έχουν καταβάλει ~~κάθε δυνατή προσπάθεια~~ εύλογες προσπάθειες για να αποτρέψουν περαιτέρω αναφορτώσεις των έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας στα οποία αφορά η ειδοποίηση και για τα οποία οι δικαιούχοι έχουν υποβάλει σχετικές και απαραίτητες πληροφορίες.
- (7) Οι χρήστες που αναφορτώνουν έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας σε υπηρεσίες επιγραμμικού περιεχομένου είναι σε θέση να βασίζονται στις ακόλουθες υφιστάμενες εξαιρέσεις ή περιορισμούς:
- (α) παράθεση αποσπασμάτων, κριτική, σχολιασμό
 - (β) χρήση για γελοιογραφία, παρωδία ή μίμηση
 - (γ) παρεμπίπτουσα συμπερίληψη ενός έργου ή άλλου αντικειμένου προστασίας σε άλλο υλικό
 - (δ) χρήση σε σχέση με την επίδειξη ή επισκευή εξοπλισμού.
- (8) [...]
- (9) [...]
- (10) Όταν οι δικαιούχοι ζητούν να έχουν πρόσβαση στα συγκεκριμένα έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας τους, η πρόσβαση στα οποία έχει απενεργοποιηθεί ή σε εκείνα τα έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας που έχουν αφαιρεθεί, αιτιολογούν δεόντως τα αιτήματά τους ⁵ νοείται ότι όταν ένας χρήστης αμφισβητήσει τέτοιο αίτημα από δικαιούχο, ο

⁵ Θεωρούμε ότι και σε αυτή την περίπτωση έχει γίνει λανθασμένη μετάφραση από το αγγλικό κείμενο, ήτοι: «Where rightholders request to have access to their specific works or other subject matter disabled or to have those works or other subject matter removed, they shall duly justify the reasons for their requests.»

δικαιούχος υποχρεούται να ανταποκριθεί με αμεσότητα προς την εν λόγω αμφισβήτηση του χρήστη και εάν ο δικαιούχος δεν ανταποκριθεί κατά τον τρόπο αυτό ο πάροχος επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου δεν υποχρεούται να αφαιρέσει ή να απενεργοποιήσει την πρόσβαση στα έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας ή να συνεχίσει να αφαιρεί ή να απενεργοποιεί την πρόσβαση σε αυτά.

Νοείται ότι όπου οι δικαιούχοι ανταποκρίνονται χωρίς καθυστέρηση στις καταγγελίες χρηστών ~~Οι καταγγελίες~~ που υποβάλλονται δυνάμει του μηχανισμού που προβλέπεται ~~στο πρώτο εδάφιο~~ στην πρώτη υποπαράγραφο του παρόντος εδαφίου 10, η εξέταση των εν λόγω καταγγελιών διεκπεραιώνεται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση και οι αποφάσεις απενεργοποίησης της πρόσβασης ή αφαίρεσης περιεχομένου που αναφορτώνεται υπόκεινται σε ανθρώπινο έλεγχο από τον δικαιούχο.

Ανεξάρτητα από την υποχρέωση των παρόχων επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου να θέσουν σε εφαρμογή μηχανισμό καταγγελίας και αποκατάστασης σύμφωνα με την πρώτη υποπαράγραφο, οι χρήστες θα έχουν πρόσβαση σε ~~Διασφαλίζεται διαθέσιμος μηχανισμός εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών μηχανισμούς εξωδικαστηριακής επίλυσης διαφορών μεταξύ δικαιούχων και χρηστών.~~ Οι εν λόγω μηχανισμοί θα τίθενται σε εφαρμογή από τον Υπουργό βάσει σχετικού διατάγματος που εκδίδεται δυνάμει του παρόντος άρθρου και θα επιτρέπουν την επίλυση των διαφορών με αμερόληπτο τρόπο και δεν στερούν από τον χρήστη τη νομική προστασία που παρέχεται από το εθνικό δίκαιο, με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων των χρηστών να προσφεύγουν σε αποτελεσματικά ένδικα μέσα προστασίας.

Εξασφαλίζεται ότι οι χρήστες έχουν πρόσβαση σε δικαστήριο προκειμένου να διαπιστωθεί η χρήση εξάιρεσης ή περιορισμού στους κανόνες για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα.

[...]

ΣΗΜΕΙΩΜΑ:

Το σημείωμα αναφέρει περιληπτικά τις απόψεις/παρατηρήσεις των εμπλεκόμενων φορέων στη διαβούλευση που έγινε για τον Περί Δικαιώματος Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων (Τροποποιητικός) Νόμος του 2017, για εναρμόνιση με την Οδηγία 2006/115 (ΕΟΚ).

Απόψεις PRS:

Εκ μέρους της PRS, υπογράφει ο John Mottram. Στην επιστολή του αναφέρεται στην τροποποίηση του άρθρου 2 του Νόμου και προτείνει όπως το Άρθρο 2 παραμείνει ως έχει για τον ορισμό των δημιουργών και να μην τροποποιηθεί περαιτέρω, καθώς αυτό θα προκαλέσει σύγχυση και θα μετατάξει τους παραγωγούς φωνογραφημάτων ως κατόχους συγγενικών δικαιωμάτων.

Δεν γίνεται καμιά άλλη αναφορά στα υπόλοιπα άρθρα του Τροποποιητικού Νόμου.

Απόψεις CNR:

Εκ μέρους της CNR, υπογράφει η Κα Βαλεντίνα Λοιζίδου. Στην επιστολή της αναφέρεται στην τροποποίηση του Άρθρου 10Γ του Νόμου και προτείνει όπως εάν παραμείνει ως έχει η τροποποίηση και οι παραγωγοί φωνογραφημάτων υπαχθούν σε συγγενικό δικαίωμα, τότε θα πρέπει να υπάρξει Κανονιστική ή νομοθετική ρύθμιση του τρόπου καταβολής προς τους ΟΣΔ/ΑΟΔ του συγγενικού δικαιώματος. Σύμφωνα με την Κα Λοιζίδου, θα πρέπει η Αρχή να φροντίσει για τη ρύθμιση του θέματος, με την εισαγωγή των αναγκαίων προνοιών.

Απόψεις 'Διώνυσος Ζαγρέας':

Εκ μέρους του οργανισμού Διώνυσος Ζαγρέας, υπογράφει η Κα Πολύμνια Λευτέρη. Στην επιστολή της αναφέρεται στο Άρθρο 2 και στο Άρθρο 10Γ. Σχετικά με τον ορισμό της λέξης 'δημιουργός', η Κα Λευτέρη αντιτίθεται στην τροποποίηση αυτή, καθώς παρατηρεί ολική υποκατάσταση του δικαιώματος του δημιουργού στον σκηνοθέτη (κάτι που δεν αναφέρεται στην Οδηγία 115/2006) και θέτει το σκηνοθέτη ως οποιοδήποτε άλλο παραγωγό. Η ουσία του σημείου της Οδηγίας, ήταν οι σκηνοθέτες να αναγνωριστούν ως δημιουργοί και όχι ως παραγωγοί, οι οποίοι μετατάχθηκαν σε συγγενικό δικαίωμα.

Σχετικά με το Άρθρο 10Γ, η Κα Λευτέρη, αντιτίθεται στην εξ'ημισείας καταβολής των τελών, μεταξύ διαφορετικών κατηγοριών δικαιούχων, καθώς μια τέτοια ρύθμιση θεωρεί ότι είναι αντισυνταγματική, γιατί παραβιάζει το κατοχυρωμένο δικαίωμα του συμβάλλεσθαι ελεύθερα και χωρίς οποιαδήποτε ρύθμιση από την Αρμόδια Αρχή.

Απόψεις Π.Ο.Β.Ε.Κ.:

Εκ μέρους της Π.Ο.Β.Ε.Κ., υπογράφει ο Γενικός Γραμματέας, Κος Στέφανος Κουρσάρης. Στην επιστολή του αναφέρεται, στην επιτακτική ανάγκη νομοθετικής ρύθμισης του θέματος της καταβολής των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων από τους χρήστες.

Απόψεις Π.Α.Σ.Ι.Κ.Α.:

Εκ μέρους του Π.Α.Σ.Ι.Κ.Α., υπογράφει ο Γενικός Γραμματέας, Κος Φάνος Λεβέντης. Στην επιστολή του αναφέρεται στην ανάγκη άμεσης ρύθμισης του θέματος της είσπραξης και αμοιβής των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων, με Κανονισμούς. Οι Κανονισμοί αυτοί, θα προκύψουν ως αποτέλεσμα συνεννόησης μεταξύ των εμπλεκόμενων φορέων.

Απόψεις I.F.P.I.:

Εκ μέρους του I.F.P.I., υπογράφει ο Κος Lauri Rechardt. Στην επιστολή του, αναφέρει ότι το δικαίωμα των παραγωγών φωνογραφημάτων δεν μπορεί να αλλάξει σε συγγενικό δικαίωμα, καθότι στην παρούσα φάση θεωρείται πνευματικό, άρα αποκλειστικό δικαίωμα. Κάτι τέτοιο, σύμφωνα με τον Κο Rechardt, δεν το επιβάλλει ούτε η Οδηγία 2006/115 (ΕΟΚ) αλλά αντίθετα το Προοίμιο στην Οδηγία (παράγραφοι 3 και 16), αναφέρει ότι το δικαίωμα του δημιουργού πρέπει να κατοχυρωθεί περαιτέρω και ευρύτερα.

Απόψεις Κου Αλέκου Ευαγγέλου (Δικηγόρος):

Ο Κος Ευαγγέλου στην επιστολή του, αναφέρει ότι στο τροποητικό Άρθρο 2, δημιουργοί πλέον αναγνωρίζονται μόνο οι στιχουργοί και συνθέτες και όχι οι παραγωγοί φωνογραφημάτων, που τώρα θεωρούνται με την προτεινόμενη νομοθεσία κάτοχοι συγγενικού δικαιώματος. Περαιτέρω, αναφέρει ότι με την τροποποίηση του Άρθρου 3, οι ηχογραφήσεις εμπίπτουν στα συγγενικά δικαιώματα. Επίσης αναφέρεται στο ότι η Οδηγία, δεν κάνει οποιαδήποτε μνεία στο ότι το δικαίωμα των παραγωγών φωνογραφημάτων θα είναι πλέον συγγενικό δικαίωμα και δεν υπάρχει καμία υποχρέωση για εξαίρεση των παραγωγών φωνογραφημάτων από την κατηγορία των πνευματικών δικαιωμάτων. Αντίθετα η Συνθήκη της Ρώμης (WIPO), αναφέρει ότι υπάρχει περιθώριο για τους εθνικούς νόμους να προχωρήσουν πέρα της ρύθμισης που αναφέρει η Συνθήκη.

Περαιτέρω αναφέρεται στην επιστολή του, ότι με βάση το Άρθρο 23 του Συντάγματος, τα πνευματικά δικαιώματα είναι περιουσιακό δικαίωμα και επομένως τα πνευματικά δικαιώματα δεν μπορούν να μειωθούν σε συγγενικά δικαιώματα.

Απόψεις Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου:

(1) Ιωαννίδης, Κλεάνθους & Σία Δ.Ε.Π.Ε.: Στην επιστολή του, ο Κος Μαρίνος Κλεάνθους αναφέρει σχετικά με το Άρθρο 3, ότι πρέπει να απορριφθεί η προτεινόμενη τροποποίηση για Συνταγματικούς λόγους και για λόγους συμβατότητας με το αγγλοσαξονικό δίκαιο. Σύμφωνα με τον Κο Κλεάνθους, οι ηχογραφήσεις να εξακολουθήσουν να θεωρούνται πνευματικό δικαίωμα και οι παραγωγοί ηχογραφημάτων να συνεχίσουν να θεωρούνται δημιουργοί πνευματικών δικαιωμάτων.

Στη συνέχεια της επιστολής του ο Κος Κλεάνθους, αναφέρεται στο προτεινόμενο Άρθρο 10Γ, όπου οι παραγωγοί ηχογραφημάτων θα λαμβάνουν εξ'ημισείας με τους άλλους συντελεστές συγγενικών δικαιωμάτων και αναφέρει ότι αυτό είναι μείωση του περιουσιακού

δικαιώματος όπως αναφέρεται πιο πάνω. Τονίζεται ότι η συγκεκριμένη τροποποίηση πρέπει επίσης να απορριφθεί.

(2) Πανάγος & Πανάγος Δ.Ε.Π.Ε.:

Ο Κος Πανάγος αναφέρει στην επιστολή του, την αντίθεση του με την αλλαγή των δικαιωμάτων των παραγωγών ηχογραφήματων από πνευματικά δικαιώματα σε συγγενικά δικαιώματα. Σύμφωνα με τον Κο Πανάγο, κάτι τέτοιο αντιτίθεται στο Σύνταγμα, είναι ασύμβατο με το αγγλοσαξονικό δίκαιο και προχωράει πέρα από τις πρόνοιες της Οδηγίας. Επίσης, η τροποποίηση δεν είναι ορθή σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, γιατί είναι εκπρόθεσμη η τροποποίηση, άρα δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί.

Απόψεις της ΕΔΠΠ:

Εκ μέρους της ΕΔΠΠ., υπογράφει η Κα Τατιάνα Συνοδινού. Στην επιστολή της αναφέρει ρητά ότι στην Οδηγία 2014/26, τα δικαιώματα τόσο του ερμηνευτή όσο και του παραγωγού φωνογραφήματος, ορίζονται ως συγγενικά δικαιώματα. Επιπλέον μαζί με τον παραγωγό φωνογραφήματος ορίζεται και ο παραγωγός ταινίας. Θεωρεί ότι με βάση την προαναφερόμενη Οδηγία, πρέπει να περιληφθούν οι παραγωγοί στα συγγενικά και όχι στα πνευματικά δικαιώματα.

(28) 17

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΥΠΡΟΥ
ΑΡΧΗΓΕΙΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ
1478 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Αρ. Φακ. 08.08.002
Αρ. Τηλ. 22808897
Αρ. Φαξ, 22808755
e-mail iprc@police.gov.cy

26 Φεβρουαρίου 2018

Γενικό Διευθυντή Υπουργείου Ενέργειας, Εμπορίου,
Βιομηχανίας και Τουρισμού
(Για Έφορο Εταιρειών και Επίσημο Παραλήπτη,
Υπόψη Κας Στάλως Παπαιωάννου)

Τροποποίηση του περί του Δικαιώματος Πνευματικής Ιδιοκτησίας και
Συγγενικών Δικαιωμάτων Νόμου

Αναφέρομαι στο πιο πάνω θέμα και σας πληροφορώ τα ακόλουθα:

1. Στη Διεθνή Σύμβαση της Ρώμης (1961) η οποία κυρώθηκε με το Νόμο 14(III)/1999 παρέχεται προστασία στους κατόχους των συγγενικών δικαιωμάτων. Οι τρεις κατηγορίες στους οποίους αναγνωρίζεται προστασία είναι:
 - α) οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες
 - β) οι παραγωγοί υλικών φορέων και
 - γ) οι τηλεοπτικοί οργανισμοί.

Επί των μουσικών έργων συνεπώς συγγενικά δικαιώματα κατέχουν οι τραγουδιστές, οργανοπαίκτες και οι δισκογραφικές εταιρείες-παραγωγοί.

Σημ. Το περιεχόμενο της παρούσας επιστολής διέπεται από τις πρόνοιες του περί Επεξεργασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα Προστασίας του Ατόμου Νόμου (Ν. 138(I)/2001)

Οδός Αντισπράττηγου Ευάγγελου Φλωράκη, 1478 Λευκωσία
Τηλ:22808080, Φαξ:22808598, Ιστοσελίδα: <http://www.police.gov.cy>

2. Η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης (στο εξής η Σύμβαση), στο άρθρο 12 προβλέπει ότι εάν ένα φωνογράφημα που έχει εκδοθεί για σκοπούς εμπορικούς ή με αναπαραγωγή του χρησιμοποιείται αμέσως για ραδιοτηλεοπτική εκπομπή ή για οποιαδήποτε μετάδοση προς το κοινό, θα παρέχεται από το χρήστη προς τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή προς τους παραγωγούς φωνογραφημάτων ή και προς τους δύο μια εύλογη και ενιαία αμοιβή. Το σκεπτικό της ρύθμισης είναι η προστασία των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και η εξασφάλιση για αυτούς ενός εισοδήματος σε περίπτωση δευτερεύουσας χρήσης των φωνογραφημάτων.
3. Η ευρωπαϊκή οδηγία 2006/115/ΕΕ («η Οδηγία») προβλέπει ότι τα κράτη μέλη προβλέπουν ένα δικαίωμα προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι ο χρήστης καταβάλλει μια εύλογη και ενιαία αμοιβή όταν μια αναπαραγωγή του φωνογραφήματος μεταδίδεται δημόσια και η αμοιβή αυτή κατανέμεται μεταξύ των καλλιτεχνών ερμηνευτών ή εκτελεστών και των παραγωγών των φωνογραφημάτων.¹
4. Είναι γνωστό ότι η Συνθήκη που κυρώθηκε με Νόμο έχει αυξημένη τυπική ισχύ έναντι του τυπικού Νόμο και συνεπώς υπερέρχει του Νόμου 59/76.² Από την άλλη εάν το κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται Ευρωπαϊκή Οδηγία δεν την ενσωματώσει σε εθνικό νομοθέτημα μέχρι τη λήξη της εναρμονιστικής προθεσμίας την οποία θέτει η Οδηγία ή εάν το εναρμονιστικό εθνικό νομοθέτημα ενσωματώνει λανθασμένα την Οδηγία, είτε διότι παραλείπει να αντιγράψει διάταξή της, είτε διότι την αντιγράφει με διαφορετικό νόημα, εφαρμόζεται η αρχή της άμεσης ισχύος της Οδηγίας, σύμφωνα με την οποία κάθε ιδιώτης στον οποίο η Οδηγία χορηγεί δικαίωμα σαφώς και ανεπιφύλακτα δικαιούται να απαιτήσει από το κράτος να του αναγνωρίσει αυτό το δικαίωμα και, κατά προέκταση, δικαιούται να επικαλεστεί αυτό το δικαίωμα ενώπιον εθνικού δικαστηρίου σε υπόθεση κατά του κράτους μέλους. Όσο αφορά το εθνικό δικαστήριο, αυτό οφείλει να ερμηνεύσει, κατά το δυνατό, το εθνικό δίκαιο σύμφωνα με την Οδηγία.³
5. Συνεπώς παρόλο που στον περί του Δικαιώματος Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων Νόμου 59/76 («ο Νόμος») οι παραγωγοί φωνογραφημάτων περιλαμβάνονται στην ερμηνεία του δημιουργού αυτοί στην ουσία κατέχουν συγγενικό δικαίωμα λόγω της υπεροχής του Κυρωτικού Νόμου έναντι του τυπικού Νόμου.

¹ Βλ. άρ.8(2) της οδηγίας 2006/115/ΕΕ.

² Βλ. άρ.169(3) του Συντάγματος

³ Βλέπε ιστοσελίδα Νομικής Υπηρεσίας,

http://www.law.gov.cy/law/lawoffice.nsf/dmlcreatlaw_gr?dmlcreatlaw_gr?OpenDocument, τελευταία επίσκεψη 24/4/17.

Σημ. Το περιεχόμενο της παρούσας επιστολής διέπεται από τις πρόνοιες του περί 2 Επεξεργασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα Προστασίας του Ατόμου Νόμου (Ν. 138(I)/2001)

6. Όπως προκύπτει υφίσταται διαφορά στο άρθρο 10Γ του Νόμου και στο άρθρο 12 της Σύμβασης. Ειδικότερα στο Νόμο δεν υπάρχει αναφορά για την αμοιβή των παραγωγών των φωνογραφημάτων αφού αυτοί αναφέρονται ως δημιουργοί σύμφωνα με το άρθρο 11 του Νόμου.
 7. Για σκοπούς εναρμόνισης με την Οδηγία κρίνεται αναγκαίο να τροποποιηθεί τόσο η ερμηνεία του δημιουργού (άρθρο 2) όσο και το άρθρο 10Γ του Νόμου.
 8. Όσο αφορά την άποψη της PRS περί μετάταξης των παραγωγών φωνογραφημάτων ως κατόχων συγγενικών δικαιωμάτων, με την τροποποίηση του Νόμου, είναι η θέση μας ότι και σήμερα οι παραγωγοί φωνογραφημάτων είναι κάτοχοι συγγενικών δικαιωμάτων σύμφωνα με το διεθνές και ενωσιακό δίκαιο όπως αναφέρεται ανωτέρω.
 9. Όσο αφορά την άποψη της CNR περί περαιτέρω ρύθμισης του θέματος, με την εισαγωγή των αναγκαίων προνοιών είτε με τη μορφή Κανονισμού, είτε με νομοθετική ρύθμιση του τρόπου καταβολής προς του ΟΣΔ/ΑΟΔ του συγγενικού δικαιώματος, σε περίπτωση που οι παραγωγοί φωνογραφημάτων υπαχθούν σε συγγενικό δικαίωμα θεωρούμε ότι με την τροποποίηση και δει με την εισαγωγή μείας για εξ ημισείας καταβολή τελών μεταξύ των δικαιούχων συγγενικού δικαιώματος το θέμα ρυθμίζεται ικανοποιητικά. Περαιτέρω όσο αφορά επιμέρους θέματα καταβολής του ύψους της αμοιβής ο Νόμος περί της Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων καθώς και για τη Χορήγηση Πολυεδαφικών Αδειών για Επιγραμμικές Χρήσεις Μουσικών Έργων του 2017 (Ν. 65(Ι)/2017) και οι Κανονισμοί του ρυθμίζουν με διαφάνεια το θέμα.
 10. Αναφορικά με τις απόψεις της «Διόνυσος Ζαγρέας» αναφέρουμε ότι η τροποποίηση που σκοπεύετε να γίνει δεν αλλάζει την ερμηνεία του παραγωγού στο Νόμο. Εντούτοις όσο αφορά τον σκηνοθέτη ο οποίος είναι διαφορετικό πρόσωπο από τον παραγωγό πράγματι στην οδηγία αναφέρεται στον ορισμό (άρθρο 2), ότι «ο κύριος σκηνοθέτης ενός κινηματογραφικού ή οπτικοακουστικού έργου θεωρείται ως δημιουργός του ή ένας από τους δημιουργούς του. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν ότι θεωρούνται ως συνδημιουργοί και άλλα πρόσωπα». Συνεπώς θεωρούμε ότι θα ήταν ορθό να εισαχθεί στον ορισμό του δημιουργού και η ανωτέρω παράγραφος αναφορικά με τον κύριο σκηνοθέτη. Όσο αφορά τον ισχυρισμό περί αντισυνταγματικότητας της εξ' ημισείας καταβολής των τελών θεωρούμε ότι κάτι τέτοιο δεν υφίσταται καθότι το άρθρο 26 του Συντάγματος, που κατοχυρώνει την ελευθερία του συμβάλλεσθαι δεν είναι απόλυτο και σύμφωνα με το εδάφιο 2 του εν λόγω άρθρου μπορεί να περιορισθεί με Νόμο αναφορικά με τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Η αντιπροσώπευση γίνεται συλλογικά από τους ΟΣΔ και θεωρούμε συνεπώς ότι η εξ' ημισείας καταβολή τελών είναι σύνομη.
- Σημ. Το περιεχόμενο της παρούσας επιστολής διέπεται από τις πρόνοιες του περί 3 Επεξεργασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα Προστασίας του Ατόμου Νόμου (Ν. 138(Ι)/2001)

Περαιτέρω ο Νόμος περί της Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων καθώς και για τη Χορήγηση Πολυεδαφικών Αδειών για Επιγραμμικές Χρήσεις Μουσικών Έργων του 2017 (Ν. 65(Ι)/2017) και οι Κανονισμοί του ρυθμίζουν το θέμα του επιμέρους υπολογισμού των τελών, ανά χρήστη.

11. Όσο αφορά την Π.Ο.Β.Ε.Κ. η οποία ως γνωστό εκπροσωπεί τους καταστηματάρχες θεωρούμε ότι κακώς τα πλείστα από τα μέλη της καλούνται να καταβάλουν τέλη για άδεια χρήσης δικαιωμάτων επί φωνογραφήματων καθότι σύμφωνα με τη Νομολογία του ΔΒΕ υποχρέωση εξασφάλισης άδειας υπάρχει εφόσον η μουσική είναι παρεχόμενη υπηρεσία, προσελκύει πελάτες και συνεπώς ο χρήστης (επιχειρηματίας) προσπορίζεται όφελος.⁴
12. Όσο αφορά τον ΠΑΣΙΚΑ σημειώνουμε ότι με την τροποποίηση δε θα χρειάζεται να καταβάλλουν πλέον τέλη για εξασφάλιση άδειας από τους παραγωγούς φωνογραφήματων οι οποίοι σύμφωνα με το υφιστάμενο εθνικό νομοθετικό πλαίσιο απολαμβάνουν πνευματικό δικαίωμα, άλλο από αυτό του συνθέτη και στιχουργού φωνογραφήματος αλλά μία αμοιβή εντάσσοντας τους παραγωγούς στους κατόχους συγγενικού δικαιώματος όπως και η Σύμβαση της Ρώμης. Ο ΠΑΣΙΚΑ περαιτέρω αναφέρεται στην ανάγκη για θέσπιση Κανονισμών για τη ρύθμιση της είσπραξης και αμοιβής των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων κάτι που αποτελεί έργο του Υπουργείου Ενέργειας, Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού.
13. Η ΙFPI αντιτίθεται στο στην προτεινόμενη τροποποίηση και υποστηρίζει ότι στο προοίμιο της Οδηγίας 2016/115ΕΚ και ειδικότερα στις παραγράφους 3 και 16 αναφέρεται ότι το δικαίωμα του δημιουργού πρέπει να καταχωρηθεί περεταίρω και ευρύτερα, θέση με την οποία διαφωνούμε. Ειδικότερα οι εν λόγω παραγράφοι αναφέρονται τόσο στα πνευματικά όσο και στα συγγενικά δικαιώματα και στην ανάγκη ευρύτερης προστασίας. Περαιτέρω στην παράγραφο 16 αναφέρεται ότι μπορούν τα κράτη να παρέχουν και ευρύτερη προστασία από αυτή που παρέχει η Οδηγία. Ευρύτερη προστασία εντούτοις δεν σημαίνει την ένταξη του παραγωγού φωνογραφήματος σε κάτοχο πνευματικού δικαιώματος. Στο άρθρο 8(2) της Οδηγίας προβλέπεται εξάλλου μία εύλογη και ενιαία αμοιβή στους εκτελεστές και παραγωγούς γεγονός που καταδεικνύει ότι θεωρούνται κάτοχοι συγγενικών δικαιωμάτων.
14. Ο κ. Αλέκος Ευαγγέλου (δικηγόρος) αντιτίθεται επίσης στην τροποποίηση διαφωνώντας ότι στην Οδηγία και τη Συνθήκη της Ρώμης αναφέρονται οι παραγωγοί ως κάτοχοι συγγενικών δικαιωμάτων, θέση με

⁴ Società Consortile Fonografici (SCF) v. Marco Del Corso, υπόθεση του ΔΒΕ, με αρ. C 135/10

Σημ. Το περιεχόμενο της παρούσας επιστολής διέπεται από τις πρόνοιες του περί 4 Επεξεργασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα Προστασίας του Ατόμου Νόμου (Ν. 138(Ι)/2001)

την οποία διαφωνούμε για τους λόγους που εξηγούνται ανωτέρω. Διαφωνούμε επίσης με τη θέση του ότι μόνο το πνευματικό δικαίωμα είναι περιουσιακό στοιχείο. Η θεωρία αναφέρει ότι τόσο το πνευματικό όσο και το συγγενικό δικαίωμα είναι περιουσιακό στοιχείο και συνεπώς η βάση για την παροχή οικονομικών δικαιωμάτων. Η διαφορά μεταξύ του κατόχου του πνευματικού δικαιώματος και του κατόχου συγγενικού δικαιώματος είναι ότι ο κάτοχος του πνευματικού δικαιώματος, ο οποίος παράγει την πνευματική δημιουργία απολαμβάνει την ηθική αναγνώριση του ιδιαίτερου δεσμού του με το έργο. Αξίζει εδώ να αναφέρουμε ότι πνευματική ιδιοκτησία είναι τα έργα της ανθρώπινης διάνοιας και είναι γενικότερα γνωστή ως διανοητικής ιδιοκτησίας. Οι παραγωγοί μουσικής ακόμα και εξ ορισμού δεν μπορούν να ενταχθούν στους δημιουργούς αφού στην ουσία ασκούν επικουρικής φύσης εργασία για τη διάδοση στο κοινό της διανοητικής εργασίας των δημιουργών.

- 15. Ο Δικηγορικός Σύλλογος αντιτίθεται επίσης στην τροποποίηση για λόγους συμβατότητας με το αγγλοσαξονικό δίκαιο το οποίο θεωρούμε ότι υποχωρεί μετά την ένταξη της Δημοκρατίας στην Ε.Ε. Θεωρούν επίσης ότι περιορίζεται το δικαίωμα των παραγωγών το οποίο είναι περιουσιακό και προστατεύεται από το άρθρο 23 του Συντάγματος, θέση την οποία εξηγήσαμε ανωτέρω, αναφέροντας ότι και το συγγενικό αποτελεί περιουσιακό δικαίωμα που αποφέρει έσοδα στον κατέχοντα.
- 16. Η θέση του κ. Πανάγου δεν μας βρίσκει σύμφωνους και απαντάται ήδη ανωτέρω.
- 17. Η κα Τατιάνα Συνοδινού της ΕΔΠΙ η οποία έχει ειδικότητα στην πνευματική ιδιοκτησία και η οποία έχει εκπονήσει συγγράμματα για την πνευματική ιδιοκτησία και θεωρούμε ότι είναι αυθεντία στον κλάδο συμφωνεί με την τροποποίηση και ενστερνίζεται τη θέση μας.
- 18. Ενόψει των ανωτέρω είμαστε της άποψης ότι η τροποποίηση είναι απαραίτητη και απόλυτα ορθή και το Γρ. Καταπολέμησης Αδικημάτων Κλοπής Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Παράνομων Στοιχημάτων, του Τμήματος Κ.Ε. Αρχηγείου Αστυνομίας, έθιξε πρώτο την ανάγκη για την τροποποίηση και βρισκόταν σε συνεχή επαφή με την Αρμόδια Αρχή Πνευματικής Ιδιοκτησίας κατά την σύνταξη της εισηγούμενης τροποποίησης.

Χριστόφορος Μαυρομμάτης
Ανώτερος Αστυνόμος
για Αρχηγό Αστυνομίας

Κοιν. - Β/Αρχηγό (Ε')
- Γρ. ΚΑΚΠΙ&ΠΣ
Α.Α/Α.Α.

Σημ. Το περιεχόμενο της παρούσας επιστολής διέπεται από τις πρόνοιες του περι 5 Επεξεργασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα Προστασίας του Ατόμου Νόμου (Ν. 138(Ι)/2001)

(2012)

ΑΛΕΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ & ΣΙΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ

Λεωφ. Κυριάκου Μάτση 16, EAGLE HOUSE, 7^{ος} Όροφος, 1082 ΛΕΥΚΩΣΙΑ
Τηλ. 22879999, Fax 22879990
E-mail: evangelou@evangelou.com.cy
Ταχ. Διευθ.: Ταχ. Θυρ. 29238, 1623 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΗ

Θέμα: Τροποποίηση του περί Δικαιώματος Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων Νόμου (Ν.59/1976).

Ζητήθηκε η γνώμη μου κατά πόσον η προτεινόμενη τροποποίηση του περί Δικαιώματος Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων Νόμου (Ν. 59/1976), όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα, στην οποία προτεινόμενη τροποποίηση θα αναφερθώ λεπτομερώς στη συνέχεια, θίγει τα δικαιώματα των παραγωγών φωνογραφημάτων.

2.0 Σχετική νομοθεσία

2.1 Προτού απαντήσω στο ερώτημα, θα ήταν χρήσιμο να προβώ σε μία σύντομη αναδρομή της σχετικής νομοθεσίας.

2.2 Η πνευματική ιδιοκτησία στην Κύπρο αρχικά ρυθμιζόταν από τον περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας Νόμο Κεφ.264, με τον οποίο ουσιαστικά εφαρμόζονταν οι διατάξεις του Copyright Act 1911, που ίσχυε τότε στο Ηνωμένο Βασίλειο. Παρόλο που στο Ηνωμένο Βασίλειο η νομοθεσία αυτή θεωρήθηκε απαρχαιωμένη και αντικαταστάθηκε το 1956, στην Κύπρο εξακολούθησε να εφαρμόζεται μέχρι το 1976, όταν αντικαταστάθηκε από τον περί του Δικαιώματος Πνευματικής Ιδιοκτησίας και περί συναφών προς αυτό θεμάτων Νόμο Ν. 59/1976. Ο Νόμος αυτός, όπως έχει τροποποιηθεί με την τελευταία τροποποίηση που έγινε με το Νόμο 66(I)/2017, εξακολουθεί να ισχύει μέχρι σήμερα.

2.3 Προστατεύσιμα από τον προαναφερθέντα Νόμο 59/1976 είναι τα επιστημονικά έργα, τα φιλολογικά έργα περιλαμβανομένων των προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών, τα μουσικά έργα, τα καλλιτεχνικά έργα συμπεριλαμβανομένων και φωτογραφιών, οι ταινίες, οι βάσεις

11

δεδομένων, οι ηχογραφήσεις, οι εκπομπές και οι δημοσιεύσεις προτέρως αδημοσίευτων έργων. Με συγγενικά δικαιώματα προστατεύονται ερμηνείες ή εκτελέσεις έργων από καλλιτέχνες.

3.0 Η προτεινόμενη τροποποίηση

3.1 Όπως αναφέρεται στο προοίμιο της προτεινόμενης τροποποίησης, αυτή γίνεται για σκοπούς εναρμόνισης με την Οδηγία 2006/115/ΕΚ σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διάνοιας.

3.2 Η προτεινόμενη τροποποίηση στοχεύει να τροποποιηθούν τα άρθρα 2, 3 και 10Γ του Νόμου, καθώς και να προστεθούν τα άρθρα 10Δ, 10Ε, 10Ζ, 10Η, 10Θ, 10Ι, 10ΙΑ και 10ΙΒ μετά το άρθρο 10Γ, τα οποία ρυθμίζουν ζητήματα σε σχέση με το δικαίωμα εκμίσθωσης και δανεισμού.

3.2.1 Ειδικότερα, προτείνεται να τροποποιηθεί η ερμηνεία της λέξης «δημιουργός» στο άρθρο 2, με τρόπο ώστε, μεταξύ άλλων, δημιουργός φωνογραφήματος για σκοπούς του Νόμου να θεωρείται ο στιχουργός και συνθέτης και όχι ο παραγωγός.

3.2.2 Η παράγραφος (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 3 του Νόμου προτείνεται να τροποποιηθεί ώστε οι ηχογραφήσεις να μην ανήκουν πλέον στα έργα τα οποία προστατεύονται με πνευματικό δικαίωμα. Επίσης, προτείνεται η τροποποίηση της παραγράφου (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 3 του Νόμου, ώστε οι ηχογραφήσεις να προστατεύονται με συγγενικό δικαίωμα.

3.2.3 Με την τροποποίηση που προτείνεται αναφορικά με το άρθρο 10Γ του Νόμου, οι παραγωγοί φωνογραφημάτων θα λαμβάνουν εξ ημισείας με τους δικαιούχους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες την αμοιβή που προβλέπεται σε περίπτωση που ηχογράφηση η οποία εκδίδεται για εμπορικούς σκοπούς ή μια αναπαραγωγή της, χρησιμοποιείται για ασύρματη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση ή για οποιαδήποτε παρουσίαση στο κοινό.

4.0 Οδηγία 2006/115/EK

4.1 Η Οδηγία 2006/115/EK στην οποία βασίζεται η τροποποίηση, θέτει το ελάχιστο της προστασίας και τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίσουν υψηλότερο επίπεδο προστασίας από το προβλεπόμενο σε σχέση με τις ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές και την παρουσίαση στο κοινό. Άλλωστε, η οδηγία ως νομικό κείμενο δεσμεύει τα κράτη μέλη ως προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, τους δίνει όμως το περιθώριο να θεσπίσουν τα ίδια τα μέσα επίτευξής του. Συνεπώς, τα κράτη μέλη έχουν τη διακριτική ευχέρεια να λάβουν υπόψη τυχόν ιδιαιτερότητες που υπάρχουν σε εθνικό επίπεδο, κατά την ενσωμάτωση των οδηγιών στην εθνική έννομη τάξη.

4.2 Από την Οδηγία 2006/115/EK δεν φαίνεται να υπάρχει καμία υποχρέωση για εξαίρεση των παραγωγών φωνογραφημάτων από την κατηγορία του δημιουργού. Με άλλα λόγια, η αφαίρεση των απόλυτων δικαιωμάτων από τους παραγωγούς, και η χορήγηση σε αυτούς σχετικών δικαιωμάτων, δεν φαίνεται να είναι αναγκαία για σκοπούς συμμόρφωσης με την ως άνω Οδηγία, και ούτε από το κείμενο της ίδιας της Οδηγίας προκύπτει οποιαδήποτε τέτοια απαίτηση.

4.3 Θα ήταν επίσης χρήσιμο να αναφερθεί ότι η σκοπούμενη δυσχερής για τους παραγωγούς φωνογραφημάτων μεταβολή δε βρίσκει έρεισμα ούτε στην Συνθήκη της Ρώμης της 26^{ης} Οκτωβρίου για τα δικαιώματα των καλλιτεχνών, ερμηνευτών ή εκτελεστών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοφωνίας. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Διανοητικής Ιδιοκτησίας (WIPO), ερμηνεύοντας το Άρθρο 12 της Συνθήκης της Ρώμης, στη δημοσίευσή με τίτλο «*Guide to the Rome Convention*» αναφέρει στη σ.47 ότι «*It seems therefore, in the light of this, that it is in order for national laws to go further in this ...*».

4.4 Καθίσταται ως εκ τούτου σαφές ότι η Οδηγία 2006/115/EK και η Συνθήκη της Ρώμης θέτουν μόνο το ελάχιστο της προστασίας.

5.0 Το ερώτημα

5.1 Το ερώτημα που εγείρεται είναι κατά πόσο η προτεινόμενη τροποποίηση του Νόμου 59/1976 θίγει τα δικαιώματα των παραγωγών φωνογραφημάτων.

5.2 Το ζήτημα που προκύπτει αφορά στο ότι το δικαίωμα που κατέχει ο παραγωγός φωνογραφήματος, ενώ μέχρι σήμερα είναι απόλυτο, με την τροποποίηση γίνεται σχετικό. Για παράδειγμα, με τον υφιστάμενο νόμο, οι δημιουργοί, δηλαδή και οι παραγωγοί φωνογραφημάτων, έχουν τα δικαιώματα που αναφέρονται στο άρθρο 7 του Νόμου 59/1976. Με την τροποποίηση, εφόσον οι παραγωγοί φωνογραφημάτων δε θα θεωρούνται πλέον δημιουργοί, παύουν να τα έχουν. Επίσης, με την προσθήκη του άρθρου 10θ αφαιρείται από τους παραγωγούς φωνογραφημάτων το απόλυτο και αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση των ηχογραφήσεων τους και τους αποδίδεται, από κοινού με τους ερμηνευτές και εκτελεστές καλλιτέχνες, ένα δικαίωμα λήψης αμοιβής, μετά το πέρας της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης. Επομένως, η προτεινόμενη ρύθμιση μεταβάλλει δυσμενώς την υφιστάμενη κατάσταση των παραγωγών φωνογραφημάτων.

6.0 Παραβίαση του Άρθρου 23 του Συντάγματος

6.1 Η προτεινόμενη τροποποίηση είναι κατά τη γνώμη μου αντίθετη με τις διατάξεις του Άρθρου 23 του Συντάγματος και του Άρθρου 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ).

6.1.1 Το Άρθρο 23 του Συντάγματος έχει ως εξής:

«1. Έκαστος, μόνος ή από κοινού μετ' άλλων, έχει το δικαίωμα να αποκτά, να είναι κύριος, να κατέχει, απολαύη ή διαθέτη οιασδήποτε κινητήν ή ακίνητον ιδιοκτησίαν και δικαιούται να απαιτή τον σεβασμόν του τοιούτου δικαιώματος αυτού.

Το δικαίωμα της Δημοκρατίας επί των υπογείων υδάτων, ορυχείων και μεταλλείων και αρχαιοτήτων διαφυλάσσεται.

2. Στέρησις ή περιορισμός οιοσδήποτε τοιούτου δικαιώματος δεν δύναται να επιβληθή ειμή ως προβλέπεται υπό του παρόντος άρθρου.

8

3. Η άσκησης τοιούτου δικαιώματος δύναται να υποβληθή διά νόμου εις όρους, δεσμεύσεις ή περιορισμούς απολύτως απαραίτητους προς το συμφέρον της δημοσίας ασφαλείας ή της δημοσίας υγείας ή των δημοσίων ιθών ή της πολεοδομίας ή της αναπτύξεως και χρησιμοποίησεως οιασδήποτε ιδιοκτησίας προς προαγωγήν της δημοσίας ωφελείας ή προς προστασίαν των δικαιωμάτων τρίτων.

Διά πάντα τοιούτον όρον, δέσμευσιν ή περιορισμόν, όστις μειώνει ουσιωδώς την οικονομικήν αξίαν της τοιαύτης ιδιοκτησίας, δεν να καταβάλληται το ταχύτερον δικαία αποζημίωσις, καθοριζόμενη, εν περιπτώσει διαφωνίας, υπό πολιτικού δικαστηρίου.

4. Οιαδήποτε κινητή ή ακίνητος ιδιοκτησία ή οιονδήποτε δικαίωμα ή συμφέρον επί τοιαύτης ιδιοκτησίας δύναται να απαλλοτριωθεί αναγκαστικώς υπό της Δημοκρατίας ή υπό της δημοτικής αρχής, ως και υπό Κοινοτικής Συνελεύσεως υπέρ εκπαιδευτικών, θρησκευτικών, φιλανθρωπικών ή αθλητικών σωματείων, οργανώσεων ή ιδρυμάτων υποκειμένων εις την αρμοδιότητα αυτής και μόνον εις βόρος προσώπων ανηκόντων εις την αντίστοιχον κοινότητα, ως επίσης και υπό νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή οργανισμού κοινής ωφελείας, προς ους έχει παραχωρηθή τοιούτον δικαίωμα υπό του νόμου και δη μόνον:

(α) προς εξυπηρέτησιν σκοπού δημοσίας ωφελείας, ειδικώς καθορισθησομένου διά γενικού περί αναγκαστικής απαλλοτριώσεως νόμου, όστις θέλει θεσπισθή εντός έτους από της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος,

(β) του τοιούτου σκοπού εξειδικευομένου δι' ητιολογημένης αποφάσεως της απαλλοτριούσης αρχής εκδιδομένης κατά τας διατάξεις του νόμου τούτου, περιλαμβανούσης σαφώς τους λόγους της τοιαύτης απαλλοτριώσεως και

(γ) επί καταβολή τοις μετρητοίς και προκαταβολικώς δικαίας και ευλόγου αποζημιώσεως καθοριζομένης εν περιπτώσει διαφωνίας υπό πολιτικού δικαστηρίου.

5. Οιαδήποτε ακίνητος ιδιοκτησία, ή δικαίωμα ή συμφέρον επί τοιαύτης ιδιοκτησίας απαλλοτριωθείσα αναγκαστικώς θα χρησιμοποιηθή αποκλειστικώς προς τον δι' ον απηλλοτριώθη σκοπόν. Εάν εντός τριών ετών από της απαλλοτριώσεως δεν καταστή εφικτός ο τοιούτος σκοπός, η απαλλοτριώσασα αρχή, ευθύς μετά την εκπνοήν της ρηθείσης προθεσμίας των τριών ετών υποχρεούται να προσφέρη την ιδιοκτησίαν επί καταβολή της τιμής κτήσεως εις το πρόσωπον παρ' ου απηλλοτριώσεν αυτήν. Το πρόσωπον τούτο δικαιούται εντός τριών μηνών από της λήψεως της προσφοράς να γνωστοποιήση την αποδοχήν ή μη ταύτης. Εφ' όσον δε γνωστοποιήση ότι αποδέχεται την προσφοράν, η ιδιοκτησία επιστρέφεται ευθύς άμα αποδοθή παρά του προσώπου το τίμημα εντός περαιτέρω προθεσμίας τριών μηνών από της τοιαύτης αποδοχής.
.....»

6.1.2 Το Άρθρο 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ έχει ως εξής:

«Παν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον δικαιούται σεβασμού της περιουσίας του. Ουδείς δύνатаι να στερηθή της ιδιοκτησίας αυτού ειμή δια λόγους δημοσίας ωφελείας και υπό τους προβλεπομένους, υπό του νόμου και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου όρους.

«Αι προαναφερόμεναι διατάξεις δεν θίγουσι το δικαίωμα παντός Κράτους όπως θέση εν ισχύϊ Νόμους ους ήθελε κρίνει αναγκαίους προς ρύθμισιν της χρήσεως αγαθών συμφώνως προς το δημόσιον συμφέρον ή προς εξασφάλισιν της καταβολής φόρων ή άλλων εισφορών ή προστίμων.»

6.2 Το Άρθρο 23 του Συντάγματος αντιστοιχεί με το Άρθρο 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ και προστατεύει το δικαίωμα της ιδιοκτησίας. Το αντικείμενο του δικαιώματος τούτου είναι οιαδήποτε κινητή ή ακίνητη ιδιοκτησία και εκ των διατάξεων των παραγράφων 4 και 5 συνάγεται ότι περιλαμβάνει «παν δικαίωμα ή συμφέρον επί της τοιαύτης ιδιοκτησίας». Με άλλα λόγια η έννοια της ιδιοκτησίας έχει αυτόνομη σημασία η οποία δεν περιορίζεται στην ιδιοκτησία υλικών αντικειμένων, αλλά περιλαμβάνει και άλλα περιουσιακά στοιχεία. Ορισμένα άλλα δικαιώματα και συμφέροντα μπορούν να θεωρηθούν «περιουσιακά δικαιώματα» και έτσι «ιδιοκτησία» για σκοπούς του παρόντος Άρθρου.

6.2.1 Η πιο πάνω θέση μας υποστηρίζεται από πολλές αποφάσεις τόσο από την Κυπριακή όσο και από την Ελληνική νομολογία καθώς και τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΔΑ). Για παράδειγμα, όπως αποφασίστηκε από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Κύπρου στις συνεκδικαζόμενες Προσφυγές Αρ. 740/11 και άλλες, *Μαρία Κουτσελίνη-Ιωαννίδου κ.α. ν. Κυπριακή Δημοκρατία, Μέσω Γενικού Λογιστηρίου κ.α.*, η σύνταξη αποτελεί περιουσιακό δικαίωμα το οποίο προστατεύεται από το Άρθρο 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ. Μεταξύ άλλων, λέχθηκαν τα πιο κάτω:

«Στην υπόθεση Azinas ν. Cyprus (Αίτηση αρ. 56679/00), απόφαση του ΕΔΔΑ, ημερ. 28.4.2004, λέχθηκε από κάποιους από τους Δικαστές ότι το δικαίωμα σύνταξης είναι, υπό ορισμένες περιστάσεις, περιουσιακό δικαίωμα, για σκοπούς του Άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου 1 της ΕΣΔΑ.

Στην υπόθεση Φιλίππου κ.α. ν. Δημοκρατίας κ.α. (2010) 3 ΑΑΔ 241, η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου έκρινε ότι η σύνταξη αποτελεί περιουσιακό δικαίωμα το οποίο χρήζει σεβασμού και προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.»

6.3 Όπως η σύνταξη ως ύψος περιουσιακό στοιχείο προστατεύεται από το Άρθρο 23 του Συντάγματος και το Άρθρο 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, έτσι και η πνευματική ιδιοκτησία. Άλλωστε, τίποτε δε θα μπορούσε να ονομαστεί περιουσία ενός προσώπου με μεγαλύτερη ακρίβεια παρά οι καρποί του πνεύματος. Η κυριότητα οποιουδήποτε αντικειμένου ή ουσίας που προέρχεται σ' αυτόν ως αποτέλεσμα χειρονακτικής εργασίας ουδέποτε έχει αμφισβητηθεί. Η πνευματική εργασία του δεν είναι λιγότερο κοπιώδης και επομένως όχι λιγότερο αξία εννόμου προστασίας. Το ότι τα πνευματικά δικαιώματα αποτελούν περιουσία επιβεβαιώνεται και από το εδάφιο (1) του άρθρου 12 του Νόμου 59/1976, το οποίο αναφέρει τα εξής:

«Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος άρθρου, το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας είναι μεταβιβάσιμον είτε δι' εκχωρήσεως, είτε διά διατάξεως τελευταίας βουλήσεως, ή εκ του νόμου, ως κινητή περιουσία.»

6.4 Είναι φανερό από τα πιο πάνω ότι τα πνευματικά δικαιώματα εμπίπτουν στον όρο «ιδιοκτησία» που προστατεύεται από το Άρθρο 23 του Συντάγματος και το Άρθρο 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης.

Στέρηση ή περιορισμός του δικαιώματος ιδιοκτησίας δεν μπορεί να επιβληθεί εκτός όπως προβλέπεται από την παράγραφο 3 του Άρθρου 23 του Συντάγματος. Οι δεσμεύσεις ή περιορισμοί που μπορούν να επιβληθούν, σύμφωνα με την παράγραφο 3 πιο πάνω, όπως και σε άλλες περιπτώσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, πρέπει να επιβάλλονται με νόμο και να είναι απολύτως απαραίτητοι προς το συμφέρον της δημόσιας ασφάλειας ή της δημόσιας υγείας ή των δημοσίων ηθών ή της πολεοδομίας ή της αναπτύξεως και χρησιμοποίησεως οποιασδήποτε ιδιοκτησίας προς προαγωγή της δημόσιας ωφέλειας ή προς προστασία των δικαιωμάτων τρίτων.

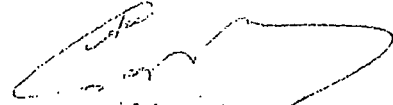
6.4.1 Θα ήταν χρήσιμο να τονιστεί ότι οι λόγοι που επιτρέπουν τις δεσμεύσεις ή περιορισμούς του δικαιώματος ιδιοκτησίας, που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του Άρθρου 23 του δικού μας Συντάγματος, είναι διαφορετικοί και ερμηνεύονται αυστηρότερα από Συντάγματα άλλων χωρών. Τούτο, ενόψει της φράσης «είναι απολύτως απαραίτητοι», φράση που δεν υπάρχει σε άλλα Συντάγματα. Επίσης, η φράση «δημόσιο συμφέρον» που επιτρέπει δεσμεύσεις ή περιορισμούς σε άλλα Συντάγματα, δεν αναφέρεται στους λόγους που επιτρέπουν δεσμεύσεις ή περιορισμούς του δικαιώματος που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του Άρθρου 23 του δικού μας Συντάγματος.

6.5 Η προτεινόμενη τροποποίηση της υφιστάμενης κατάστασης των παραγωγών φωνογραφημάτων, δεν δικαιολογείται για κανένα από τους λόγους που επιτρέπεται η στέρηση και/ή περιορισμός κάτω από την παράγραφο 3 του Άρθρου 23 του Συντάγματος μας. Τα θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίες που περιλαμβάνονται στο Μέρος II του Συντάγματος, όπως και νόμοι και κανονισμοί που επηρεάζουν δικαιώματα και ελευθερίες, πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρά και να τους δίδεται ευρύτερη έννοια από εκείνη που εγγυάται το κείμενο τους. Σε περίπτωση αμφιβολίας πρέπει να ερμηνεύονται προς όφελος του πολίτη.

6.6 Ενόψει των όσων αναφέρονται πιο πάνω, έχω τη γνώμη ότι η προτεινόμενη τροποποίηση καταστρατηγεί το Άρθρο 23 του Συντάγματος και το Άρθρο 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, επειδή με αυτήν τίθενται με Νόμο ανεπίτρεπτοι περιορισμοί σε περιουσιακό δικαίωμα. Οι περιορισμοί δεν είναι απολύτως απαραίτητοι ούτε δικαιολογούνται με βάση τους λόγους που επιτρέπουν δεσμεύσεις ή περιορισμούς στην παράγραφο 3 του Άρθρου 23 του Συντάγματος ή του Άρθρου 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.

4

7.0 Δεν έχω να προσθέσω οτιδήποτε άλλο και είμαι στη διάθεση σας για οποιαδήποτε διευκρινίσεις τυχόν χρειαστείτε.

Αλέκος Ευαγγέλου
Αλέκος Ευαγγέλου & ΣΙΑ Δ.Ε.Π.Ε.

Λευκωσία, 9 Νοεμβρίου 2017

2153

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Θέμα: Προτάσεις αναφορικά με τη σκοπούμενη τροποποίηση του περί του Δικαιώματος Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων Νόμο του 1976 (59/1976)

Όπως αναφέρεται στη σχετική με το ως άνω θέμα Γνωμάτευση μου ημερομηνίας 9/11/2017, η προτεινόμενη τροποποίηση του περί του Δικαιώματος Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων Νόμου του 1976 (59/1976) στοχεύει στην τροποποίηση των άρθρων 2, 3, 10Γ και 12 του Νόμου, καθώς και στην προσθήκη των άρθρων 10Δ, 10Ε, 10Ζ, 10Η, 10Θ, 10Ι, 10ΙΑ και 10ΙΒ μετά το άρθρο 10Γ, τα οποία ρυθμίζουν ζητήματα σε σχέση με το δικαίωμα εκμίσθωσης και δανεισμού.

2.0 Εξετάζοντας την κάθε πτυχή της προτεινόμενης τροποποίησης, έχω να παρατηρήσω τα εξής:

(i) Στην προτεινόμενη τροποποίηση προτείνεται να τροποποιηθεί η ερμηνεία της λέξης «δημιουργός» στο άρθρο 2, με τρόπο ώστε, μεταξύ άλλων, δημιουργός φωνογραφήματος για σκοπούς του Νόμου να θεωρείται ο στιχουργός και ο συνθέτης και όχι ο παραγωγός. Ως εκ τούτου, με την τροποποίηση ο παραγωγός καθίσταται δικαιούχος ενός σχετικού δικαιώματος κι όχι του απόλυτου δικαιώματος που κατέχει σήμερα.

Συνεπώς, προτείνεται να μην προχωρήσει η προτεινόμενη τροποποίηση της ερμηνείας της λέξης «δημιουργός» στο άρθρο 2 του Νόμου, αλλά να παραμείνει ως έχει σήμερα.

(ii) Η παράγραφος (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 3 του Νόμου προτείνεται να τροποποιηθεί ώστε οι ηχογραφήσεις να μην ανήκουν πλέον στα έργα τα οποία προστατεύονται με πνευματικό δικαίωμα. Επίσης, προτείνεται η τροποποίηση της παραγράφου (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 3 του Νόμου, ώστε οι ηχογραφήσεις να προστατεύονται με συγγενικό δικαίωμα. Η τροποποίηση αυτή θα έχει ως

2

αποτέλεσμα να υποβαθμιστούν εκ των πραγμάτων τα δικαιώματα των παραγωγών φωνογραφημάτων.

Το άρθρο 9 του Νόμου όπως ισχύει σήμερα, προβλέπει τη φύση του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας επί ηχογραφήσεων. Η προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 3 του Νόμου συγκρούεται με το άρθρο 9 του Νόμου όπως ισχύει σήμερα. Συγκεκριμένα, το άρθρο 9 επεξηγεί τη φύση του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας με το οποίο προστατεύονται οι ηχογραφήσεις. Σε αντιδιαστολή, με την προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 3 του Νόμου, επιδιώκεται η αφαίρεση των ηχογραφήσεων από τα έργα που προστατεύονται με δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας.

Επομένως, προτείνεται όπως οι παράγραφοι (α) και (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 3 του Νόμου να παραμείνουν ως έχουν σήμερα.

(iii) Σε ό,τι αφορά στο άρθρο 10Γ του Νόμου, με την προτεινόμενη τροποποίηση οι παραγωγοί φωνογραφημάτων θα λαμβάνουν εξ ημισείας με τους δικαιούχους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες την αμοιβή που προβλέπεται σε περίπτωση που ηχογράφηση η οποία εκδίδεται για εμπορικούς σκοπούς ή μια αναπαραγωγή της, χρησιμοποιείται για ασύρματη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση ή για οποιαδήποτε παρουσίαση στο κοινό.

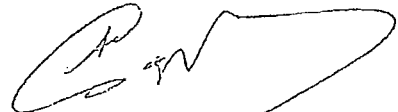
Σε σχέση με το ζήτημα των ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών και την παρουσίαση στο κοινό, με το άρθρο 10Θ το οποίο προτείνεται να προστεθεί στο Νόμο, αφαιρείται από τους παραγωγούς φωνογραφημάτων το απόλυτο και αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση των ηχογραφήσεων τους και τους αποδίδεται, από κοινού με τους ερμηνευτές και εκτελεστές καλλιτέχνες, ένα δικαίωμα λήψης αμοιβής, μετά το πέρας της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης.

Δε μου διαφεύγει το γεγονός ότι το άρθρο 10Γ ως προτείνεται να τροποποιηθεί και το προτεινόμενο άρθρο 10Θ, δεν συγκρούονται. Ωστόσο, το προτεινόμενο άρθρο 10Θ συγκρούεται με το άρθρο 9 του Νόμου ως έχει σήμερα.

Πρέπει να σημειωθεί ότι το άρθρο 9 του Νόμου 59/1976 ορίζει, μεταξύ άλλων, το δικαίωμα ελέγχου της ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής και παρουσίασης στο κοινό ως πνευματικό, ενώ το προτεινόμενο άρθρο 10Θ επιχειρεί να εισάγει το εν λόγω δικαίωμα ως συγγενικό. Εν ολίγοις, προκύπτει ότι με δύο διαφορετικές διατάξεις του ίδιου Νόμου, αποδίδεται διαφορετική φύση στο ίδιο δικαίωμα.

(iv) Σε σχέση με την προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 12 του Νόμου 59/1976, αυτή ~~(δεν)~~ κρίνεται αναγκαία, δεδομένου ότι η ερμηνεία της λέξης «δημιουργός» παραμένει ως έχει σήμερα.

Συνεπώς, προτείνεται όπως το άρθρο 12 του Νόμου 59/1976 παραμείνει ως έχει σήμερα.

Αλέκος Ευαγγέλου
Αλέκος Ευαγγέλου & ΣΙΑ Δ.Ε.Π.Ε.

Λευκωσία, 11 Ιανουαρίου 2018

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Το παρόν νομοσχέδιο μπορεί να χαρακτηριστεί ως το νομοσχέδιο που καθορίζει την άσκηση των αποκλειστικών δικαιωμάτων της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων στα ψηφιακά και διασυνοριακά περιβάλλοντα.

Οι τροποποιήσεις αφορούν την εναρμόνιση και την καλύτερη εφαρμογή των πιο κάτω πράξεων της Ε.Ε.:

- Οδηγία 2019/789/ΕΕ σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων,
- Οδηγία (ΕΕ) 2019/790 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στην ψηφιακή ενιαία αγορά,
- Οδηγία 2006/115/ΕΚ σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και για ορισμένα δικαιώματα συγγενικών προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διάνοιας,
- Συνθήκη του Παγκόσμιου Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας για τις Εκτελέσεις και τα Φωνογραφήματα (WPPT) που υιοθετήθηκε στη Γενεύη στις 20 Δεκεμβρίου του 1996 και Κοινές Δηλώσεις αυτής ΕΕ.

Συγκεκριμένα, με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις προστατεύονται οι εκδόσεις τύπου ως συγγενικό δικαίωμα. Οι δημιουργοί έργων που περιλαμβάνονται σε εκδόσεις τύπου θα πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλο μερίδιο των εσόδων που αποκομίζονται από τη χρήση τους.

Επίσης, ευθυγραμμίζονται οι διατάξεις που αφορούν την προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων με τις διατάξεις που αφορούν την προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας όπου αυτό κρίνεται απαραίτητο. Κατά τον ίδιο τρόπο προβλέπονται υποχρεωτικές εξαιρέσεις στα εν λόγω δικαιώματα προκειμένου να καταστεί δυνατή η παροχή ευρύτερης πρόσβασης στη γνώση, με σκοπό να διευκολύνουν τα ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς, όπως βιβλιοθήκες, μουσεία και αρχεία, να ψηφιοποιούν και να διαδίδουν στις συλλογές τους στο διαδίκτυο.

Αναφορικά με τη χρήση προστατευόμενου περιεχομένου από επιγραμμικές πλατφόρμες ανταλλαγής περιεχομένου προνοείται ότι οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών θα πρέπει να λαμβάνουν άδεια από τους κατόχους δικαιωμάτων για να δημοσιοποιούν τα έργα που αναφορτώνονται από τους χρήστες τους. Εάν δεν συναφθεί συμφωνία αδειοδότησης, οι οικείες πλατφόρμες επωφελούνται από έναν μηχανισμό μετριασμού της ευθύνης, αλλά πρέπει να προβούν σε όλα τα απαραίτητα διαβήματα, ώστε να διασφαλίσουν ότι δεν υπάρχει διαθέσιμο στους δικτυακούς τόπους τους μη αδειοδοτημένο περιεχόμενο.

Σχετικά με την παροχή επιγραμμικών υπηρεσιών από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς προβλέπεται ότι για ορισμένα προγράμματα, οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί οφείλουν να λάβουν άδεια για την αναμετάδοση τους από τους κατόχους των δικαιωμάτων των έργων και άλλων αντικειμένων που περιέχονται σε αυτά τα προγράμματα. Αυτός ο κανόνας εφαρμόζεται σε όλα τα ραδιοφωνικά προγράμματα και σε ορισμένα είδη τηλεοπτικών προγραμμάτων.

Το νομοσχέδιο προβλέπει ότι, οι δικαιούχοι μπορούν να ασκούν το δικαίωμα έγκρισης ή άρνησης της παροχής άδειας γι' αυτές τις αναμεταδόσεις μόνο μέσω ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, με εξαίρεση τα δικαιώματα που κατέχουν ήδη οι οικείοι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί.

Όσον αφορά τις διαφορές που δύναται να προκύψουν σχετικά με τις άδειες χρήσης έργου που παραχωρούν οι δικαιούχοι δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων στους πάροχους ή τους χρήστες για υπηρεσίες μετάδοσης, αναμετάδοσης καθώς και οποιασδήποτε άλλης άδειας χρήσης των έργων στις επιγραμμικές υπηρεσίες προβλέπεται μηχανισμός επίλυσής τους μέσω διαιτησίας ενώπιον της Αρχής Πνευματικής Ιδιοκτησίας.

Τέλος, το νομοσχέδιο προνοεί ότι οι διατάξεις για την προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας δεν επηρεάζουν την άσκηση και το σεβασμό του δικαιώματος της προστασίας των προσωπικών δεδομένων και της ελευθερίας της έκφρασης.

Γιώργος Α. Σαββίδης

Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ ΟΔΗΓΙΩΝ (ΕΕ) 2019/789 ΚΑΙ (ΕΕ) 2019/790
 ΜΕ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΓΓΕΝΙΚΩΝ
 ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ (ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΟ) ΝΟΜΟ ΤΟΥ 2022

ΟΔΗΓΙΑ (ΕΕ) 789/2019 ΑΡΘΡΑ	ΒΑΣΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΑΡΘΡΑ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΑΡΘΡΑ
1	-	-
2		2
3		8 (10Δ)
4		8(10Ε)
5		8(10ΣΤ)
6		8(10Ζ)
7		8(10Η)
8		8(10Θ)
9		2
ΟΔΗΓΙΑ (ΕΕ) 790/2019 ΑΡΘΡΑ		
2		2
3		14(24)
4		14(25)
5		14(26)
6		14(27)
7		14(28)
8		14(29)
9		14(30)
10		14(31)
11		14(32)
12		14(33)
13		14(34)
14		14(35)

15		14(36)
16		14(37)
17		14(38)
18		14(39)
19		14(40)
20		14(41)
21		14(42)
22		14(43)
23		14(44)
24	7Γ(3)(iii)(β), 7(2)(i), 7(1η)	4 και 5
25	-	-
26		14(41(5))
27		14(40(6))
28		14(38(10)(ζ))

**ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2006/115/ΕΚ ΜΕ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΓΓΕΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
(ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΟ) ΝΟΜΟ ΤΟΥ 2022**

ΟΔΗΓΙΑ 2006/115/ΕΚ ΑΡΘΡΑ	ΒΑΣΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΑΡΘΡΑ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΑΡΘΡΑ
1(1)	7(1)(α)(iii)	4(α) και (β)
1(2)		4(γ)
2(1)	2(1)	
2(2)	11(2) (β)	
3(1)(α)	7(1)(α)(iii)	
3(1)(β)	10Γ(1)	
3(1)(γ)		7(α)
3(1)(δ)		9
3(2)	7Α(1)	
3(3)		4(β)
3(4)		10
3(5)	δυνητικό	-
3(6)	12(3)	10
4	3(1) (α), 7B, 7E και 14A	
5(1)	10Γ (2), 12(2) και (9)	
5(2)	10Γ (2), 12(2) και (9)	
5(3)	10Γ (2) και 12 σε συνδυασμό με τον περί της Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων καθώς και για τη Χορήγηση Πολυεδαφικών Αδειών για Επιγραμμικές Χρήσεις Μουσικών Έργων Νόμο του 2017, στο εξής Ν.65(Ι)/2017.	
5(4)	10Γ (2), 12 σε συνδυασμό με το νόμο Ν.65(Ι)/2017	
6(1)		4(δ)
6(2)	2(1) ορισμός 'δημιουργός'	4(δ)

6(3)		4(δ)
7(1)-(3)	7 ΣΤ και 10 Γ	
8(1)	10 Γ(1)	
8(2)	10 Γ(2)	
8(3)		7(β)
9(1)	2(1) ορισμός 'δικαίωμα διανομής'	
9(2)	7(1)	4(α) και (β)
9(3)	7(1)	4(α) και (β)
9(4)	7(1)	4(δ)
10(1)	7(2)	
10(2)	δυνητικό	
10(3)	7	
11(1)	2,3 και 7	
11(2)	2,3 και 7	
11(3)	2,3 και 7	
11(4)	2,3 και 7	
11(5)	2,3, 7 και 12	
11(6)	2,3, 7 και 12	
11(7)	2,3, 7 και 12	
12	2,3 και 7	
12		-----
13		-----
14		-----
15		-----

ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ

Απόσπασμα από τα Πρακτικά της Συνεδρίας του Υπουργικού Συμβουλίου Ημερομηνίας 8/6/2022

Νομοσχέδιο με τίτλο: «Ο περί των Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων (Τροποποιητικός) Νόμος του 2022».

Αρ. Απόφασης

(Αρ. Πρότασης 773/2022).

Το Συμβούλιο αποφάσισε:

- α) Να εγκρίνει το νομοσχέδιο με τίτλο «Ο περί του Δικαιώματος Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων (Τροποποιητικός) Νόμος του 2022», αντίγραφο του οποίου επισυνάπτεται στην Πρόταση ως Παράρτημα 1.
- β) Να εξουσιοδοτήσει την Υπουργό Ενέργειας, Εμπορίου και Βιομηχανίας:
 - i) Να καταθέσει το πιο πάνω νομοσχέδιο στη Βουλή των Αντιπροσώπων, για ψήφισή του σε Νόμο.
 - ii) Να επιφέρει, στο εν λόγω νομοσχέδιο, οποιεσδήποτε τροποποιήσεις κρίνει σκόπιμες κατά το στάδιο της επεξεργασίας και συζήτησής του στη Βουλή των Αντιπροσώπων, προ της ψήφισής του, εφόσον δεν αλλάζει η φιλοσοφία του, άνευ επαναφοράς του στο Συμβούλιο.

2. Σκοπός του πιο πάνω νομοσχεδίου είναι η εισαγωγή νέων ρυθμίσεων σχετικά με την άσκηση των αποκλειστικών δικαιωμάτων της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων στα ψηφιακά και διασυνοριακά περιβάλλοντα. Συγκεκριμένα, με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις προστατεύονται οι εκδόσεις τύπου ως συγγενικό δικαίωμα. Οι δημιουργοί έργων που

ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ

Απόσπασμα από τα Πρακτικά της Συνεδρίας του Υπουργικού Συμβουλίου Ημερομηνίας 8/6/2022

περιλαμβάνονται σε εκδόσεις τύπου θα πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλο μερίδιο των εσόδων που αποκομίζονται από τη Χρήση τους.

3. Επίσης, ευθυγραμμίζονται οι διατάξεις που αφορούν την προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων με τις διατάξεις που αφορούν την προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας όπου αυτό κρίνεται απαραίτητο. Κατά τον ίδιο τρόπο προβλέπονται υποχρεωτικές εξαιρέσεις στα εν λόγω δικαιώματα προκειμένου να καταστεί δυνατή η παροχή ευρύτερης πρόσβασης στη γνώση, με σκοπό να διευκολύνουν τα ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς, όπως βιβλιοθήκες, μουσεία και αρχεία, να ψηφιοποιούν και να διαδίδουν στις συλλογές τους στο διαδίκτυο.

Θεοδόσης Α. Τσιόλας

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ